ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

ជំរឿនទូទៅប្រជាជននៅព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ឆ្នាំ២០១៩

សេរីរបាយការណ៍រាជធានី ខេត្ត

២៥- ខេត្ត ត្បូងឃ្មុំ

វិទ្យាស្ថានជាតិស្ថិតិ

ក្រសួងផែនការ

ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០២១

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

ជំរឿនទូទៅប្រជាជននៅព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ឆ្នាំ២០១៩

សេរីរបាយការណ៍រាជធានី ខេត្ត

២៥- ខេត្ត ត្បូងឃ្មុំ

វិទ្យាស្ថានជាតិស្ថិតិ

ក្រសួងផែនការ

ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០២១

មាតិកា

ទំព័រ

បុព្វកថា......ii
អារម្ភកថា......iv
តួលេខសង្ខេបរបស់ជំរឿនទូទៅប្រជាជននៅខេត្តត្បូងឃ្មុំ......vi
ផ្នែក ១៖ របាយការណ៍ខេត្តត្បូងឃ្មុំ
ជំពូក ១- សេចក្តីផ្តើម......១
ជំពូក ២- ទំហំ កំណើន និងការបែងចែកប្រជាជន......៤
ជំពូក ៣- សមាសភាពភេទ ការបែងចែកអាយុ និងស្ថានភាពអាពាហ៍ពិពាហ៍......៨
ជំពូក ៤- អក្ខរភាព និងការអប់រំ......២០
ជំពូក ៥- កម្លាំងពលកម្ម និងការងារ......៣២
ជំពូក ៦- ទេសន្តប្រវេសន៍......៥៤
ជំពូក ៧- លទ្ធភាពបង្កើតកូន......៦០
ជំពូក ៨- មរណភាព......៦៣
ជំពូក ៩- ពិការភាព......៦៧
ជំពូក ១០- លំនៅដ្ឋាន ចរិតលក្ខណៈគ្រួសារ និងសម្ភារៈប្រើប្រាស់ក្នុងគ្រួសារ......៧៤
ជំពូក ១១- សេចក្តីសង្ខេប និងការសន្និដ្ឋាន......៨៦
សន្ទានុក្រម......៩៣
ផ្នែក ២៖ លទ្ធផលសរុប តាម ស្រុក ក្រុង......១០៤
ផ្នែក ៣៖ ឧបសម្ព័ន្ធ......១០៩
ឧបសម្ព័ន្ធ ១ សេចក្តីសម្រេចស្តីពីការបង្កើតគណៈកម្មាធិការជំរឿនទូទៅប្រជាជននៅខេត្តត្បូងឃ្មុំ......១១០
ឧបសម្ព័ន្ធ ២ តារាង ក តារាងសំណួរបញ្ជីផ្ទះ......១១៥
ឧបសម្ព័ន្ធ ៣ តារាង ខ តារាងសំណួរតាមគ្រួសារ......១១៦

បុព្វកថា

ជំរឿនទូទៅប្រជាជននៅព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ឆ្នាំ២០១៩ បានផ្តល់កាលានុវត្តភាពយ៉ាងសំខាន់ដល់ការវាយតម្លៃសមិទ្ធផលនានាដែលសម្រេចបានក្នុងអតីតកាល និងបានចង្អុលបង្ហាញនូវប្រសិទ្ធភាពនៃការអនុវត្តផែនការ និងយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍ទាំងឡាយសម្រាប់អនាគត។ ដោយមើលឃើញអំពីសារៈសំខាន់យ៉ាងធំធេងនៃការងារជំរឿន រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាក្នុងភាពជាម្ចាស់បានបង្កើនការប្រើប្រាស់ថវិកាជាតិដ៏ច្រើន ដែលការធ្វើជំរឿនរយៈកាលកន្លងមកពឹងផ្អែកជំនួយហិរញ្ញវត្ថុស្ទើរទាំងស្រុងពីដៃគូអភិវឌ្ឍន៍។

ខ្ញុំពិតជាមានសេចក្តីរីករាយ ដែលជំរឿននេះបានអនុវត្តដោយជោគជ័យ និងបានផ្តល់ទិន្នន័យប្រកបដោយភាពជឿទុកចិត្ត និងទាន់ពេលវេលា សម្រាប់អ្នកតាក់តែងគោលនយោបាយ និងអ្នកធ្វើសេចក្តីសម្រេចនានារបស់រាជរដ្ឋាភិបាល និងសម្រាប់អ្នកប្រើប្រាស់ទូទៅ។ ខ្ញុំសូមបង្ហាញជូននូវរបាយការណ៍របស់ខេត្តត្បូងឃ្មុំដែលរួមមានតួលេខចំនួនប្រជាជន និងលទ្ធផលសំខាន់ៗដទៃទៀតដែលទាក់ទងនឹងខេត្តនេះរបស់ជំរឿនទូទៅប្រជាជននៅព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាឆ្នាំ២០១៩។ របាយការណ៍នេះ ជាផ្នែកមួយនៃស៊េរីរបាយការណ៍តាមខេត្ត ដែលបំបែកចេញជារបាយការណ៍ ដោយឡែកតាមខេត្តនិមួយៗនៃខេត្តទាំង២៤ និងរាជធានីភ្នំពេញ ដែលត្រូវបោះពុម្ពផ្សាយ ហើយខ្ញុំជឿជាក់ថា របាយការណ៍ទាំងអស់នេះនឹងផ្តល់ជូននូវព័ត៌មានអំពីប្រជាជន និងទិន្នន័យប្រជាជន ដល់មន្ត្រីរដ្ឋបាល និងមន្ត្រីផែនការខេត្តទាំងអស់។

ខ្ញុំសូមសម្តែងនូវកតញ្ញូតាធម៌ដ៏ជ្រាលជ្រៅបំផុតជូនចំពោះ **សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ ហ៊ុន សែន នាយករដ្ឋមន្ត្រីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា** ដែលសម្តេចបានគាំទ្រយ៉ាងពេញទំហឹង និងបានណែនាំដ៏ថ្លៃថ្លាដល់ការអនុវត្តជំរឿនទូទៅប្រជាជននៅព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាឆ្នាំ២០១៩ នេះទទួលបានជោគជ័យយ៉ាងត្រចះត្រចង់។ ខ្ញុំសូមគោរពថ្លែងអំណរគុណ ជូនចំពោះ **សម្តេចក្រឡាហោម ស ខេង** ឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រី ក្រសួងមហាផ្ទៃ និងជាប្រធានគណៈកម្មាធិការជាតិជំរឿនទូទៅប្រជាជននៅព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាឆ្នាំ២០១៩ ដែលសម្តេចបានផ្តល់អនុសាសន៍ចង្អុលបង្ហាញយ៉ាងច្បាស់លាស់គ្រប់ពេលវេលានៅក្នុងដំណើរការជំរឿនទូទៅនេះ។

ខ្ញុំពិតជាមានសេចក្តីសោមនស្សរីករាយក្រៃលែង ក្នុងនាមក្រសួងផែនការ និងក្នុងនាមប្រធានគណៈកម្មការបច្ចេកទេសជំរឿន និងជាប្រធានគណៈកម្មការឃោសនាជំរឿនទូទៅប្រជាជននៅព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាឆ្នាំ២០១៩ និងសូមថ្លែងអំណរគុណផងដែរ ចំពោះសមាជិកនៃគណៈកម្មាធិការជំរឿនថ្នាក់កណ្តាល គណៈកម្មាធិការជំរឿនរាជធានី ខេត្ត ក្រុង ស្រុក ខណ្ឌ ឃុំ សង្កាត់ទាំងអស់ ដែលបានបំពេញការងារយ៉ាងល្អរហូតទទួលបាននូវលទ្ធផលជាផ្លែផ្កាស្របទៅតាមពេលវេលាដែលបានគ្រោងទុក។

ខ្ញុំសូមថ្លែងអំណរគុណដល់មូលនិធិសហប្រជាជាតិសម្រាប់ប្រជាជន (UNFPA) ទីភ្នាក់ងារសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិអាល្លឺម៉ង់ (GIZ) និងទីភ្នាក់ងារសហប្រតិបត្តិការអភិវឌ្ឍន៍អន្តរជាតិស៊ុយអែត (Sida) ដែលបានរួមចំណែកផ្តល់ការគាំទ្រផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុ និងបានផ្តល់ជំនួយផ្នែកបច្ចេកទេស ក្នុងការរៀបចំផែនការជំរឿន ការរៀបចំបណ្តាញវាយ

បញ្ចូលទិន្នន័យ និងសម្អាតទិន្នន័យ ការបណ្តុះបណ្តាលមន្ត្រីបច្ចេកទេសក្នុងការវិភាគទិន្នន័យ និងសរសេររបាយការណ៍ និងការរៀបចំរបាយការណ៍នេះ។

ខ្ញុំក៏សូមថ្លែងអំណរគុណផងដែរ ដល់លោកបណ្ឌិត Ricardo Neupert ប្រធានទីប្រឹក្សាបច្ចេកទេសជំរឿនបានជួយដល់ផ្នែកបច្ចេកទេសជំរឿន ជាពិសេសការសរសេររបាយការណ៍តាមរាជធានី ខេត្ត លោកទីប្រឹក្សា Kjell Tambour បានផ្តល់ជំនួយបច្ចេកទេសខាងការកែច្នៃទិន្នន័យ និងលោកបណ្ឌិត Arij Dekker ទីប្រឹក្សាបច្ចេកទេសបានជួយដល់ការសម្អាតទិន្នន័យ និងតារាងអាទិភាពជំរឿន។

ខ្ញុំសូមថ្លែងអំណរគុណជាពិសេស ចំពោះរដ្ឋាភិបាលនៃសាធារណរដ្ឋប្រជាមានិតចិន ដែលបានផ្តល់ជំនួយជាសម្ភារៈ រួមមានរថយន្ត ទោចក្រយានយន្ត កុំព្យូទ័រលើតុ និងកំព្យូទ័រយួរដៃ ម៉ាស៊ីនព្រីនធ័រ ម៉ាស៊ីនថតចម្លង តាប្លេត (Tablet) ឧបករណ៍ផ្គត់ផ្គង់ព័ត៌មាន (Server) រួមទាំងឧបករណ៍អេឡិចត្រូនិកផ្សេងៗទៀត ដែលមានតម្លៃសរុបប្រមាណ ២,៥ លានដុល្លារសហរដ្ឋអាមេរិក ដើម្បីបម្រើដល់ការធ្វើជំរឿននេះ។

ជាចុងក្រោយ ខ្ញុំសូមថ្លែងអំណរគុណ និងវាយតម្លៃខ្ពស់ ចំពោះមន្ត្រីវិទ្យាស្ថានជាតិស្ថិតិទាំងអស់ក្រោមការដឹកនាំរបស់លោកជំទាវ ហង់ លីណា ប្រតិភូរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាទទួលបន្ទុកអគ្គនាយកវិទ្យាស្ថានជាតិស្ថិតិ ដែលបានសម្របសម្រួលយ៉ាងយកចិត្តទុកដាក់នូវរាល់កិច្ចប្រតិបត្តិការជំរឿន ដោយមានជំនួយការពីអគ្គនាយករងមួយចំនួនគឺ ឯកឧត្តម សុក កុសល ឯកឧត្តម សាំង ឡង់ឌី និងឯកឧត្តម ចឺ ឃាម ទីប្រឹក្សាក្រសួង និងជាប្រធាននាយកដ្ឋានស្ថិតិប្រជាសាស្ត្រជំរឿន និងអង្កេត។ ខ្ញុំសូមអរគុណជាពិសេស ជូនចំពោះបងប្អូនជនរួមជាតិទាំងអស់ ដែលបានគាំទ្រ និង ចូលរួមសហការនៅក្នុងដំណើរការនៃប្រតិបត្តិការជំរឿនទូទៅនៅព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាឆ្នាំ២០១៩ សម្រេចបានជោគជ័យ។

ខ្ញុំមានជំនឿយ៉ាងមុតមាំថា គ្រប់ក្រសួង ស្ថាប័នជាតិ ដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ អង្គការជាតិ និងអន្តរជាតិគ្រឹះស្ថានសិក្សាស្រាវជ្រាវ វិស័យឯកជន និងសាធារណជនទូទៅ នឹងទទួលបាននូវអត្ថប្រយោជន៍ពីរបាយការណ៍នេះ។

ទេសរដ្ឋមន្ត្រី
រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងផែនការ

កិត្តិសេដ្ឋាបណ្ឌិត ឆាយ ថន

អារម្ភកថា

ជំរឿនទូទៅប្រជាជននៅព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាឆ្នាំ២០១៩ ត្រូវបានដឹកនាំប្រតិបត្តិការដោយវិទ្យាស្ថានជាតិស្ថិតិ ក្រសួងផែនការ។ ជំរឿនទូទៅប្រជាជននៅព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ឆ្នាំ២០១៩ គឺជាជំរឿនលើកទី ៤ នៅក្នុងការធ្វើជំរឿនជាបន្តបន្ទាប់នៅព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា តាំងពីឆ្នាំ១៩៦២ ឆ្នាំ១៩៩៨ និងឆ្នាំ២០០៨។ ជំរឿនទូទៅប្រជាជននៅព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ឆ្នាំ២០១៩ បានធ្វើឡើងចាប់ពីថ្ងៃទី ៣ ដល់ថ្ងៃទី ១៣ ខែមីនា ឆ្នាំ២០១៩ ហើយរបាយការណ៍ នេះបង្ហាញពីលទ្ធផលចុងក្រោយដែលរៀបចំដោយវិទ្យាស្ថានជាតិស្ថិតិ។ តារាងទិន្នន័យរួមមាន លម្អិតអំពីចំនួនប្រជាជនសរុប អត្រាកំណើនប្រចាំឆ្នាំ និងការបែងចែកប្រជាជន និងដង់ស៊ីតេប្រជាជន រចនាសម្ព័ន្ធអាយុនិងអាពាហ៍ពិពាហ៍ អក្ខរភាពនិងការអប់រំ កម្លាំងពលកម្មនិងការងារ លទ្ធភាពបង្កើតកូន មរណភាព ការផ្លាស់ប្តូរលំនៅដ្ឋាន ពិការភាព និងស្ថានភាពគ្រួសារ និងសម្ភារប្រើប្រាស់ក្នុងផ្ទះសម្បែង។

ខ្ញុំសូមថ្លែងអំណរគុណ ដ៏ជ្រាលជ្រៅចំពោះរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា តាមរយៈក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ដែលបានផ្តល់ការគាំទ្រស្ទើរតែទាំងស្រុងផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុ។ ខ្ញុំសូមថ្លែងអំណរគុណ ចំពោះមូលនិធិសហប្រជាជាតិសម្រាប់ ប្រជាជន (UNFPA) ដែលបានដើរតួនាទី សម្របសម្រួលសម្រាប់ជំរឿន និងការគាំទ្រផ្នែកបច្ចេកទេសនិងថវិកាមួយចំណែក។ សូមថ្លែងអំណរគុណដល់សាធារណរដ្ឋប្រជាមានិតចិន ដែលបានផ្តល់សម្ភារៈចាំបាច់សម្រាប់ដំណើរការជំរឿនរួមមាន រថយន្ត ទោចក្រយានយន្ត កុំព្យូទ័រ ម៉ាស៊ីនព្រីនធ័រ ម៉ាស៊ីនថតចម្លង ជាដើម។

ជាទីបញ្ចប់ ខ្ញុំសូមថ្លែងអំណរគុណដល់ ឯកឧត្តម លោកជំទាវអភិបាលនៃគណៈអភិបាលរាជធានី ខេត្ត មន្ត្រីនៃវិទ្យាស្ថានជាតិស្ថិតិទាំងអស់ មន្ត្រីជំរឿនរាជធានី-ខេត្ត មន្ត្រីជំរឿនស្រុក-ខណ្ឌ-ក្រុង មន្ត្រីជំរឿនឃុំ-សង្កាត់ មេភូមិ មន្ត្រីត្រួតពិនិត្យ និងមន្ត្រីសម្ភាសន៍ ដែលបានខិតខំប្រឹងប្រែងក្នុងការប្រមូលទិន្នន័យតាមមូលដ្ឋាន ដែលអាចឱ្យយើងផលិតបាននូវទិន្នន័យដែលមានគុណភាពខ្ពស់។ ខ្ញុំសូមកោតសរសើរ ដល់សាធារណជនទូទៅ ដែលបានសហការល្អក្នុងការផ្តល់ព័ត៌មានដ៏មានសារសំខាន់បំផុតដោយគ្មានការលាក់លៀម។

ប្រតិភូរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា
ទទួលបន្ទុកអគ្គនាយកវិទ្យាស្ថានជាតិស្ថិតិ

ហង់ លីណា

ផែនទី ខេត្តត្បូងឃ្មុំ

ជំរឿនទូទៅប្រជាជននៅព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ឆ្នាំ២០១៩
លទ្ធផលចុងក្រោយខេត្តត្បូងឃ្មុំ
តួលេខសង្ខេប

១.	ចំនួនរាជធានី	០
២.	ចំនួនខេត្ត	១
៣.	ចំនួនក្រុង	១
៤.	ចំនួនខណ្ឌ	០
៥.	ចំនួនស្រុក	៦
៦.	ចំនួនសង្កាត់	២
៧.	ចំនួនឃុំ	៦២
៨.	ចំនួនភូមិ	៨៧៣

៩. ចំនួនប្រជាជនតាមទីប្រជុំជន ជនបទ និងតាមភេទ

តំបន់	សរុប	ប្រុស	ស្រី
សរុប	៧៧៦.៨៤១	៣៧៨.០៩០	៣៩៨.៧៥១
ទីប្រជុំជន	៦៧.៩៤៦	៣២.៩១៣	៣៥.០៣៣
ជនបទ	៧០៨.៨៩៥	៣៤៥.១៧៧	៣៦៣.៧១៨

១០.	ភាគរយប្រជាជននៅទីប្រជុំជន	៨,៧
១១.	អត្រាកំណើនប្រជាជនប្រចាំឆ្នាំ	០,៣
១២.	សរុបចំនួនគ្រួសារ	១៧៨.៩៤២

១៣. ទំហំគ្រួសារមធ្យម (ផ្អែកលើគ្រួសារធម្មតា ឬគ្រួសារប្រក្រតី)

សរុប	៤,៣
ទីប្រជុំជន	៤,៣
ជនបទ	៤,៣

១៤.	ភាគរយស្ត្រីជាមេគ្រួសារ	២៤,៣
១៥.	ដង់ស៊ីតេប្រជាជនក្នុងមួយគីឡូម៉ែត្រការ៉េ	១៤៨

១៦. ភាគរយនៃប្រជាជនតាមក្រុមអាយុ

ភាគរយប្រជាជនអាយុ ០-១៤ ឆ្នាំ	៣១,៧
ភាគរយប្រជាជនអាយុ ១៥-៥៩ ឆ្នាំ	៥៨,៧
ភាគរយប្រជាជនអាយុ ៦០ ឆ្នាំឡើង	៩,៦

១៧. ផលធៀបអ្នកក្នុងបន្ទុក

សរុប	៧០,៤
ទីប្រជុំជន	៦៦,៥
ជនបទ	៧០,៧

១៨. ផលធៀបភេទ

សរុប	៩៤,៨
ទីប្រជុំជន	៩៣,៩
ជនបទ	៩៤,៩

១៩ មេដ្យានអាយុ

សរុប	២៦
ទីប្រជុំជន	២៧
ជនបទ	២៦

២០. ភាគរយប្រជាជនអាយុ ១៥ ឆ្នាំឡើង តាមស្ថានភាពអាពាហ៍ពិពាហ៍(ភាគរយ)

ភេទ	ស្ថានភាពអាពាហ៍ពិពាហ៍ (ភាគរយ)				
	មិនដែលរៀបការ	រៀបការហើយ	មេម៉ាយពោះម៉ាយ	លែងលះ	រស់នៅផ្សេងគ្នា
សរុប	២៣,៩	៦៨,៩	៤,៦	២,៤	០,១
ប្រុស	២៨,២	៦៨,៨	១,៥	១,៤	០,១
ស្រី	២០,១	៦៩,០	៧,៣	៣,៤	០,២

២១. អាយុមធ្យមរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ដំបូង

តំបន់	ប្រុស	ស្រី
សរុប	២៦	២២
ទីប្រជុំជន	២៧	២៣
ជនបទ	២៦	២២

២២. ភាគរយអក្ខរភាពមនុស្សពេញវ័យ(ប្រជាជនអាយុ ១៥ ឆ្នាំឡើង)

តំបន់	សរុប	ប្រុស	ស្រី
សរុប	៨១,៩	៨៧,៧	៨១,៣
ទីប្រជុំជន	៨៦,៤	៩១,៤	៨៥,៩
ជនបទ	៧៧,៩	៨៤,៤	៧៧,២

២៣. ភាគរយអក្ខរភាពតាមកម្រិតសិក្សាអប់រំ (ប្រជាជនអាយុ ៧ ឆ្នាំឡើង)

កម្រិតសិក្សា	សរុប	ប្រុស	ស្រី
មិនបានបញ្ចប់ថ្នាក់ណាមួយ	១,៥	១,៦	១,៤
មិនបានបញ្ចប់ថ្នាក់បឋមសិក្សា	៥៤,៨	៥២,៥	៥៧,២
បានបញ្ចប់ថ្នាក់បឋមសិក្សា	២៧,៨	២៨,៦	២៧,០
បានបញ្ចប់ថ្នាក់មធ្យមសិក្សាបឋមភូមិ	១៤,១	១៥,៣	១២,៩
បានបញ្ចប់ថ្នាក់មធ្យមសិក្សា/មានសញ្ញាបត្រទុតិយភូមិ បានបញ្ចប់ថ្នាក់មធ្យមសិក្សាបឋមភូមិមានសញ្ញាបត្របច្ចេកទេស វិជ្ជាជីវៈ/សញ្ញាបត្រទុតិយភូមិមានសញ្ញាបត្របច្ចេកទេសវិជ្ជាជីវៈ	១,០	១,០	០,៩
សញ្ញាបត្រមហាវិទ្យាល័យ សញ្ញាបត្រអនុបណ្ឌិត/សញ្ញាបត្របណ្ឌិត	០,៨	១,០	០,៦

២៤. ភាគរយកំពុងសិក្សានៅសាលា ឬគ្រឹះស្ថានសិក្សា

ក្រុមអាយុ	សរុប	ប្រុស	ស្រី
០៦-១១	៩១,៨	៩១,១	៩២,៥
១២-១៤	៩០,៧	៨៩,៧	៩១,៦
១៥-១៧	៦១,៩	៦០,៧	៦៣,២
១៨-២៤	១៥,៤	១៦,៧	១៤,២
២៥ ឆ្នាំឡើង	០,៤	០,៥	០,៣

២៥. ភាគរយប្រជាជនពិការ ធៀបប្រជាជនសរុប

កម្រិតនៃពិការភាព	សរុប	ប្រុស	ស្រី
លំបាកខ្លះ	៣,០	២,៦	៣,៤
លំបាកខ្លាំង និងមិនអាចធ្វើអ្វីទាំងអស់	១,១	០,៩	១,២

២៦. ប្រភេទពិការភាព

ប្រភេទពិការភាព លំបាកក្នុងការមើល	សរុប	ប្រុស	ស្រី
លំបាកខ្លះ	២,៥	២,១	២,៩
លំបាកខ្លាំង និងមិនអាចធ្វើអ្វីទាំងអស់	០,៦	០,៥	០,៧
លំបាកក្នុងការស្តាប់			
លំបាកខ្លះ	២,០	១,៦	២,៤
លំបាកខ្លាំង និងមិនអាចធ្វើអ្វីទាំងអស់	០,៥	០,៤	០,៥
លំបាកក្នុងការផ្លាស់ទី ឬឡើងជណ្តើរ			
លំបាកខ្លះ	១,៨	១,៤	២,២

លំបាកខ្លាំង និងមិនអាចធ្វើអ្វីទាំងអស់	០,៦	០,៥	០,៨
លំបាកក្នុងការចងចាំ ឬការគិត			
លំបាកខ្លះ	១,៩	១,៥	២,២
លំបាកខ្លាំង និងមិនអាចធ្វើអ្វីទាំងអស់	០,៥	០,៤	០,៧
លំបាកក្នុងការថែទាំខ្លួន និងស្លៀកពាក់			
លំបាកខ្លះ	១,៥	១,១	១,៨
លំបាកខ្លាំង និងមិនអាចធ្វើអ្វីទាំងអស់	០,៤	០,៤	០,៥
លំបាកក្នុងការនិយាយ			
លំបាកខ្លះ	១,៥	១,២	១,៨
លំបាកខ្លាំង និងមិនអាចធ្វើអ្វីទាំងអស់	០,៤	០,៤	០,៦

២៧. ប្រជាជនអាយុ ១៥ ឆ្នាំឡើង តាមស្ថានភាពការងារជាក់ស្តែង

សកម្មភាពសេដ្ឋកិច្ច	សរុប	ប្រុស	ស្រី
អត្រាចូលរួមកម្លាំងពលកម្ម	៧៩,៨	៨៥,៤	៧៤,៨
អត្រាមានការងារធ្វើ	៩៨,៦	៩៨,២	៩៩,០
អត្រាគ្មានការងារធ្វើ	១,៤	១,៨	១,០
អសកម្មជនសេដ្ឋកិច្ច	២០,២	១៤,៦	២៥,២

២៨. ភាគរយប្រជាជនផ្លាស់លំនៅដ្ឋាន តាមតំបន់

ការផ្លាស់លំនៅដ្ឋាន	សរុប	ប្រុស	ស្រី
ជនបទ ទៅជនបទ	៧៥,០	៧៤,៤	៧៥,៨
ជនបទ ទៅ ទីប្រជុំជន	១០,០	៩,៧	១០,៤
ទីប្រជុំជន ទៅជនបទ	១២,៨	១៣,៧	១១,៧
ទីប្រជុំជន ទៅទីប្រជុំជន	២,២	២,២	២,២

២៩. ភាគរយអាគារ តាមលក្ខណៈសំណង់

លក្ខណៈសំណង់	សរុប	ទីប្រជុំជន	ជនបទ
អចិន្ត្រៃយ៍	៨៩,០	៩៥,៤	៨៨,៤
ពាក់កណ្តាលអចិន្ត្រៃយ៍	៩,៩	៤,៣	១០,៥
បណ្តោះអាសន្ន	១,១	០,៣	១,២

៣០. ភាគរយគ្រួសារបែងចែកតាមប្រភពទឹកសម្រាប់ពិសា

ប្រភេទប្រភពទឹក	សរុប	ទីប្រជុំជន	ជនបទ
ទឹកម៉ាស៊ីនបណ្តាញ	១៤,១	២១,២	១៣,៤
ទឹកបំពង់បណ្តាញក្នុងទីធ្លា/បរិវេណលំនៅដ្ឋាន	៣,០	៥,១	២,៧
ទឹកបំពង់សាធារណៈ	៣,២	៣,៩	៣,១
ទឹកអណ្តូងស្នប់	៥១,២	៥៥,៨	៥០,៨

ទឹកអណ្តូងជីកមានគម្របការពារ	១០,៨	៧,៦	១១,១
ទឹកអណ្តូងជីកគ្មានគម្របការពារ	១០,១	២,៨	១០,៨
ទឹកចេញក្រោមដីមានការការពារ	០,២	០,១	០,២
ទឹកចេញក្រោមដីគ្មានការការពារ	០,១	០,០	០,១
ទឹកភ្លៀង	០,២	០,៣	០,១
ទឹកលើដី (ទន្លេ អូរ បឹង ត្រពាំង....)	០,៥	០,១	០,៦
ទឹកទិញឡានស៊ីទែន	២,១	១,០	២,២
ទឹកទិញធុងរទេះ	០,៥	០,១	០,៥
ទឹកដប/ទឹកពិសាដប	៣,០	១,២	៣,២
ប្រភពទឹកផ្សេងទៀត	១,០	០,៦	១,០

៣១. ភាគរយគ្រួសារប្រើប្រាស់អគ្គិសនី ជាប្រភពសំខាន់សម្រាប់បំភ្លឺ

សរុប	៨៤,៩
ទីប្រជុំជន	៩៥,៤
ជនបទ	៨៣,៩

៣២. ភាគរយគ្រួសារបែងចែកតាមឥន្ធនៈចម្អិនអាហារ

ប្រភេទឥន្ធនៈ	សរុប	ទីប្រជុំជន	ជនបទ
ឧស	៨២,០	៦០,៨	៨៤,៤
ធ្យូង	១,៧	៣,២	១,៦
ប្រេងកាត	០,៣	០,៣	០,៣
ឧស្ម័ន ហ្គាស	១៣,០	៣២,៣	១០,៩
អគ្គិសនី	២,៨	៣,២	២,៨
គ្មាន	០,១	០,១	០,១
ផ្សេងទៀត	០,០	០,១	០,០

៣៣. ភាគរយគ្រួសារបានប្រើប្រាស់បង្គន់ និងប្រភេទបង្គន់

ប្រភេទបង្គន់	សរុប	ទីប្រជុំជន	ជនបទ
មិនប្រើបង្គន់	២៧,៥	១៧,៨	២៨,៤
បង្គន់ចាក់ទឹក ឬ(ចុចបង្ហូរទឹក)តភ្ជាប់ទៅប្រព័ន្ធលូ	១៥,០	១៨,៨	១៤,៧
បង្គន់ចាក់ទឹក ឬ(ចុចបង្ហូរទឹក)តភ្ជាប់ទៅអាងស្តុក ឬរណ្តៅ	៣៩,៣	៤៥,១	៣៨,៨
បង្គន់ចាក់ទឹកឬ(ចុចបង្ហូរទឹក)បង្ហូរទៅកន្លែងផ្សេង	១០,៣	១២,១	១០,២
បង្គន់រណ្តៅមានចានបង្គន់	៣,៥	៣,០	៣,៥
បង្គន់រណ្តៅគ្មានចានបង្គន់	២,២	១,៦	២,៣
បង្គន់បត់ជើងទម្លាក់ ឬក្នុងទឹក (ត្រពាំង/បឹង/ទន្លេ/សមុទ្រ)	០,៧	០,២	០,៧
បង្គន់ផ្សេងទៀត	១,៥	១,៣	១,៥

៣៤. ភាគរយគ្រួសារប្រើអ៊ីនធឺណិត

ការប្រើអ៊ីនធឺណិត	
ប្រើអ៊ីនធឺណិត (ប្រើនៅផ្ទះ ឬទីសាធារណៈ)	៤៥,៨
ប្រើនៅផ្ទះ	២១,០
ប្រើនៅទីសាធារណៈ	៤,២
ប្រើនៅផ្ទះ និងទីសាធារណៈ	២០,៦

៣៥. អត្រាលទ្ធភាពបង្កើតកូន

សរុប	២,៨
ទីប្រជុំជន	២,៥
ជនបទ	២,៩

៣៦. អត្រាមរណភាពទារក ក្នុង ១.០០០ កំណើតរស់

សរុប	១៥,៤
ទីប្រជុំជន	១៣,៩
ជនបទ	១៥,៥

៣៧. អត្រាមរណភាពកុមារអាយុក្រោម ៥ ឆ្នាំ ក្នុង ១.០០០ នាក់

សរុប	២៤,៦
ទីប្រជុំជន	២២,២
ជនបទ	២៤,៨

៣៨. អាយុសង្ឃឹមរស់

តំបន់	សរុប	ប្រុស	ស្រី
សរុប	៧៥,២	៧៤,៥	៧៧,៣
ទីប្រជុំជន	៧៥,៩		
ជនបទ	៧៥,១		

ផ្នែក ១

របាយការណ៍ខេត្តត្បូងឃ្មុំ

ជំពូក ១. សេចក្តីផ្តើម

ជំពូក ២. ទំហំ កំណើន និងការបែងចែករបាយប្រជាជន

ជំពូក ៣. សមាសភាពភេទ ការបែងចែកអាយុ និងស្ថានភាពអាពាហ៍ពិពាហ៍

ជំពូក ៤. អក្ខរកម្ម និងការអប់រំ

ជំពូក ៥. កម្លាំងពលកម្ម និងការងារ

ជំពូក ៦. ទេសន្តរប្រវេសន៍

ជំពូក ៧. លទ្ធភាពបង្កើតកូន

ជំពូក ៨. មរណភាព

ជំពូក ៩. ពិការភាព

ជំពូក ១០. លំនៅដ្ឋាន ចរិតលក្ខណៈគ្រួសារ និងសម្ភារៈប្រើប្រាស់ក្នុងគ្រួសារ

ជំពូក ១១. សេចក្តីសង្ខេប និងសន្និដ្ឋាន

ជំពូក ១
សេចក្តីផ្តើម

១.១. សាវតា

ជំរឿនទូទៅប្រជាជននៅព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ឆ្នាំ២០១៩ គឺជាជំរឿនលើកទី៤ ដែលបានធ្វើជាបន្តបន្ទាប់នៅព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ហើយជំរឿនឆ្នាំ២០១៩ ស្ថិតនៅក្នុងជំរឿនវិលជុំទីដប់នៃជំរឿនពិភពលោកឆ្នាំ២០២០ ដែលផ្តល់អនុសាសន៍ដោយអង្គការសហប្រជាជាតិ។ ការធ្វើជំរឿនលើកដំបូងនៅកម្ពុជាបានធ្វើនៅឆ្នាំ១៩៦២ ជាមួយការអនុវត្តជាបន្តបន្ទាប់ ដែលត្រូវបានធ្វើឡើងនៅឆ្នាំ១៩៩៨ និងឆ្នាំ២០០៨។ ប្រទេសកម្ពុជានៅតែសម្រេចចិត្តប្រើកម្រងសំណួរជាក្រដាស និងខ្មៅដៃក្នុងការប្រមូលទិន្នន័យ។ កិច្ចការនេះតម្រូវឲ្យមានការរៀបចំយ៉ាងហ្មត់ចត់ លើការរៀបចំកម្រងសំណួរ សេចក្តីណែនាំផ្សេងៗ ការបណ្តុះបណ្តាលស្រង់ទិន្នន័យសាកល្បង ការធ្វើជំរឿននាំមុខជាដើម។ល។

ដំណើរការនៃការរៀបចំការងារជំរឿនជាផ្លូវការចាប់ផ្តើមនៅឆ្នាំ២០១៦ តាមរយៈការរៀបចំព្រាងឯកសារស្តីពីផែនការធ្វើជំរឿនដែលត្រូវបានអនុម័តដោយរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា និងគណៈកម្មាធិការជាតិជំរឿននៅឆ្នាំ២០១៧។ យុទ្ធសាស្ត្រនៃការធ្វើជំរឿនត្រូវបានបង្កើតឡើងនៅឆ្នាំ២០១៧ ដែលសម្រេចអនុញ្ញាតអនុវត្តការប្រមូលទិន្នន័យចាប់ផ្តើមនៅថ្ងៃទី ០៣ ខែមីនា ឆ្នាំ២០១៩។ វិទ្យាស្ថានជាតិស្ថិតិបានគូសផែនទីជំរឿន ដោយប្រើផែនទីព្រាងដោយដៃនៅទូទាំងប្រទេសហើយបានកំណត់ជាមណ្ឌលជំរឿន ។

លទ្ធផលសម្រេចបានពីការធ្វើជំរឿនទាំងបីលើក បានផ្តល់ទិន្នន័យប្រជាសាស្ត្រដ៏មានតម្លៃសម្រាប់ជំរឿនបានធ្វើឲ្យរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាបានប្តេជ្ញាបន្តពង្រឹងសមត្ថភាពតាមរយៈការធ្វើជំរឿន ដែលហៅថា "ជំរឿនទូទៅប្រជាជននៅព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ឆ្នាំ២០១៩" ដោយបានដាក់បញ្ចូលទិន្នន័យទាក់ទងប្រជាជន និងលក្ខណៈផ្ទះសំបែងមួយចំនួន សម្រាប់ការវាយតម្លៃនិងរៀបចំផែនការ។

១.២. រចនាសម្ព័ន្ធចាត់តាំងជំរឿន

ដូចគ្នាទៅនឹងជំរឿនលើកមុនៗដែរ ជំរឿនទូទៅប្រជាជននៅព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ឆ្នាំ២០១៩ បានបង្កើតគណៈកម្មាធិការជំរឿនចំនួន ៣ (បី) គឺៈ គណៈកម្មាធិការជាតិជំរឿនទូទៅប្រជាជននៅព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ឆ្នាំ២០១៩ ដឹកនាំដោយ **សម្តេចក្រឡាហោម ស ខេង ឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ** គណៈកម្មាធិការនេះ គឺជាស្ថាប័នកំពូលដែលមានសមាសភាពកម្រិតមន្ត្រីនយោបាយមកពីក្រសួងពាក់ព័ន្ធនានា មានភារៈទទួលខុសត្រូវក្នុងការសម្រេចចិត្តគ្រប់គោលនយោបាយទាំងអស់ ដែលទាក់ទងទៅនឹងការងារជំរឿន។ គណៈកម្មការបច្ចេកទេសជំរឿនទូទៅប្រជាជននៅព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ឆ្នាំ២០១៩ ដឹកនាំដោយ **ឯកឧត្តមកិត្តិសេដ្ឋាបណ្ឌិត ឆាយ ថន ទេសរដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងផែនការ** សម្រាប់ដោះស្រាយគ្រប់ភារៈកិច្ចទាំងឡាយណាដែលទាក់ទងនឹងការងារបច្ចេកទេស ដូចជាការរៀបចំកម្រងសំណួរ ឯកសារណែនាំអំពីតួនាទី ភារកិច្ចមន្ត្រីសម្ភាសន៍ និង

មន្ត្រីត្រួតពិនិត្យ វិធីសាស្ត្របង្រៀន សេចក្តីណែនាំសម្ភាសន៍ ដឹកនាំចុះធ្វើជំរឿននាំមុខ ការបណ្តុះបណ្តាល ដឹកនាំយុទ្ធនាការប្រតិបត្តិការប្រមូលទិន្នន័យ ការកែដៃ និងដាក់លេខកូដ ការបញ្ចូលទិន្នន័យក្នុងប្រព័ន្ធកុំព្យូទ័រ និងការវិភាគ របាយការណ៍។ គណៈកម្មាធិការមួយទៀត គឺគណៈកម្មការឃោសនាជំរឿនទូទៅប្រជាជននៅព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ឆ្នាំ២០១៩ ដឹកនាំដោយ **ឯកឧត្តមអភិសន្តិបណ្ឌិត ឆាយ ថន ទេសរដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រី ក្រសួងផែនការ** គណៈកម្មការនេះមានតួនាទីពិនិត្យ និងផ្តល់យោបល់លើការផលិតសម្ភារៈឃោសនា រួមមាន Spot ទូរទស្សន៍ និងសម្ភារៈឃោសនាផ្សេងៗទៀត មានដូចជា បដា សន្លឹកព័ត៌មានជំរឿន អាវយឺត កាបូបជាដើម។

ក្រសួងផែនការទទួលខុសត្រូវរួមលើប្រតិបត្តិការជំរឿន ដែលមានវិទ្យាស្ថានជាតិស្ថិតិ ជាសេនាធិការអនុវត្ត ដូចដែលបានបញ្ជាក់ខាងដើម។

ដោយឡែកមន្ទីរផែនការរាជធានី ខេត្ត ដើរតួនាទីជាការិយាល័យជំរឿនខេត្តក្នុងអំឡុងពេលធ្វើជំរឿន ដែលប្រធានមន្ទីរផែនការរាជធានី ខេត្ត បំពេញតួនាទីជាមន្ត្រីជំរឿនខេត្ត។ មន្ត្រីជំរឿនខេត្តមានជំនួយការម្នាក់ ជាមន្ត្រីជំនួយការជំរឿនខេត្ត។ មន្ត្រីជំរឿនខេត្ត ជាមន្ត្រីជំរឿនដែលមានតួនាទីខ្ពស់ជាងគេ ទទួលបន្ទុកប្រតិបត្តិការជំរឿនក្នុងខេត្ត។ មន្ត្រីជំរឿនថ្នាក់ក្រុង ខណ្ឌ ស្រុក ឃុំ សង្កាត់ និងភូមិ ស្ថិតក្រោមការត្រួតពិនិត្យរួមរបស់មន្ត្រីជំរឿនខេត្ត។ អភិបាលរាជធានី ខេត្ត គឺជាប្រធានគណៈកម្មាធិការជំរឿនថ្នាក់រាជធានី ខេត្ត ដែលមានភារកិច្ចដឹកនាំមន្ត្រីជំរឿនខេត្ត។ មន្ត្រីជំរឿនតំបន់ពីវិទ្យាស្ថានជាតិស្ថិតិ ផ្តល់ជំនួយបច្ចេកទេសដល់មន្ត្រីជំរឿនខេត្ត។

១.៣. ដំណាក់កាលរាប់សម្ភាសន៍

ជំរឿនឆ្នាំ២០១៩ បានរាប់សម្ភាសគ្រួសារធម្មតាចំនួន ៣,៦ លានគ្រួសារទូទាំង ២៥ រាជធានី ខេត្ត ដោយបើកយុទ្ធនាការប្រតិបត្តិការចុះបញ្ជីផ្ទះ ពីថ្ងៃទី២៨ រហូតដល់ថ្ងៃទី ២ ខែមីនា ឆ្នាំ២០១៩ និងរាប់សម្ភាសគ្រួសារ (តារាង២) ម៉ោង ០០ ឈានចូលថ្ងៃទី ៣ រហូតដល់ថ្ងៃទី ១៣ ខែមីនា ឆ្នាំ២០១៩ ដោយមានមន្ត្រីសម្ភាសន៍បួនម៉ឺននាក់ និងមន្ត្រីត្រួតពិនិត្យមួយម៉ឺននាក់ បានចុះស្រង់ទិន្នន័យនៅគ្រប់មណ្ឌលជំរឿន ក្នុងភូមិទាំងអស់ ១៤.៥៤៥ ភូមិ និង ៣៨.៤៤៧ មណ្ឌលជំរឿន ហើយនិងមណ្ឌលជំរឿនពិសេស ដូចជាបន្ទាយយោធា បន្ទាយនគរបាល សាលាយោធា សាលានគរបាល ពន្ធនាគារ មន្ទីរពេទ្យយោធា មន្ទីរពេទ្យនគរបាល មជ្ឈមណ្ឌលអប់រំកែប្រែ មណ្ឌលថែទាំកុមារកំព្រា ដោយប្រើមន្ត្រីពិសេសចំនួន ៣.៥០០ នាក់ ។

គ្រួសារនៅទូទាំងប្រទេសត្រូវបានរាប់សម្ភាសក្នុងរយៈពេល ១១ ថ្ងៃ។ ខេត្តចំនួន ២៣ ការរាប់សម្ភាសគ្រួសារ (តារាង២) ប្រព្រឹត្តទៅដោយរលូន និងបញ្ចប់ទៅប្រកបដោយជោគជ័យតាមផែនការគ្រោងទុក គឺថ្ងៃទី ១៣ ខែមីនា ឆ្នាំ ២០១៩។ ដោយឡែក ខេត្តព្រះសីហនុត្រូវបានពន្យារយៈពេលរាប់សម្ភាសចំនួនបីថ្ងៃ ដោយប្រើកម្លាំងពិសេសរបស់វិទ្យាស្ថានជាតិស្ថិតិដែលបានបញ្ចប់ពីរាជធានី ខេត្តផ្សេង ដោយសារចំនួនគ្រួសារកើនច្រើនលើសលប់ ជាពិសេសជនជាតិចិន និងគ្រួសារថ្មី។ ដោយឡែក រាជធានីភ្នំពេញក៏ត្រូវបានពន្យាពេលរហូតដល់ថ្ងៃទី ២០ ខែមីនា ឆ្នាំ២០១៩ ដោយសារចំនួនគ្រួសារកើនច្រើនលើសលប់មិនអាចគ្រប់គ្រងបាន ដូចជាសំណង់អាគារ បុរី និងផ្ទះល្វែងរីកលូតលាស់មិនអាចគ្រប់គ្រងបាន។ បន្ថែមលើគ្រួសារដែលមានរស់នៅក្នុងលំនៅដ្ឋានធម្មតា អ្នកដែលស្នាក់នៅក្នុងគ្រួសារស្ថាប័ន

ដូចជាផ្ទះសំណាក់ សណ្ឋាគារ វត្តអារាម មន្ទីរពេទ្យ ពន្ធនាគារ។ល។ ត្រូវបានរាប់សម្អាសផងដែរ។ ប្រជាជនដែលគ្មានផ្ទះសំបែង រស់នៅលើទូកក៏ត្រូវបានរាប់សម្អាសនៅយប់ជំរឿនផងដែរ។

ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ផ្នែកខ្លះនៃតំបន់ដាច់ស្រយ៉ាល និងតំបន់ព្រៃភ្នំ មន្ត្រីសម្អាសន៍ត្រូវធ្វើដំណើរថ្មើរជើងក្នុងចម្ងាយផ្លូវយ៉ាងឆ្ងាយ។ ក្នុងករណីចាំបាច់ រថយន្ត យោចក្រយានយន្ត កង់ និងទូក ត្រូវប្រើប្រាស់ដោយមន្ត្រីមូលដ្ឋាន។ ទូរស័ព្ទចល័តបានផ្តល់សារប្រយោជន៍ក្នុងអំឡុងពេលធ្វើជំរឿនឆ្នាំ២០១៩។ ទូរស័ព្ទចល័តបានជួយសម្រួលដល់គ្រូបង្គោល មន្ត្រីត្រួតពិនិត្យ និងមន្ត្រីសម្អាសន៍អាចទាក់ទងគ្នាបានឆាប់រហ័ស នៅពេលមន្ត្រីសម្អាស៍ត្រូវការបកស្រាយបញ្ហាក់រាល់កិច្ចការជំរឿន។

តារាងកាលវិភាគនៃសកម្មភាពជំរឿនសំខាន់ៗ

កាលបរិច្ឆេទ	សកម្មភាព
ថ្ងៃទី ២៨ កុម្ភៈ ដល់ថ្ងៃទី ២ មីនា ឆ្នាំ២០១៩ (៣ថ្ងៃ)	ចុះបញ្ជីលំនៅដ្ឋានក្នុងមណ្ឌលជំរឿន និងធ្វើបច្ចុប្បន្នកម្មផែនទីមណ្ឌលជំរឿន
យប់ថ្ងៃទី ៣ មីនា ឆ្នាំ២០១៩	រាប់សម្អាសជនគ្មានផ្ទះសំបែង ប្រជាជនឆ្លងកាត់
ថ្ងៃទី ៣ ដល់ថ្ងៃទី ១៣ ខែមីនា ឆ្នាំ២០១៩ (១១ថ្ងៃ)	រាប់សម្អាសជំរឿនឆ្នាំ២០១៩ នៅម៉ោង(00:00) ជាម៉ោងយោង
ថ្ងៃទី ១៣ ដល់ថ្ងៃទី ១៤ ខែមីនា ឆ្នាំ២០១៩	ប្រមូលកម្រងសំណួរជំរឿនដែលបំពេញរួចនៅការិយាល័យមូលដ្ឋាន
ថ្ងៃទី ១៥ ដល់ថ្ងៃទី ២២ ខែមីនា ឆ្នាំ២០១៩	ទទួលសំណួរជំរឿនដែលបំពេញរួចនៅវិទ្យាស្ថានជាតិស្ថិតិភ្នំពេញ

ជំពូក ២
ទំហំ កំណើន និងការបែងចែកប្រជាជន

២.១. ចំនួនប្រជាជនសរុប

ប្រជាជនខេត្តត្បូងឃ្មុំរស់នៅតំបន់ទីប្រជុំជននៅឆ្នាំ២០០៨ មាន ៤២.៣៤០ នាក់ កើនទៅ ៦៧.៩៤០ នាក់ នៅឆ្នាំ២០១៩។ និន្នាការដូចគ្នានេះប្រជាជននៅជនបទខេត្តត្បូងឃ្មុំបានថយពី ៧១១.៦៦០ នាក់នៅឆ្នាំ២០០៨ មក ៧០៨.៨៩៥ នាក់ នៅឆ្នាំ២០១៩ ។ ភាគរយប្រជាជនរស់នៅតំបន់ទីប្រជុំជនបានកើនឡើងពី ៥,៦ ភាគរយ នៅឆ្នាំ ២០០៨ មក ៨,៧ ភាគរយ នៅឆ្នាំ២០១៩។

បើតាមលទ្ធផលចុងក្រោយបង្ហាញថា ក្នុងចំណោមក្រុង ស្រុកទាំង ៧ នៃខេត្តត្បូងឃ្មុំ មានប្រជាជនខ្ពស់ជាងគេ គឺស្រុកត្បូងឃ្មុំ (២៣,១ ភាគរយ) បន្ទាប់មកមេមត់ (១៩,៩ ភាគរយ) ស្រុកពញាក្រែក (១៩,៦ ភាគរយ) និងតំបែរ (១១,៤ ភាគរយ) ស្រុកចំណែកក្រុងសួងវិញមានប្រជាជនទាបបំផុត (៤,៦ ភាគរយ)។

រូប ២.១.២. ចំនួនប្រជាជនសរុប ខេត្តត្បូងឃ្មុំ ឆ្នាំ២០១៩

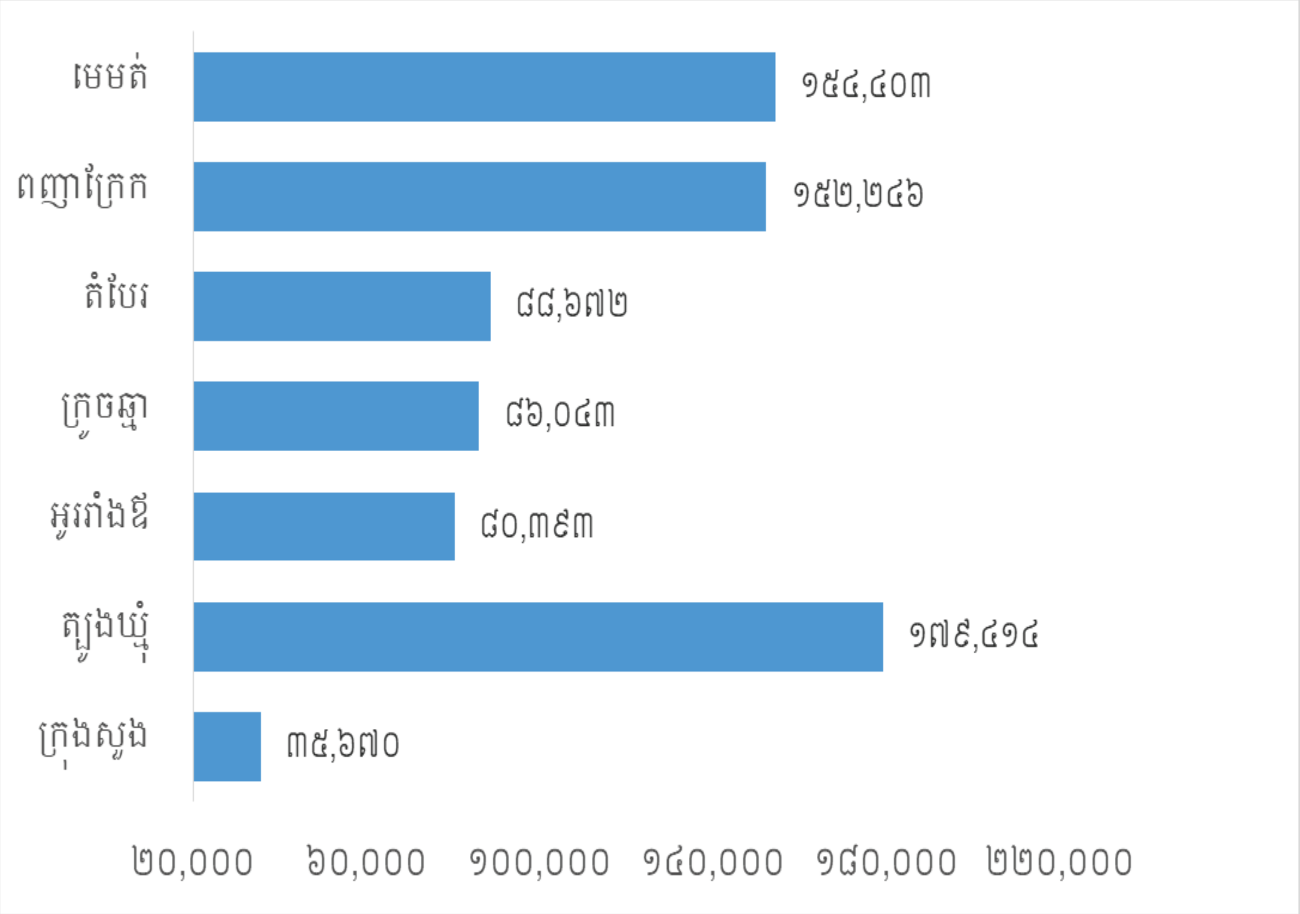

២.២. កំណើនប្រជាជនប្រចាំឆ្នាំ

កំណើនចំនួនប្រជាកជនត្រូវបានប្រើក្នុងន័យទូលំទូលាយ ដើម្បីគ្របដណ្តប់លើការបំរែបំរួលចំនួនប្រជាជនដែលរស់នៅក្នុងប្រទេស ឬតំបន់ ក្នុងអំឡុងពេលជាក់លាក់ដោយមិនគិតការបំរែបំរួលផ្លាស់ប្តូរវិជ្ជមាន ឬអវិជ្ជមាន។ បំរែបំរួលនេះត្រូវបានវាស់វែង ដោយគិតជាភាគរយ។

លទ្ធផលចុងក្រោយនៃជំរឿនទូទៅប្រជាជននៅខេត្តត្បូងឃ្មុំ ឆ្នាំ២០១៩ តាមវិធីសាស្រ្តឃើញរាប់ ចំនួនប្រជាជនខេត្តត្បូងឃ្មុំសរុបកើនឡើង ២២.៨៤១ នាក់ ត្រូវនឹង ៣,០ ភាគរយ ក្នុងងរយៈពេល ១១ ឆ្នាំ ចន្លោះឆ្នាំ២០១៨ និង ២០១៩ ក្នុងអត្រាកំណើនប្រចាំឆ្នាំ ០,៣ ភាគរយ តែនៅតំបន់ទីប្រជុំជនត្បូងឃ្មុំបានកើន ៤,៣ ភាគរយក្នុងមួយឆ្នាំ។ អត្រាកំណើនប្រជាជនប្រចាំឆ្នាំទាបអាចដោយសារអត្រានៃលទ្ធភាពបង្កើតកូនធ្លាក់ចុះ និងការធ្វើចំណាកស្រុករបស់ប្រជាជនខេត្តត្បូងឃ្មុំទៅកាន់ខេត្តផ្សេងទៀត ជាពិសេសប្រទេសជិតខាង។

តាមលទ្ធផលចុងក្រោយនៃជំរឿនទូទៅប្រជាជនខេត្តត្បូងឃ្មុំ ឆ្នាំ២០១៩ (កំណើនប្រជាជនកើនឡើង ០,៣ ភាគរយ) អត្រាកំណើនប្រជាជនខេត្តត្បូងឃ្មុំកើនឡើងគ្រប់ស្រុក ក្រុង ខ្ពស់ទាបតាមការធ្វើចំណាកស្រុក និងការអភិវឌ្ឍក្នុងតំបន់។ អត្រាកំណើនប្រជាជនខេត្តត្បូងឃ្មុំក្នុង ក្រុងស្រុកទាំងនេះដោយសារលទ្ធភាពបង្កើតកូន(អត្រាកំណើនធម្មជាតិ)។

តារាង ២.២.១. អត្រាកំណើនប្រជាជនប្រចាំឆ្នាំ តាមក្រុង ស្រុក ខេត្តត្បូងឃ្មុំ ឆ្នាំ២០០៨-២០១៩

ក្រុង ស្រុក	ចំនួនប្រជាជនសរុប		
	២០០៨	២០១៩	២០០៨-២០១៩
(១)	(២)	(៣)	(៥)
សរុប	៧៥៤.០០០	៧៧៦.៨៤១	០,៣
ទីប្រជុំជន	៤២.៣៤០	៦៧.៩៤៦	៤,៣
ជនបទ	៧១១.៦៦០	៧០៨.៨៩៥	០,០
ក្រុងសួង	៣៥.៨៩៦	៣៥.៦៧០	-០,១
ត្បូងឃ្មុំ	១៨០.០៤១	១៧៩.៤១៤	០,០
អូររាំងឪ	៨០.៩៤៧	៨០.៣៩៣	-០,១
ក្រូចឆ្មា	៩២.៨៤៥	៨៦.០៤៣	-០,៧
តំបែរ	៨០.៤៩០	៨៨.៦៧២	០,៩
ពញាក្រែក	១៣៥.៣១៨	១៥២.២៤៦	១,១
មេមត់	១៤៨.៤៦៣	១៥៤.៤០៣	០,៤

សម្គាល់ ៖ តួលេខនេះមិនរាប់បញ្ចូលពលករចំណាកស្រុកទៅក្រៅប្រទេស

២.៣. ការបែងចែករបាយប្រជាជន

តារាង ២.៣.១ បង្ហាញភាគរយប្រជាជនសរុបចុងក្រោយ តាមស្រុក ក្រុង និងភេទ ខេត្តត្បូងឃ្មុំ ឆ្នាំ២០០៨-២០១៩។ តាមលទ្ធផលប្រជាជនសរុបចុងក្រោយ ឆ្នាំ២០១៩ ក្នុងចំណោមស្រុក ក្រុង ខេត្តត្បូងឃ្មុំ មានប្រជាជនខ្ពស់ជាងគេគឺស្រុកត្បូងឃ្មុំ (២៣,១ ភាគរយ) បន្ទាប់មកមេមត់ (១៩,៩ ភាគរយ) ស្រុកពញាក្រែក (១៩,៦ ភាគរយ) និងតំបែរ (១១,៤ ភាគរយ) ស្រុកចំណែកក្រុងសួងវិញមានប្រជាជនទាបបំផុត (៤,៦ ភាគរយ)។ បើប្រៀបធៀបទៅនឹងឆ្នាំ២០០៨ របាយប្រជាជនខេត្តត្បូងឃ្មុំមានទម្រង់ប្រហាក់ប្រហែលគ្នាទៅនឹងឆ្នាំ២០១៩ ដែរ។ ភាគរយនៃរបាយប្រជាជនក្នុងស្រុក ក្រុង កើន ថយទៅតាមស្ថានភាព ស្រុក ក្រុង និងល្បឿននៃការអភិវឌ្ឍ ។

តារាង ២.៣.១. ភាគរយប្រជាជនសរុប តាមភេទ តំបន់ ស្រុក ក្រុង ខេត្តត្បូងឃ្មុំ ឆ្នាំ២០០៨-២០១៩

រាជធានី ខេត្ត	ឆ្នាំ ២០០៨			ឆ្នាំ ២០១៩		
	ទាំងពីរភេទ	ប្រុស	ស្រី	ទាំងពីរភេទ	ប្រុស	ស្រី
(១)	(២)	(៣)	(៤)	(៥)	(៦)	(៧)
សរុប	១០០	១០០	១០០	១០០	១០០	១០០
ទីប្រជុំជន	៥,៦	៥,៦	៥,៦	៨,៧	៨,៧	៨,៨
ជនបទ	៩៤,៤	៩៤,៤	៩៤,៤	៩១,៣	៩១,៣	៩១,២
ក្រុងសួង	៤,៨	៤,៨	៤,៨	៤,៦	៤,៦	៤,៦
ត្បូងឃ្មុំ	២៣,៩	២៣,៨	២៤,០	២៣,១	២៣,០	២៣,២
អូររាំងឪ	១០,៧	១០,៥	១១,០	១០,៣	១០,០	១០,៦
ក្រូចឆ្មា	១២,៣	១២,២	១២,៤	១១,១	១១,០	១១,២
តំបែរ	១០,៧	១០,៨	១០,៦	១១,៤	១១,៤	១១,៤
ពញាក្រែក	១៧,៩	១៨,០	១៧,៩	១៩,៦	១៩,៩	១៩,៣
មេមត់	១៩,៧	២០,០	១៩,៤	១៩,៩	២០,១	១៩,៦

សម្គាល់ ៖ តួលេខនេះមិនរាប់បញ្ចូលពលករចំណាកស្រុកទៅក្រៅប្រទេស

២.៤. ដង់ស៊ីតេប្រជាជន

យោងតាមលទ្ធផលចុងក្រោយនៃជំរឿនទូទៅប្រជាជននៅខេត្តត្បូងឃ្មុំ ឆ្នាំ២០១៩ តាមវិធីសាស្រ្តឃើញរាប់ ដង់ស៊ីតេប្រជាជនខេត្តត្បូងឃ្មុំមាន ១៤៨ នាក់ ក្នុងមួយគីឡូម៉ែត្រការ៉េកើនឡើង ៤ នាក់ ក្នុងមួយគីឡូម៉ែត្រការ៉េ ពី ១៤៤ នាក់ នៅឆ្នាំ ២០០៨ ។

ដង់ស៊ីតេប្រជាជនតាមតំបន់សម្រាប់ឆ្នាំ២០០៨ និងឆ្នាំ២០១៩ លទ្ធផលចុងក្រោយបានបង្ហាញថាដង់ស៊ីតេប្រជាជនមានការប្រែប្រួលយ៉ាងខ្លាំងនៅតាមតំបន់ភូមិសាស្រ្តនៃខេត្តត្បូងឃ្មុំ។ ដង់ស៊ីតេប្រជាជននៅតំបន់ទំនាបកណ្តាលមាន ៣០៥ នាក់ក្នុងមួយគីឡូម៉ែត្រការ៉េខ្ពស់ជាងខេត្តត្បូងឃ្មុំ (១៤៨ ក្នុងមួយគីឡូម៉ែត្រការ៉េ) ។ បើធៀបទៅនឹងឆ្នាំ ២០០៨ ដង់ស៊ីតេប្រជាជនតំបន់ទំនាបកណ្តាលកើន ៤៤ នាក់ ក្នុងមួយគីឡូម៉ែត្រការ៉េ ។

តារាង ២.៤.១ បង្ហាញពីដង់ស៊ីតេប្រជាជនតាមស្រុក ក្រុង ខេត្តត្បូងឃ្មុំ ឆ្នាំ២០០៨ និងឆ្នាំ២០១៩។ ដង់ស៊ីតេប្រជាជនមានការប្រែប្រួលតាមបរិមាណប្រជាជន និងផ្ទៃដីតាមស្រុកនិមួយៗ ។ ដង់ស៊ីតេប្រជាជនក្រុងសួង ខ្ពស់ជាងគេ (៣២៥ នាក់ ក្នុងមួយគីឡូម៉ែត្រការ៉េ) បន្ទាប់មកអូររាំងឪ (២៣៥ ក្នុងមួយគីឡូម៉ែត្រការ៉េ) និងមេមត់មានដង់ស៊ីតេប្រជាជនទាបជាងគេ (១០០ ក្នុងមួយគីឡូម៉ែត្រការ៉េ)។

តារាង ២.៤.១. ការបែងចែករបាយផ្ទៃដី និងដង់ស៊ីតេប្រជាជន តាមស្រុក ក្រុងខេត្តត្បូងឃ្មុំ ឆ្នាំ២០០៨-២០១៩

រាជធានី/ខេត្ត	ចំនួនប្រជាជនសរុប		ដង់ស៊ីតេប្រជាជន/គម២	
	២០០៨	២០១៩	២០០៨	២០១៩
(១)	(២)	(៣)	(៥)	(៦)
សរុប	៧៥៤.០០០	៧៧៦.៨៤១	១៤៤	១៤៨
ក្រុងសួង	៣៥.៨៩៦	៣៥.៦៧០	៣២៧	៣២៥
ត្បូងឃ្មុំ	១៨០.០៤១	១៧៩.៤១៤	២០២	២០១
អូររាំងឪ	៨០.៩៤៧	៨០.៣៩៣	២៣៧	២៣៥
ក្រូចឆ្មា	៩២.៨៤៥	៨៦.០៤៣	១៦៦	១៥៤
តំបែរ	៨០.៤៩០	៨៨.៦៧២	១១០	១២១
ពញាក្រែក	១៣៥.៣១៨	១៥២.២៤៦	១៧៨	២០០
មេមត់	១៤៨.៤៦៣	១៥៤.៤០៣	៩៧	១០០

សម្គាល់ ៖ តួលេខនេះមិនរាប់បញ្ចូលពលករចំណាកស្រុកទៅក្រៅប្រទេស

២.៥. ការបែងចែកប្រជាជនតាមសាសនា

នៅខេត្តត្បូងឃ្មុំមានប្រជាជនកាន់ព្រះពុទ្ធសាសនាមានចំនួនភាគរយលើសលប់ក្នុងចំណោមប្រជាជន។ អ្នកកាន់សាសនាគ្រឹស្តសាសនា និងសាសនាផ្សេងទៀតមានតិចក្នុងចំណោមប្រជាជនសរុបខេត្តត្បូងឃ្មុំ ។ ទម្រង់នៃការបែងចែកប្រជាជនតាមសាសនា មានច្រើន ឬតិចនៅឆ្នាំ ២០០៨ និងឆ្នាំ២០១៩។

តារាង ២.៥.១. ការបែងចែកភាគរយប្រជាជនតាមសាសនា ខេត្តត្បូងឃ្មុំ ២០០៨-២០១៩

រាជធានី/ខេត្ត	ឆ្នាំ ២០០៨				ឆ្នាំ ២០១៩			
	ព្រះពុទ្ធ	ឥស្លាម	គ្រឹស្ទ	សាសនាផ្សេង	ព្រះពុទ្ធ	ឥស្លាម	គ្រឹស្ទ	សាសនាផ្សេង
(១)	(២)	(៣)	(៤)	(៥)	(៦)	(៧)	(៨	(៨)
សរុប	៨៨,៩	១១,០	០,១	០,០	៨៨,១	១១,៨	០,១	០,០
ទីប្រជុំជន	៩៨,៦	១,៣	០,០	០,០	៩៩,២	០,៧	០,១	០,១
ជនបទ	៨៨,៣	១១,៥	០,១	០,០	៨៧,១	១២,៨	០,១	០,០

សម្គាល់ ៖ តួលេខនេះមិនរាប់បញ្ចូលពលករចំណាកស្រុកទៅក្រៅប្រទេស

២.៦. ការបែងចែកប្រជាជនតាមភាសាកំណើត

នៅក្នុងជំរឿន គ្រប់សមាជិកទាំងអស់នៅក្នុងគ្រួសារត្រូវបានសាកសួរ ដើម្បីឆ្លើយប្រាប់អំពីភាសាកំណើតរបស់ខ្លួន។ ព័ត៌មានបានបង្ហាញក្នុងតារាង ២.៦.១ បានឲ្យដឹងថា ភាសាខ្មែរគឺជាភាសាកំណើតច្រើនលើសលុបនៅក្នុងខេត្តត្បូងឃ្មុំ ក្នុងឆ្នាំ២០១៩។ អ្នកនិយាយភាសាកំណើតជនជាតិដើមភាគតិចមានភាគរយតិចតួចប៉ុណ្ណោះ។ ចំណែកឯអ្នកដែលមានភាសាបរទេសជាភាសាកំណើតតិតែមានភាគរយតិចក្នុងខេត្តត្បូងឃ្មុំ ។

តារាង ២.៦.១. ការបែងចែកភាគរយនៃប្រជាជន តាមភាសាកំណើត ភេទ ខេត្តត្បូងឃ្មុំ ឆ្នាំ២០០៨ និង២០១៩

ភាសាកំណើត	២០០៨			២០១៩		
	ទាំងពីរភេទ	ប្រុស	ស្រី	ទាំងពីរភេទ	ប្រុស	ស្រី
(១)	(២)	(៣)	(៤)	(៥)	(៦)	(៧)
សរុប	១០០,០	១០០,០	១០០,០	១០០,០	១០០,០	១០០,០
ខ្មែរ	៨៩,៩	៩០,១	៨៩,៧	៨៨,២	៨៨,២	៨៨,២
វៀតណាម	០,០៥	០,០៦	០,០៤	០,០៦	០,០៧	០,០៤
ចិន	០,០១	០,០១	០,០១	០,១១	០,១៨	០,០៥
ឡាវ	០,០០	០,០០	០,០០	០,០០	០,០១	០,០០
ថៃ	០,០០	០,០០	០,០០	០,០១	០,០១	០,០១
ភាសាផ្សេងទៀត	០,០០	០,០០	០,០០	០,០១	០,០១	០,០១
ភាសាជនជាតិភាគតិច	១០,១	៩,៨	១០,៣	១១,៦	១១,៥	១១,៧

សម្គាល់ ៖ តួលេខនេះមិនរាប់បញ្ចូលពលករចំណាកស្រុកទៅក្រៅប្រទេស

ជំពូក ៣
សមាសភាពភេទ ការបែងចែកក្រុមអាយុ
និង ស្ថានភាពអាពាហ៍ពិពាហ៍

៣.១. ទស្សនទាន

ដោយយោងតាមនិយមន័យរបស់អង្គការសហប្រជាជាតិ អាយុរបស់មនុស្សដែលបានកត់ត្រាក្នុងជំរឿន គឺតាម "ចន្លោះឃ្លាតនៃកាលបរិច្ឆេទកំណើត និងកាលបរិច្ឆេទនៃជំរឿនគិតជាឆ្នាំសូរិយគតិពេញលេញ"។ ក្នុងនោះក៏បានចែងថា ព័ត៌មានអំពីអាយុអាចគិតតាមកាលបរិច្ឆេទកំណើត (ថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំកំណើត) ឬសួរដោយផ្ទាល់អំពីអាយុនៅខួបកំណើតចុងក្រោយ។

អនុសាសន៍ទាំងនេះ ត្រូវបានអនុវត្តក្នុងការប្រមូលទិន្នន័យនៃអាយុនៅក្នុងជំរឿនមុនៗ និងអង្កេតបច្ចុប្បន្ននៅខេត្តត្បូងឃ្មុំ។ ព័ត៌មានអាយុគិតជាឆ្នាំពេញដោយផ្អែកលើខួបកំណើតចុងក្រោយដែលបានទទួលពីអ្នកឆ្លើយ។ ដូច្នេះវាមានការងាយស្រួលក្នុងការសួរពីព័ត៌មានអាយុនេះ ប៉ុន្តែពេលខ្លះពិបាកក្នុងការប្រមូលទិន្នន័យបានត្រឹមត្រូវអំពីអាយុចំពោះអ្នកមិនចេះអក្សរ ឬចាស់ជរា។ ជំហានដ៏សមស្របមួយសម្រាប់ប្រមូលទិន្នន័យអំពីអាយុឲ្យមានភាពសុក្រិតនឹងអាចធ្វើទៅបានចំពោះអ្នកឆ្លើយ។ ប្រតិទិនខ្មែរត្រូវបានយកមកប្រើប្រាស់ដោយមន្ត្រីសម្ភាសន៍ ដើម្បីសួរឲ្យបាននូវអាយុពេញលេញពីអ្នកឆ្លើយ ចំពោះអ្នកដែលមិនអាចប្រាប់អាយុរបស់ពួកគេបាន។ មន្ត្រីសម្ភាសន៍ត្រូវបានផ្តល់ឲ្យនូវតារាងព្រឹត្តិការណ៍ជាតិ និងអន្តរជាតិសំខាន់ៗក៏ត្រូវបានប្រើប្រាស់ ដើម្បីជួយឲ្យអ្នកឆ្លើយនឹកឃើញពីអាយុរបស់ពួកគាត់ឡើងវិញ។

៣.២. រចនាសម្ព័ន្ធអាយុ

រចនាសម្ព័ន្ធអាយុត្រូវបានកំណត់ដោយកត្តា ៣ ដែលធ្វើឲ្យប៉ះពាល់អត្រាកំណើនប្រជាជន ដូចជាលទ្ធភាពបង្កើតកូន មរណភាព និងការផ្លាស់ប្តូរលំនៅដ្ឋាន។ ការសិក្សារចនាសម្ព័ន្ធប្រជាជនតាមការបែងចែកភាគរយប្រជាជនតាមក្រុមអាយុ និងការបង្ហាញតាមក្រាហ្វិកពីរ៉ាមីតអាយុ គឺជាការសង្ខេបខ្លីនៃប្រវត្តិប្រជាសាស្ត្ររបស់ប្រជាជន។

តារាង ៣.៣.១. ការបែងចែកតាមក្រុមអាយុរាយ តាមភេទ តំបន់ ខេត្តត្បូងឃ្មុំ ឆ្នាំ២០១៩

អាយុ	សរុប			ទីប្រជុំជន			ជនបទ		
	ទាំងពីរភេទ	ប្រុស	ស្រី	ទាំងពីរភេទ	ប្រុស	ស្រី	ទាំងពីរភេទ	ប្រុស	ស្រី
(១)	(២)	(៣)	(៤)	(៥)	(៦)	(៧)	(៨)	(៩)	(១០)
សរុប	១០០,០	១០០,០	១០០,០	១០០,០	១០០,០	១០០,០	១០០,០	១០០,០	១០០,០
០	១,៦	១,៧	១,៦	១,៥	១,៤	១,៥	១,៧	១,៨	១,៦
១	១,៨	១,៨	១,៧	១,៨	១,៨	១,៧	១,៨	១,៨	១,៧
២	២,១	២,២	២,០	២,០	២,២	១,៨	២,១	២,២	២,០
៣	២,១	២,៣	២,០	២,០	២,១	២,០	២,១	២,៣	២,០
៤	២,១	២,២	២,០	២,០	២,០	២,០	២,១	២,២	២,០

អាយុ	សរុប			ទីប្រជុំជន			ជនបទ		
	ទាំងពីរភេទ	ប្រុស	ស្រី	ទាំងពីរភេទ	ប្រុស	ស្រី	ទាំងពីរភេទ	ប្រុស	ស្រី
(១)	(២)	(៣)	(៤)	(៥)	(៦)	(៧)	(៨)	(៩)	(១០)
៥	២,១	២,២	២,០	២,០	២,១	១,៩	២,១	២,២	២,០
៦	២,២	២,៣	២,១	២,១	២,៣	១,៩	២,២	២,៣	២,១
៧	២,១	២,២	២,០	២,១	២,២	២,០	២,១	២,២	២,០
៨	២,១	២,១	២,០	១,៨	១,៩	១,៧	២,១	២,១	២,០
៩	២,០	២,១	១,៩	១,៨	១,៩	១,៦	២,០	២,១	១,៩
១០	២,៥	២,៦	២,៤	២,៤	២,៥	២,៣	២,៥	២,៦	២,៤
១១	២,២	២,៣	២,១	២,១	២,២	១,៩	២,២	២,៣	២,១
១២	២,៥	២,៦	២,៤	២,៤	២,៥	២,៣	២,៥	២,៦	២,៤
១៣	២,៣	២,៥	២,២	២,២	២,៣	២,១	២,៣	២,៥	២,២
១៤	២,២	២,៣	២,១	១,៩	២,០	១,៨	២,២	២,៣	២,១
១៥	២,២	២,៣	២,០	២,០	២,១	១,៨	២,២	២,៣	២,០
១៦	១,៨	១,៩	១,៧	១,៨	១,៨	១,៧	១,៨	១,៩	១,៧
១៧	១,៧	១,៧	១,៦	១,៨	១,៨	១,៧	១,៧	១,៧	១,៦
១៨	១,៧	១,៨	១,៧	១,៧	១,៨	១,៦	១,៧	១,៨	១,៧
១៩	១,៥	១,៦	១,៥	១,៦	១,៦	១,៥	១,៥	១,៦	១,៥
២០	១,៥	១,៦	១,៥	១,៤	១,៥	១,៣	១,៦	១,៦	១,៥
២១	១,៤	១,៤	១,៤	១,៣	១,៤	១,៣	១,៤	១,៤	១,៤
២២	១,៤	១,៤	១,៤	១,៣	១,២	១,៤	១,៤	១,៤	១,៤
២៣	១,៥	១,៥	១,៤	១,៤	១,៤	១,៤	១,៥	១,៥	១,៤
២៤	១,៥	១,៥	១,៥	១,៤	១,៤	១,៤	១,៥	១,៥	១,៥
២៥	១,៩	១,៩	១,៨	១,៨	១,៩	១,៨	១,៩	១,៩	១,៨
២៦	១,៥	១,៥	១,៥	១,៥	១,៦	១,៤	១,៥	១,៥	១,៥
២៧	១,៦	១,៦	១,៥	១,៦	១,៧	១,៦	១,៦	១,៦	១,៥
២៨	១,៦	១,៦	១,៦	១,៦	១,៦	១,៥	១,៦	១,៦	១,៦
២៩	១,៥	១,៥	១,៥	១,៥	១,៦	១,៤	១,៥	១,៥	១,៥
៣០	១,៧	១,៧	១,៧	១,៦	១,៥	១,៧	១,៧	១,៧	១,៧
៣១	១,៥	១,៥	១,៤	១,៥	១,៦	១,៤	១,៥	១,៥	១,៤
៣២	១,៦	១,៦	១,៦	១,៧	១,៦	១,៨	១,៦	១,៦	១,៥
៣៣	១,៤	១,៤	១,៤	១,៤	១,៥	១,៤	១,៤	១,៤	១,៤
៣៤	១,៣	១,៤	១,៣	១,៤	១,៤	១,៥	១,៣	១,៤	១,៣
៣៥	១,៧	១,៧	១,៧	១,៨	១,៨	១,៨	១,៧	១,៧	១,៦
៣៦	១,៤	១,៥	១,៤	១,៦	១,៥	១,៦	១,៤	១,៥	១,៤
៣៧	១,៥	១,៥	១,៤	១,៦	១,៦	១,៥	១,៤	១,៥	១,៤
៣៨	១,៥	១,៥	១,៥	១,៦	១,៥	១,៧	១,៥	១,៦	១,៥
៣៩	១,៤	១,៤	១,៣	១,៥	១,៦	១,៤	១,៤	១,៤	១,៣
៤០	១,៥	១,៤	១,៥	១,៤	១,៤	១,៥	១,៥	១,៤	១,៥
៤១	១,០	១,០	១,០	១,១	១,១	១,២	១,០	១,០	១,០
៤២	១,០	១,០	០,៩	១,០	១,១	១,០	១,០	១,០	០,៩

អាយុ	សរុប			ទីប្រជុំជន			ជនបទ		
	ទាំងពីរភេទ	ប្រុស	ស្រី	ទាំងពីរភេទ	ប្រុស	ស្រី	ទាំងពីរភេទ	ប្រុស	ស្រី
(១)	(២)	(៣)	(៤)	(៥)	(៦)	(៧)	(៨)	(៩)	(១០)
៤៣	០,៩	០,៩	០,៩	១,០	១,០	០,៩	០,៩	០,៩	០,៩
៤៤	០,៩	០,៩	០,៩	១,០	១,០	០,៩	០,៩	០,៩	០,៩
៤៥	១,២	១,២	១,២	១,២	១,២	១,២	១,២	១,២	១,២
៤៦	១,០	១,០	១,០	១,០	១,០	១,០	១,០	១,០	១,០
៤៧	១,០	១,០	១,០	១,២	១,១	១,៣	១,០	១,០	១,០
៤៨	១,១	១,១	១,១	១,២	១,២	១,៣	១,១	១,១	១,១
៤៩	១,០	១,០	១,០	១,២	១,៣	១,១	១,០	១,០	១,០
៥០	១,១	១,០	១,២	១,១	១,០	១,១	១,១	១,០	១,២
៥១	០,៩	០,៩	០,៩	១,០	០,៩	១,០	០,៩	០,៩	០,៩
៥២	១,០	០,៩	១,០	០,៩	០,៩	១,០	១,០	០,៩	១,០
៥៣	១,០	០,៩	១,០	០,៩	០,៩	១,០	១,០	០,៩	១,០
៥៤	០,៩	០,៩	១,០	១,០	១,០	១,០	០,៩	០,៩	០,៩
៥៥	១,១	១,០	១,១	១,០	១,០	១,០	១,១	១,០	១,១
៥៦	០,៩	០,៩	០,៩	១,០	១,០	១,០	០,៩	០,៩	០,៩
៥៧	០,៨	០,៨	០,៩	០,៩	០,៩	០,៩	០,៨	០,៨	០,៩
៥៨	០,៨	០,៨	០,៩	០,៨	០,៨	០,៨	០,៨	០,៨	០,៩
៥៩	០,៧	០,៦	០,៧	០,៧	០,៦	០,៧	០,៧	០,៦	០,៧
៦០	០,៨	០,៦	០,៩	០,៨	០,៥	១,០	០,៨	០,៦	០,៩
៦១	០,៦	០,៤	០,៧	០,៦	០,៦	០,៧	០,៦	០,៤	០,៧
៦២	០,៦	០,៥	០,៧	០,៦	០,៥	០,៨	០,៦	០,៥	០,៧
៦៣	០,៦	០,៤	០,៧	០,៦	០,៥	០,៨	០,៦	០,៤	០,៧
៦៤	០,៥	០,៤	០,៦	០,៥	០,៤	០,៦	០,៥	០,៤	០,៦
៦៥	០,៦	០,៥	០,៨	០,៧	០,៥	០,៨	០,៦	០,៥	០,៨
៦៦	០,៤	០,៣	០,៥	០,៥	០,៣	០,៦	០,៤	០,៣	០,៥
៦៧	០,៥	០,៤	០,៦	០,៥	០,៤	០,៦	០,៥	០,៤	០,៦
៦៨	០,៤	០,៣	០,៥	០,៥	០,៤	០,៦	០,៤	០,៣	០,៥
៦៩	០,៣	០,៣	០,៤	០,៤	០,៣	០,៤	០,៣	០,៣	០,៤
៧០	០,៤	០,៤	០,៥	០,៥	០,៤	០,៦	០,៤	០,៣	០,៥
៧១	០,៣	០,៣	០,៣	០,៣	០,៣	០,៤	០,៣	០,២	០,៣
៧២	០,៤	០,៣	០,៤	០,៤	០,៣	០,៥	០,៣	០,៣	០,៤
៧៣	០,៣	០,៣	០,៣	០,៣	០,៣	០,៤	០,៣	០,៣	០,៣
៧៤	០,៣	០,២	០,៣	០,៣	០,៣	០,៣	០,៣	០,២	០,៣
៧៥+	២,៦	២,១	៣,១	២,៥	២,០	៣,០	២,៦	២,១	៣,១

រចនាសម្ព័ន្ធអាយុរបស់ប្រជាជនខេត្តត្បូងឃ្មុំកំពុងឈានចូលដល់វ័យចំណាស់ ដែលប្រជាជនអាយុក្រោម ១៥ ឆ្នាំ មាន ៣១,៧ ភាគរយ និងអាយុ ៦០ ឆ្នាំឡើង មានប្រមាណ ៩,៦ ភាគរយ។ តារាងបង្ហាញអំពីមេដ្យានអាយុ ២៦ ឆ្នាំ នៅឆ្នាំ២០១៩ (តារាង ៣.៣.២)។ មេដ្យានអាយុនៃជំរឿនឆ្នាំ២០០៨ មានតែ ២១ ឆ្នាំ ដូច្នេះមេដ្យានអាយុប្រជាជន មាន

អាយុកើនឡើង ៥ ឆ្នាំ ក្នុងរយៈពេល ១១ ឆ្នាំ។ នេះជាលទ្ធផលនៃការថយចុះអត្រានៃប្រជាជនអាយុ ០-១៤ ឆ្នាំ ចន្លោះឆ្នាំ២០០៨ និង ២០១៩ (ដោយសារការធ្លាក់ចុះចំនួនមធ្យមនៃកំណើតក្នុងស្ត្រីម្នាក់) ហើយជាមួយគ្នានេះដែរ ការកើនឡើងនៃអត្រាប្រជាជនអាយុ ១៥-៥៩ ឆ្នាំ។

ការបែងចែកតាមតំបន់ទីប្រជុំជន ជនបទ ក្រុមអាយុក្នុងកំលាំងពលកម្មនៅតំបន់ទីប្រជុំជន មានច្រើនជាងជនបទ ចំណែកឯក្រុមអាយុវ័យក្មេង និងវ័យចាស់ មានភាគរយតិចជាងជនបទ។ ទម្រង់នេះបង្ហាញអំពីភាពខុសគ្នានៃការរួមបញ្ចូលគ្នានៃការធ្លាក់ចុះអត្រាលទ្ធភាពបង្កើតកូននៅតំបន់ទីប្រជុំជន និងជនបទ ជាពិសេសការធ្វើបម្លាស់ទីរបស់ប្រជាជន។

តារាង ៣.៣.២. ការបែងចែកប្រជាជនតាមក្រុមអាយុ ផលធៀបក្នុងបន្ទុក មេដ្យានអាយុ និងផលធៀបភេទ ២០០៨-២០១៩

ចរិតលក្ខណៈ	២០០៨			២០១៩		
	សរុប	ទីប្រជុំជន	ជនបទ	សរុប	ទីប្រជុំជន	ជនបទ
(១)	(២)	(៣)	(៤)	(៥)	(៦)	(៧)
សរុប	១០០.០	១០០.០	១០០.០	១០០.០	១០០.០	១០០.០
០-១៤	៣៤,៤	៣០,២	៣៤,៦	៣១,៧	២៩,៨	៣១,៩
១៥-៥៩	៥៨,៨	៦២,៦	៥៨,៥	៥៨,៧	៦០,១	៥៨,៦
៦០ +	៦,៨	៧,២	៦,៨	៩,៦	១០,១	៩,៦
ផលធៀបក្នុងបន្ទុក	៧០,១	៥៩,៦	៧០,៨	៧០,៤	៦៦,៥	៧០,៧
មេដ្យានអាយុ	២១	២៣	២១	២៦	២៧	២៦
ផលធៀបភេទ	៩៥,៥	៩៦,៥	៩៥,៤	៩៤,៨	៩៣,៩	៩៤,៩

សម្គាល់ ៖ តួលេខនេះមិនរាប់បញ្ចូលពលករចំណាកស្រុកទៅក្រៅប្រទេស

៣.៣.១. ផលធៀបអាយុនៅក្នុងបន្ទុក

វិធីសាស្ត្រសាមញ្ញពិពណ៌នាអំពីរចនាសម្ព័ន្ធអាយុប្រជាជនត្រូវបានគណនាដោយសន្ទស្សន៍ ហៅថាផលធៀបអាយុអ្នកនៅក្នុងបន្ទុក។ សន្ទស្សន៍នេះជាសមាមាត្រនៃប្រជាជនដែលពឹងអាស្រ័យលើផលិតភាពប្រជាជនដែលជាសកម្មជនសេដ្ឋកិច្ច។ ជាការសន្មត ចំនួនកុមារ (០-១៤ ឆ្នាំ) បូកនឹងចំនួនមនុស្សចាស់ (៦០ ឆ្នាំឡើង) ចែកនឹងចំនួនប្រជាជនអាយុស្ថិតក្នុងកម្លាំងពលកម្ម (១៥-៥៩ ឆ្នាំ) គុណនឹង ១០០។

ជាទូទៅអាយុផលធៀបអាយុក្នុងបន្ទុក (តារាង ៣.៣.២) បង្ហាញអំពីនិន្នាការធ្លាក់ចុះក្នុងអំឡុងឆ្នាំ២០០៨-២០១៩ នៃចំនួនអ្នកនៅក្នុងបន្ទុក។ ផលធៀបអាយុក្នុងបន្ទុករបស់ខេត្តត្បូងឃ្មុំនៅឆ្នាំ២០១៩ មាន ៧០,៤ ។ មានន័យថាក្នុងចំណោមមនុស្ស ១០០នាក់ មានអាយុស្ថិតក្នុងកម្លាំងពលកម្មមាន ៦៣ នាក់ ជាប្រជាជនមានអាយុក្នុងបន្ទុកពឹងអាស្រ័យ។ ផលធៀបអាយុក្នុងបន្ទុកបានថយចុះពីជំរឿនឆ្នាំ២០០៨ ដែលមានអត្រា ៧១ នាក់។ នៅអត្រាអ្នកនៅក្នុងបន្ទុកនៅតំបន់ទីប្រជុំជនមាន ៦៧ នាក់ ក្នុងចំណោមក្រុមអាយុស្ថិតក្នុងកម្លាំងពលកម្ម ១០០នាក់។ អត្រាអ្នកនៅក្នុងបន្ទុកជាទូទៅមានអត្រាខ្ពស់នៅជនបទ។

៣.៣.២. ពីរ៉ាមីតអាយុ

រូប ៣.៣.២.១ ៣.៣.២.២ និង ៣.៣.២.៣ បានបង្ហាញពីរ៉ាមីតអាយុប្រជាជន (សរុប តំបន់ទីប្រជុំជន និង ជនបទ ខេត្តត្បូងឃ្មុំ ឆ្នាំ២០០៨ និង ២០១៩) រួមនឹងភាគរយប្រុស និងស្រីតាមក្រុមអាយុ ៥ ឆ្នាំ ចាប់ផ្តើមពីក្រុមអាយុក្មេងបំផុតដែលស្ថិតនៅផ្នែកខាងក្រោម និងបន្តកំណើនអាយុទៅផ្នែកខាងលើនៃពីរ៉ាមីត។ ភាគរយនៃប្រុសបានបង្ហាញនៅខាងឆ្វេងដៃ និងភាគរយនៃស្រីបង្ហាញនៅខាងស្តាំដៃនៃពីរ៉ាមីត។ តំបន់ស្រមោលបង្ហាញពីតំណាងភាគរយប្រជាជននៃជំរឿនឆ្នាំ២០០៨ ខណៈដែលតំបន់គំនូសក្រាស់បង្ហាញពីការភាគរយប្រជាជនជំរឿនឆ្នាំ២០១៩។

ការប្រៀបធៀបពីរ៉ាមីតអាយុឆ្នាំ២០០៨ និង ២០១៩ តាមក្រុមអាយុនីមួយៗ បានបង្ហាញពីលក្ខណៈពិសេសនៃការបែងចែកអាយុ។ សមាមាត្រនៃក្រុមអាយុ ០-៤ ឆ្នាំ ទាបជាងក្រុមអាយុ ៥-៩ ឆ្នាំ ដែលជាលទ្ធផលនៃការកែលម្អស្ថានភាពសុខភាពរបស់ប្រទេស រួមជាមួយការធ្លាក់ចុះនៃលទ្ធភាពបង្កើតកូន និងមរណភាព ក្នុងអំឡុងពេលនេះ។

ពីរ៉ាមីតអាយុប្រជាជនឆ្នាំ២០១៩ បង្ហាញពីទម្រង់ទូទៅនៃការធ្លាក់ចុះនៃសមាមាត្រជាមួយការកើនឡើងនៃក្រុមអាយុ។ ពីរ៉ាមីតបានបង្ហាញថាក្រុមអាយុលើស ២៥-២៩ ឆ្នាំឡើង មានសមាមាត្រកើនឡើង។ ពីរ៉ាមីតបានបង្ហាញពីការធ្លាក់ចុះនៃសមាមាត្រក្រុមក្រោមអាយុ ៣០-៣៤ ឆ្នាំ ។

រូប ៣.៣.២.១. ពីរ៉ាមីតអាយុប្រជាជន ខេត្តត្បូងឃ្មុំ សរុប ឆ្នាំ២០០៨ និង ២០១៩

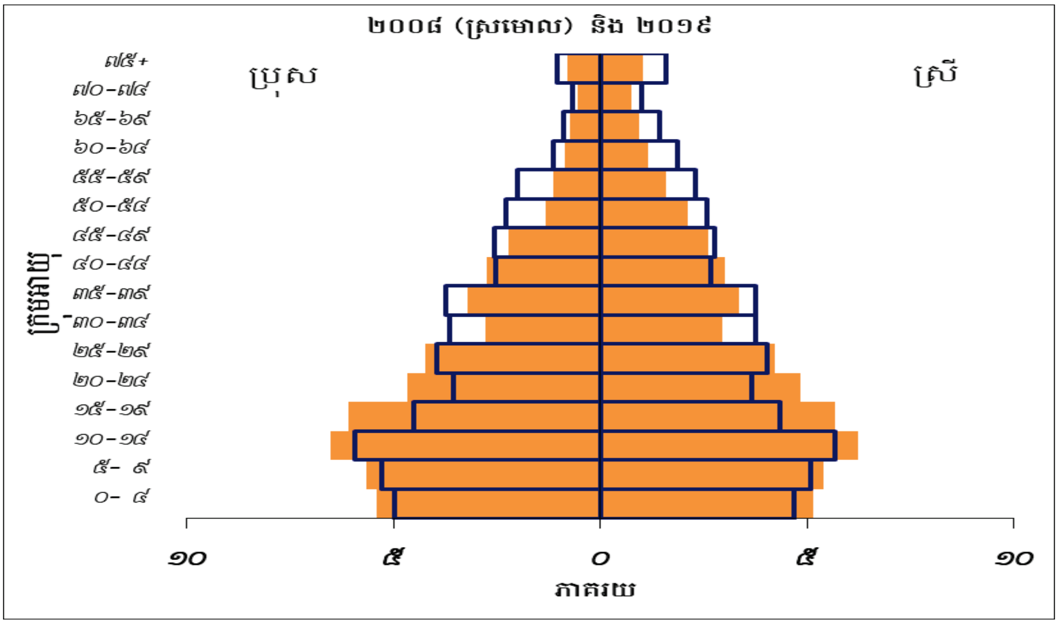

ពីរ៉ាមីតនៅតំបន់ទីប្រជុំជន ឆ្នាំ២០១៩ បង្ហាញពីការថយចុះនៃក្រុមអាយុយុវជនសម្រាប់ប្រុស ស្រី ក្នុងក្រុមអាយុ ២៥-២៩ ឆ្នាំចុះ ។ មូលហេតុចម្បងនៃនិន្នាការនេះ អាចមកពីការផ្លាស់លំនៅដ្ឋានអចិន្ត្រៃយ៍របស់ក្រុមកម្មកររោងចក្រកាត់ដេរជាច្រើនពាន់នាក់ទៅជនបទដែលភាគច្រើនជាក្មេងស្រី ដោយសារតែការបិទរោងចក្រកាត់ដេរមួយចំនួនក្នុងអំឡុងពេលជំរឿនចុងក្រោយ។

រូប ៣.៣.២.២. ពីរ៉ាមីតអាយុប្រជាជន ខេត្តត្បូងឃ្មុំ តំបន់ទីប្រជុំជន ២០០៨ និង ២០១៩

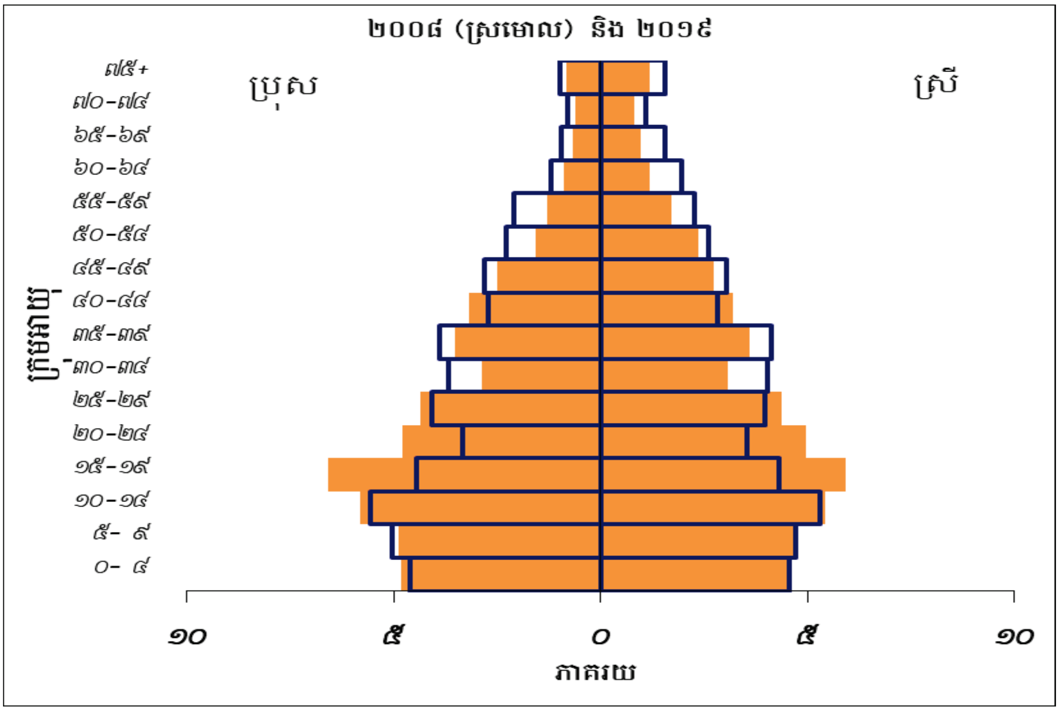

រូប ៣.៣.២.៣. ពីរ៉ាមីតអាយុប្រជាជន ខេត្តត្បូងឃ្មុំ ជនបទ ២០០៨ និង ២០១៩

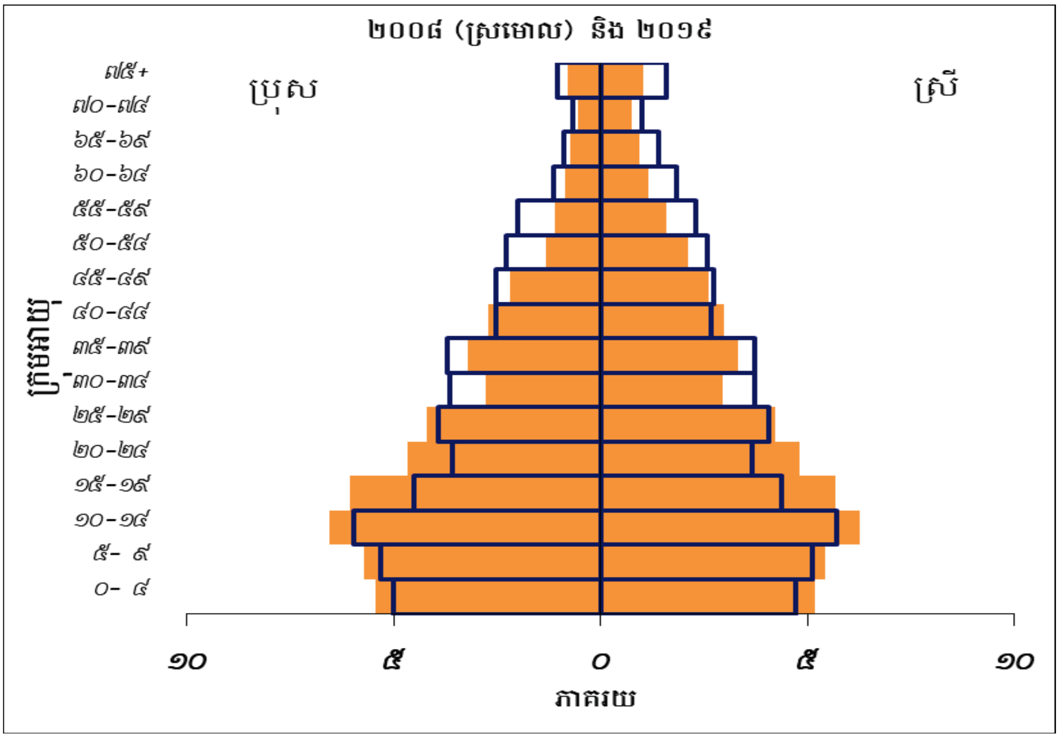

តាមការសង្កេតបានឲ្យដឹងថា ភាពខុសគួរឲ្យកត់សម្គាល់រវាងពីរ៉ាមីតរចនាសម្ព័ន្ធអាយុនៅតំបន់ទីប្រជុំជន និង ជនបទ ដូចក្នុងរូប ៣.៣.២.៤។ តំបន់ជនបទមានក្រុមអាយុវ័យក្មេង និងជាពិសេសក្រុមអាយុវ័យចាស់ច្រើន។ និយាយដោយឡែកនៅតំបន់ទីប្រជុំជនមានប្រជាជនក្នុងក្រុមអាយុកម្លាំងពលកម្មជាសកម្មជនសេដ្ឋកិច្ចច្រើន (១៥-៥៩)។ និន្នាការនេះអាចដោយសារបំលាស់ទីរបស់ប្រជាជនពីជនបទទៅតំបន់ទីប្រជុំជន ដើម្បីរកការងារធ្វើនៅតំបន់ទីប្រជុំជន។ ពីរ៉ាមីត

នៅតំបន់ទីប្រជុំជនរីកកណ្តាលហើយមានលក្ខណៈរួមចង្អៀតនៅខាងចុង អាចបញ្ជាក់បានថាមានសមាមាត្រប្រជាជនក្នុងក្រុមអាយុកម្លាំងពលកម្មច្រើន និងមានក្រុមមនុស្សចាស់តិច។ ផ្ទុយមកវិញ ពីរ៉ាមីតនៅជនបទមានការរីកទូលាយនៅក្នុងក្រុមប្រជាជនវ័យក្មេង និងតូចចង្អៀតនៅក្បាលពីរ៉ាមីតមិនដូចនៅតំបន់ទីប្រជុំជនឡើយ។ នេះបង្ហាញយ៉ាងច្បាស់ថាជនបទមានប្រជាជនវ័យក្មេង និងប្រជាជនវ័យចាស់ច្រើន។ ទម្រង់នេះត្រូវបានកត់សម្គាល់នៅជំរឿនទាំងពីរ ឆ្នាំ ២០០៨ និង២០១៩។

រូប ៣.៣.២.៤. ពីរ៉ាមីតអាយុប្រជាជន ខេត្តត្បូងឃ្មុំ តំបន់ទីប្រជុំជន ជនបទ ២០១៩

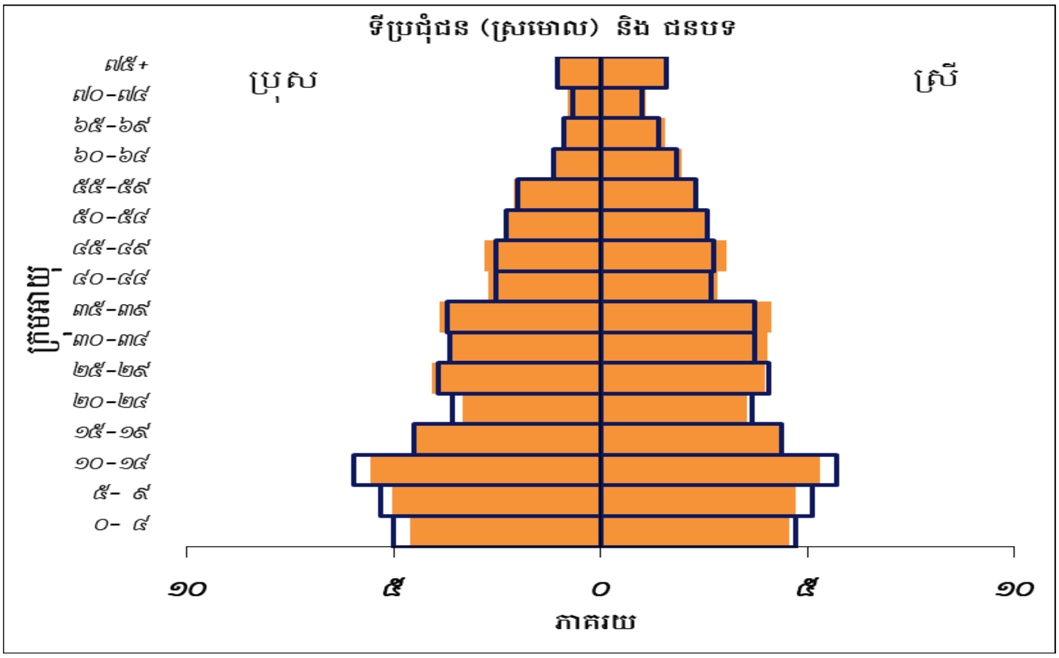

៣.៤. សមាសភាពភេទ

ផលធៀបភេទ ឬអត្រាភេទត្រូវកំណត់ដោយចំនួនប្រជាជនបុរសក្នុងចំណោមស្ត្រី ១០០។ បើផលធៀបភេទលើសពី ១០០ មានន័យថាចំនួនបុរសលើសចំនួនស្ត្រី ផ្ទុយមកវិញបើផលធៀបភេទតិចជាង ១០០ បញ្ជាក់ថាចំនួនស្ត្រីមានលើសចំនួនបុរស ដែលបង្ហាញអំពីចរិតលក្ខណៈសង្គមដ៏សំខាន់ក្នុងការវាស់វែងសមាមាត្រនៃសមធម៌ទូទៅរវាងបុរស និងស្ត្រីនៅក្នុងសង្គម និងមានឥទ្ធិពលដោយផ្ទាល់ទៅលើការស្វែងរកដៃគូអាពាហ៍ពិពាហ៍ ព្រមទាំងកម្មវិធីអភិវឌ្ឍន៍ ហើយក៏អាចប៉ះពាល់ខុសគ្នាទៅលើគុណភាពនៃជីវិតរបស់បុរស និងស្ត្រីផងដែរ។ សូចនាករនេះត្រូវបានប្រើសម្រាប់សិក្សាអំពីផលធៀបភេទរបស់ប្រជាជនខេត្តត្បូងឃ្មុំ (ផលធៀបភេទ)។

ព័ត៌មានមូលដ្ឋាននេះត្រូវបានប្រមូលតាមរយៈជំរឿនទាំងនៅឆ្នាំ១៩៩៨ និងឆ្នាំ២០០៨ ជំរឿននៅខេត្តត្បូងឃ្មុំត្រូវបានបញ្ចូលពត៌មានបុរស និងស្ត្រី ហើយបានផលិតសម្រាប់ប្រធានបទស្ទើរតែទាំងអស់។ នេះគឺជាតម្រូវការមូលដ្ឋានមួយនៅក្នុងការកសាងផែនការ ដែលអាចជួយកំណត់នូវផលប៉ះពាល់យេនឌ័រ ក្នុងសកម្មភាពអភិវឌ្ឍន៍ និងជួយឆ្លើយតបដ៏មានប្រសិទ្ធភាពចំពោះបញ្ហាយេនឌ័រ។ លទ្ធផលចុងក្រោយនៃចំនួនប្រជាជននៅក្នុងជំរឿនទូទៅប្រជាជននៅខេត្តត្បូងឃ្មុំឆ្នាំ២០១៩ មានប្រជាជនចំនួន ៧៧៦.៨៤១ នាក់ ក្នុងនោះ ៤៨,៧ ភាគរយ ជាបុរស និង ៥១,៣ ភាគរយជាស្ត្រី។

ជាទូទៅ ចំនួនកំណើតបុរស និងចំនួនកំណើតស្ត្រីមិនមានសមភាពទេក្នុងបណ្ដាប្រទេសទាំងអស់។ ការសិក្សាអំពីការផ្ដល់កំណើតកូនបានបង្ហាញថា ចំនួនកំណើតបុរសតែងតែច្រើនជាងចំនួនកំណើតរបស់ស្ត្រី។ ផលធៀបភេទពីកំណើតប្រែប្រួលក្នុងរង្វង់ ១០២ ទៅ ១១០ នៅប្រទេសភាគច្រើន (Haupt et al., 2011)។ ផលធៀបភេទនៅខេត្តត្បូងឃ្មុំដែលបានប៉ាន់ស្មាននៅពេលកើតប្រមាណ ១០៥។

ផលធៀបភេទ ឬអត្រាភេទនៅខេត្តត្បូងឃ្មុំមាន ៩៤,៨ យោងតាមលទ្ធផលចុងក្រោយជំរឿនទូទៅនៅខេត្តត្បូងឃ្មុំ ឆ្នាំ២០១៩។ ចំនួនស្ត្រីមានច្រើនជាងចំនួនបុរស ក្នុងចំណោមប្រជាជនខេត្តត្បូងឃ្មុំ។ នៅប្រទេសភាគច្រើនមានផលធៀបភេទស្ថិតក្នុងចន្លោះពី ៩៥ ទៅ ១០៥។ ផលធៀបភេទ ឬអត្រាភេទខេត្តត្បូងឃ្មុំ ហាក់ស្ថិតនៅស្ថេរតាំងពីឆ្នាំ ២០០៨។

ផលធៀបភេទនៅខេត្តត្បូងឃ្មុំមានភាពខុសគ្នាពីស្រុកមួយទៅស្រុកមួយ (តារាង ៣.៤.១)។ នៅឆ្នាំ២០១៩ មិនមានស្រុកណាមួយមានផលធៀបភេទខ្ពស់លើសពី ១០០ ឡើយ។ ស្រុកដែលមានផលធៀបភេទទាបជាងគេគឺស្រុកអូររាំងឪ ដោយសារបុរសពេញវ័យជាច្រើនទៅធ្វើការនៅរោងចក្រ ឬវិស័យសេដ្ឋកិច្ចផ្សេងៗ ឬផ្លាស់ប្ដូរទៅកន្លែងផ្សេងនៅក្នុងប្រទេស ឬចំណាកស្រុកទៅប្រទេសជិតខាង។

តារាង ៣.៤.១. ការបែងចែករបាយប្រជាជន តាមក្រុង ស្រុក ខេត្តត្បូងឃ្មុំ ឆ្នាំ២០០៨-២០១៩

រាជធានី ខេត្ត	២០០៨		២០១៩		ផលធៀបភេទ	
	ប្រុស	ស្រី	ប្រុស	ស្រី	២០០៨	២០១៩
(១)	(២)	(៣)	(៤)	(៥)	(៦)	(៧)
សរុប	៣៦៨.៣៣៣	៣៨៥.៦៦៧	៣៧៨.០៩០	៣៩៨.៧៥១	៩៥,៥	៩៤,៨
ទីប្រជុំជន	២០.៧៩០	២១.៥៥០	៣២.៩១៣	៣៥.០៣៣	៩៦,៥	៩៣,៩
ជនបទ	៣៤៧.៥៤៣	៣៦៤.១១៧	៣៤៥.១៧៧	៣៦៣.៧១៨	៩៥,៤	៩៤,៩
ក្រុងសួង	១៧.៥០៦	១៨.៣៩០	១៧.២៦៤	១៨.៤០៦	៩៥,២	៩៣,៨
ត្បូងឃ្មុំ	៨៧.៥២៣	៩២.៥១៨	៨៦.៨២៣	៩២.៥៩១	៩៤,៦	៩៣,៨
អូររាំងឪ	៣៨.៦៧២	៤២.២៧៥	៣៧.៩៧៦	៤២.៤១៧	៩១,៥	៨៩,៥
ក្រូចឆ្មា	៤៥.០០០	៤៧.៨៤៥	៤១.៤៥២	៤៤.៥៩១	៩៤,១	៩៣,០
តំបែរ	៣៩.៦៤២	៤០.៨៤៨	៤៣.២៣៦	៤៥.៤៣៦	៩៧,០	៩៥,២
ពញាក្រែក	៦៦.៤៤៦	៦៨.៨៧២	៧៥.២៣៣	៧៧.០១៣	៩៦,៥	៩៧,៧
មេមត់	៧៣.៥៤៤	៧៤.៩១៩	៧៦.១០៦	៧៨.២៩៧	៩៨,២	៩៧,២

សម្គាល់ ៖ តួលេខនេះមិនរាប់បញ្ចូលពលករចំណាកស្រុកទៅក្រៅប្រទេស

ផលធៀបភេទខុសគ្នាតាមក្រុមអាយុ (តារាង ២.៤.២)។ ក្នុងឆ្នាំ២០០៨ និងឆ្នាំ២០១៩ មានស្រីក្រុមអាយុ ២០-២៤ ឆ្នាំឡើងមានចំនួនច្រើនជាងបុរស និងមានការកត់សម្គាល់នៃចំនួនប្រុសច្រើនជាងស្រីក្នុងក្រុមអាយុក្មេង។ តារាង ៣.៤.២ បង្ហាញចំនួនប្រជាជនស្រីច្រើនជាងប្រុសនៅខេត្តត្បូងឃ្មុំ លើកលែងតែក្រុមអាយុទាបជាង ២០ឆ្នាំ។

តារាង ៣.៤.២. ការបែងចែកផលធៀបភេទ តាមក្រុមអាយុ ភេទ ត្បូងឃ្មុំ ឆ្នាំ២០០៨-២០១៩

ក្រុមអាយុ	ផលធៀបភេទ	
	ឆ្នាំ ២០០៨	ឆ្នាំ ២០១៩
(១)	(៣)	(៤)
សរុប	៩៥,៥	៩៤,៨
០ - ៤	១០៥,០	១០៥,៨
៥ - ៩	១០៤,៨	១០៣,៨
១០ - ១៤	១០៤,៧	១០៤,៥
១៥ - ១៩	១០៦,៨	១០៣,៤
២០ - ២៤	៩៦,៧	៩៦,៧
២៥ - ២៩	៩៩,៦	៩៧,៣
៣០ - ៣៤	៩៣,៤	៩៦,៩
៣៥ - ៣៩	៩៥,៨	៩៨,៧
៤០ - ៤៤	៩១,៣	៩៤,២
៤៥ - ៤៩	៨៤,០	៩២,៨
៥០ - ៥៤	៦២,១	៨៧,៨
៥៥ - ៥៩	៧០,២	៨៧,៣
៦០ - ៦៤	៧៣,៦	៦០,៨
៦៥ - ៦៩	៧៤,៦	៦២,២
៧០ - ៧៤	៧៣,៦	៦៦,២
៧៥ +	៧៥,០	៦៤,៩

សម្គាល់ ៖ តួលេខនេះមិនរាប់បញ្ចូលពលករចំណាកស្រុកទៅក្រៅប្រទេស

៣.៥. ស្ថានភាពអាពាហ៍ពិពាហ៍ និងអាយុមធ្យមរៀបការលើកដំបូង

៣.៥.១. ស្ថានភាពអាពាហ៍ពិពាហ៍

ស្ថានភាពអាពាហ៍ពិពាហ៍គឺជាកត្តាសំខាន់នៅក្នុងសក្តានុពលរបស់ប្រជាជន ដោយសារវាមានឥទ្ធិពលដល់លទ្ធភាពបង្កើតកូន មរណភាព និងការផ្លាស់ប្តូរលំនៅដ្ឋាន។ តារាង ៣.៥.១ ខាងក្រោមបង្ហាញពីការបែងចែកប្រជាជនប្រុស និងស្រីដែលមានអាយុចាប់ពី ១៥ ឆ្នាំឡើង តាមប្រភេទនៃស្ថានភាពអាពាហ៍ពិពាហ៍។ សំណួរស្តីពីស្ថានភាពអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅក្នុងជំរឿនឆ្នាំ២០១៩ ត្រូវបានបែងចែកជាក្រុមដូចជា៖ មិនដែលរៀបការ បច្ចុប្បន្នរៀបការ មេម៉ាយ/ពោះម៉ាយ លែងលះ និងទំនាស់រស់នៅផ្សេងគ្នា។ មនុស្សម្នាក់ត្រូវបានគេចាត់ទុកថាបច្ចុប្បន្នរៀបការ ប្រសិនបើតាមច្បាប់ ឬទំនៀមទម្លាប់ និងទំនៀមទម្លាប់ក្នុងស្រុកគាត់ ត្រូវបានគេទទួលស្គាល់ថាបានរៀបការ ឬរស់នៅជាមួយអ្នកដែលមានភេទផ្ទុយគ្នាជាប្តី និងប្រពន្ធ។

ជំរឿនឆ្នាំ២០១៩ បច្ចុប្បន្នរៀបការមានសមាមាត្រខ្ពស់ជាងគេប្រមាណ ៦៨,៩ ភាគរយនៃចំនួនប្រជាជនអាយុចាប់ពី ១៥ ឆ្នាំឡើង។ ប្រជាជនមិនដែលរៀបការមាន ២៣,៩ ភាគរយនៃប្រជាជនអាយុចាប់ពី ១៥ ឆ្នាំឡើង។ សមាមាត្រស្ត្រីមេម៉ាយមានប្រមាណ ៣,៤ ភាគរយ។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ស្ត្រីមេម៉ាយ លែងលះគ្នា និងទំនាស់រស់នៅផ្សេងគ្នាមានចំនួនច្រើនជាងបុរស។ ជាលទ្ធផលបុរសមានអត្រាស្លាប់ខ្ពស់ជាងស្ត្រី និងលើសពីនេះទៀតបានបញ្ជាក់ថាបុរសមានទំនោរក្នុងការរៀបការម្តងទៀតច្រើនជាងស្ត្រី ដោយសារករណីមួយចំនួនដូចជាបុរសពឹងផ្អែកលើស្ត្រីចំពោះការទទួលខុសត្រូវក្នុងគ្រួសារ ហើយបាតុភូតនេះស្ទើរតែមានគ្រប់ប្រទេសទាំងអស់នៅលើពិភពលោក។

តារាង ៣.៥.១. ប្រជាជនអាយុ ១៥ ឆ្នាំឡើង តាមស្ថានភាពអាពាហ៍ពិពាហ៍ ភេទ និងតំបន់ ខេត្តត្បូងឃ្មុំ ឆ្នាំ២០០៨- ២០១៩

ស្ថានភាពអាពាហ៍ពិពាហ៍	ឆ្នាំ					
	២០០៨			២០១៩		
	ទាំងពីរភេទ	ប្រុស	ស្រី	ទាំងពីរភេទ	ប្រុស	ស្រី
(១)	(២)	(៣)	(៤)	(៥)	(៦)	(៧)
សរុប	១០០,០	១០០,០	១០០,០	១០០,០	១០០,០	១០០,០
មិនដែលរៀបការ	២៨,៨	៣៣,២	២៤,៨	២៣,៩	២៨,២	២០,១
បានរៀបការហើយ	៦៣,៧	៦៤,៣	៦៣,២	៦៨,៩	៦៨,៨	៦៩,០
មេម៉ាយ/ពោះម៉ាយ	៤,៩	១,៤	៨,២	៤,៦	១,៥	៧,៣
លែងលះ	២,៤	១,០	៣,៧	២,៤	១,៤	៣,៤
ទំនាស់រស់នៅផ្សេងគ្នា	០,១	០,១	០,១	០,១	០,១	០,២
ទីប្រជុំជន	១០០,០	១០០,០	១០០,០	១០០,០	១០០,០	១០០,០
មិនដែលរៀបការ	៣០,៧	៣៦,០	២៥,៨	២៤,៨	២៩,២	២០,៨
បានរៀបការហើយ	៦១,០	៦១,៣	៦០,៧	៦៨,១	៦៧,៨	៦៨,៤
មេម៉ាយ/ពោះម៉ាយ	៥,៥	១,៤	៩,២	៤,៧	១,៦	៧,៥
លែងលះ	២,៨	១,៣	៤,១	២,៣	១,៤	៣,២
ទំនាស់រស់នៅផ្សេងគ្នា	០,១	០,០	០,១	០,១	០,១	០,១
ជនបទ	១០០,០	១០០,០	១០០,០	១០០,០	១០០,០	១០០,០
មិនដែលរៀបការ	២៨,៧	៣៣,០	២៤,៨	២៣,៩	២៨,១	២០,០
បានរៀបការហើយ	៦៣,៩	៦៤,៥	៦៣,៣	៦៩,០	៦៨,៩	៦៩,០
មេម៉ាយ/ពោះម៉ាយ	៤,៩	១,៤	៨,១	៤,៦	១,៥	៧,៣
លែងលះ	២,៤	១,០	៣,៦	២,៥	១,៤	៣,៥
ទំនាស់រស់នៅផ្សេងគ្នា	០,១	០,១	០,២	០,១	០,១	០,២

សម្គាល់៖ *គណនាដោយមិនរាប់បញ្ចូលស្ថានភាពអាពាហ៍ពិពាហ៍ដែលមិនបានរាយការណ៍*

៣.៥.២. អាយុរៀបការលើកដំបូង

សំណួរដោយផ្ទាល់ពីអាយុរៀបការលើកដំបូងត្រូវបានស្រង់នៅក្នុងជំរឿន២០១៩ ផងដែរប៉ុន្តែសំណួររំលឹកឡើងវិញពីអាពាហ៍ពិពាហ៍មានការខុសគ្នាខ្លាំងធៀបនឹងការគណនាដោយប្រយោល ដូច្នេះអាយុរៀបការមធ្យមត្រូវបានប៉ាន់ស្មានដោយវិធីសាស្ត្រប្រយោលពីទិន្នន័យស្ថានភាពអាពាហ៍ពិពាហ៍តាមអាយុ។ អាយុមធ្យមរៀបការលើកទីមួយ SMAM (Hajnal ឆ្នាំ១៩៥៣) គឺជាការប៉ាន់ស្មានអាយុមធ្យមដែលបានរស់នៅក្នុងក្រុមរបស់ស្ត្រី ឬបុរសមុនពេលពួកគេរៀបការជាលើកដំបូង។

អាយុរៀបការដំបូង (SMAM) ត្រូវបានទាញយកពីសមាមាត្ររបស់ប្រជាជនមិនទាន់រៀបការក្នុងក្រុមអាយុនីមួយៗបន្តគ្នា។ ការសន្មតទាក់ទងនឹងការគណនានេះ គឺការប្តូរក្នុងសមាមាត្រមិនទាន់រៀបការពីអាយុ X ទៅ X+1 ជាវង្វាស់សមាមាត្រកំណើតក្នុងក្រុមបានរៀបការនៅអាយុ X ។ វិធីសាស្ត្រនេះអាចគណនាអាយុរៀបការជាមធ្យមរបស់

ប្រជាជន (បុរស ឬស្ត្រី) អាយុ ១៥ ឆ្នាំឡើង មុនពេលពួកគេដល់អាយុ ៥០ ឆ្នាំ។ បន្ថែមពីនេះទៀត វាក៏បានផ្តល់ការប៉ាន់ស្មានអាយុមធ្យមរបស់ប្រជាជនមិនដែលបានរៀបការ បានរៀបការមុនអាយុ ៥០ ឆ្នាំផងដែរ។

ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ អាយុមធ្យមរៀបការលើកទីមួយនៅខេត្តត្បូងឃ្មុំ SMAM បានគណនាឃើញ ២៦ សម្រាប់បុរស និង ២២ សម្រាប់ស្ត្រីដោយផ្អែកលើការបែងចែកអាយុក្នុងជំរឿនឆ្នាំ២០១៩ របស់ប្រជាជនមិនដែលរៀបការនៅខេត្តត្បូងឃ្មុំ។ អាយុមធ្យមរៀបការលើកទីមួយ តាម SMAM បុរសខ្ពស់ជាងស្ត្រី។ សមាមាត្រស្ត្រីរៀបការនៅវ័យក្មេងខ្ពស់ជាងបើប្រៀបធៀបនឹងបុរសក្នុងក្រុមអាយុដូចគ្នា ដែលបង្ហាញជាទូទៅស្ត្រីរៀបការនៅវ័យក្មេងជាងបុរស (តារាង ៣.៥.២)។ បើប្រៀបធៀបនឹងឆ្នាំ២០០៨ អាយុជាមធ្យមនៃអាពាហ៍ពិពាហ៍បានកើនឡើង ១ ឆ្នាំ និង ០ ឆ្នាំ សម្រាប់បុរស និងស្ត្រី តាមលំដាប់រៀង។

ភាពខុសគ្នាតំបន់ទីប្រជុំជន និងជនបទ បានសង្កេតឃើញក្នុង SMAM។ សម្រាប់ទាំងបុរស និងស្ត្រី SMAM នៅតំបន់ទីប្រជុំជនខ្ពស់ជាងនៅតំបន់ជនបទ។ នៅឆ្នាំ២០១៩ SMAM ក្នុងចំណោមបុរសនៅតំបន់ទីប្រជុំជនមានអត្រាខ្ពស់ជាងបុរសនៅជនបទ ១ ឆ្នាំ។ ភាពខុសគ្នានេះ ក្នុងចំណោមស្ត្រីនៅតំបន់ទីប្រជុំជន និងស្ត្រីនៅជនបទមាន ១ ឆ្នាំ។ បុរសនៅតំបន់ទីប្រជុំជនហាក់ដូចជាមាននិន្នាការរៀបការយឺតជាងបុរសនៅជនបទ។

តារាង ៣.៥.២. អាយុមធ្យមរៀបការលើកទីមួយ តាមភេទ និងតំបន់ ខេត្តត្បូងឃ្មុំ ឆ្នាំ ២០០៨ និង ២០១៩

តំបន់	ឆ្នាំ ២០០៨			ឆ្នាំ ២០១៩		
	ប្រុស	ស្រី	គំលាតអាយុរៀបការដំបូង	ប្រុស	ស្រី	គំលាតអាយុរៀបការដំបូង
(១)	(២)	(៣)	(៤)	(៥)	(៦)	(៧)
សរុប	២៥	២២	៣	២៦	២២	៤
ទីប្រជុំជន	២៦	២៣	៣	២៧	២៣	៣
ជនបទ	២៥	២២	៣	២៦	២២	៤

៣.៦. អាយុរៀបការយុវវ័យ

សមាមាត្រអាយុរៀបការរបស់យុវវ័យក្នុងចំណោមប្រុស និងស្រីស្ទើរតែដូចគ្នាទាំងឆ្នាំ២០០៨ និង ២០១៩ នៅថ្នាក់ខេត្ត។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយនៅតំបន់ទីប្រជុំជនបានធ្លាក់ចុះបន្តិច ហើយបានកើនឡើងបន្តិចនៅជនបទ។ សម្រាប់ប្រុស និងស្រី សមាមាត្ររៀបការនៅយុវវ័យអាយុពី ១៥-១៩ ឆ្នាំ នៅជនបទ ខ្ពស់ជាងនៅតំបន់ទីប្រជុំជន (តារាង ៣.៦.១)។ សមាមាត្រដែលបានរៀបការក្នុងចំណោមស្រីអាយុពី ២០-២៤ ឆ្នាំ នៅជនបទមានជិតពីរដងបើប្រៀបធៀបនឹងតំបន់ទីប្រជុំជន។

តារាង ៣.៦.១. អាយុមធ្យមរៀបការដំបូង សមាមាត្រធ្លាប់រៀបការ តាមភេទ អាយុ និងតំបន់ ខេត្តត្បូងឃ្មុំ ឆ្នាំ ២០០៨ -២០១៩

តំបន់	ប្រុស				ស្រី				អាយុមធ្យមរៀបការដំបូង ប្រុស និង ស្រី
	អាយុមធ្យមរៀបការដំបូង	ភាគរយអ្នកធ្លាប់រៀបការ			អាយុមធ្យមរៀបការដំបូង	ភាគរយអ្នកធ្លាប់រៀបការ			
		១៥–១៩	២០-២៤	៤៥-៤៩		១៥–១៩	២០-២៤	៤៥-៤៩	
២០០៨									
សរុប	២៥	៣,៥	៤២,៤	៥៤,០	២២	១១,០	៤៨,៤	៤០,៦	៣
ទីប្រជុំជន	២៦	២,៩	៣២,១	៦៥,០	២៣	១០,០	៤៥,៦	៤៤,៤	៣
ជនបទ	២៥	៣,៦	៤៣,០	៥៣,៤	២២	១១,០	៤៨,៦	៤០,៤	៣
២០១៩									
សរុប	២៦	២,៦	២៩,៩	៦៧,៦	២២	៩,១	៤១,៦	៤៩,២	៤
ទីប្រជុំជន	២៧	២,៤	២៣,០	៧៤,៧	២៣	៨,១	៣៧,៣	៥៤,៦	៣
ជនបទ	២៦	២,៦	៣០,៥	៦៦,៩	២២	៩,២	៤២,១	៤៨,៧	៤

ជំពូក ៤
អក្ខរភាព និងការអប់រំ

៤.១. ទស្សនទាន

ដើម្បីទទួលបានទិន្នន័យពេញលេញអំពីការសិក្សាពេញលេញរបស់ប្រជាជន សំណួរចំនួន ៦ ត្រូវបានសួរនៅក្នុងជំរឿន២០១៩ ដើម្បីប្រមូលព័ត៌មានអំពីអក្ខរភាព និងការសិក្សាពេញម៉ោង។ សំណួរទាក់ទងនឹងអក្ខរភាពភាសាខ្មែរ អក្ខរភាពភាសាដទៃទៀត ការចូលរៀនសាលា ថ្នាក់កំពុងរៀនបច្ចុប្បន្ន ថ្នាក់បានបញ្ចប់ខ្ពស់បំផុត និងមុខវិជ្ជាចម្បងដែលបានសិក្សា។ គ្រប់សំណួរទាំងអស់ លើកលែងតែកម្រិតកំពុងសិក្សា និងមុខវិជ្ជាចម្បងដែលបានសិក្សាត្រូវបានសួរនៅក្នុងជំរឿនឆ្នាំ២០០៨ ផងដែរ។ សំណួរថ្មីពីរដែលបានដាក់បញ្ចូលក្នុងជំរឿន ឆ្នាំ២០១៩ មានបំណងដើម្បីបំពេញតម្រូវការរបស់ប្រព័ន្ធអប់រំជាតិ។

អក្ខរភាពគឺជាសមត្ថភាពក្នុងការអាន និងសរសេរ ដោយមានការយល់ដឹងជាភាសាណាមួយ។ មនុស្សម្នាក់អាចអានសរសេរភាសាសាមញ្ញត្រូវចាត់ទុកថាជាអក្ខរជន ហើយមនុស្សម្នាក់ដែលមិនអាចអាន និងសរសេរពាក្យសាមញ្ញត្រូវបានគេចាត់ទុកថាអនក្ខរជន។ មនុស្សត្រូវបានចាត់ទុកថាមិនចេះអក្សរផងដែរ ប្រសិនបើមនុស្សនោះមានសមត្ថភាពអានសរសេរតែឈ្មោះ ឬលេខផ្ទាល់ខ្លួនក៏ដូចជាមនុស្សដែលចេះអានតែមិនចេះសរសេរ ឬក៏ផ្ទុយមកវិញ។ អត្រាអក្ខរភាព គឺជាសូចនាករសំខាន់នៃលទ្ធផលអប់រំ និងត្រូវបានកំណត់ជាភាគរយអក្ខរភាពក្នុងចំណោមប្រជាជនតាមក្រុមអាយុដែលបានកំណត់។ ក្នុងជំរឿនឆ្នាំ២០០៨ និង ២០១៩ កុមារអាយុក្រោម ៦ ឆ្នាំ ត្រូវបានកំណត់ថាជាអនក្ខរជន បើទោះជាពួកគេបានចូលរៀន ឬក៏អាចអាន និងសរសេរពាក្យខ្លះក្នុងភាសាណាមួយក៏ដោយ។

៤.២. កម្រិតអក្ខរភាព

លទ្ធផលចុងក្រោយជំរឿនទូទៅប្រជាជននៅខេត្តត្បូងឃ្មុំ ឆ្នាំ២០១៩ ក្នុងតារាង ៤.២.១ បង្ហាញថាអត្រាអក្ខរភាពសម្រាប់ភាសាណាមួយក្នុងចំណោមប្រជាជនខេត្តត្បូងឃ្មុំ អាយុ ៧ ឆ្នាំឡើង បានកើនឡើងពី ៧១,១ ភាគរយ នៅឆ្នាំ២០០៨ ទៅ ៨៣,៩ នៅឆ្នាំ២០១៩។ ក្នុងរយៈពេល ១១ ឆ្នាំ អត្រាអក្ខរភាពរបស់ស្ត្រីបានកើនឡើងប្រមាណ ១៥,៦ ភាគរយ បើធៀបទៅនឹងការកើនឡើងប្រមាណ ៩,៩ ភាគរយ សម្រាប់បុរស។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយគំលាតដ៏ធំរវាងអក្ខរភាពបុរស និងស្ត្រី (៨៧,៤ ភាគរយ សម្រាប់បុរស និង ៨០,៧ ភាគរយ សម្រាប់ស្ត្រីក្នុងឆ្នាំ២០១៩) ខ្ពស់នៅជនបទ។ ជាទូទៅវិសមភាពរវាងបុរស និងស្ត្រី លើការអប់រំជាមូលដ្ឋាន គឺជាបញ្ហាចម្បងមួយរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលដែលត្រូវពិចារណាជាបន្ទាន់។

រូប ៤.២.១.ភាគរយអក្ខរភាពអាយុ ៧ឆ្នាំឡើង តាមភេទ ខេត្តត្បូងឃ្មុំ ឆ្នាំ២០០៨-២០១៩

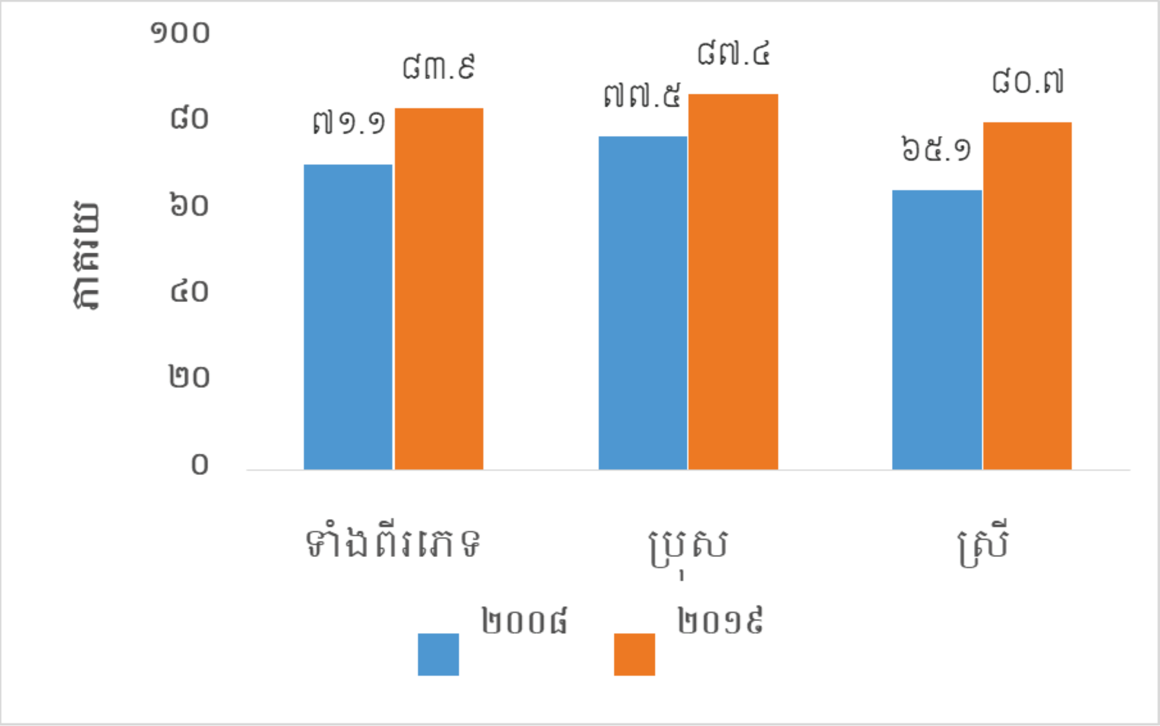

អត្រាអក្ខរភាពភាសាណាមួយ នៅតំបន់ទីប្រជុំជនខ្ពស់ជាងនៅជនបទដោយសារកម្រិតនៃការអភិវឌ្ឍរវាងតំបន់ទាំងពីរ។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយបច្ចុប្បន្ននេះ ដោយសារគោលនយោបាយសម្រាប់ការអប់រំសកល និងការលុបបំបាត់អនក្ខរភាព គំលាតក្នុងអត្រាចេះអាន និងសរសេររវាងតំបន់ទីប្រជុំជន និងជនបទ បានថយចុះទាបជាបណ្ដើរៗមានតែ ៥,១ ភាគរយ (៨៨,៥ ភាគរយ នៅតំបន់ទីប្រជុំជន និង ៨៣,៤ ភាគរយ នៅជនបទ នៅឆ្នាំ២០១៩) ដូចគ្នានេះដែរ គំលាតមានចំនួន ១៥,១ភាគរយ នៅឆ្នាំ២០០៨។

តារាង ៤.២.១. ភាគរយអក្ខរភាពអាយុ ៧ ឆ្នាំឡើង តាមភាសា ភេទ និងតំបន់ ខេត្តត្បូងឃ្មុំ ឆ្នាំ២០០៨ -២០១៩

តំបន់	ប្រជាជនអាយុ ៧ ឆ្នាំឡើង	ចំនួនអក្ខរភាព		ភាគរយអក្ខរភាព	
		ភាសាណាមួយ	តែភាសាខ្មែរ	ភាសាណាមួយ	តែភាសាខ្មែរ
(១)	(២)	(៣)	(៤)	(៥)	(៧)
២០០៨					
សរុប	៦០៩.៧១៥	៤៣៣.៥០៣	៤១៩.០៣៩	៧១,១	៦៨,៧
ប្រុស	២៩៥.៣២៥	២២៨.៧៧៨	២២០.៨៩៧	៧៧,៥	៧៤,៨
ស្រី	៣១៤.៣៩០	២០៤.៧២៥	១៩៨.១៤២	៦៥,១	៦៣,០
ទីប្រជុំជន	១៦.៦៦៧	១៤.២៩៩	១៣.៦៤៧	៨៥,៨	៨១,៩
ប្រុស	៨.១៥២	៧.៣៦០	៦.៩៧៨	៩០,៣	៨៥,៦
ស្រី	៨.៥១៥	៦.៩៣៩	៦.៦៦៩	៨១,៥	៧៨,៣
ជនបទ	៥៩៣.០៤៨	៤១៩.២០៤	៤០៥.៣៩២	៧០,៧	៦៨,៤
ប្រុស	២៨៧.១៧៣	២២១.៤១៨	២១៣.៩១៩	៧៧,១	៧៤,៥
ស្រី	៣០៥.៨៧៥	១៩៧.៧៨៦	១៩១.៤៧៣	៦៤,៧	៦២,៦

តំបន់	ប្រជាជនអាយុ ៧ ឆ្នាំឡើង	ចំនួនអក្ខរភាព		ភាគរយអក្ខរភាព	
		ភាសាណាមួយ	តែភាសាខ្មែរ	ភាសាណាមួយ	តែភាសាខ្មែរ
(១)	(២)	(៣)	(៤)	(៥)	(៧)
២០១៩					
សរុប	៦៦៨.៧៩៤	៥៦១.០៤៨	៥០៣.៨៧៥	៨៣,៩	៧៥,៣
ប្រុស	៣២២.៥៨១	២៨១.៧៨២	២៥៣.៤៤២	៨៧,៤	៧៨,៦
ស្រី	៣៤៦.២១៣	២៧៩.២៦៦	២៥០.៤៣៣	៨០,៧	៧២,៣
ទីប្រជុំជន	៥៨.៩៣៦	៥២.១៤៨	៥០.០០៨	៨៨,៥	៨៤,៩
ប្រុស	២៨.៣៣៩	២៥.៨៦៦	២៤.៧០៦	៩១,៣	៨៧,២
ស្រី	៣០.៥៩៧	២៦.២៨២	២៥.៣០២	៨៥,៩	៨២,៧
ជនបទ	៦០៩.៨៥៨	៥០៨.៩០០	៤៥៣.៨៦៧	៨៣,៤	៧៤,៤
ប្រុស	២៩៤.២៤២	២៥៥.៩១៦	២២៨.៧៣៦	៨៧,០	៧៧,៧
ស្រី	៣១៥.៦១៦	២៥២.៩៨៤	២២៥.១៣១	៨០,២	៧១,៣

សម្គាល់ ៖ ការគណនាអត្រាអក្ខរភាពមិនរាប់បញ្ចូលអក្ខភាពមិនបានរាយការណ៍។

តារាង ៤.២.១ បង្ហាញថា សមាមាត្រអក្ខរភាពសម្រាប់ភាសាណាមួយក្នុងចំណោមប្រជាជនអាយុ ៧ ឆ្នាំឡើងមាន ៥៦១.០៤៨ (៨៣,៩ ភាគរយ) នៅឆ្នាំ២០១៩ ធៀបនឹងឆ្នាំ២០០៨ មាន ៤៣៣.៥០៣ នាក់ (៧១,១ ភាគរយ)។ តារាង ៤.២.២ ផ្តល់ព័ត៌មានអំពីការបែងចែកអត្រាអក្ខរភាពតាមភាសា ភេទ និងតំបន់ ខេត្តត្បូងឃ្មុំ ឆ្នាំ ២០០៨-២០១៩។ ក្រៅពីភាសាខ្មែរ ប្រជាជនខេត្តត្បូងឃ្មុំមួយចំនួនក៏ចេះភាសាផ្សេងទៀតផងដែរ ក្នុងនោះភាសាផ្សេងទៀតក្រៅពីភាសាខ្មែរ ២,៤ ភាគរយ សម្រាប់ចេះតែភាសាខ្មែរមាន ៨៩,៨ ភាគរយ ភាសាខ្មែរ និងអង់គ្លេសមាន ១,៧ ភាគរយ ខ្មែរនិងភាសាផ្សេងទៀត ក្រៅពីភាសាអង់គ្លេសមាន ៦,១ ភាគរយ (តារាង ៤.២.២)។ ដូចគ្នានេះដែរ នៅឆ្នាំ២០០៨ ភាសាខ្មែរ និងអង់គ្លេសមាន ១,០ ភាគរយ ខ្មែរ និងភាសាផ្សេងទៀតក្រៅពីភាសាអង់គ្លេសមាន ១,៥ ភាគរយ។ ក្នុងរយៈពេល ១១ ឆ្នាំ ពីឆ្នាំ២០០៨-២០១៩ កើនប្រជាជនខេត្តត្បូងឃ្មុំដែលអាចប្រើភាសាបរទេសមានសមាមាត្រតិចតួច ជាពិសេសភាសាអង់គ្លេស។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយសមាមាត្រអ្នកដែលចេះអក្សរខ្មែររួមនឹងភាសាផ្សេងទៀតបុរសខ្ពស់ជាងស្ត្រីទាំងនៅតំបន់ទីប្រជុំជន និងជនបទ។

តារាង ៤.២.២. ការបែងចែកភាគរយអក្ខរភាពអាយុ ៧ឆ្នាំឡើង តាមភាសា ភេទ និងតំបន់ ខេត្តត្បូងឃ្មុំ ឆ្នាំ២០០៨ និង ២០១៩

តំបន់	ប្រជាជនអាយុ ៧ ឆ្នាំឡើង ចេះភាសាណាមួយ	ភាសា			
		ខ្មែរ	ខ្មែរ-អង់គ្លេស	ភាសាខ្មែរ និងភាសាផ្សេងទៀត លើកលែងភាសាអង់គ្លេស	ភាសាណាមួយក្រៅពីភាសាខ្មែរ
(១)	(២)	(៣)	(៤)	(៥)	(៦)
			២០០៨		
សរុប	៤៣៣.៥០៣	៩៦,៦	១,០	១,៥	០,៩
ប្រុស	២២៨.៧៧៨	៩៦,៤	១,២	១,៧	០,៧
ស្រី	២០៤.៧២៥	៩៦,៧	០,៨	១,៤	១,២
ទីប្រជុំជន	១៤.២៩៩	៩៤,០	៣,០	២,៥	០,៥
ប្រុស	៧.៣៦០	៩៣,៦	៣,៣	២,៧	០,៤
ស្រី	៦.៩៣៩	៩៤,៥	២,៧	២,២	០,៥
ជនបទ	៤១៩.២០៤	៩៦,៧	០,៨	១,៤	១,០
ប្រុស	២២១.៤១៨	៩៦,៦	១,០	១,៦	០,៧
ស្រី	១៩៧.៧៨៦	៩៦,៩	០,៦	១,៣	១,២
			២០១៩		
សរុប	៥៦១.០៤៨	៨៩,៨	១,៧	៦,១	២,៤
ប្រុស	២៨១.៧៨២	៨៩,៩	១,៨	៦,៣	២,០
ស្រី	២៧៩.២៦៦	៨៩,៧	១,៦	៥,៩	២,៨
ទីប្រជុំជន	៥២.១៤៨	៩៥,៩	២,៥	១,២	០,៤
ប្រុស	២៥.៨៦៦	៩៥,៥	២,៨	១,៣	០,៣
ស្រី	២៦.២៨២	៩៦,៣	២,២	១,១	០,៤
ជនបទ	៥០៨.៩០០	៨៩,២	១,៦	៦,៦	២,៦
ប្រុស	២៥៥.៩១៦	៨៩,៤	១,៧	៦,៨	២,២
ស្រី	២៥២.៩៨៤	៨៩,០	១,៥	៦,៤	៣,១

សម្គាល់ ៖ ការគណនាអត្រាអក្ខភាពមិនរាប់បញ្ចូលអក្ខភាពមិនបានរាយការណ៍។

៤.៣. អត្រាអក្ខរភាពមនុស្សពេញវ័យ

អត្រាអក្ខរភាពមនុស្សពេញវ័យត្រូវបានកំណត់សម្រាប់អាយុ ១៥ ឆ្នាំឡើង ដែលចេះអាន និងចេះសរសេរឃ្លាសាមញ្ញជាភាសាណាមួយ។ អត្រាអក្ខរភាពមនុស្សពេញវ័យបានកើនឡើងរវាងឆ្នាំ ២០០៨ - ២០១៩ (តារាង ៤.៣.១) ។ អត្រានេះបានកើនឡើងនៅជនបទ (៦៩,០ ភាគរយ ក្នុងឆ្នាំ ២០០៨ ទៅ ៨១,៣ ភាគរយក្នុងឆ្នាំ២០១៩) ហើយស្ត្រីមានកំណើនខ្ពស់ជាងបុរសរវាងឆ្នាំ ២០០៨ និង ២០១៩ ។ មានការផ្លាស់ប្តូរគួរឲ្យកត់សម្គាល់នៅក្នុងតំបន់ទីប្រជុំជនដែលអត្រាអក្ខរភាពមនុស្សពេញវ័យឆ្នាំ ២០០៨ មាន ៨៤,៥ ភាគរយ កើនដល់ ៨៧,៧ ភាគរយនៅឆ្នាំ ២០១៩ ។

ទិន្នន័យបង្ហាញថាអត្រាអក្ខរភាពនៅខេត្តត្បូងឃ្មុំមានភាពប្រសើរឡើងគួរឲ្យកត់សម្គាល់ ក្នុងរយៈពេលប៉ុន្មានទសវត្សរ៍កន្លងមកនេះ។ ក្រុមអាយុវ័យក្មេងកាន់តែច្រើនមានអត្រាអក្ខរភាពខ្ពស់ និងគំលាតប្រុស ស្រីកាន់តែតូចជាងមុន ។ អត្រាអក្ខរភាពប្រុស និងស្រីតាមក្រុមអាយុវ័យក្មេងមានប្រហាក់ប្រហែលគ្នា ប៉ុន្តែកាន់តែមានគំលាតខ្លាំងចាប់ពីក្រុមអាយុ ២៥ ឆ្នាំឡើងទៅ ដែលអាចបង្ហាញបានថាកាលពីអតីតកាលស្រីមានឱកាសតិចជាងប្រុស ក្នុងការទទួលបានការសិក្សា។ ប៉ុន្តែវិសមភាពនេះត្រូវបានកាត់បន្ថយគួរឲ្យកត់សម្គាល់ក្នុងប៉ុន្មានឆ្នាំថ្មីៗនេះ។

តារាង ៤.៣.១. ស្ថានភាពអក្ខរភាពប្រជាជនពេញវ័យ (ចេះអាន និងសរសេរ) អាយុ ១៥ ឆ្នាំឡើង តាមក្រុមអាយុ ភេទ និងតំបន់ ខេត្តត្បូងឃ្មុំ ឆ្នាំ២០០៨-២០១៩

ក្រុមអាយុ	២០០៨			២០១៩		
	ទាំងពីរភេទ	ប្រុស	ស្រី	ទាំងពីរភេទ	ប្រុស	ស្រី
(១)	(២)	(៣)	(៤)	(៥)	(៦)	(៧)
សរុប						
១៥ +	៦៩,៩	៧៨,២	៦២,៣	៨១,៩	៨៦,៤	៧៧,៩
១៥-១៩	៨៥,០	៨៦,០	៨៣,៩	៩៥,២	៩៤,៧	៩៥,៧
២០-២៤	៧៦,៣	៨១,៥	៧១,៣	៩០,៣	៩០,០	៩០,៦
២៥-៥៩	៦៧,៧	៧៦,២	៦០,១	៨០,៩	៨៥,០	៧៧,១
៦០ +	៤៧,២	៦៨,៩	៣១,១	៦៧,៩	៨០,៦	៥៩,៩
ទីប្រជុំជន						
១៥ +	៨៤,៥	៩០,៧	៧៨,៨	៨៧,៧	៩១,៤	៨៤,៤
១៥-១៩	៩៣,៣	៩៣,១	៩៣,៤	៩៦,៤	៩៦,២	៩៦,៧
២០-២៤	៨៩,១	៩១,៤	៨៦,៩	៩៣,២	៩២,៧	៩៣,៦
២៥-៥៩	៨៥,០	៩០,៨	៧៩,៧	៨៨,៣	៩១,៣	៨៥,៥
៦០ +	៦០,៤	៨៣,៧	៤៣,៩	៧៣,៩	៨៥,១	៦៦,៨
ជនបទ						
១៥ +	៦៩,០	៧៧,៤	៦១,៣	៨១,៣	៨៥,៩	៧៧,២
១៥-១៩	៨៤,៥	៨៥,៦	៨៣,៣	៩៥,០	៩៤,៥	៩៥,៦
២០-២៤	៧៥,៥	៨០,៩	៧០,៣	៩០,០	៨៩,៨	៩០,៣
២៥-៥៩	៦៦,៦	៧៥,៣	៥៨,៩	៨០,២	៨៤,៣	៧៦,២
៦០ +	៤៦,៤	៦៨,០	៣០,៣	៦៧,៣	៨០,១	៥៩,២

សម្គាល់ ៖ ការគណនាអត្រាអក្ខភាពមិនរាប់បញ្ចូលអក្ខភាពមិនបានរាយការណ៍។

៤.៤. កម្រិតសិក្សាអប់រំ

កម្រិតអប់រំគឺជាសូចនាករសំខាន់មួយនៃគុណភាពប្រជាជន។ នៅក្នុងជំរឿនឆ្នាំ២០១៩ ថ្នាក់បញ្ចប់ខ្ពស់បំផុតសម្រាប់អ្នកដែលធ្លាប់ចូលរៀននៅសាលា ឬគ្រឹះស្ថានសិក្សា ហើយបច្ចុប្បន្នកំពុងរៀនថ្នាក់ត្រូវបានប្រមូលក្នុងជំរឿន។ របាយការណ៍វិភាគនេះបានរៀបចំឡើង សម្រាប់អ្នកដែលបានរាយការណ៍ពីកម្រិតថ្នាក់ដែលបានបញ្ចប់ពេញលេញ។ កម្រិតថ្នាក់ដែលបានបញ្ចប់ពេញលេញត្រូវបានចំណាត់លេខកូដ ដូចជា ១= មិនបានបញ្ចប់ថ្នាក់ណាមួយ ២= មិនបានបញ្ចប់បឋមសិក្សា (ថ្នាក់ទី ១ ដល់ថ្នាក់ទី ៥) ៣= បានបញ្ចប់បឋមសិក្សា (ថ្នាក់ទី ៦ ដល់ថ្នាក់ទី ៨) ៤= មធ្យម

សិក្សាបឋមភូមិ (ថ្នាក់ទី ៩ និងមានសញ្ញាបត្រមធ្យមសិក្សាបឋមភូមិ) ៥= បានបញ្ចប់មធ្យមសិក្សា/មានសញ្ញាបត្រ (បានបញ្ចប់មធ្យមសិក្សា/មានសញ្ញាបត្រមធ្យមសិក្សាទុតិយភូមិ សញ្ញប័ត្រមធ្យមសិក្សាបឋមភូមិមានបច្ចេកទេស/វិជ្ជាជីវៈ សញ្ញប័ត្រមធ្យមសិក្សាទុតិយភូមិមានបច្ចេកទេស/វិជ្ជាជីវៈ លេខកូដ ១៤ ដល់ ១៦) ៦= ក្រោយមធ្យមសិក្សា (សញ្ញាបត្រថ្នាក់មហាវិទ្យាល័យ សញ្ញាបត្រថ្នាក់អនុបណ្ឌិត និងសញ្ញាបត្រថ្នាក់បណ្ឌិត លេខកូដ ១៧ ដល់ ១៩)។

រូប ៤.៤.១. ភាគរយប្រជាជនអក្ខរភាពអាយុ៧ឆ្នាំឡើង តាមកម្រិតសិក្សាអប់រំ ខេត្តត្បូងឃ្មុំ ឆ្នាំ២០០៨-២០១៩

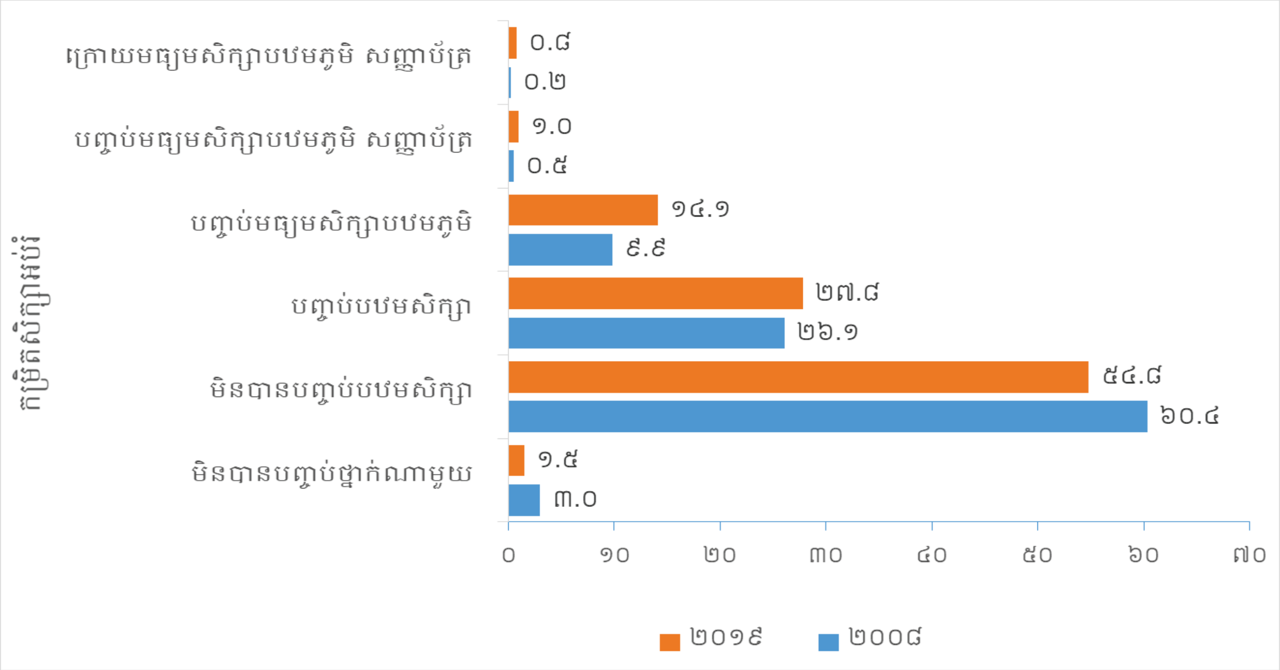

នៅកម្រិតថ្នាក់ខេត្ត លទ្ធផលជំរឿនឆ្នាំ២០១៩ (តារាង ៤.៤.១) បង្ហាញថា ២៧,៨ ភាគរយនៃប្រជាជនអាយុ ៧ ឆ្នាំឡើង ដែលធ្លាប់បានចូលរៀននៅសាលា ឬគ្រឹះស្ថានសិក្សាណាមួយបានបញ្ចប់ថ្នាក់បឋមសិក្សា ហើយ ១៤,១ ភាគរយ បានបញ្ចប់ថ្នាក់មធ្យមសិក្សាបឋមភូមិ មាន ១,០ ភាគរយ បានបញ្ចប់មធ្យមសិក្សា/មានសញ្ញាបត្រ (បានបញ្ចប់មធ្យមសិក្សា/មានសញ្ញាបត្រមធ្យមសិក្សាទុតិយភូមិ សញ្ញប័ត្រមធ្យមសិក្សាបឋមភូមិមានបច្ចេកទេស/វិជ្ជាជីវៈ សញ្ញប័ត្រមធ្យមសិក្សាទុតិយភូមិមានបច្ចេកទេស/វិជ្ជាជីវៈ) និងបានបញ្ចប់ក្រោយមធ្យមសិក្សា (សញ្ញាបត្រថ្នាក់មហាវិទ្យាល័យ សញ្ញាបត្រថ្នាក់អនុបណ្ឌិត និងសញ្ញាបត្រថ្នាក់បណ្ឌិត) មានតែ ០,៨ ភាគរយ។ មានប្រមាណ ៥៤,៨ ភាគរយនៃប្រជាជនខេត្តត្បូងឃ្មុំ អាយុ ៧ ឆ្នាំឡើង មិនបានបញ្ចប់ថ្នាក់បឋមសិក្សា ខណៈដែលមានសមាមាត្រតិច (១,៥ ភាគរយ) នៃប្រជាជនអក្ខរភាពមិនបានបញ្ចប់ថ្នាក់ណាមួយ។ ប្រៀបធៀបនឹងជំរឿនឆ្នាំ២០០៨ មានការកែលម្អផ្នែកកម្រិតសិក្សាអប់រំក្នុងចំណោមប្រជាជនអក្ខរភាព។ លទ្ធផលបង្ហាញថាសមាមាត្របានថយចុះក្នុងចំណោមប្រជាជនមិនបានបញ្ចប់ថ្នាក់បឋមសិក្សាពី ៦០,៤ ភាគរយ នៅឆ្នាំ២០០៨ មក ៥៤,៨ ភាគរយ នៅឆ្នាំ២០១៩ ចំណែកឯអ្នកបានបញ្ចប់ថ្នាក់បឋមសិក្សាមានភាគរយខុសគ្នាបន្តិច ១,២ ភាគរយ ។ រីឯបញ្ចប់ថ្នាក់មធ្យមសិក្សាបឋមភូមិបានកើនឡើងពី ៩,៩ ទៅ ១៤,១ ភាគរយ ខណៈដែលបានបញ្ចប់មធ្យមសិក្សា/មានសញ្ញាបត្រ (បានបញ្ចប់មធ្យមសិក្សា/មានសញ្ញាបត្រមធ្យមសិក្សាទុតិយភូមិសញ្ញាប័ត្រមធ្យមសិក្សាបឋមភូមិមានបច្ចេកទេស/វិជ្ជាជីវៈ សញ្ញប័ត្រមធ្យមសិក្សាទុតិយភូមិមានបច្ចេកទេស/វិជ្ជាជីវៈ) បានកើនឡើងពី ០,៥ ភាគរយ ទៅ ១,០ ភាគរយ និងបានបញ្ចប់ក្រោយមធ្យមសិក្សា (សញ្ញាបត្រថ្នាក់មហាវិទ្យាល័យ សញ្ញាបត្រថ្នាក់អនុបណ្ឌិត និងសញ្ញាបត្រថ្នាក់បណ្ឌិត) កើនពី ០,២ ភាគរយទៅ ០,៨ ភាគរយផងដែរ។

តារាង ៤.៤.១. កម្រិតសិក្សាអប់រំប្រជាជនអាយុ ៧ឆ្នាំឡើង តាមក្រុមអាយុ ភេទ តំបន់ ខេត្តត្បូងឃ្មុំ ឆ្នាំ២០០៨-២០១៩

តំបន់	ចំនួនអក្ខរភាព	ភាគរយតាមកម្រិតសិក្សាអប់រំ						
		សរុប	គ្មាន	មិនបានបញ្ចប់បឋមសិក្សា	បញ្ចប់បឋមសិក្សា	បញ្ចប់មធ្យមសិក្សាបឋមភូមិ	សញ្ញាបត្រមធ្យមសិក្សាបឋមភូមិ/សញ្ញាប័ត្រ	ក្រោយមធ្យមសិក្សា
(១)	(២)	(៣)	(៤)	(៥)	(៦)	(៧)	(៨)	(៩)
២០០៨								
ទាំងពីរភេទ	៤៣៣.៣៥៩	១០០	៣,០	៦០,៤	២៦,១	៩,៩	០,៥	០,២
៧-១៤	១០៨.៥៦៥	១០០	២,១	៨០,២	១៧,១	០,៥	០,០	០,០
១៥-១៩	៧១.៤២២	១០០	១,៨	៣៧,៤	៤៣,០	១៧,៦	០,១	០,១
២០-២៤	៥១.៥៤១	១០០	២,៦	៤៥,៧	៣៣,៣	១៦,៧	១,១	០,៦
២៥-៥៩	១៧៩.១៣៥	១០០	៣,៦	៦១,៣	២៣,៦	១០,៤	០,៨	០,៣
៦០ +	២២.៦៩៦	១០០	៧,២	៦៣,៥	១៨,៧	១០,២	០,៤	០,១
ប្រុស	២២៨.៦៧៦	១០០	២,៦	៥៧,០	២៧,៦	១១,៩	០,៧	០,៣
៧-១៤	៥៥.១៩០	១០០	២,២	៨១,៤	១៥,៩	០,៥	០,០	០,០
១៥-១៩	៣៧.៣០៥	១០០	១,៨	៣៧,១	៤២,៦	១៨,៣	០,១	០,១
២០-២៤	២៧.១១៨	១០០	២,២	៤២,១	៣៣,៩	១៩,៨	១,៣	០,៨
២៥-៥៩	៩៤.៩១១	១០០	២,៩	៥៤,៥	២៧,៣	១៣,៧	១,១	០,៥
៦០ +	១៤.១៥២	១០០	៤,៤	៥៩,៥	២២,៨	១២,៦	០,៦	០,១
ស្រី	២០៤.៦៨៣	១០០	៣,៥	៦៤,១	២៤,៤	៧,៦	០,៣	០,១
៧-១៤	៥៣.៣៧៥	១០០	២,១	៧៩,១	១៨,៣	០,៦	០,០	០,០
១៥-១៩	៣៤.១១៧	១០០	១,៨	៣៧,៦	៤៣,៤	១៦,៩	០,១	០,០
២០-២៤	២៤.៤២៣	១០០	៣,០	៤៩,៦	៣២,៦	១៣,៤	០,៩	០,៥
២៥-៥៩	៨៤.២២៤	១០០	៤,៣	៦៨,៩	១៩,៥	៦,៧	០,៥	០,១
៦០ +	៨.៥៤៤	១០០	១១,៨	៧០,១	១១,៩	៦,០	០,២	០,០
ទីប្រជុំជន	១៤.២៨៦	១០០	០,៥	៤៦,៦	៣១,៣	១៩,២	១,២	១,២
៧-១៤	២.៨៧៤	១០០	០,១	៧៤,៨	២៤,៣	០,៩	០,០	០,០
១៥-១៩	២.៣៣៥	១០០	០,៣	២០,៩	៤៣,៦	៣៤,៦	០,៣	០,៣
២០-២៤	១.៧០០	១០០	០,៥	២៩,៧	៣៤,៥	៣០,៣	១,៨	៣,២
២៥-៥៩	៦.៥៨៤	១០០	០,៦	៤៧,០	២៩,៥	១៩,៤	១,៩	១,៦
៦០ +	៧៩៣	១០០	១,៨	៥៣,៨	២៧,៧	១៥,០	១,៤	០,៣
ប្រុស	៧.៣៥០	១០០	០,៣	៤១,៨	៣២,៩	២២,១	១,៤	១,៦
៧-១៤	១.៥១៤	១០០	០,១	៧៦,៦	២២,៥	០,៧	០,០	០,០
១៥-១៩	១.២០៥	១០០	០,២	១៩,៧	៤៥,១	៣៤,២	០,២	០,៦
២០-២៤	៨៤៤	១០០	០,១	២៧,០	៣៤,៥	៣៣,៥	១,៥	៣,៣
២៥-៥៩	៣.៣៤២	១០០	០,៤	៣៧,៦	៣២,៦	២៤,៧	២,៤	២,៣
៦០ +	៤៤៥	១០០	០,៤	៤២,៥	៣៣,៩	២០,៧	២,០	០,៤
ស្រី	៦.៩៣៦	១០០	០,៧	៥១,៨	២៩,៦	១៦,២	១,០	០,៨
៧-១៤	១.៣៦០	១០០	០,០	៧២,៧	២៦,៣	១,០	០,០	០,០
១៥-១៩	១.១៣០	១០០	០,៤	២២,១	៤១,៩	៣៥,០	០,៤	០,១
២០-២៤	៨៥៦	១០០	០,៨	៣២,៤	៣៤,៥	២៧,១	២,១	៣,២
២៥-៥៩	៣.២៤២	១០០	០,៧	៥៦,៧	២៦,៤	១៤,០	១,៤	០,៩
៦០ +	៣៤៨	១០០	៣,៤	៦៨,៤	១៩,៨	៧,៨	០,៦	០,០

តំបន់	ចំនួនអក្ខរភាព	ភាគរយតាមកម្រិតសិក្សាអប់រំ						
		សរុប	គ្មាន	មិនបាន បញ្ចប់ បឋមសិក្សា	បញ្ចប់បឋម សិក្សា	បញ្ចប់មធ្យម សិក្សា បឋមភូមិ	សញ្ញាបត្រ មធ្យមសិក្សា បឋមភូមិ/ សញ្ញាប័ត្រ	ក្រោយមធ្យម សិក្សា
(១)	(២)	(៣)	(៤)	(៥)	(៦)	(៧)	(៨)	(៩)
ជនបទ	៤១៩.០៧៣	១០០	៣,១	៦០,៨	២៥,៩	៩,៥	០,៥	០,២
៧-១៤	១០៥.៦៩១	១០០	២,២	៨០,៤	១៦,៩	០,៥	០,០	០,០
១៥-១៩	៦៩.០៨៧	១០០	១,៩	៣៧,៩	៤៣,០	១៧,១	០,១	០,០
២០-២៤	៤៩.៨៤១	១០០	២,៦	៤៦,២	៣៣,៣	១៦,៣	១,១	០,៥
២៥-៥៩	១៧២.៥៥១	១០០	៣,៧	៦១,៨	២៣,៤	១០,១	០,៨	០,២
៦០ +	២១.៩០៣	១០០	៧,៤	៦៣,៨	១៨,៤	១០,០	០,៤	០,០
ប្រុស	២២១.៣២៦	១០០	២,៦	៥៧,៥	២៧,៤	១១,៦	០,៦	០,៣
៧-១៤	៥៣.៦៧៦	១០០	២,២	៨១,៥	១៥,៧	០,៥	០,០	០,០
១៥-១៩	៣៦.១០០	១០០	១,៨	៣៧,៧	៤២,៥	១៧,៨	០,១	០,១
២០-២៤	២៦.២៧៤	១០០	២,៣	៤២,៦	៣៣,៩	១៩,៣	១,២	០,៧
២៥-៥៩	៩១.៥៦៩	១០០	៣,០	៥៥,២	២៧,១	១៣,៣	១,០	០,៤
៦០ +	១៣.៧០៧	១០០	៤,៦	៦០,០	២២,៤	១២,៤	០,៥	០,១
ស្រី	១៩៧.៧៤៧	១០០	៣,៦	៦៤,៥	២៤,៣	៧,៣	០,៣	០,១
៧-១៤	៥២.០១៥	១០០	២,១	៧៩,២	១៨,១	០,៥	០,០	០,០
១៥-១៩	៣២.៩៨៧	១០០	១,៩	៣៨,២	៤៣,៥	១៦,៣	០,១	០,០
២០-២៤	២៣.៥៦៧	១០០	៣,១	៥០,២	៣២,៦	១២,៩	០,៩	០,៤
២៥-៥៩	៨០.៩៨២	១០០	៤,៥	៦៩,៤	១៩,២	៦,៤	០,៤	០,១
៦០ +	៨.១៩៦	១០០	១២,១	៧០,២	១១,៦	៦,០	០,១	០,០
២០១៩								
ទាំងពីរភេទ	៥៣៦.៦២០	១០០.០	១,៥	៥៤,៨	២៧,៨	១៤,១	១,០	០,៨
៧-១៤	១២៤.៧៧៦	១០០.០	៦,៣	៧៥,៩	១៧,២	០,៦	០,០	០,០
១៥-១៩	៦៤.៥៩៧	១០០.០	០,១	២៣,៩	៤៤,៩	៣០,៣	០,៧	០,០
២០-២៤	៤៩.១៨៧	១០០.០	០,០	៣២,៩	៣៧,១	២៥,៨	៣,២	១,០
២៥-៥៩	២៥៣.២៣៨	១០០.០	០,០	៥៤,២	២៨,៥	១៤,៦	១,២	១,៤
៦០ +	៤៤.៨២២	១០០.០	០,០	៦៨,៤	១៨,៧	១២,៥	០,៣	០,១
ប្រុស	២៧១.៨៧១	១០០.០	១,៦	៥២,៥	២៨,៦	១៥,៣	១,០	១,០
៧-១៤	៦៣.០៨៤	១០០.០	៦,៧	៧៧,១	១៥,៧	០,៥	០,០	០,០
១៥-១៩	៣២.៦១៩	១០០.០	០,២	២៦,៩	៤៥,៣	២៧,០	០,៦	០,០
២០-២៤	២៤.១១៨	១០០.០	០,០	៣៣,២	៣៦,៧	២៦,១	៣,០	០,៩
២៥-៥៩	១៣០.៥៨៦	១០០.០	០,០	៤៩,២	៣០,១	១៧,៥	១,៤	១,៨
៦០ +	២១.៤៦៤	១០០.០	០,០	៦១,៤	២២,៨	១៥,៣	០,៤	០,១
ស្រី	២៦៤.៧៤៩	១០០.០	១,៤	៥៧,២	២៧,០	១២,៩	០,៩	០,៦
៧-១៤	៦១.៦៩២	១០០.០	៥,៨	៧៤,៦	១៨,៨	០,៧	០,០	០,០
១៥-១៩	៣១.៩៧៨	១០០.០	០,១	២០,៩	៤៤,៤	៣៣,៧	០,៩	០,០
២០-២៤	២៥.០៦៩	១០០.០	០,១	៣២,៥	៣៧,៥	២៥,៥	៣,៣	១,១
២៥-៥៩	១២២.៦៥២	១០០.០	០,០	៥៩,៥	២៦,៨	១១,៦	១,១	១,០
៦០ +	២៣.៣៥៨	១០០.០	០,០	៧៤,៨	១៥,០	១០,០	០,២	០,០
ទីប្រជុំជន	៥១.១១៨	១០០.០	១,២	៤៧,០	២៨,២	២០,២	១,៣	២,១

តំបន់	ចំនួនអក្ខរភាព	ភាគរយតាមកម្រិតសិក្សាអប់រំ						
		សរុប	គ្មាន	មិនបាន បញ្ចប់ បឋមសិក្សា	បញ្ចប់បឋម សិក្សា	បញ្ចប់មធ្យម សិក្សា បឋមភូមិ	សញ្ញាបត្រ មធ្យមសិក្សា បឋមភូមិ/ សញ្ញាប័ត្រ	ក្រោយមធ្យម សិក្សា
(១)	(២)	(៣)	(៤)	(៥)	(៦)	(៧)	(៨)	(៩)
៧-១៤	១០.២៣៣	១០០.០	៥,៩	៧៣,៦	១៩,៧	០,៩	០,០	០,០
១៥-១៩	៥.៦៩២	១០០.០	០,១	២០,២	៣៨,៩	៣៩,៧	១,១	០,០
២០-២៤	៤.២៨៤	១០០.០	០,០	២៥,៧	៣៣,៩	៣៤,៥	៣,៥	២,៤
២៥-៥៩	២៦.០៩៨	១០០.០	០,០	៤៣,៣	២៩,៤	២២,០	១,៦	៣,៧
៦០ +	៤.៨១១	១០០.០	០,០	៦១,០	២២,៣	១៥,៩	០,៥	០,៣
ប្រុស	២៥.៤២៩	១០០.០	១,៣	៤៣,៧	២៩,២	២១,៧	១,៣	២,៧
៧-១៤	៥.១៧៦	១០០.០	៦,៥	៧៤,២	១៨,៣	១,០	០,០	០,០
១៥-១៩	២.៨៨៤	១០០.០	០,១	២២,២	៤០,៧	៣៦,២	០,៨	០,០
២០-២៤	២.០៥៧	១០០.០	០,០	២៥,៩	៣៣,៧	៣៤,៨	៣,៤	២,២
២៥-៥៩	១៣.១២០	១០០.០	០,០	៣៧,៦	៣០,៨	២៥,១	១,៨	៤,៧
៦០ +	២.១៩២	១០០.០	០,០	៥៣,០	២៦,១	១៩,៧	០,៧	០,៥
ស្រី	២៥.៦៨៩	១០០.០	១,០	៥០,២	២៧,២	១៨,៧	១,៣	១,៥
៧-១៤	៥.០៥៧	១០០.០	៥,៣	៧២,៨	២១,១	០,៨	០,០	០,០
១៥-១៩	២.៨០៨	១០០.០	០,០	១៨,២	៣៧,០	៤៣,៤	១,៥	០,០
២០-២៤	២.២២៧	១០០.០	០,០	២៥,៥	៣៤,២	៣៤,៣	៣,៦	២,៥
២៥-៥៩	១២.៩៧៨	១០០.០	០,០	៤៩,១	២៧,៩	១៨,៨	១,៥	២,៦
៦០ +	២.៦១៩	១០០.០	០,០	៦៧,៧	១៩,១	១២,៧	០,៣	០,១
ជនបទ	៤៨៥.៥០២	១០០.០	១,៥	៥៥,៦	២៧,៨	១៣,៥	១,០	០,៦
៧-១៤	១១៤.៥៤៣	១០០.០	៦,៣	៧៦,១	១៧,០	០,៦	០,០	០,០
១៥-១៩	៥៨.៩០៥	១០០.០	០,១	២៤,៣	៤៥,៤	២៩,៤	០,៧	០,០
២០-២៤	៤៤.៩០៣	១០០.០	០,០	៣៣,៦	៣៧,៤	២៤,៩	៣,២	០,៩
២៥-៥៩	២២៧.១៤០	១០០.០	០,០	៥៥,៤	២៨,៤	១៣,៨	១,២	១,២
៦០ +	៤០.០១១	១០០.០	០,០	៦៩,៣	១៨,៣	១២,១	០,២	០,១
ប្រុស	២៤៦.៤៤២	១០០.០	១,៦	៥៣,៤	២៨,៥	១៤,៦	១,០	០,៨
៧-១៤	៥៧.៩០៨	១០០.០	៦,៨	៧៧,៣	១៥,៤	០,៥	០,០	០,០
១៥-១៩	២៩.៧៣៥	១០០.០	០,២	២៧,៤	៤៥,៨	២៦,១	០,៦	០,០
២០-២៤	២២.០៦១	១០០.០	០,០	៣៣,៩	៣៧,០	២៥,៣	៣,០	០,៨
២៥-៥៩	១១៧.៤៦៦	១០០.០	០,០	៥០,៥	៣០,០	១៦,៦	១,៤	១,៥
៦០ +	១៩.២៧២	១០០.០	០,០	៦២,៣	២២,៤	១៤,៨	០,៤	០,១
ស្រី	២៣៩.០៦០	១០០.០	១,៤	៥៧,៩	២៧,០	១២,៣	០,៩	០,៥
៧-១៤	៥៦.៦៣៥	១០០.០	៥,៩	៧៤,៨	១៨,៦	០,៧	០,០	០,០
១៥-១៩	២៩.១៧០	១០០.០	០,១	២១,២	៤៥,១	៣២,៧	០,៩	០,០
២០-២៤	២២.៨៤២	១០០.០	០,១	៣៣,២	៣៧,៨	២៤,៦	៣,៣	១,០
២៥-៥៩	១០៩.៦៧៤	១០០.០	០,០	៦០,៧	២៦,៦	១០,៨	១,០	០,៨
៦០ +	២០.៧៣៩	១០០.០	០,០	៧៥,៧	១៤,៥	៩,៦	០,១	០,០

សម្គាល់ ៖ មិនរាប់បញ្ចូលកម្រិតសិក្សាមិនបានរាយការណ៍ និងកម្រិតសិក្សាផ្សេងទៀត។

ក្រុមអាយុ ១៥-១៩ ឆ្នាំ ជាទូទៅគួរបញ្ចប់ថ្នាក់កម្រិតមធ្យមសិក្សាបឋម ប៉ុន្តែពិនិត្យឃើញថា ២៣,៩ ភាគរយ ក្នុងក្រុមអាយុ ១៥-១៩ ឆ្នាំ នៅមិនទាន់បានបញ្ចប់កម្រិតបឋមសិក្សា អាចដោយមូលហេតុចុះឈ្មោះចូលរៀនយឺត ឬត្រួតថ្នាក់ ឬឈប់រៀន។ ក្នុងក្រុមអាយុដដែល ១៥-១៩ ឆ្នាំ មាន ៤៤,៩ ភាគរយ និង ៣០,៣ ភាគរយ បានបញ្ចប់កម្រិតបឋមសិក្សា និងកម្រិតមធ្យមសិក្សាបឋមភូមិ តាមលំដាប់រៀង។ គួរកត់សម្គាល់ផងដែរ ប្រមាណ ០,៧ ភាគរយ ក្នុងក្រុមអាយុនេះបានបញ្ចប់ថ្នាក់មធ្យមសិក្សាទុតិយភូមិ/សញ្ញាបត្រ។

ចំណោមប្រជាជនក្នុងក្រុមអាយុ ២០-២៤ ឆ្នាំ មិនបានបញ្ចប់កម្រិតបឋមសិក្សាមាន ៣២,៩ ភាគរយបានបញ្ចប់កម្រិតបឋមសិក្សា ៣៧,១ ភាគរយ បញ្ចប់មធ្យមសិក្សាបឋមភូមិ ២៥,៨ ភាគរយ បញ្ចប់មធ្យមសិក្សា/មានសញ្ញាបត្រ (បញ្ចប់មធ្យមសិក្សា/មានសញ្ញាបត្រមធ្យមសិក្សាទុតិយភូមិ សញ្ញាបត្រមធ្យមសិក្សាបឋមភូមិមានបច្ចេកទេស/វិជ្ជាជីវៈ សញ្ញប័ត្រមធ្យមសិក្សាទុតិយភូមិមានបច្ចេកទេស/វិជ្ជាជីវៈ) និងបានបញ្ចប់ក្រោយមធ្យមសិក្សា (សញ្ញាបត្រថ្នាក់មហាវិទ្យាល័យ សញ្ញាបត្រថ្នាក់អនុបណ្ឌិត និងសញ្ញាបត្រថ្នាក់បណ្ឌិត) ៣,២ និង ១,០ ភាគរយ តាមលំដាប់រៀង។ ប្រជាជនអក្ខរភាពអាយុ ២៥ ឡើង សង្កេតឃើញថាសមាមាត្រភាគច្រើនលើសលប់ ដែលមិនបានបញ្ចប់បឋមសិក្សា។ បើប្រៀបធៀបទៅឆ្នាំ២០០៨ កម្រិតសិក្សានៃប្រជាជនមានលក្ខណៈប្រសើរឡើងច្រើន ដោយសារការថយចុះគួរឲ្យកត់សម្គាល់ក្នុងកម្រិតមិនបានបញ្ចប់បឋមសិក្សា និងបានបញ្ចប់កម្រិតបឋមសិក្សា ហើយបានកើនឡើងនៅក្រោយកម្រិតមធ្យមសិក្សាបឋមភូមិ។ ប្រុសមានសមាមាត្រខ្ពស់ជាងស្រីនៅកម្រិតមធ្យមសិក្សា និងកម្រិតខ្ពស់ជាងនេះ។

៤.៥. អត្រាចូលរៀន

សំណួរអំពីការចូលរៀនសាលា ឬគ្រឹះស្ថានសិក្សាត្រូវបានស្រង់គ្រប់មនុស្សទាំងអស់ទាំងអ្នកចេះអាន និងសរសេរ និងអនក្ខរជន។ សំណួរនេះត្រូវបានរាប់បញ្ចូលផងដែរ សម្រាប់កុមារអាយុក្រោម ៦ ឆ្នាំ។ ចម្លើយសំណួរនេះត្រូវបានចាត់ថ្នាក់ជា (i) "មិនដែលចូលសាលា ឬគ្រឹះស្ថានសិក្សាសោះ" សំដៅលើមនុស្សទាំងឡាយណាដែលមិនធ្លាប់បានចូលរៀនក្នុងសាលា ឬគ្រឹះស្ថានសិក្សាណាមួយពេញលេញ (ii) "បច្ចុប្បន្ន" សំដៅលើមនុស្សទាំងឡាយណាដែលកំពុងរៀននៅសាលា ឬគ្រឹះស្ថានសិក្សាណាមួយក្នុងពេលធ្វើជំរឿន និង (iii) "អតីតកាល" សំដៅលើមនុស្សទាំងឡាយណាដែលធ្លាប់បានរៀននៅសាលា ឬគ្រឹះស្ថានសិក្សាណាមួយកាលពីអតីតកាល។

ផ្អែកលើសំណួរពីជំរឿន តើបច្ចុប្បន្នអ្នកធ្លាប់ចូលសាលា ឬគ្រឹះស្ថានសិក្សាណាមួយដែរឬទេ? អត្រាចូលរៀនមាន ៩១,៨ ភាគរយ និង ៩០,៧ ភាគរយ សម្រាប់កុមារក្នុងក្រុមអាយុ ៦-១១ ឆ្នាំ និង ១២-១៤ ឆ្នាំ តាមលំដាប់រៀង។

រូប ៤.៥.១. អត្រាចូលរៀនសាលា ឬគ្រឹះស្ថានអប់រំណាមួយ អាយុ ៦ ឆ្នាំឡើង ខេត្តត្បូងឃ្មុំ ឆ្នាំ២០១៩

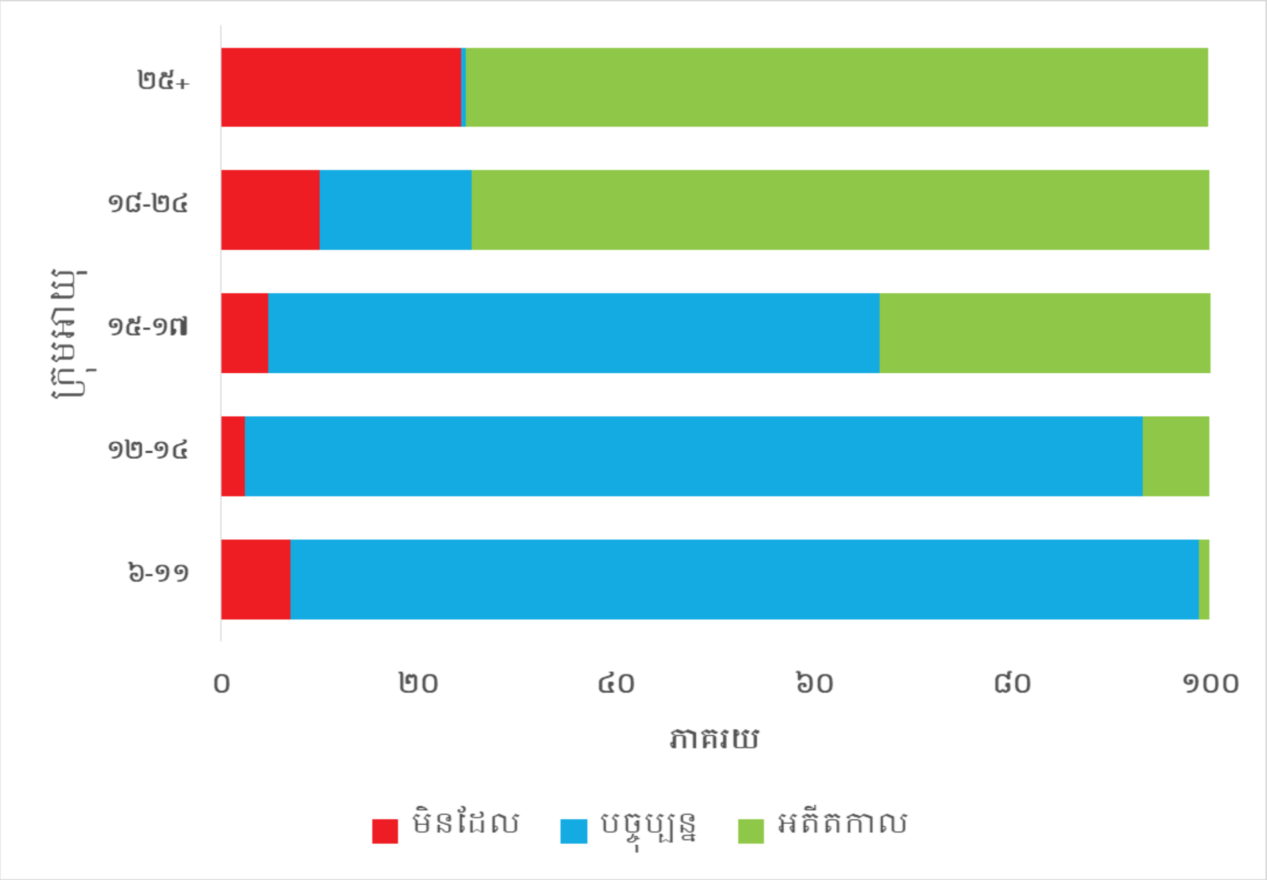

សមាមាត្រដូចគ្នានេះមានតិចជាង តាមគ្រប់ក្រុមអាយុនីមួយៗនៅឆ្នាំ២០០៨ (តារាង ៤.៥.១)។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ អត្រាចូលរៀនបានចាប់ផ្តើមធ្លាក់ចុះយ៉ាងខ្លាំងបន្ទាប់ពីអាយុ ១៥ ឆ្នាំឡើងទៅ នេះអាចមានសិស្សកាន់តែច្រើនបានបោះបង់ការសិក្សា ឬឈប់រៀន។ ក្នុងឆ្នាំ២០១៩ មាន ២៤,៤ ភាគរយនៃក្រុមអាយុ ២៥ ឆ្នាំឡើងមិនដែលចូលសាលា ឬគ្រឹះស្ថានសិក្សាណាមួយសោះ។ អត្រាចូលរៀននៅសាលា ឬគ្រឹះស្ថានសិក្សារបស់ក្មេងស្រីមានអត្រាស្មើគ្នានឹងក្មេងប្រុស នៅក្រុមអាយុ ៦-១១ ឆ្នាំ ហើយអត្រាក្មេងប្រុសទាបជាងក្មេងស្រីបន្តិចនៅក្រុមអាយុ ១២-១៤ ឆ្នាំ និងចាប់ផ្តើមទាបជាងក្មេងប្រុសនៅពេលដែលអាយុកើនឡើង។ ទាំងនេះអាចដោយសារតែឥរិយាបទនៃប្រពៃណីក្នុងការលើកទឹកចិត្តក្មេងប្រុសជាងក្មេងស្រីដើម្បីបន្តការសិក្សា បន្ទាប់ពីអាយុកាន់តែច្រើន។ ក៏បានសង្កេតឃើញនៅក្នុងតារាង ៤.៥.១ ផងដែរថា បច្ចុប្បន្នកុមារនៅតំបន់ទីប្រជុំជនច្រើនជាងកុមារនៅជនបទ កំពុងរៀននៅគ្រប់ក្រុមអាយុ។

តារាង ៤.៥.១. ស្ថានភាពចូលរៀនក្រុមអាយុ ៦ ឆ្នាំឡើង តាមភេទ អាយុ តំបន់ ខេត្តត្បូងឃ្មុំ ឆ្នាំ២០០៨-២០១៩

តំបន់	ស្ថានភាពចូលរៀន ២០០៨			ស្ថានភាពចូលរៀន ២០១៩		
	មិនដែលសោះ	បច្ចុប្បន្ន	អតីតកាល	មិនដែលសោះ	បច្ចុប្បន្ន	អតីតកាល
(១)	(២)	(៣)	(៤)	(៥)	(៦)	(៧)
ទាំងពីរភេទ	២៧,៩	២៥,០	៤៧,១	១៧,២	២៦,៧	៥៦,១
០៦ - ១១	២០,៤	៧៨,៧	០,៩	៧,១	៩១,៨	១,១
១២ - ១៤	១០,៨	៨១,៥	៧,៧	២,៥	៩០,៧	៦,៨
១៥ - ១៧	១៤,០	៥១,៥	៣៤,៥	៤,៨	៦១,៩	៣៣,៤
១៨ - ២៤	២២,៦	១១,៧	៦៥,៦	១០,០	១៥,៤	៧៤,៦
២៥+	៣៦,៩	០,៨	៦២,៣	២៤,៤	០,៤	៧៥,១
ប្រុស	២១,៥	២៧,៣	៥១,២	១៣,៤	២៨,០	៥៨,៥
០៦ - ១១	២០,៩	៧៨,២	០,៩	៧,៧	៩១,១	១,២
១២ - ១៤	១០,៨	៨២,៣	៦,៩	២,៩	៨៩,៧	៧,៣
១៥ - ១៧	១៣,៦	៥៥,២	៣១,២	៥,៤	៦០,៧	៣៣,៩
១៨ - ២៤	១៨,៣	១៤,៤	៦៧,៣	១០,១	១៦,៧	៧៣,២
២៥+	២៦,៣	០,៩	៧២,៨	១៨,២	០,៥	៨១,៣
ស្រី	៣៤,០	២២,៩	៤៣,២	២០,៧	២៥,៤	៥៣,៩
០៦ - ១១	២០,០	៧៩,២	០,៩	៦,៥	៩២,៥	១,០
១២ - ១៤	១០,៨	៨០,៦	៨,៦	២,១	៩១,៦	៦,២
១៥ - ១៧	១៤,៥	៤៧,៣	៣៨,១	៤,១	៦៣,២	៣២,៧
១៨ - ២៤	២៦,៨	៩,១	៦៤,០	៩,៩	១៤,២	៧៥,៩
២៥+	៤៦,១	០,៧	៥៣,៣	៣០,០	០,៣	៦៩,៧
ទីប្រជុំជន	១២,៨	២៧,៩	៥៩,៣	១០,៤	២៥,៤	៦៤,២
០៦ - ១១	១០,៥	៨៩,៣	០,២	៦,២	៩២,៤	១,៤
១២ - ១៤	៣,៨	៩២,២	៤,០	២,១	៩១,២	៦,៧
១៥ - ១៧	៥,៤	៦២,១	៣២,៥	២,៨	៦២,៧	៣៤,៥
១៨ - ២៤	៩,៦	២០,៧	៦៩,៦	៥,៩	១៦,៩	៧៧,២
២៥+	១៧,១	០,៦	៨២,៣	១៣,៩	០,៤	៨៥,៧
ជនបទ	២៨,៣	២៤,៩	៤៦,៧	១៧,៩	២៦,៨	៥៥,៣
០៦ - ១១	២០,៧	៧៨,៤	០,៩	៧,២	៩១,៧	១,១
១២ - ១៤	១១,០	៨១,២	៧,៨	២,៦	៩០,៦	៦,៨
១៥ - ១៧	១៤,៣	៥១,២	៣៤,៦	៥,០	៦១,៨	៣៣,២
១៨ - ២៤	២៣,០	១១,៥	៦៥,៥	១០,៤	១៥,៣	៧៤,៣
២៥+	៣៧,៥	០,៨	៦១,៧	២៥,៥	០,៤	៧៤,១

សម្គាល់ ៖ ការគណនាមិនរាប់បញ្ចូលការចូលរៀនសាលា ឬគ្រឹះស្ថានណាមួយមិនបានរាយការណ៍។

ជំពូក ៥
កម្លាំងពលកម្ម និងការងារ

៥.១. ទស្សនទាន

គោលបំណងសំខាន់គឺដើម្បីធ្វើចំណាត់ថ្នាក់ប្រជាជនជាពីរប្រភេទផ្សេងគ្នា គឺសកម្មជនសេដ្ឋកិច្ច (សម្រាប់អ្នកដែលស្ថិតក្នុងកម្លាំងពលកម្ម) និងអសកម្មជនសេដ្ឋកិច្ច (សម្រាប់អ្នកដែលមិនស្ថិតក្នុងកម្លាំងពលកម្ម)។ សំណួរបន្ថែមទៀតដែលត្រូវបានសួរ គឺដើម្បីបែងចែកអ្នកដែលមានការងារធ្វើទៅតាមប្រភេទមុខរបរសំខាន់ៗនៃក្រុមអាជីព សកម្មភាពការងារ វិស័យការងារ និងស្ថានភាពការងារ។

រយៈពេលយោងសម្រាប់ប្រមូលទិន្នន័យក្នុងជំរឿន គឺក្នុងរយៈពេល ១២ ខែ មុនពេលធ្វើជំរឿនគឺថ្ងៃទី ៣ ខែមីនា ឆ្នាំ២០១៩។ អ្នកដែលកំណត់ថាមានការងារធ្វើ គឺអ្នកទាំងឡាយណាដែលបានធ្វើការយ៉ាងតិចប្រាំមួយខែ (១៨៣ ថ្ងៃ) ឬលើសប្រាំមួយខែមុនកាលបរិច្ឆេទធ្វើជំរឿន។ កម្លាំងពលកម្មរាប់បញ្ចូលទាំងអ្នកមានការងារធ្វើ និងអ្នកគ្មានការងារធ្វើ។

អ្នកមានការងារធ្វើរួមមាន (១) អ្នកមានការងាធ្វើមានប្រាក់ឈ្នួលក្នុងស្ថាប័នសាធារណៈ ឬឯកជន (២) អ្នកធ្វើការ ដើម្បីប្រាក់ឈ្នួល បៀវត្សរ៍ កម្រៃ ឬចំណូលគ្រួសារជាសាច់ប្រាក់ ឬជារបស់ ក្នុងរយៈពេលយោង (៣) អ្នកមិនបានធ្វើការណាមួយ ដើម្បីប្រាក់ឈ្នួល ឬកម្រៃ ក្នុងរយៈពេលយោង ប៉ុន្តែគាត់មានការងារដែលអាចត្រឡប់ទៅធ្វើការវិញ ឧទាហរណ៍ អ្នកធ្វើតាមរដូវ ដូចជាកសិករ ឬអ្នកនេសាទ អ្នកឈប់សម្រាកពីការងារដោយសារជំងឺ ឬសម្រាកគ្មានប្រាក់ឈ្នួល អ្នកមិនអាចធ្វើការបានដោយសារបាតុកម្ម ឬបិទទ្វារគ្រឹះស្ថានដែលពួកគេកំពុងធ្វើការ និង (៤) អ្នកធ្វើអាជីវកម្មផ្ទាល់ខ្លួន ដូចជាដំណើរការហាងលក់ទំនិញផ្ទាល់ខ្លួន លក់ចំណីហូបចុក ការអនុវត្តរបស់វេជ្ជបណ្ឌិត អ្នកច្បាប់។

អសកម្មជនសេដ្ឋកិច្ច រួមមាន (១) អ្នកធ្វើការងារផ្ទះ សំដៅអ្នកទាំងឡាយដែលបានចំណាយពេលច្រើនក្នុងរយៈពេលយោងធ្វើកិច្ចការផ្ទះ (២) សិស្ស និស្សិតដែលបានចំណាយពេលភាគច្រើនលើការសិក្សានៅសាលារៀន/គ្រឹះស្ថានសិក្សា (៣) អ្នកនៅក្នុងបន្ទុក សំដៅលើទារក និងកុមារដែលមិនទាន់ចូលរៀននៅសាលា អ្នកពិការអចិន្ត្រៃយ៍មិនអាចធ្វើការងារបាន អ្នកជំងឺមិនអាចធ្វើការងារបាន ឬចាស់ជរា។ រាប់បញ្ចូលផងដែរ អ្នកដែលមិនអាចចាត់ថ្នាក់ប្រភេទអសកម្មជនសេដ្ឋកិច្ចណាមួយ និងជាអ្នកនៅក្នុងបន្ទុកផ្សេងទៀត។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ បើអ្នកទាំងនេះបានស្វែងរកការងារធ្វើ ឬអាចធ្វើការងារបាន អ្នកនោះត្រូវបានចាត់ទុកជាអ្នកគ្មានការងារធ្វើ និងមិនមែនជាអ្នកនៅក្នុងបន្ទុកទៀតឡើយ (៤) អ្នកជួលអចលនទ្រព្យ អ្នកចូលនិវត្តន៍ ឬទទួលកម្រៃជើងសារដ៏ទៃទៀត ជាអ្នកដែលបានចូលនិវត្តន៍ពីការងារ ហើយភាគច្រើនមិនបានធ្វើការងារទៀតទេ (ឧទាហរណ៍ ភាគច្រើនមិនធ្វើការងារទៀតឡើយ ឬមិនចូលរួមក្នុងការងារដ៏ទៃទៀត ដូចជាការវិនិយោគ អាជីវកម្ម ពាណិជ្ជកម្មជាដើម ឬភាគច្រើនជាអ្នកជួលអចលនទ្រព្យ ឬជាអ្នករស់នៅក្នុងវិស័យសិកម្ម ឬមិនមែនកសិកម្ម ការជួល ឬទទួលភាគលាភដែលមិនមែនជាអ្នកមានការងារធ្វើ ឬអ្នកគ្មានការងារធ្វើ ឬជនដ៏ទៃទៀតដែលឯករាជ្យរស់នៅដោយសុវត្ថិភាពដោយមិនមានធ្វើការអ្វីឡើយ និង (៥) ប្រភេទដ៏ទៃទៀត (បញ្ជាក់) រួមមានអ្នកមិនមែនសកម្មជនសេដ្ឋកិច្ច ដែលមិនចាត់បញ្ចូលក្នុងចំណាត់ថ្នាក់ទាំងបួនប្រភេទខាងលើ។

៥.២. សកម្មជនសេដ្ឋកិច្ច និងកំលាំពលកម្ម

អត្រាចូលរួមកម្លាំងពលកម្ម (LFPR) ត្រូវបានកំណត់ដោយចំនួនមនុស្សដែលស្ថិតក្នុងកម្លាំងពលកម្ម (អ្នកមានការងារធ្វើ និងអ្នកគ្មានការងារធ្វើ) តាមអាយុ ភេទ និងតំបន់ ចែកនឹងចំនួនមនុស្សសរុបតាមចរិតលក្ខណៈដូចគ្នា ហើយគុណនឹង ១០០។

សកម្មជនសេដ្ឋកិច្ចជាផ្នែកមួយនៃកម្លាំងពលកម្មសម្រាប់ផលិតកម្មទំនិញ និងសេវាកម្ម។ ម្យ៉ាងទៀតសកម្មជនសេដ្ឋកិច្ចរាប់បញ្ចូលអ្នកកំពុងធ្វើការងារបច្ចុប្បន្ន និងអ្នកគ្មានការងារធ្វើ ក្នុងរយៈពេលយោងក្នុងពេលស្រង់ទិន្នន័យជំរឿន។ ដូចបានឃើញក្នុងតារាង ៥.២.១ សកម្មភាពសេដ្ឋកិច្ចសរុបនៅថ្នាក់ខេត្តបានថយចុះ ០៩ ភាគរយ ក្នុងរយៈពេល ២០០៨-២០១៩ ។ ចំពោះបុរសភាគរយបានកើន ២,០ ភាគរយ ខ្ពស់ជាងធៀបនឹងស្ត្រីថយចុះ ៤,៥ ភាគរយ។

ដូចបានឃើញក្នុងតារាងអសកម្មសេដ្ឋកិច្ចរួមមានប្រជាជនដែលមានអាយុចាប់ពី ៥ ឆ្នាំឡើង ដែលមិនធ្វើការ ហើយមិនមានការងារធ្វើក្នុងរយៈពេលយោង ។ អសកម្មជនសេដ្ឋកិច្ចក្នុងចំណោមស្រី (៤២,២ ភាគរយ) ខ្ពស់ជាងប្រុស (៣៥,៩ ភាគរយ)។

តារាង ៥.២.១. ស្ថានភាពសកម្មភាពសេដ្ឋកិច្ច អាយុ ៥ ឆ្នាំឡើង តាមភេទ និងតំបន់ ខេត្តត្បូងឃ្មុំ ឆ្នាំ២០០៨-២០១៩

ស្ថានភាពសកម្មភាព	២០០៨			២០១៩		
	ទាំងពីរភេទ	ប្រុស	ស្រី	ទាំងពីរភេទ	ប្រុស	ស្រី
(១)	(២)	(៣)	(៤)	(៥)	(៦)	(៧)
ចំនួន						
សរុប	៦៧៤.៣១១	៣២៧.៥២២	៣៤៦.៧៨៩	៧០១.៧៥៣	៣៣៩.៤៨៩	៣៦២.២៦៤
មានការងារធ្វើ	៤០១.៣០៤	១៩៧.៦៧១	២០៣.៦៣៣	៤២០.៩០១	២១៣.៦១៩	២០៧.២៨២
គ្មានការងារធ្វើ	៥.២២៥	២.៤២៧	២.៧៩៨	៦.២០៥	៣.៩៤១	២.២៦៤
អសកម្មជនសេដ្ឋកិច្ច	២៦៧.៧៨២	១២៧.៤២៤	១៤០.៣៥៨	២៧៤.៦៤៧	១២១.៩២៩	១៥២.៧១៨
ទីប្រជុំជន	៣៨.៣៧៦	១៨.៧៥២	១៩.៦២៤	៦១.៧២៣	២៩.៧៩២	៣១.៩៣១
មានការងារធ្វើ	២០.០៨៧	១១.០៧០	៩.០១៧	៣៧.០៨៨	១៩.១៧៤	១៧.៩១៤
គ្មានការងារធ្វើ	៦៥៩	២០២	៤៥៧	២៤០	១០០	១៤០
អសកម្មជនសេដ្ឋកិច្ច	១៧.៦៣០	៧.៤៨០	១០.១៥០	២៤.៣៩៥	១០.៥១៨	១៣.៨៧៧
ជនបទ	៦៣៥.៩៣៥	៣០៨.៧៧០	៣២៧.១៦៥	៦៤០.០៣០	៣០៩.៦៩៧	៣៣០.៣៣៣
មានការងារធ្វើ	៣៨១.២១៧	១៨៦.៦០១	១៩៤.៦១៦	៣៨៣.៨១៣	១៩៤.៤៤៥	១៨៩.៣៦៨
គ្មានការងារធ្វើ	៤.៥៦៦	២.២២៥	២.៣៤១	៥.៩៦៥	៣.៨៤១	២.១២៤
អសកម្មជនសេដ្ឋកិច្ច	២៥០.១៥២	១១៩.៩៤៤	១៣០.២០៨	២៥០.២៥២	១១១.៤១១	១៣៨.៨៤១
ភាគរយ						
សរុប	១០០,០	១០០,០	១០០,០	១០០,០	១០០,០	១០០,០
មានការងារធ្វើ	៥៩,៥	៦០,៤	៥៨,៧	៦០,០	៦២,៩	៥៧,២
គ្មានការងារធ្វើ	០,៨	០,៧	០,៨	០,៩	១,២	០,៦
អសកម្មជនសេដ្ឋកិច្ច	៣៩,៧	៣៨,៩	៤០,៥	៣៩,១	៣៥,៩	៤២,២
ទីប្រជុំជន	១០០,០	១០០,០	១០០,០	១០០,០	១០០,០	១០០,០
មានការងារធ្វើ	៥២,៣	៥៩,០	៤៥,៩	៦០,១	៦៤,៤	៥៦,១
គ្មានការងារធ្វើ	១,៧	១,១	២,៣	០,៤	០,៣	០,៤
អសកម្មជនសេដ្ឋកិច្ច	៤៥,៩	៣៩,៩	៥១,៧	៣៩,៥	៣៥,៣	៤៣,៥
ជនបទ	១០០,០	១០០,០	១០០,០	១០០,០	១០០,០	១០០,០
មានការងារធ្វើ	៥៩,៩	៦០,៤	៥៩,៥	៦០,០	៦២,៨	៥៧,៣
គ្មានការងារធ្វើ	០,៧	០,៧	០,៧	០,៩	១,២	០,៦
អសកម្មជនសេដ្ឋកិច្ច	៣៩,៣	៣៨,៨	៣៩,៨	៣៩,១	៣៦,០	៤២,០

សម្គាល់ ៖ ភាគរយនៃស្ថានភាពសកម្មភាពសេដ្ឋកិច្ចត្រូវបានគណនាមិនរាប់បញ្ចូលសកម្មភាពសំខាន់ដែលមិនបានរាយការណ៍។

អត្រាសកម្មភាពសេដ្ឋកិច្ច ឬអត្រាចូលរួមកម្លាំងពលកម្ម (LFPR) ខេត្តត្បូងឃ្មុំក្នុងចំណោមប្រជាជនអាយុក្រោម ១៥ ឆ្នាំ បានថយចុះពី ៨០,៧ ភាគរយ នៅឆ្នាំ២០០៨ មក ៧៩,៨ ភាគរយ នៅឆ្នាំ២០១៩ អាចមកពីការចូលរួមក្នុងសកម្មភាពសេដ្ឋកិច្ចលើគ្រប់វិស័យរបស់ប្រទេសនាពេលបច្ចុប្បន្ន។ ជំរឿនឆ្នាំ២០១៩ អត្រាចូលរួមកម្លាំងពលកម្មនៅថ្នាក់ជាតិ (LFPR) មាន ៧៩,១ ភាគរយ សម្រាប់ទាំងពីរភេទ ៨៤,៤ ភាគរយ សម្រាប់ប្រុស និង ៧៤,៣ ភាគរយ ។

តារាង ៥.២.២. អត្រាចូលរួមកម្លាំងពលកម្មអាយុ១៥ ឆ្នាំឡើង (ភាគរយ) តាមភេទ និងតំបន់ ខេត្តត្បូងឃ្មុំ ឆ្នាំ២០០៨-២០១៩

នភាពសកម្មភាព	២០០៨			២០១៩		
	ទាំងពីរភេទ	ប្រុស	ស្រី	ទាំងពីរភេទ	ប្រុស	ស្រី
(១)	(២)	(៣)	(៤)	(៥)	(៦)	(៧)
ចំនួន						
សរុប	៤៩៤.៧៨៥	២៣៥.៦៨១	២៥៩.១០៤	៥៣០.៧៥០	២៥២.២៤៥	២៧៨.៥០៥
សកម្មជនសេដ្ឋកិច្ច	៣៩៩.៣២២	១៩៦.៥៣៧	២០២.៧៨៥	៤២៣.៧៧៦	២១៥.៥១០	២០៨.២៦៦
មានការងារធ្វើ	៣៩៤.៤០៦	១៩៤.២៥៨	២០០.១៤៨	៤១៧.៧៥៥	២១១.៦៧១	២០៦.០៨៤
គ្មានការងារធ្វើ	៤.៩១៦	២.២៧៩	២.៦៣៧	៦.០២១	៣.៨៣៩	២.១៨២
អសកម្មជនសេដ្ឋកិច្ច	៩៥.៤៦៣	៣៩.១៤៤	៥៦.៣១៩	១០៦.៩៧៤	៣៦.៧៣៥	៧០.២៣៩
ទីប្រជុំជន	២៩.៥៥៤	១៤.២៣២	១៥.៣២២	៤៧.៦៩៥	២២.៥៨៧	២៥.១០៨
សកម្មជនសេដ្ឋកិច្ច	២០.៥៧១	១១.១៨៨	៩.៣៨៣	៣៧.០៦០	១៩.១២២	១៧.៩៣៨
មានការងារធ្វើ	១៩.៩៤៧	១១.០០៣	៨.៩៤៤	៣៦.៨៣៤	១៩.០២៩	១៧.៨០៥
គ្មានការងារធ្វើ	៦២៤	១៨៥	៤៣៩	២២៦	៩៣	១៣៣
អសកម្មជនសេដ្ឋកិច្ច	៨.៩៨៣	៣.០៤៤	៥.៩៣៩	១០.៦៣៥	៣.៤៦៥	៧.១៧០
ជនបទ	៤៦៥.២៣១	២២១.៤៤៩	២៤៣.៧៨២	៤៨៣.០៥៥	២២៩.៦៥៨	២៥៣.៣៩៧
សកម្មជនសេដ្ឋកិច្ច	៣៧៨.៧៥១	១៨៥.៣៤៩	១៩៣.៤០២	៣៨៦.៧១៦	១៩៦.៣៨៨	១៩០.៣២៨
មានការងារធ្វើ	៣៧៤.៤៥៩	១៨៣.២៥៥	១៩១.២០៤	៣៨០.៩២១	១៩២.៦៤២	១៨៨.២៧៩
គ្មានការងារធ្វើ	៤.២៩២	២.០៩៤	២.១៩៨	៥.៧៩៥	៣.៧៤៦	២.០៤៩
អសកម្មជនសេដ្ឋកិច្ច	៨៦.៤៨០	៣៦.១០០	៥០.៣៨០	៩៦.៣៣៩	៣៣.២៧០	៦៣.០៦៩
ភាគរយ						
សរុប	១០០,០	១០០,០	១០០,០	១០០	១០០	១០០
សកម្មជនសេដ្ឋកិច្ច	៨០,៧	៨៣,៤	៧៨,៣	៧៩,៨	៨៥,៤	៧៤,៨
មានការងារធ្វើ	៩៨,៨	៩៨,៨	៩៨,៧	៩៨,៦	៩៨,២	៩៩,០
គ្មានការងារធ្វើ	១,០	១,០	១,០	១,៤	១,៨	១,០
អសកម្មជនសេដ្ឋកិច្ច	១៩,៣	១៦,៦	២១,៧	២០,២	១៤,៦	២៥,២
ទីប្រជុំជន	១០០,០	១០០,០	១០០,០	១០០	១០០	១០០
សកម្មជនសេដ្ឋកិច្ច	៦៩,៦	៧៨,៦	៦១,២	៧៧,៧	៨៤,៧	៧១,៤
មានការងារធ្វើ	៩៧,០	៩៨,៣	៩៥,៣	៩៩,៤	៩៩,៥	៩៩,៣
គ្មានការងារធ្វើ	២,១	១,៣	២,៩	០,៦	០,៥	០,៧
អសកម្មជនសេដ្ឋកិច្ច	៣០,៤	២១,៤	៣៨,៨	២២,៣	១៥,៣	២៨,៦
ជនបទ	១០០,០	១០០,០	១០០,០	១០០	១០០	១០០
សកម្មជនសេដ្ឋកិច្ច	៨១,៤	៨៣,៧	៧៩,៣	៨០,១	៨៥,៥	៧៥,១
មានការងារធ្វើ	៩៨,៩	៩៨,៩	៩៨,៩	៩៨,៥	៩៨,១	៩៨,៩
គ្មានការងារធ្វើ	០,៩	០,៩	០,៩	១,៥	១,៩	១,១
អសកម្មជនសេដ្ឋកិច្ច	១៨,៦	១៦,៣	២០,៧	១៩,៩	១៤,៥	២៤,៩

តារាង ៥.២.១ បង្ហាញថាអត្រាចូលរួមសកម្មភាពសេដ្ឋកិច្ចនៅជនបទខ្ពស់ជាងតំបន់ទីប្រជុំជនទាំងប្រុស និង ស្រី អាចមកពីអត្រាចូលរួមខ្ពស់ក្នុងការងារកសិកម្មនៅជនបទ និងអត្រាចូលរួមក្នុងការសិក្សាខ្ពស់របស់កុមារនៅតំបន់ទី

ប្រជុំជន។ ទាំងតំបន់ទីប្រជុំជន និងជនបទអត្រាចូលរួមក្នុងសកម្មភាពសេដ្ឋកិច្ចប្រុសខ្ពស់ជាងស្រី ដោយឡែកគំលាតអត្រាចូលរួមក្នុងសកម្មភាពសេដ្ឋកិច្ចរវាងប្រុស និងស្រី មានតិចនៅជនបទជាងតំបន់ទីប្រជុំជន។

រូប ៥.២.១. អត្រាអ្នកចូលរួមក្នុងកម្លាំងពលកម្មអាយុ១៥ឆ្នាំឡើង តាមភេទ ខេត្តត្បូងឃ្មុំ ឆ្នាំ២០០៨-២០១៩

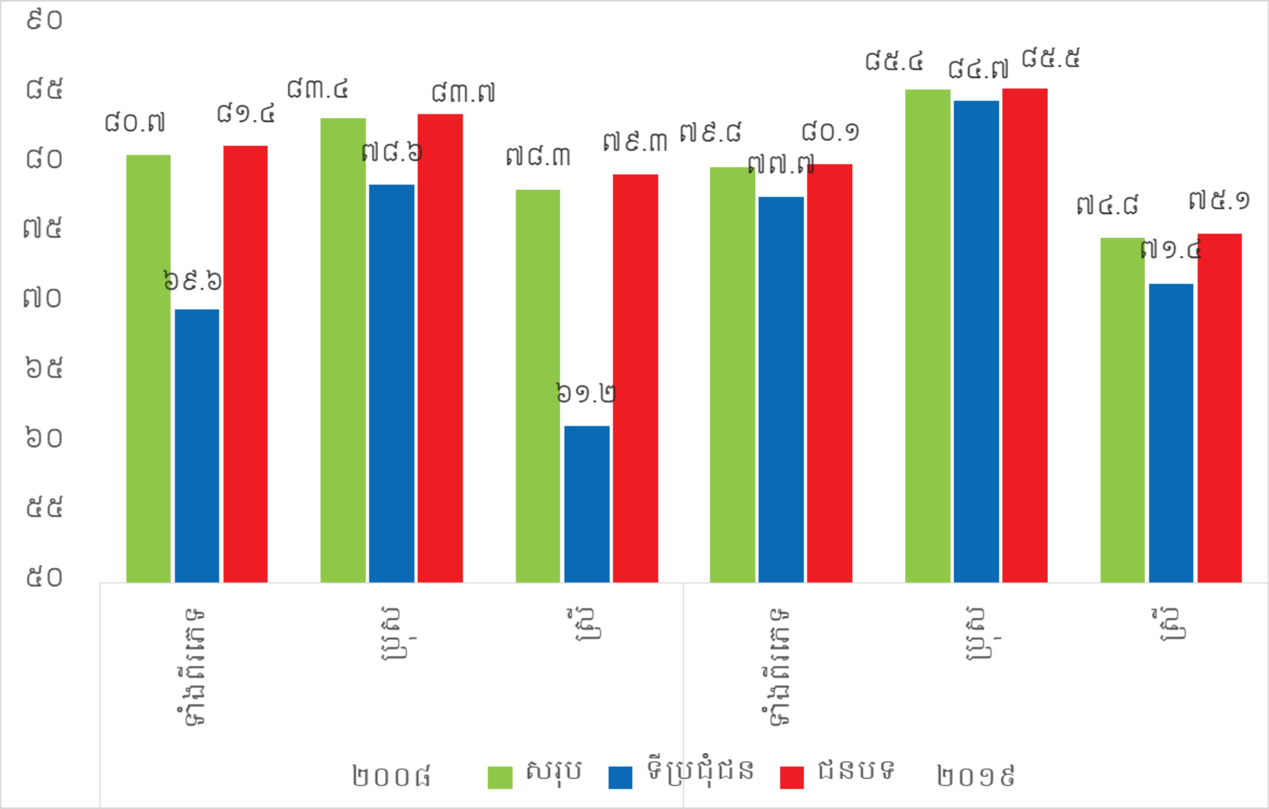

៥.៣. មានការងារធ្វើ និង គ្មានការងារធ្វើ

មានការងារធ្វើគឺជាសូចនាករដ៏សំខាន់សម្រាប់វាយតម្លៃការអភិវឌ្ឍសេដ្ឋកិច្ច សង្គម។ ការវិភាគអំពីការផ្លាស់ប្តូរសក្តានុពលនៃការងារបានអនុញ្ញាតឲ្យយើងវាយតម្លៃផលប៉ះពាល់ដល់ការផ្លាស់ប្តូរសេដ្ឋកិច្ច សង្គម និងដាក់ចេញនូវគោលនយោបាយការងារឲ្យសមស្របទៅនឹងលក្ខខណ្ឌសេដ្ឋកិច្ច សង្គម។ សេដ្ឋកិច្ចខេត្តត្បូងឃ្មុំបានផ្លាស់ប្តូរនៅក្នុងប៉ុន្មានទសវត្សរ៍មកនេះ។ ការអភិវឌ្ឍនេះបានចូលរួមចំណែកជាមួយការកែលម្អឲ្យប្រសើរឡើងក្នុងការអប់រំនូវកម្លាំងពលកម្ម ដោយមានការផ្លាស់ប្តូររចនាសម្ព័ន្ធ និងការរៀបចំបែងចែកកម្លាំងពលកម្មការងារ។

ជំរឿនឆ្នាំ២០១៩ ភាគច្រើននៃកម្លាំងពលកម្មគឺអ្នកមានការងារធ្វើ ចំនួនអ្នកគ្មានការងារធ្វើមានចំណែកតិចតួចប៉ុណ្ណោះ។ ដូច្នេះ ការវិភាគចរិតលក្ខណៈមូលដ្ឋាននៃកម្លាំងពលកម្មធ្វើការតាមអាយុ ភេទ ស្ថានភាពអាពាហ៍ពិពាហ៍ វិស័យការងារ ស្ថានភាពការងារ និងស្ថានភាពទូទៅនៃកម្លាំងពលកម្មនៅក្នុងប្រទេស។

អត្រាមានការងារធ្វើត្រូវបានកំណត់ជាភាគរយនៃអ្នកមានការងារធ្វើទៅនឹងចំនួនប្រជាជនសរុបនៅក្នុងកម្លាំងពលកម្ម មាន ៩៨,៨ ភាគរយ នៅឆ្នាំ២០០៨ និង ៩៨,៦ ភាគរយ នៅឆ្នាំ២០១៩ នៅខេត្តត្បូងឃ្មុំ។

រូប ៥.៣.១. អត្រាមានការងារធ្វើ អាយុ១៥ ឆ្នាំឡើង តាមភេទ តំបន់ ខេត្តត្បូងឃ្មុំ ឆ្នាំ២០០៨- ២០១៩

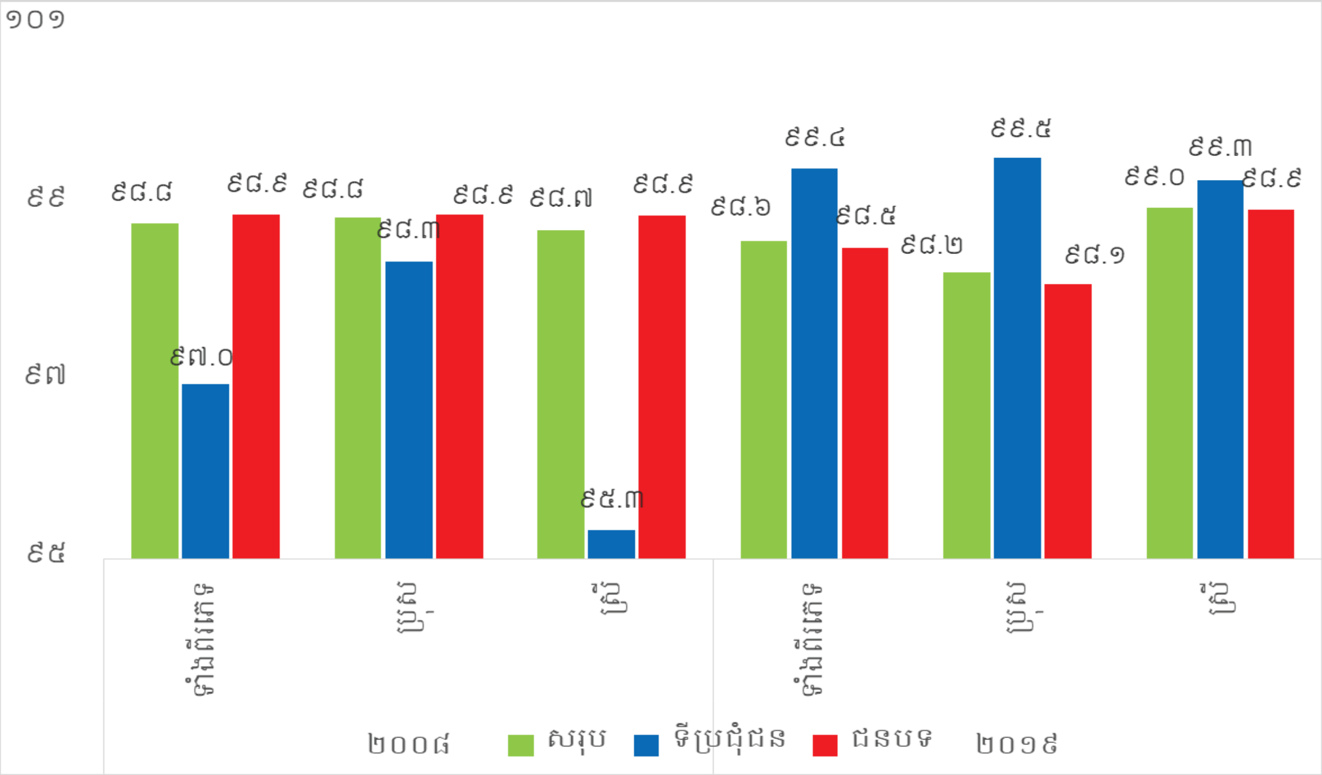

អត្រាគ្មានការងារធ្វើជាផលធៀបនៃចំនួនអ្នកគ្មានការងារធ្វើ ក្នុងចំណោមកម្លាំងពលកម្មសម្រាប់ ១០០ នាក់។ អត្រាគ្មានការងារធ្វើក្នុងក្រុមអាយុ ១៥ ឆ្នាំឡើង នៅខេត្តត្បូងឃ្មុំមាន ១,៤ ភាគរយ នៅឆ្នាំ២០១៩។ អត្រាអ្នកគ្មានការងារថយចុះក្នុងរយៈពេលមួយទសវត្សរ៍ចុងក្រោយនេះ។ នៅឆ្នាំ២០១៩ អត្រាគ្មានការងារធ្វើក្នុងចំណោមប្រុសមាន ១,៨ ភាគរយ និងស្រី ១,០ ភាគរយ។ នៅថ្នាក់ខេត្ត អត្រាគ្មានការងារធ្វើមាន ១៤ នាក់ ក្នុងចំណោមកម្លាំងពលកម្ម ១.០០០ នាក់គិតជាចំនួនដាច់ខាតអ្នកគ្មានការងារធ្វើជាង ៦ ពាន់នាក់ ។

រូប ៥.៣.២. អត្រាគ្មានការងារធ្វើអាយុ ១៥ ឆ្នាំឡើង តាមភេទ តំបន់ ខេត្តត្បូងឃ្មុំ ឆ្នាំ២០១៩

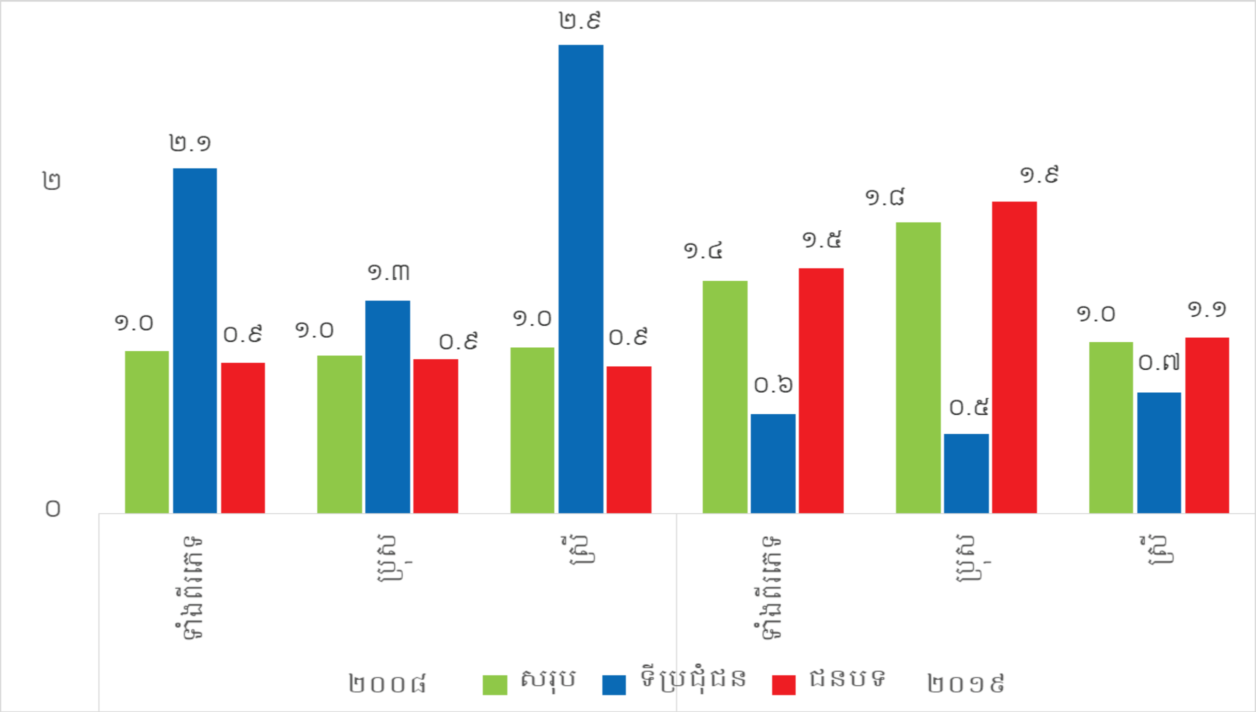

៥.៤. ស្ថានភាពការងារ

ចំណាត់ស្ថានភាពការងារចំនួនប្រាំត្រូវបានប្រមូលក្នុងជំរឿន ឆ្នាំ២០១៩ អនុលោមតាមគោលការណ៍សកម្មភាពក្នុងជំរឿន រួមមាននិយោជក និយោជិតមានប្រាក់ឈ្នួល អ្នកធ្វើការដោយទុនផ្ទាល់ខ្លួន អ្នកធ្វើការឲ្យគ្រួសារមិនយកប្រាក់ឈ្នួល និងផ្សេងទៀត (បញ្ជាក់)។ សម្រាប់ការវិភាគទិន្នន័យនៃស្ថានភាពការងារ តារាងទិន្នន័យនឹងបែងចែកតាមតំបន់ទីប្រជុំជន ជនបទ និងភេទ។

លទ្ធផលចុងក្រោយជំរឿនទូទៅប្រជាជននៅខេត្តត្បូងឃ្មុំ ឆ្នាំ២០១៩ បានឲ្យដឹងថាអ្នកធ្វើការងារឲ្យគ្រួសារមិនយកប្រាក់ឈ្នួល និងអ្នកធ្វើការងារដោយទុនផ្ទាល់ខ្លួន ៨០,៧ ភាគរយនៃប្រជាជនមានការងារធ្វើនៅខេត្តត្បូងឃ្មុំ ឆ្នាំ២០១៩ (តារាង ៥.៤.១)។ សមាមាត្រដូចគ្នានេះមាន ៨៩,៤ ភាគរយ នៅឆ្នាំ២០០៨។ ការធ្លាក់ចុះនៃសមាមាត្រក្នុងអំឡុង ឆ្នាំ២០០៨-២០១៩ ភាគច្រើនដោយសារការធ្លាក់ចុះនៃសមាមាត្រអ្នកធ្វើការងារឲ្យគ្រួសារមិនយកប្រាក់ឈ្នួល ជាពិសេសចំណោមស្រីនៅជនបទ។ អ្នកធ្វើការងារឲ្យគ្រួសារមិនយកប្រាក់ឈ្នួល ៣៤,៣ ភាគរយ ហើយភាគច្រើននៃអ្នកធ្វើការនេះនៅខេត្តត្បូងឃ្មុំនៅក្នុងវិស័យក្រៅប្រព័ន្ធ។ សមាមាត្រស្រីធ្វើការក្នុងវិស័យក្រៅប្រព័ន្ធខ្ពស់ជាងប្រុស។ ប្រមាណ ៤៦,៤ ភាគរយនៃអ្នកធ្វើការប្រុសជាអ្នកធ្វើការដោយទុនផ្ទាល់ខ្លួន។ ស្រីធ្វើការអ្នកធ្វើការឲ្យគ្រួសារមិនយកប្រាក់ឈ្នួលមាន សមាមាត្រខ្ពស់ (៤៨,៩ ភាគរយ)។ សមាមាត្រអ្នកធ្វើការដោយទុនផ្ទាល់ខ្លួនបានកើនតិចតួច និងសមាមាត្រនិយោជិតមានប្រាក់ឈ្នួលបានកើនឡើងគួរឲ្យកត់សម្គាល់រវាងឆ្នាំ២០០៨-២០១៩។ នៅឆ្នាំ២០១៩ ក៏ដូចឆ្នាំ២០០៨ សមាមាត្រនិយោជិតយកប្រាក់ឈ្នួលក្នុងចំណោមប្រុសខ្ពស់ជាងស្រី។

នៅឆ្នាំ២០១៩ នៅតំបន់ទីប្រជុំជនសមាមាត្រក្នុងចំណោមប្រជាជនធ្វើការងារមានសមាមាត្រខ្ពស់គឺអ្នកធ្វើការដោយទុនផ្ទាល់ខ្លួន (៥០,០ ភាគរយ) បន្ទាប់មកនិយោជិតយកប្រាក់ឈ្នួល (២៣,១ ភាគរយ) ។ នៅជនបទសមាត្រអ្នកធ្វើការដោយទុនផ្ទាល់ខ្លួនប្រុសខ្ពស់ជាងសមាមាត្រនិយោជិតយកប្រាក់ឈ្នួល (៥៧,៣ ភាគរយ ទល់នឹង ២០,៩ ភាគរយ តាមលំដាប់រៀង) ដែលនិន្នាការនេះដូចគ្នានឹងសមាមាត្រសម្រាប់ស្រីអ្នកធ្វើការឲ្យគ្រួសារមិនយកប្រាក់ឈ្នួល(៥០,៣ ភាគរយ) ខ្ពស់ជាងអ្នកធ្វើការដោយទុនផ្ទាល់ខ្លួន (៣៤,៤ ភាគរយ)។

តារាង ៥.៤.១. ភាគរយអ្នកមានការងារធ្វើតាមស្ថានភាពការងារ អាយុ ៥ ឆ្នាំឡើង តាមក្រុមអាយុ ភេទ តំបន់ ខេត្តត្បូងឃ្មុំ ឆ្នាំ២០០៨-២០១៩

តំបន់	ចំនួនអ្នកមានការងារធ្វើ	ស្ថានភាពការងារ					
		សរុប	និយោជក	និយោជិតយកប្រាក់ឈ្នួល	អ្នកធ្វើការដោយទុនផ្ទាល់ខ្លួន	អ្នកធ្វើការឲ្យគ្រួសារមិនយកប្រាក់ឈ្នួល	ដ៏ទៃទៀត
(១)	(២)	(៣)	(៤)	(៥)	(៦)	(៧)	(៨)
២០០៨							
ទាំងពីរភេទ	៤០១.២៩២	១០០	០,១	១០,៥	៣៨,៣	៥១,១	០,០
ក្រោម ១៥	៦.៨៩៦	១០០	០,០	៨,៥	៨,៥	៨២,៩	០,០
១៥ – ៥៩	៣៦២.៣៩១	១០០	០,១	១១,១	៣៦,៧	៥២,២	០,០
៦០+	៣២.០០៥	១០០	០,១	៤,៦	៦២,៦	៣២,៧	០,០
ប្រុស	១៩៧.៦៦២	១០០	០,១	១៣,៧	៥៦,១	៣០,១	០,០
ក្រោម ១៥	៣.៤១១	១០០	០,០	៧,៩	១២,៦	៧៩,៥	០,០
១៥ – ៥៩	១៧៧.៧១៨	១០០	០,១	១៤,៥	៥៤,៣	៣១,០	០,០

តំបន់	ចំនួនអ្នកមានការងារធ្វើ	ស្ថានភាពការងារ					
		សរុប	និយោជក	និយោជិតយកប្រាក់ឈ្នួល	អ្នកធ្វើការដោយទុនផ្ទាល់ខ្លួន	អ្នកធ្វើការឲ្យគ្រួសារមិនយកប្រាក់ឈ្នួល	ដទៃទៀត
(១)	(២)	(៣)	(៤)	(៥)	(៦)	(៧)	(៨)
៦០+	១៦.៥៣៣	១០០	០,១	៦,២	៨៣,៧	១០,០	០,០
ស្រី	២០៣.៦៣០	១០០	០,១	៧,៤	២១,០	៧១,៦	០,០
ក្រោម ១៥	៣.៤៨៥	១០០	០,០	៩,២	៤,៥	៨៦,៣	០,០
១៥ – ៥៩	១៨៤.៦៧៣	១០០	០,១	៧,៧	១៩,៧	៧២,៥	០,០
៦០+	១៥.៤៧២	១០០	០,១	២,៩	៤០,០	៥៧,០	០,០
ទីប្រជុំជន	២០.០៨៣	១០០	០,១	៣១,៨	៣៧,៣	៣០,៨	០,០
ក្រោម ១៥	១៣៨	១០០	០,០	៣៧,០	១១,៦	៥១,៤	០,០
១៥ – ៥៩	១៨.៥៩៤	១០០	០,១	៣៣,២	៣៥,៧	៣១,០	០,០
៦០+	១.៣៥១	១០០	០,៣	១២,០	៦២,៣	២៥,៤	០,១
ប្រុស	១១.០៦៧	១០០	០,១	៤០,០	៤៣,៤	១៦,៤	០,១
ក្រោម ១៥	៦៥	១០០	០,០	៣៥,៤	២១,៥	៤៣,១	០,០
១៥ – ៥៩	១០.២៤០	១០០	០,១	៤១,៨	៤១,១	១៦,៩	០,១
៦០+	៧៦២	១០០	០,៤	១៦,១	៧៦,៦	៦,៨	០,០
ស្រី	៩.០១៦	១០០	០,១	២១,៧	២៩,៨	៤៨,៤	០,០
ក្រោម ១៥	៧៣	១០០	០,០	៣៨,៤	២,៧	៥៨,៩	០,០
១៥ – ៥៩	៨.៣៥៤	១០០	០,១	២២,៦	២៩,០	៤៨,៣	០,០
៦០+	៥៨៩	១០០	០,២	៦,៦	៤៣,៦	៤៩,៤	០,២
ជនបទ	៣៨១.២០៩	១០០	០,១	៩,៤	៣៨,៣	៥២,២	០,០
ក្រោម ១៥	៦.៧៥៨	១០០	០,០	៨,០	៨,៤	៨៣,៦	០,០
១៥ – ៥៩	៣៤៣.៧៩៧	១០០	០,១	៩,៩	៣៦,៧	៥៣,៣	០,០
៦០+	៣០.៦៥៤	១០០	០,១	៤,៣	៦២,៦	៣៣,០	០,០
ប្រុស	១៨៦.៥៩៥	១០០	០,១	១២,១	៥៦,៨	៣០,៩	០,០
ក្រោម ១៥	៣.៣៤៦	១០០	០,០	៧,៤	១២,៤	៨០,២	០,០
១៥ – ៥៩	១៦៧.៤៧៨	១០០	០,១	១២,៨	៥៥,១	៣១,៩	០,០
៦០+	១៥.៧៧១	១០០	០,១	៥,៧	៨៤,០	១០,១	០,០
ស្រី	១៩៤.៦១៤	១០០	០,១	៦,៧	២០,៦	៧២,៦	០,០
ក្រោម ១៥	៣.៤១២	១០០	០,០	៨,៥	៤,៦	៨៦,៩	០,០
១៥ – ៥៩	១៧៦.៣១៩	១០០	០,១	៧,០	១៩,២	៧៣,៦	០,០
៦០+	១៤.៨៨៣	១០០	០,១	២,៧	៣៩,៩	៥៧,៣	០,០
២០១៩							
ទាំងពីរភេទ	៤២០.៩០១	១០០	០,៤	១៨,៥	៤៦,៤	៣៤,៣	០,៤
ក្រោម ១៥	៣.១៤៦	១០០	០,៣	២១,៩	១៧,០	៤៥,០	១៥,៧
១៥ – ៥៩	៣៧២.៩៣៥	១០០	០,៤	១៩,៧	៤៤,៧	៣៤,៩	០,៣
៦០+	៤៤.៨២០	១០០	០,៣	៨,១	៦២,៦	២៨,៧	០,៣
ប្រុស	២១៣.៦១៩	១០០	០,៥	២១,៤	៥៧,២	២០,២	០,៨
ក្រោម ១៥	១.៩៤៨	១០០	០,៣	១៨,៩	១៧,៥	៣៨,១	២៥,៣
១៥ – ៥៩	១៩០.៧០៩	១០០	០,៥	២២,៦	៥៥,១	២១,៣	០,៦
៦០+	២០.៩៦២	១០០	០,៤	១០,៥	៧៩,៦	៩,០	០,៥
ស្រី	២០៧.២៨២	១០០	០,៣	១៥,៥	៣៥,២	៤៨,៩	០,១
ក្រោម ១៥	១.១៩៨	១០០	០,៣	២៦,៩	១៦,៣	៥៦,៣	០,៣
១៥ – ៥៩	១៨២.២២៦	១០០	០,៣	១៦,៦	៣៣,៧	៤៩,២	០,១
៦០+	២៣.៨៥៨	១០០	០,២	៦,០	៤៧,៦	៤៦,០	០,២
ទីប្រជុំជន	៣៧.០៨៨	១០០	០,៥	២៦,១	៥០,០	២៣,១	០,៤
ក្រោម ១៥	២៥៤	១០០	១,៦	៣១,៩	២៤,០	៣១,៩	១០,៦
១៥ – ៥៩	៣៣.០៣០	១០០	០,៥	២៧,៧	៤៨,៧	២២,៨	០,៣
៦០+	៣.៨០៤	១០០	០,២	១១,៤	៦៣,០	២៤,៩	០,៤
ប្រុស	១៩.១៧៤	១០០	០,៦	៣០,២	៥៥,៧	១៣,០	០,៦
ក្រោម ១៥	១៤៥	១០០	១,៤	២៦,២	២៦,២	២៩,០	១៧,២
១៥ – ៥៩	១៧.២២៧	១០០	០,៦	៣១,៩	៥៣,៨	១៣,៤	០,៤

តំបន់	ចំនួនអ្នកមានការងារធ្វើ	ស្ថានភាពការងារ					
		សរុប	និយោជក	និយោជិតយកប្រាក់ឈ្នួល	អ្នកធ្វើការដោយទុនផ្ទាល់ខ្លួន	អ្នកធ្វើការឲ្យគ្រួសារមិនយកប្រាក់ឈ្នួល	ដទៃទៀត
(១)	(២)	(៣)	(៤)	(៥)	(៦)	(៧)	(៨)
៦០+	១.៨០២	១០០	០,២	១៤,០	៧៦,៣	៨,៦	០,៨
ស្រី	១៧.៩១៤	១០០	០,៤	២១,៧	៤៤,០	៣៣,៨	០,២
ក្រោម ១៥	១០៩	១០០	១,៨	៣៩,៤	២១,១	៣៥,៨	១,៨
១៥ – ៥៩	១៥.៨០៣	១០០	០,៤	២៣,១	៤៣,២	៣៣,១	០,២
៦០+	២.០០២	១០០	០,១	៩,០	៥១,១	៣៩,៦	០,១
ជនបទ	៣៨៣.៨១៣	១០០	០,៤	១៧,៧	៤៦,០	៣៥,៤	០,៤
ក្រោម ១៥	២.៨៩២	១០០	០,១	២១,១	១៦,៤	៤៦,២	១៦,២
១៥ – ៥៩	៣៣៩.៩០៥	១០០	០,៤	១៨,៩	៤៤,៣	៣៦,១	០,៣
៦០+	៤១.០១៦	១០០	០,៣	៧,៨	៦២,៥	២៩,០	០,៣
ប្រុស	១៩៤.៤៤៥	១០០	០,៤	២០,៥	៥៧,៣	២០,៩	០,៨
ក្រោម ១៥	១.៨០៣	១០០	០,២	១៨,៣	១៦,៨	៣៨,៨	២៥,៩
១៥ – ៥៩	១៧៣.៤៨២	១០០	០,៥	២១,៧	៥៥,៣	២២,០	០,៦
៦០+	១៩.១៦០	១០០	០,៤	១០,១	៧៩,៩	៩,០	០,៥
ស្រី	១៨៩.៣៦៨	១០០	០,៣	១៤,៩	៣៤,៤	៥០,៣	០,១
ក្រោម ១៥	១.០៨៩	១០០	០,១	២៥,៦	១៥,៨	៥៨,៤	០,១
១៥ – ៥៩	១៦៦.៤២៣	១០០	០,៣	១៦,០	៣២,៨	៥០,៨	០,០
៦០+	២១.៨៥៦	១០០	០,២	៥,៧	៤៧,៣	៤៦,៦	០,២

សម្គាល់៖ *មិនរាប់បញ្ចូលស្ថានភាពការងារដែលមិនបានរាយការណ៍*

៥.៥. ផ្នែកនៃការងារ

ផ្នែកនៃការងារត្រូវបានបែងចែកជាភាគរយទៅលើចំណាត់ថ្នាក់ប្រាំបីផ្នែក គឺផ្នែករដ្ឋាភិបាល ផ្នែកស្វយ័ត ផ្នែកសហគ្រាសឯកជនខេត្តត្បូងឃ្មុំ ផ្នែកសហគ្រាសឯកជនបរទេស ផ្នែកស្ថាប័នមិនយកប្រាក់ចំណេញ ផ្នែកគ្រួសារ ផ្នែកស្ថានទូតស្ថាប័នអន្តរជាតិ និងផ្នែកផ្សេងទៀត។

តារាង ៥.៥.១ បង្ហាញពីការបែងចែកជាភាគរយអ្នកមានការងារធ្វើតាមភេទ អាយុ ផ្នែកការងារ តំបន់ ខេត្តត្បូងឃ្មុំ ២០០៨-២០១៩។ តារាងបង្ហាញថាភាគច្រើននៃប្រជាជននៅថ្នាក់ខេត្តមានការងារធ្វើនៅផ្នែកសហគ្រាសឯកជនក្នុងស្រុកមាន (៩៤,៥ ភាគរយ) បន្ទាប់មកការងារសហគ្រាសបរទេស (០,៨ ភាគរយ) ការងាររដ្ឋាភិបាល (២, ៧ ភាគរយ) និងការងារក្នុងផ្នែកប្រាំផ្សេងទៀតមានតែ (២,០ ភាគរយ) ប៉ុណ្ណោះ។

ការបែងចែកតាមភេទ តារាងបង្ហាញថាប្រុស (៧,៧ ភាគរយ) មានសមាមាត្រខ្ពស់ក្នុងការងាររដ្ឋាភិបាលបើធៀបទៅស្រី (៣,៥ ភាគរយ)។ ផ្ទុយមកវិញស្រីមានសមាមាត្រខ្ពស់ក្នុងផ្នែកសហគ្រាសឯកជនខ្មែរ (៩០,២ ភាគរយ) បើធៀបទៅនឹងប្រុស (៨៣,៨ ភាគរយ)។ យើងសង្កេតឃើញថាផ្នែកការងារមានលំនាំស្រដៀងគ្នាសម្រាប់ប្រជាជនអាយុ ១៥ ឆ្នាំឡើង។ នៅទីប្រជុំជនមានសមាមាត្រខុសគ្នាខ្លាំងចំពោះផ្នែករដ្ឋាភិបាល និងផ្នែកសហគ្រាសបរទេសបើប្រៀបធៀបទៅនឹងជនបទ។ ម្យ៉ាងទៀតនៅតំបន់ទីប្រជុំជនផ្នែកសហគ្រាសបរទេសបានផ្តល់សមាមាត្រការងារខ្ពស់សម្រាប់ស្ត្រីជាងបុរស នេះបញ្ជាក់ថាការអភិវឌ្ឍកំណើនក្នុងវិស័យកាត់ដេរ និងតម្រូវការពលកម្មជាស្ត្រីធ្វើការក្នុងវិស័យនេះ។

តារាង ៥.៥.១. ភាគរយអ្នកមានការងារធ្វើ ៥ ឆ្នាំឡើង បែងចែកតាមភេទ ផ្នែកនៃការងារ និងតំបន់ ខេត្តត្បូងឃ្មុំ ឆ្នាំ ២០០៨ និង ២០១៩

ក្រុមអាយុ	ចំនួនអ្នកមានការងារធ្វើ	សរុប	វិស័យការងារ							
			រដ្ឋាភិបាល	សហគ្រាសរដ្ឋ	សហគ្រាសឯកជនខ្មែរ	សហគ្រាសបរទេស	ស្ថាប័នមិនយកប្រាក់ចំណេញ	ផ្នែកគ្រួសារ	ស្ថានទូតស្ថាប័នអន្តរជាតិ	ដ៏ទៃទៀត
(១)	(២)	(៣)	(៤)	(៥)	(៦)	(៧)	(៨)	(៩)	(១០)	(១១)
២០០៨										
សរុប	៤០១.២៩៦	១០០	២,០	១,០	៩៦,៦	០,២	០,០	០,១	០,១	០,០
៥ – ១៤	៦.៨៩៧	១០០	០,១	០,៤	៩៩,១	០,២	០,១	០,២	-	-
១៥ – ៥៩	៣៦២.៣៩២	១០០	២,១	១,០	៩៦,៤	០,៣	០,០	០,១	០,១	០,០
៦០ ឆ្នាំឡើង	៣២.០០៧	១០០	១,៤	០,៣	៩៨,១	០,០	០,០	០,១	០,០	-
ប្រុស	១៩៧.៦៦៦	១០០	៣,២	១,៣	៩៥,១	០,២	០,០	០,១	០,១	០,០
៥ – ១៤	៣.៤១៣	១០០	០,១	០,៣	៩៩,៣	០,១	០,១	០,១	-	-
១៥ – ៥៩	១៧៧.៧១៩	១០០	៣,៣	១,៤	៩៤,៨	០,២	០,០	០,១	០,១	០,០
៦០ ឆ្នាំឡើង	១៦.៥៣៤	១០០	២,៤	០,៥	៩៦,៩	០,០	០,១	០,០	០,០	-
ស្រី	២០៣.៦៣០	១០០	០,៩	០,៦	៩៨,០	០,៣	០,០	០,២	០,០	០,០
៥ – ១៤	៣.៤៨៤	១០០	០,២	០,៥	៩៨,៩	០,២	-	០,២	-	-
១៥ – ៥៩	១៨៤.៦៧៣	១០០	០,៩	០,៧	៩៧,៩	០,៣	០,០	០,២	០,០	០,០
៦០ ឆ្នាំឡើង	១៥.៤៧៣	១០០	០,៣	០,២	៩៩,៤	០,០	០,០	០,១	០,០	-

តារាង ៥.៥.១. ភាគរយអ្នកមានការងារធ្វើ ៥ ឆ្នាំឡើង បែងចែកតាមភេទ ផ្នែកនៃការងារ និងតំបន់ ខេត្តត្បូងឃ្មុំ ឆ្នាំ ២០០៨ និង ២០១៩ (ត)

ក្រុមអាយុ	ចំនួនអ្នកមាន ការងារធ្វើ	សរុប	វិស័យការងារ							
			រដ្ឋាភិបាល	សហគ្រាសរដ្ឋ	សហគ្រាស ឯកជនខ្មែរ	សហគ្រាស បរទេស	ស្ថាប័នមិនយក ប្រាក់ចំណេញ	ផ្នែក គ្រួសារ	ស្ថានទូត ស្ថាប័ន អន្តរជាតិ	ដ៏ទៃទៀត
(១)	(២)	(៣)	(៤)	(៥)	(៦)	(៧)	(៨)	(៩)	(១០)	(១១)
ទីប្រជុំជន	២០.០៨៥	១០០	៥,៩	៦,៤	៨៦,៧	០,៤	០,១	០,៣	០,២	០,០
៥ – ១៤	១៤០	១០០	-	៥,៧	៩៣,៦	-	-	០,៧	-	-
១៥ – ៥៩	១៨.៥៩៤	១០០	៦,១	៦,៦	៨៦,២	០,៤	០,១	០,៣	០,២	០,០
៦០ ឆ្នាំឡើង	១.៣៥១	១០០	២,៨	៣,៣	៩៣,៣	-	០,៥	០,១	-	-
ប្រុស	១១.០៦៨	១០០	៧,៧	៧,៥	៨៣,៨	០,៣	០,១	០,២	០,៣	០,០
៥ – ១៤	៦៧	១០០	-	៣,០	៩៧,០	-	-	-	-	-
១៥ – ៥៩	១០.២៣៩	១០០	៨,១	៧,៧	៨៣,២	០,៣	០,១	០,២	០,៣	០,០
៦០ ឆ្នាំឡើង	៧៦២	១០០	៤,១	៤,៣	៩០,៧	-	០,៩	-	-	-
ស្រី	៩.០១៧	១០០	៣,៥	៥,១	៩០,២	០,៤	០,១	០,៤	០,១	០,០
៥ – ១៤	៧៣	១០០	-	៨,២	៩០,៤	-	-	១,៤	-	-
១៥ – ៥៩	៨.៣៥៥	១០០	៣,៧	៥,៣	៨៩,៨	០,៥	០,១	០,៤	០,១	០,០
៦០ ឆ្នាំឡើង	៥៨៩	១០០	១,២	១,៩	៩៦,៦	-	-	០,៣	-	-

តារាង ៥.៥.១. ភាគរយអ្នកមានការងារធ្វើ ៥ ឆ្នាំឡើង បែងចែកតាមភេទ ផ្នែកនៃការងារ និងតំបន់ ខេត្តត្បូងឃ្មុំ ឆ្នាំ ២០០៨ និង ២០១៩ (ត)

ក្រុមអាយុ	ចំនួនអ្នកមានការងារធ្វើ	សរុប	វិស័យការងារ							
			រដ្ឋាភិបាល	សហគ្រាសរដ្ឋ	សហគ្រាសឯកជនខ្មែរ	សហគ្រាសបរទេស	ស្ថាប័នមិនយកប្រាក់ចំណេញ	ផ្នែកគ្រួសារ	ស្ថានទូតស្ថាប័នអន្តរជាតិ	ដទៃទៀត
(១)	(២)	(៣)	(៤)	(៥)	(៦)	(៧)	(៨)	(៩)	(១០)	(១១)
ជនបទ	៣៨១.២១១	១០០	១,៨	០,៧	៩៧,១	០,២	០,០	០,១	០,០	០,០
៥ – ១៤	៦.៧៥៧	១០០	០,១	០,៣	៩៩,២	០,២	០,១	០,១	-	-
១៥ – ៥៩	៣៤៣.៧៩៨	១០០	១,៩	០,៧	៩៦,៩	០,២	០,០	០,១	០,០	០,០
៦០ ឆ្នាំឡើង	៣០.៦៥៦	១០០	១,៣	០,២	៩៨,៣	០,០	០,០	០,១	០,០	-
ប្រុស	១៨៦.៥៩៨	១០០	២,៩	០,៩	៩៥,៧	០,២	០,០	០,១	០,១	០,០
៥ – ១៤	៣.៣៤៦	១០០	០,១	០,២	៩៩,៣	០,១	០,១	០,១	-	-
១៥ – ៥៩	១៦៧.៤៨០	១០០	៣,០	១,០	៩៥,៥	០,២	០,០	០,១	០,១	០,០
៦០ ឆ្នាំឡើង	១៥.៧៧២	១០០	២,៣	០,៣	៩៧,២	០,១	០,០	០,០	០,១	-
ស្រី	១៩៤.៦១៣	១០០	០,៨	០,៤	៩៨,៤	០,៣	០,០	០,១	០,០	០,០
៥ – ១៤	៣.៤១១	១០០	០,២	០,៤	៩៩,០	០,២	-	០,២	-	-
១៥ – ៥៩	១៧៦.៣១៨	១០០	០,៨	០,៥	៩៨,៣	០,៣	០,០	០,២	០,០	០,០
៦០ ឆ្នាំឡើង	១៤.៨៨៤	១០០	០,២	០,១	៩៩,៥	០,០	០,០	០,១	០,០	-

សម្គាល់ ៖ មិនរាប់បញ្ចូលផ្នែកនៃការងារដែលមិនបានរាយការណ៍។

តារាង ៥.៥.១. ភាគរយអ្នកមានការងារធ្វើការបែងចែកតាមភេទ ផ្នែកនៃការងារ និងតំបន់ ខេត្តត្បូងឃ្មុំ ឆ្នាំ ២០០៨ និង ២០១៩

ក្រុមអាយុ	ចំនួនអ្នកមានការងារធ្វើ	សរុប	វិស័យការងារ							
			រដ្ឋាភិបាល	សហគ្រាសរដ្ឋ	សហគ្រាសឯកជនខេត្តត្បូងឃ្មុំ	សហគ្រាសបរទេស	ស្ថាប័នមិនយកប្រាក់ចំណេញ	ផ្នែកគ្រួសារ	ស្ថានទូតស្ថាប័នអន្តរជាតិ	ដ៏ទៃទៀត
(១)	(២)	(៣)	(៤)	(៥)	(៦)	(៧)	(៨)	(៩)	(១០)	(១១)
២០១៩										
សរុប	៤២០.៩០១	១០០	២,៧	០,៥	៩៤,៥	០,៨	០,៤	១,០	០,០	០,១
៥ – ១៤	៣.១៤៦	១០០	០,២	០,២	៨០,១	០,៥	១៤,៨	០,៦	០,០	៣,៦
១៥ – ៥៩	៣៧២.៩៣៥	១០០	២,៧	០,៥	៩៤,៤	០,៩	០,៣	១,០	០,០	០,១
៦០ ឆ្នាំឡើង	៤៤.៨២០	១០០	២,៤	០,៣	៩៥,៨	០,១	០,៣	១,០	០,០	០,១
ប្រុស	២១៣.៦១៩	១០០	៣,៦	០,៦	៩៣,១	០,៧	០,៨	១,០	០,០	០,២
៥ – ១៤	១.៩៤៨	១០០	០,២	០,៣	៦៩,២	០,៣	២៣,៨	០,៥	០,១	៥,៦
១៥ – ៥៩	១៩០.៧០៩	១០០	៣,៦	០,៦	៩៣,៣	០,៨	០,៥	១,០	០,០	០,២
៦០ ឆ្នាំឡើង	២០.៩៦២	១០០	៤,២	០,៤	៩៣,៥	០,១	០,៦	១,០	០,០	០,១
ស្រី	២០៧.២៨២	១០០	១,៧	០,៣	៩៥,៩	០,៩	០,១	១,០	០,០	០,០
៥ – ១៤	១.១៩៨	១០០	០,២	-	៩៧,៩	០,៨	០,១	០,៨	-	០,២
១៥ – ៥៩	១៨២.២២៦	១០០	១,៩	០,៤	៩៥,៦	១,០	០,០	១,១	០,០	០,០
៦០ ឆ្នាំឡើង	២៣.៨៥៨	១០០	០,៨	០,២	៩៧,៨	០,១	០,១	១,០	០,០	០,១

តារាង ៥.៥.១. ភាគរយអ្នកមានការងារធ្វើការបែងចែកតាមភេទ ផ្នែកនៃការងារ និងតំបន់ ខេត្តត្បូងឃ្មុំ ឆ្នាំ ២០០៨ និង ២០១៩(ត)

ក្រុមអាយុ	ចំនួនអ្នកមានការងារធ្វើ	សរុប	វិស័យការងារ							
			រដ្ឋាភិបាល	សហគ្រាសរដ្ឋ	សហគ្រាសឯកជនខេត្តត្បូងឃ្មុំ	សហគ្រាសបរទេស	ស្ថាប័នមិនយកប្រាក់ចំណេញ	ផ្នែកគ្រួសារ	ស្ថានទូតស្ថាប័នអន្តរជាតិ	ដ៏ទៃទៀត
(១)	(២)	(៣)	(៤)	(៥)	(៦)	(៧)	(៨)	(៩)	(១០)	(១១)
ទីប្រជុំជន	៣៧.០៨៨	១០០	៣,៦	០,៤	៩៣,៨	១,៣	០,៤	០,៥	០,០	០,០
៥ – ១៤	២៥៤	១០០	-	-	៨៥,៤	២,៨	១១,៨	-	-	-
១៥ – ៥៩	៣៣.០៣០	១០០	៣,៧	០,៤	៩៣,៧	១,៥	០,៣	០,៤	០,០	០,០
៦០ ឆ្នាំឡើង	៣.៨០៤	១០០	៣,៥	០,៣	៩៤,៩	០,១	០,៥	០,៦	-	-
ប្រុស	១៩.១៧៤	១០០	៤,៨	០,៤	៩២,៦	១,០	០,៨	០,៤	០,០	០,០
៥ – ១៤	១៤៥	១០០	-	-	៧៧,៩	១,៤	២០,៧	-	-	-
១៥ – ៥៩	១៧.២២៧	១០០	៤,៧	០,៤	៩២,៨	១,១	០,៦	០,៣	០,០	០,០
៦០ ឆ្នាំឡើង	១.៨០២	១០០	៥,៦	០,៤	៩២,៣	០,២	១,០	០,៥	-	-
ស្រី	១៧.៩១៤	១០០	២,៤	០,៣	៩៥,០	១,៧	០,១	០,៦	០,០	-
៥ – ១៤	១០៩	១០០	-	-	៩៥,៤	៤,៦	-	-	-	-
១៥ – ៥៩	១៥.៨០៣	១០០	២,៥	០,៣	៩៤,៧	១,៨	០,០	០,៥	០,០	-
៦០ ឆ្នាំឡើង	២.០០២	១០០	១,៧	០,២	៩៧,៣	-	០,១	០,៧	-	-

តារាង ៥.៥.១. ភាគរយអ្នកមានការងារធ្វើការបែងចែកតាមភេទ ផ្នែកនៃការងារ និងតំបន់ ខេត្តត្បូងឃ្មុំ ឆ្នាំ ២០០៨ និង ២០១៩(ត)

ក្រុមអាយុ	ចំនួនអ្នកមានការងារធ្វើ	សរុប	វិស័យការងារ							
			រដ្ឋាភិបាល	សហគ្រាសរដ្ឋ	សហគ្រាសឯកជនខេត្តត្បូងឃ្មុំ	សហគ្រាសបរទេស	ស្ថាប័នមិនយកប្រាក់ចំណេញ	ផ្នែកគ្រួសារ	ស្ថានទូតស្ថាប័នអន្តរជាតិ	ដ៏ទៃទៀត
(១)	(២)	(៣)	(៤)	(៥)	(៦)	(៧)	(៨)	(៩)	(១០)	(១១)
ជនបទ	៣៨៣.៨១៣	១០០	២,៦	០,៥	៩៤,៥	០,៨	០,៤	១,១	០,០	០,១
៥ – ១៤	២.៨៩២	១០០	០,២	០,២	៧៩,៧	០,៣	១៥,០	០,៧	០,០	៣,៩
១៥ – ៥៩	៣៣៩.៩០៥	១០០	២,៧	០,៥	៩៤,៥	០,៩	០,៣	១,១	០,០	០,១
៦០ ឆ្នាំឡើង	៤១.០១៦	១០០	២,៣	០,៣	៩៥,៩	០,១	០,៣	១,០	០,០	០,១
ប្រុស	១៩៤.៤៤៥	១០០	៣,៥	០,៦	៩៣,២	០,៧	០,៨	១,១	០,០	០,២
៥ – ១៤	១.៨០៣	១០០	០,២	០,៣	៦៨,៥	០,២	២៤,១	០,៦	០,១	៦,១
១៥ – ៥៩	១៧៣.៤៨២	១០០	៣,៥	០,៦	៩៣,៤	០,៧	០,៥	១,១	០,០	០,២
៦០ ឆ្នាំឡើង	១៩.១៦០	១០០	៤,១	០,៤	៩៣,៦	០,១	០,៥	១,០	០,០	០,១
ស្រី	១៨៩.៣៦៨	១០០	១,៧	០,៤	៩៥,៩	០,៩	០,១	១,១	០,០	០,០
៥ – ១៤	១.០៨៩	១០០	០,២	-	៩៨,២	០,៥	០,១	០,៨	-	០,២
១៥ – ៥៩	១៦៦.៤២៣	១០០	១,៨	០,៤	៩៥,៧	១,០	០,០	១,១	០,០	០,០
៦០ ឆ្នាំឡើង	២១.៨៥៦	១០០	០,៧	០,២	៩៧,៩	០,១	០,១	១,០	០,០	០,១

សម្គាល់ ៖ មិនរាប់បញ្ចូលផ្នែកនៃការងារដែលមិនបានរាយការណ៍។

៥.៦. ចំណាត់ថ្នាក់ការងារតាមមុខរបរ និងសកម្មភាពសេដ្ឋកិច្ច

ចរិតលក្ខណៈសកម្មភាពសេដ្ឋកិច្ច និងសេវាកម្ម ក៏ដូចជាមុខរបរដែលទទួលបានពីជំរឿនទូទៅប្រជាជននៅខេត្តត្បូងឃ្មុំ ឆ្នាំ២០១៩ ដោយអ្នកមានការងារធ្វើ និងអ្នកគ្មានការងារធ្វើ (បានធ្វើការងារពីមុន) ត្រូវបានដាក់លេខកូដនៅការិយាល័យ ដោយអនុវត្តតាមចំណាត់ថ្នាក់បទដ្ឋានអន្តរជាតិនៃសកម្មភាពសេដ្ឋកិច្ច ជំនាន់៤ និងចំណាត់ថ្នាក់បទដ្ឋានអន្តរជាតិនៃមុខរបរ ឆ្នាំ ៨៨។ តារាង ៥.៦.១ និង ៥.៦.២ បង្ហាញការបែងចែកអ្នកមានការងារធ្វើ តាមចំណាត់ថ្នាក់មុខរបរ និងសកម្មភាពសេដ្ឋកិច្ច ភេទ និងតំបន់ ខេត្តត្បូងឃ្មុំ។ យើងសង្កេតឃើញថាវិស័យកសិកម្មនៅតែមានភាពលើសលប់ បើប្រៀបធៀបនឹងវិស័យផលិតកម្ម ឧស្សាហកម្ម និងសេវាកម្ម ។

នៅឆ្នាំ២០១៩ អ្នកមានការងារធ្វើភាគច្រើននៅក្នុងសេដ្ឋកិច្ចខេត្តត្បូងឃ្មុំ មានមុខរបរជំនាញកសិកម្ម ព្រៃឈើ និងនេសាទ ប្រមាណ ៦៩,២ ភាគរយ អ្នកធ្វើការខាងសេវាកម្ម និងលក់ដូរ ៨,៦ ភាគរយ និងមុខរបរផ្សេងៗ ១១,៨ ភាគរយ ។ ទាំងនេះបានបញ្ជាក់ថា ទីផ្សារការងារនៅខេត្តត្បូងឃ្មុំមានជំនាញ និងត្រូវការបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈជំនាញការងារបន្ថែមសម្រាប់ការប្រកួតប្រជែងទីផ្សារការងារ ដែលជារបៀបវារៈបន្ទាន់របស់រាជរដ្ឋាភិបាល។

ក្នុងចំណោមក្រុមមុខរបរចម្បងទាំងប្រាំបួន មានតែមុខរបរចម្បងចំនួនបី ប្តូនប៉ុណ្ណោះដែលស្រីមានសមាមាត្រខ្ពស់ជាងប្រុស គឺមុខរបរជំនាញកសិកម្ម ព្រៃឈើ និងនេសាទ សិប្បកម្ម និងការងារដែលទាក់ទង និងសេវាកម្ម និងលក់ដូរ និងមុខរបរផ្សេងៗ។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយការខុសគ្នានេះមានក្នុងកម្រិតទាប ។

ការបែងចែកតាមតំបន់ ភាគច្រើននៃអ្នកមានការងារធ្វើនៅទីប្រជុំជនការងារអ្នកធ្វើការមុខរបរនាញកសិកម្ម ព្រៃឈើ និងនេសាទ (៤២,០ ភាគរយ) អ្នកធ្វើការអ្នកធ្វើការងារខាងសេវាកម្ម និងលក់ដូរមាន (២៤,០ ភាគរយ) និងមុខរបរផ្សេងៗ (១៤,០ ភាគរយ) ។ កសិកម្មនៅតែដើរតួយ៉ាងសំខាន់នៅតំបន់ជនបទខេត្តត្បូងឃ្មុំ (៧១,៨ ភាគរយ) និងអ្នកធ្វើការខាងអ្នកធ្វើការងារខាងសេវាកម្ម និងលក់ដូរ(៧,១ ភាគរយ) និងមុខរបរផ្សេងៗ (១១,៦ ភាគរយ)។

ប្រៀបធៀបនឹងឆ្នាំ២០០៨ ភាគច្រើននៃអ្នកមានការងារធ្វើ មានមុខរបរជំនាញកសិកម្ម ព្រៃឈើ និងនេសាទ ដែលមានសមាមាត្រថយចុះពី ៨១,១ ភាគរយ មក ៦៩,២ ភាគរយ ខណៈដែលមុខរបរផ្សេងទៀតបានកើនឡើង។

តារាង ៥.៦.១. ការបែងចែកភាគរយនៃអ្នកមានការងារធ្វើ តាមមុខរបរ អាជីព ភេទ និងតំបន់ ខេត្តត្បូងឃ្មុំ ឆ្នាំ ២០០៨-២០១៩

ក្រុមអាជីព		ភាគរយនៃអ្នកមានការងារធ្វើ					
		២០០៨			២០១៩		
ក្រុម	បរិយាយ	ទាំងពីរភេទ	ប្រុស	ស្រី	ទាំងពីរភេទ	ប្រុស	ស្រី
(១)	(២)	(៣)	(៤)	(៥)	(៦)	(៧)	(៨)
	សរុប	១០០,០	១០០,០	១០០,០	១០០,០	១០០,០	១០០,០
០	កម្លាំងប្រដាប់អាវុធ	០,៤	០,៧	០,០	០,៥	០,៩	០,១
១	អ្នកគ្រប់គ្រង	០,២	០,៤	០,១	០,៥	០,៨	០,៣
២	វិជ្ជាជីវៈ	១,០	១,៣	០,៧	២,២	២,៦	១,៩
៣	អ្នកបច្ចេកទេស និងវិជ្ជាជីវៈ	១,១	១,៩	០,៥	០,៧	១,១	០,៣
៤	ស្មៀន	០,២	០,៤	០,១	០,៦	០,៨	០,៥
៥	អ្នកធ្វើការងារខាងសេវាកម្ម និងលក់ដូរ	៥,៩	៤,៧	៧,០	៨,៦	៦,៧	១០,៥
៦	អ្នកធ្វើការ ខាងកសិកម្ម ព្រៃឈើ និងនេសាទ	៨១,១	៧៧,៨	៨៤,៣	៦៩,២	៦៦,៤	៧២,១
៧	អ្នកធ្វើការខាងសិប្បកម្ម និងការងារដែលទាក់ទង	២,២	២,៩	១,៥	៣,៩	៥,១	២,៧
៨	ការបញ្ជាម៉ាស៊ីនរោងចក្រ និងម៉ាស៊ីន និងអ្នកផ្គុំតម្លើង	០,៩	១,៦	០,១	១,៩	២,៨	០,៩
៩	មុខរបរងាយៗ	៧,០	៨,៣	៥,៧	១១,៨	១២,៩	១០,៨

តារាង ៥.៦.១. ការបែងចែកភាគរយនៃអ្នកមានការងារធ្វើ តាមមុខរបរ អាជីព ភេទ និងតំបន់ ខេត្តត្បូងឃ្មុំ ឆ្នាំ ២០០៨-២០១៩ (ត)

ក្រុមអាជីព		ភាគរយនៃអ្នកមានការងារធ្វើ					
		២០០៨			២០១៩		
ក្រុម	បរិយាយ	ទាំងពីរភេទ	ប្រុស	ស្រី	ទាំងពីរភេទ	ប្រុស	ស្រី
(១)	(២)	(៣)	(៤)	(៥)	(៦)	(៧)	(៨)
	ទីប្រជុំជន	១០០,០	១០០,០	១០០,០	១០០,០	១០០,០	១០០,០
០	កម្លាំងប្រដាប់អាវុធ	១,៨	៣,០	០,៣	០,៤	០,៨	០,១
១	អ្នកគ្រប់គ្រង	០,៣	០,៥	០,១	១,០	១,៣	០,៨
២	វិជ្ជាជីវៈ	២,៧	២,៨	២,៦	៣,៧	៤,១	៣,៤
៣	អ្នកបច្ចេកទេស និងវិជ្ជាជីវៈ	៣,២	៤,០	២,១	១,៤	២,០	០,៨
៤	ស្មៀន	១,១	១,៥	០,៦	១,៤	១,៨	១,០
៥	អ្នកធ្វើការងារខាងសេវាកម្ម និងលក់ដូរ	២៣,៣	១៦,៥	៣១,៧	២៤,០	១៨,៧	២៩,៧
៦	អ្នកធ្វើការ ខាងកសិកម្ម ព្រៃឈើ និងនេសាទ	៣៦,៩	៣១,៧	៤៣,៤	៤២,០	៣៨,៩	៤៥,៣
៧	អ្នកធ្វើការខាងសិប្បកម្ម និងការងារដែលទាក់ទង	៧,៣	១០,០	៣,៩	៨,៧	១១,៦	៥,៦
៨	ការបញ្ជាម៉ាស៊ីនរោងចក្រ និងម៉ាស៊ីន និងអ្នកផ្គុំតម្លើង	៤,៨	៨,០	០,៧	៣,២	៥,៤	០,៨
៩	មុខរបរងាយៗ	១៨,៦	២១,៨	១៤,៦	១៤,០	១៥,៤	១២,៦

តារាង ៥.៦.១. ការបែងចែកភាគរយនៃអ្នកមានការងារធ្វើ តាមមុខរបរ អាជីព ភេទ និងតំបន់ ខេត្តត្បូងឃ្មុំ ឆ្នាំ ២០០៨-២០១៩ (ត)

ក្រុមអាជីព		ភាគរយនៃអ្នកមានការងារធ្វើ					
		២០០៨			២០១៩		
ក្រុម	បរិយាយ	ទាំងពីរភេទ	ប្រុស	ស្រី	ទាំងពីរភេទ	ប្រុស	ស្រី
(១)	(២)	(៣)	(៤)	(៥)	(៦)	(៧)	(៨)
	ជនបទ	១០០,០	១០០,០	១០០,០	១០០,០	១០០,០	១០០,០
០	កម្លាំងប្រដាប់អាវុធ	០,៣	០,៦	០,០	០,៥	០,៩	០,១
១	អ្នកគ្រប់គ្រង	០,២	០,៤	០,០	០,៥	០,៨	០,២
២	វិជ្ជាជីវៈ	០,៩	១,២	០,៦	២,១	២,៥	១,៧
៣	អ្នកបច្ចេកទេស និងវិជ្ជាជីវៈ	១,០	១,៧	០,៤	០,៧	១,០	០,៣
៤	ស្មៀន	០,២	០,៣	០,១	០,៦	០,៧	០,៥
៥	អ្នកធ្វើការងារខាងសេវាកម្ម និងលក់ដូរ	៤,៩	៤,០	៥,៩	៧,១	៥,៥	៨,៧
៦	អ្នកធ្វើការ ខាងកសិកម្ម ព្រៃឈើ និងនេសាទ	៨៣,៤	៨០,៥	៨៦,២	៧១,៨	៦៩,១	៧៤,៦
៧	អ្នកធ្វើការខាងសិប្បកម្ម និងការងារដែលទាក់ទង	១,៩	២,៥	១,៤	៣,៤	៤,៥	២,៤
៨	ការបញ្ជាម៉ាស៊ីនរោងចក្រ និងម៉ាស៊ីន និងអ្នកផ្គុំតម្លើង	០,៧	១,៣	០,១	១,៧	២,៦	០,៩
៩	មុខរបរងាយៗ	៦,៤	៧,៥	៥,៣	១១,៦	១២,៦	១០,៦

សម្គាល់ ៖ មិនរាប់បញ្ចូលមុខរបរដែលមិនបានរាយការណ៍។

តារាង ៥.៦.២ បង្ហាញការបែងចែកភាគរយនៃប្រជាជនមានការងារធ្វើតាមសកម្មភាពសេដ្ឋកិច្ច។ រចនាសម្ព័ន្ធសេដ្ឋកិច្ចប្រទេសខេត្តត្បូងឃ្មុំបានផ្លាស់ប្តូរឆ្ពោះទៅរកឧស្សាហ៍កម្មទំនើប និងសម័យភាវូបនីយកម្ម ដោយកំណើនក្នុងវិស័យកម្មន្តសាល ពាណិជ្ជកម្មលក់ដុំលក់រាយ ជួសជុលយានយន្ត និងទោចក្រយានយន្ត សំណង់ស៊ីវិល និងសេវាកម្មផ្សេងទៀត ហើយនិន្នាការថយចុះនៃសមាមាត្រការងារក្នុងវិស័យកសិកម្ម។ តារាងខាងក្រោមបង្ហាញពីការផ្លាស់ប្តូររចនាសម្ព័ន្ធ ការងាររវាងបីក្រុមវិស័យការងារក្នុងអំឡុង ១១ ឆ្នាំកន្លងមក គឺជាងបីភាគបួននៃការងារធ្វើការក្នុងវិស័យ "កសិកម្ម ព្រៃឈើ និងនេសាទ" ឆ្នាំ២០០៨។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ នៅឆ្នាំ២០១៩ អ្នកមានការងារធ្វើទាំងអស់ក្នុងវិស័យ "កសិកម្ម ព្រៃឈើ និងនេសាទ" បានថយចុះមក ៧៧,៩ ភាគរយ។ ក្រុមវិស័យការងារផ្សេងទៀតមានភាគរយខ្ពស់ដូចជាផលិតកម្ម កើនពី ១,៨ ភាគរយមក ៣,៣ ភាគរយ ពាណិជ្ជកម្មលក់ដុំ និងរាយ ជួសជុលរថយន្ត និងទោចក្រយានយន្ត" កើនពី ៥,៦ ភាគរយមក ៨,០ ភាគរយ សំណង់ ០,៦ មក ១,៩ ភាគរយ និងក្រៅពីនេះ វិស័យការងារផ្សេងទៀតមានភាគរយទាបក្នុងវិស័យការងារនៅខេត្តត្បូងឃ្មុំ។

តារាង ៥.៦.២. ការបែងចែកភាគរយនៃប្រជាជនមានការងារធ្វើ តាមសកម្មភាពការងារ អាយុ ៥ ឆ្នាំឡើង តាមភេទ និងតំបន់ ខេត្តត្បូងឃ្មុំ ឆ្នាំ២០០៨ - ២០១៩

ប្រភេទសកម្មភាព		ភាគរយនៃអ្នកមានការងារធ្វើ					
		២០០៨			២០១៩		
ផ្នែក	បរិយាយ	ទាំងពីរភេទ	ប្រុស	ស្រី	ទាំងពីរភេទ	ប្រុស	ស្រី
(១)	(២)	(៣)	(៤)	(៥)	(៦)	(៧)	(៨)
	សរុប	១០០,០	១០០,០	១០០,០	១០០,០	១០០,០	១០០,០
A	កសិកម្ម ព្រៃឈើ និងនេសាទ	៨៦,៤	៨៣,៨	៨៩,០	៧៧,៩	៧៥,២	៨០,៧
B	រុករករ៉ែ និងថ្ម	០,០	០,០	០,០	០,០	០,១	០,០
C	ផលិតកម្ម	១,៨	២,០	១,៦	៣,៣	៣,៣	៣,២
D	អគ្គិសនី ឧស្ម័ន ចំហាយទឹក និងការផ្គត់ផ្គង់ម៉ាស៊ីនត្រជាក់	០,១	០,១	០,០	០,១	០,១	០,១
E	ការផ្គត់ផ្គង់ទឹក លូទឹក ការគ្រប់គ្រងសំរាម និងសកម្មភាពបង្ការ	០,០	០,០	០,០	០,០	០,១	០,០
F	សំណង់	០,៦	១,១	០,២	១,៩	៣,០	០,៧
G	ពាណិជ្ជកម្មលក់ដុំ និងរាយ ជួសជុលរថយន្ត និងទោចក្រយានយន្ត	៥,៦	៤,៦	៦,៦	៨,០	៦,៧	៩,៣
H	ដឹកជញ្ជូន និងឃ្លាំង	១,៤	២,៤	០,៤	២,៦	៣,៧	១,៤
I	សកម្មភាពសេវាកម្មទីស្នាក់អាស្រ័យ និងម្ហូបអាហារ	០,៣	០,២	០,៤	០,៧	០,៥	០,៨
J	ព័ត៌មាន និងគមនាគមន៍	០,០	០,០	០,០	០,០	០,១	០,០
K	សកម្មភាពហិរញ្ញវត្ថុ និងធានារ៉ាប់រង	០,១	០,១	០,១	០,៤	០,៥	០,៣
L	អចលនទ្រព្យ	០,១	០,១	០,១	០,២	០,២	០,១
M	សកម្មភាពវិជ្ជាជីវៈ វិទ្យាសាស្ត្រ និងបច្ចេកទេស	០,២	០,៣	០,១	០,៥	០,៦	០,៣
N	សកម្មភាពរដ្ឋបាល និងសេវាកម្មគាំទ្រ	១,១	២,០	០,២	១,៣	២,៣	០,៤
O	រដ្ឋបាលសាធារណៈ និងការការពារ សន្តិសុខសង្គម	១,០	១,៣	០,៧	១,៤	១,៤	១,៣
P	ការសិក្សាអប់រំ	០,៣	០,៤	០,២	០,៤	០,៥	០,៤
Q	សកម្មភាពសុខាភិបាល និងការងារសង្គម	០,០	០,១	០,០	០,៣	០,៣	០,៣
R	សិល្បៈ ការកំសាន្ត និងការសប្បាយ	១,០	១,៥	០,៥	១,១	១,៤	០,៧
S	សកម្មភាពសេវាកម្មដទៃទៀត	០,០	០,០	០,០	០,០	០,០	០,០
T	សកម្មភាពប្រើប្រាស់គ្រួសារជានិយោជក	០,១	០,១	០,០	០,០	០,០	០,០
U	សកម្មភាពអង្គការ និងអង្គការក្រៅបរទេស	០,០	០,០	០,០	០,០	០,០	០,០

តារាង ៥.៦.២. ការបែងចែកភាគរយនៃប្រជាជនមានការងារធ្វើ តាមសកម្មភាពការងារ អាយុ ៥ ឆ្នាំឡើង តាមភេទ និងតំបន់ ខេត្តត្បូងឃ្មុំ ឆ្នាំ២០០៨ - ២០១៩ (ត)

ប្រភេទសកម្មភាព		ភាគរយនៃអ្នកមានការងារធ្វើ					
		២០០៨			២០១៩		
ផ្នែក	បរិយាយ	ទាំងពីរភេទ	ប្រុស	ស្រី	ទាំងពីរភេទ	ប្រុស	ស្រី
(១)	(២)	(៣)	(៤)	(៥)	(៦)	(៧)	(៨)
	ទីប្រជុំជន	១០០,០	១០០,០	១០០,០	១០០,០	១០០,០	១០០,០
A	កសិកម្ម ព្រៃឈើ និងនេសាទ	៤៩,២	៤៥,១	៥៤,១	៥០,១	៤៦,៨	៥៣,៦
B	រុករករ៉ែ និងថ្ម	០,០	០,០	០,០	០,០	០,០	០,០
C	ផលិតកម្ម	៥,២	៦,៣	៣,៨	៦,០	៦,៤	៥,៧
D	អគ្គិសនី ឧស្ម័ន ចំហាយទឹក និងការផ្គត់ផ្គង់ម៉ាស៊ីនត្រជាក់	០,៣	០,៤	០,២	០,២	០,៣	០,១
E	ការផ្គត់ផ្គង់ទឹក លូទឹក ការគ្រប់គ្រងសំរាម និងសកម្មភាពបង្ការ	០,១	០,១	០,១	០,១	០,១	០,១
F	សំណង់	១,៨	២,៨	០,៥	៣,២	៥,០	១,៣
G	ពាណិជ្ជកម្មលក់ដុំ និងរាយ ជួសជុលរថយន្ត និងទោចក្រយានយន្ត	២២,៤	១៧,៣	២៨,៦	២៣,០	២០,១	២៦,១
H	ដឹកជញ្ជូន និងឃ្លាំង	៦,៥	១០,៧	១,៤	៥,០	៧,៦	២,៣
I	សកម្មភាពសេវាកម្មទីស្នាក់អាស្រ័យ និងម្ហូបអាហារ	២,១	១,៥	៣,០	២,០	១,៦	២,៤
J	ព័ត៌មាន និងគមនាគមន៍	០,០	០,០	០,០	០,១	០,១	០,១
K	សកម្មភាពហិរញ្ញវត្ថុ និងធានារ៉ាប់រង	០,៤	០,៥	០,៣	១,២	១,៥	០,៩
L	អចលនទ្រព្យ	០,៣	០,៣	០,២	០,៤	០,៥	០,៣
M	សកម្មភាពវិជ្ជាជីវៈ វិទ្យាសាស្ត្រ និងបច្ចេកទេស	១,៥	១,៩	១,០	១,៣	១,៥	១,១
N	សកម្មភាពរដ្ឋបាល និងសេវាកម្មគាំទ្រ	៣,១	៥,១	០,៦	១,៨	២,៩	០,៧
O	រដ្ឋបាលសាធារណៈ និងការការពារ សន្តិសុខសង្គម	២,៦	២,៧	២,៦	១,៩	១,៩	១,៨
P	ការសិក្សាអប់រំ	១,០	១,១	០,៩	០,៨	០,៨	០,៨
Q	សកម្មភាពសុខាភិបាល និងការងារសង្គម	០,២	០,២	០,២	០,៦	០,៧	០,៦
R	សិល្បៈ ការកំសាន្ត និងការសប្បាយ	៣,១	៣,៧	២,៣	២,១	២,០	២,២
S	សកម្មភាពសេវាកម្មដទៃទៀត	០,០	០,០	០,០	០,០	០,០	០,០
T	សកម្មភាពប្រើប្រាស់គ្រួសារជានិយោជក	០,២	០,៣	០,១	០,០	០,០	០,០
U	សកម្មភាពអង្គការ និងអង្គការក្រៅប្រទេស	០,០	០,០	០,០	០,០	០,០	០,០

តារាង ៥.៦.២. ការបែងចែកភាគរយនៃប្រជាជនមានការងារធ្វើ តាមសកម្មភាពការងារ អាយុ ៥ ឆ្នាំឡើង តាមភេទ និងតំបន់ ខេត្តត្បូងឃ្មុំ ឆ្នាំ២០០៨ - ២០១៩ (ត)

ប្រភេទសកម្មភាព		ភាគរយនៃអ្នកមានការងារធ្វើ					
		២០០៨			២០១៩		
ផ្នែក	បរិយាយ	ទាំងពីរភេទ	ប្រុស	ស្រី	ទាំងពីរភេទ	ប្រុស	ស្រី
(១)	(២)	(៣)	(៤)	(៥)	(៦)	(៧)	(៨)
	ជនបទ	១០០,០	១០០,០	១០០,០	១០០,០	១០០,០	១០០,០
A	កសិកម្ម ព្រៃឈើ និងនេសាទ	៨៨,៤	៨៦,១	៩០,៦	៨០,៦	៧៨,០	៨៣,៣
B	រុករករ៉ែ និងថ្ម	០,០	០,០	០,០	០,០	០,១	០,០
C	ផលិតកម្ម	១,៦	១,៨	១,៥	៣,០	៣,១	៣,០
D	អគ្គិសនី ឧស្ម័ន ចំហាយទឹក និងការផ្គត់ផ្គង់ម៉ាស៊ីនត្រជាក់	០,០	០,១	០,០	០,១	០,១	០,០
E	ការផ្គត់ផ្គង់ទឹក លូទឹក ការគ្រប់គ្រងសំរាម និងសកម្មភាពបង្ការ	០,០	០,០	០,០	០,០	០,១	០,០
F	សំណង់	០,៦	១,០	០,២	១,៧	២,៨	០,៦
G	ពាណិជ្ជកម្មលក់ដុំ និងរាយជួសជុលរថយន្ត និងទោចក្រយានយន្ត	៤,៧	៣,៨	៥,៦	៦,៥	៥,៣	៧,៧
H	ដឹកជញ្ជូន និងឃ្លាំង	១,១	១,៩	០,៤	២,៤	៣,៤	១,៤
I	សកម្មភាពសេវាកម្មទីស្នាក់អាស្រ័យ និងម្ហូបអាហារ	០,២	០,១	០,២	០,៥	០,៤	០,៦
J	ព័ត៌មាន និងគមនាគមន៍	០,០	០,០	០,០	០,០	០,០	០,០
K	សកម្មភាពហិរញ្ញវត្ថុ និងធានារ៉ាប់រង	០,១	០,១	០,០	០,៣	០,៤	០,២
L	អចលនទ្រព្យ	០,១	០,១	០,១	០,១	០,២	០,១
M	សកម្មភាពវិជ្ជាជីវៈ វិទ្យាសាស្ត្រ និងបច្ចេកទេស	០,១	០,២	០,១	០,៤	០,៦	០,៣
N	សកម្មភាពរដ្ឋបាល និងសេវាកម្មគាំទ្រ	១,០	១,៨	០,២	១,៣	២,២	០,៣
O	រដ្ឋបាលសាធារណៈ និងការការពារ សន្តិសុខសង្គម	០,៩	១,២	០,៦	១,៣	១,៤	១,២
P	ការសិក្សាអប់រំ	០,២	០,៣	០,២	០,៤	០,៤	០,៣
Q	សកម្មភាពសុខាភិបាល និងការងារសង្គម	០,០	០,១	០,០	០,៣	០,៣	០,៣
R	សិល្បៈ ការកំសាន្ត និងការសប្បាយ	០,៩	១,៤	០,៤	១,០	១,៣	០,៦
S	សកម្មភាពសេវាកម្មដ៏ទៃទៀត	០,០	០,០	០,០	០,០	០,០	០,០
T	សកម្មភាពប្រើប្រាស់គ្រួសារជានិយោជក	០,០	០,១	០,០	០,០	០,០	០,០
U	សកម្មភាពអង្គការ និងអង្គការក្រៅបរទេស	០,០	០,០	០,០	០,០	០,០	០,០

សម្គាល់ ៖ មិនរាប់បញ្ចូលសកម្មភាពសេដ្ឋកិច្ចដែលមិនបានរាយការណ៍។

ជំពូក ៦
ទេសន្តរប្រវេសន៍

៦.១. ទស្សនទាន

ទេសន្តរប្រវេសន៍ត្រូវបានកំណត់ជាដំណើរការផ្លាស់ប្តូរទីកន្លែងរស់នៅ ពីទីតាំងភូមិសាស្ត្រមួយទៅភូមិសាស្ត្រមួយ ទៀត។ នៅពេលដែលចលនាស្ថិតនៅក្នុងប្រទេសតែមួយត្រូវបានចាត់ទុកថា ជាការធ្វើទេសន្តរប្រវេសន៍ក្នុងស្រុក ហើយករណីពាក់ព័ន្ធនឹងការផ្លាស់ប្តូរប្រទេសហៅថា ការធ្វើទេសន្តរប្រវេសន៍អន្តរជាតិ។ ការរួមបញ្ចូលគ្នាជាមួយលទ្ធភាពបង្កើតកូន មរណភាព និងទេសន្តរប្រវេសន៍បានកំណត់នូវទំហំ និងអត្រាកំណើនប្រជាជន ក៏ដូចជារចនាសម្ព័ន្ធ និងចរិតលក្ខណៈ។ ប្រធានបទនេះមានសារៈសំខាន់ និងចំណាប់អារម្មណ៍ មិនសម្រាប់តែប្រជាជនប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែក៏សម្រាប់អ្នកសេដ្ឋកិច្ច អ្នកសង្គមកិច្ច អ្នកភូមិសាស្ត្រ មនុស្សសាស្ត្រ អ្នកវិទ្យាសាស្ត្រ នយោបាយ អ្នកច្បាប់ និងអ្នកធ្វើគោលនយោបាយ អ្នករៀបចំផែនការ និងអ្នកគ្រប់គ្រងសាធារណៈផងដែរ។

ទេសន្តរប្រវេសន៍គឺជាចលនាភូមិសាស្ត្ររបស់ប្រជាជនឆ្លងកាត់ព្រំដែន ដែលបានបញ្ជាក់សម្រាប់គោលបំណងតាំងទីលំនៅអចិន្ត្រៃយ៍ ឬពាក់កណ្តាលអចិន្ត្រៃយ៍។ ទន្ទឹមនឹងការកើត និងការស្លាប់ ទេសន្តរប្រវេសន៍គឺជាសមាសធាតុនៃការប្រែប្រួលប្រជាជន។ ពាក្យ "អន្តោប្រវេសន៍" និង "និរប្រវេសន៍" ត្រូវបានប្រើ ដើម្បីសំដៅទៅលើការផ្លាស់ប្តូររវាងប្រទេស (ទេសន្តរ ប្រវេសន៍អន្តរជាតិ)។ ពាក្យស្របគ្នា "ទេសន្តរប្រវេសន៍ក្នុងស្រុក" និង "ទេសន្តរប្រវេសន៍ក្រៅស្រុក" ត្រូវបានប្រើប្រាស់សម្រាប់ទេសន្តរប្រវេសន៍ក្នុងប្រទេស។ សម្រាប់គោលបំណងនៃការវិភាគនេះទេសន្តរប្រវេសន៍សំដៅទៅលើមនុស្សណាម្នាក់ដែលបានផ្លាស់ទៅកន្លែងរាប់សម្មាសន៍ យ៉ាងហោចណាស់ពីភូមិផ្សេងទៀត (ឬពីប្រទេសផ្សេងទៀត) ដែលជាទីលំនៅចុងក្រោយរបស់មនុស្សនោះ។

៦.២. ចំនួនជនទេសន្តរប្រវេសន៍

យោងតាមលទ្ធផលជំរឿនប្រជាជន ឆ្នាំ២០១៩ ប្រមាណ ៨៩,២ ភាគរយនៃប្រជាជនខេត្តត្បូងឃ្មុំមិនដែលមានទីលំនៅផ្សេងក្រៅពីកន្លែងធ្វើសម្មាសន៍ (តារាង ៦.២.១)។ នៅតំបន់ទីប្រជុំជនមានប្រហាក់ប្រហែលជនបទ (៨៥,១ ភាគរយ និង ៨៩,៦ ភាគរយ)។ និយាយដោយឡែកភាគរយនៃទេសន្តរប្រវេសន៍នៅខេត្តត្បូងឃ្មុំឆ្នាំ២០១៩ មាន ១០,៨ ភាគរយ តំបន់ទីប្រជុំជនមាន ១៤,៩ ភាគរយ និងនៅតំបន់ជនបទមាន ១០,៤ ភាគរយ។ លទ្ធផលជំរឿនប្រជាជនខេត្តត្បូងឃ្មុំទាំងពីរលើកមុន (ឆ្នាំ១៩៩៨ និងឆ្នាំ២០០៨) ភាគរយនៃជនទេសន្តរប្រវេសន៍ក្នុងចំណោមប្រជាជនបានធ្លាក់ចុះ។ ក្នុងរយៈពេល ៣ ទសវត្សរ៍ ភាគរយនៃប្រជាជន តែងតែរស់នៅកន្លែងតែមួយបានកើនឡើង ទាំងនៅតំបន់ទីប្រជុំជន និងតំបន់ជនបទ។ និន្នាការនេះដូចគ្នារវាងប្រុស និង ស្រី។

តារាង ៦.២.១. ចំនួនប្រជាជនតែងតែរស់នៅកន្លែងសម្ភាសន៍ និងចំណាកស្រុក តាមតំបន់ ខេត្តត្បូងឃ្មុំឆ្នាំ២០០៨-២០១៩*

តំបន់	ឆ្នាំ ២០០៨			ឆ្នាំ ២០១៩		
	ទាំងពីរភេទ	ប្រុស	ស្រី	ទាំងពីរភេទ	ប្រុស	ស្រី
(១)	(២)	(៣)	(៤)	(៥)	(៦)	(៧)
សរុប	១០០,០	១០០,០	១០០,០	១០០,០	១០០,០	១០០,០
រស់នៅកន្លែងសម្ភាសន៍	៨៥,៩	៨៤,៣	៨៧,៦	៨៩,២	៨៧,៤	៩១,០
ចំណាកស្រុក	១៤,១	១៥,៧	១២,៤	១០,៨	១២,៦	៩,០
ទីប្រជុំជន	១០០,០	១០០,០	១០០,០	១០០,០	១០០,០	១០០,០
រស់នៅកន្លែងសម្ភាសន៍	៧៤,៦	៧២,៥	៧៦,៧	៨៥,១	៨២,៩	៨៧,១
ចំណាកស្រុក	២៥,៤	២៧,៥	២៣,៣	១៤,៩	១៧,១	១២,៩
ជនបទ	១០០,០	១០០,០	១០០,០	១០០,០	១០០,០	១០០,០
រស់នៅកន្លែងសម្ភាសន៍	៨៦,៦	៨៥,០	៨៨,២	៨៩,៦	៨៧,៨	៩១,៣
ចំណាកស្រុក	១៣,៤	១៥,០	១១,៨	១០,៤	១២,២	៨,៧

សម្គាល់ ៖ មិនរាប់បញ្ចូលទេសន្តប្រវេសន៍ដែលលំនៅដ្ឋានពីមុនមិនបានរាយការណ៍។

ដំណាក់កាលនៃការវិភាគទិន្នន័យនៅក្នុងរបាយការណ៍នេះមិនអាចពន្យល់ពីនិន្នាការបានឡើយ។ វាតម្រូវឲ្យមានការវិភាគស៊ីជម្រៅ ដោយការពិចារណាក្នុងការបង្កើតតារាងជាមួយអថេរផ្សេងទៀតដើម្បីឲ្យកាន់តែយល់ច្បាស់អំពីស្ថានភាពនៃការធ្វើទេសន្តប្រវេសន៍។ សម្រាប់របាយការណ៍នេះមានសារៈសំខាន់ណាស់ក្នុងការបញ្ជាក់ពីចលនាទេសន្តប្រវេសន៍ដែលមាននិន្នាការធ្លាក់ចុះនៅខេត្តត្បូងឃ្មុំ។

តារាង ៦.២.២. ភាគរយនៃជនទេសន្តប្រវេសន៍ តាមទីលំនៅមុន ភេទ ខេត្តត្បូងឃ្មុំ២០១៩

កន្លែងរស់នៅពីមុន	ឆ្នាំ ២០១៩		
	ទាំងពីរភេទ	ប្រុស	ស្រី
(១)	(៥)	(៦)	(៧)
សរុប	១០០,០	១០០,០	១០០,០
ក្នុងខេត្តសម្ភាសន៍	៥១,៣	៥០,៣	៥២,៦
ក្នុងខេត្តផ្សេងទៀត	៤៧,៣	៤៧,៨	៤៦,៧
ក្រៅប្រទេសប្រទេស	១,៤	១,៩	០,៨
ទីប្រជុំជន	១០០,០	១០០,០	១០០,០
ក្នុងខេត្តសម្ភាសន៍	៤៤,១	៤៣,៤	៤៤,៨
ក្នុងខេត្តផ្សេងទៀត	៥៤,៩	៥៥,៣	៥៤,៣
ក្រៅប្រទេសប្រទេស	១,១	១,២	០,៩
ជនបទ	១០០,០	១០០,០	១០០,០
ក្នុងខេត្តសម្ភាសន៍	៥២,៣	៥១,២	៥៣,៧
ក្នុងខេត្តផ្សេងទៀត	៤៦,៣	៤៦,៧	៤៥,៦
ក្រៅប្រទេសប្រទេស	១,៥	២,០	០,៧

សម្គាល់៖ មិនរាប់បញ្ចូលទេសន្តប្រវេសន៍ដែលលំនៅដ្ឋានពីមុនមិនបានរាយការណ៍។

យោងតាមលទ្ធផលជំរឿន ឆ្នាំ២០១៩ ចំនួនទេសន្តប្រវេសន៍ភាគច្រើនទាំងពីរភេទមានទីលំនៅពីមុននៅខេត្តក្នុងខេត្តសម្ភាសន៍ (៥១,៥ ភាគរយ)។ ម្យ៉ាងទៀតចលនាទេសន្តប្រវេសន៍ដែលកំពុងលេចធ្លោនាបច្ចុប្បន្នគឺរវាងខេត្ត និងខេត្តផ្សេងទៀតផងដែរ ។ ។ ជាក់ស្តែងនិន្នាការទេសន្តប្រវេសន៍ពីក្នុងខេត្តទៅខេត្តផ្សេងទៀត។ និន្នាការនេះបានកើតមានក្នុងចំណោមទាំងប្រុស និងស្រី។

ដូចក្នុងករណីមុនដែរការពន្យល់និន្នាការនេះ តម្រូវឲ្យមានការវិភាគបន្ថែមទៀតដោយរួមបញ្ចូលអថេរផ្សេងទៀត។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយវាអាចបង្ហាញសម្មតិកម្មទាក់ទងនឹងដំណើរការនៃការរីកចម្រើននៅតំបន់ទីប្រជុំជន។ សមាសធាតុទេសន្តរប្រវេសន៍នៃនគរូបនីយកម្ម តែងផ្សារភ្ជាប់ជាមួយចលនាទាក់ទងនឹងចម្ងាយឆ្ងាយ។ ចលនានេះបង្ហាញពីទម្រង់នៃការកើនឡើងទេសន្តរប្រវេសន៍រវាងខេត្តមួយទៅខេត្តមួយផ្សេងទៀត ក៏ដូចជាការធ្វើទេសន្តរប្រវេសន៍ពីជនបទទៅតំបន់ទីប្រជុំជនដែលមានចម្ងាយឆ្ងាយ ជំនួសឲ្យចលនាពីខេត្តមួយទៅខេត្តមួយផ្សេងទៀត គឺពីជនបទទៅជនបទក្នុងខេត្តតែមួយ។

៦.៣. មូលហេតុសម្រាប់ទេសន្តរប្រវេសន៍

ជំរឿនប្រជាជនខេត្តត្បូងឃ្មុំក៏បានបញ្ចូលនូវសំណួរស្តីពីមូលហេតុទាក់ទងនឹងទេសន្តរប្រវេសន៍ផងដែរ។ តារាង ៦.៣.១ បានបង្ហាញព័ត៌មានតាមជំរឿនឆ្នាំ២០១៩ ។ មូលហេតុចម្បងសម្រាប់ទេសន្តរប្រវេសន៍ផ្តល់ដោយអ្នកសម្ភាសន៍នៅក្នុងជំរឿនគឺគ្រួសារផ្លាស់ទីលំនៅ។ មូលហេតុសម្រាប់ទេសន្តរប្រវេសន៍នេះអនុវត្តចំពោះសមាជិកគ្រួសារដែលបានផ្លាស់ទៅកន្លែងសម្ភាសន៍ពីទីលំនៅមុនដោយសារគ្រួសារទាំងមូលបានផ្លាស់ទីលំនៅ។ ឧទាហរណ៍បើសមាជិកគ្រួសារណាម្នាក់ (ជាពិសេសមេគ្រួសារ) បានធ្វើទេសន្តរប្រវេសន៍ទៅកន្លែងផ្សេងទៀត ដោយសារប្តូរទីកន្លែងការងាររបស់គាត់ មូលហេតុនៃទេសន្តរប្រវេសន៍គឺការប្តូរទីកន្លែងធ្វើការ។ សម្រាប់សមាជិកដ៏ទៃទៀតនៃគ្រួសារនេះក៏ត្រូវបានផ្លាស់ប្តូរទីលំនៅជាមួយគាត់មូលហេតុសម្រាប់ទេសន្តរប្រវេសន៍គឺគ្រួសារផ្លាស់ទីលំនៅ។ មូលហេតុដោយសារអាពាហ៍ពិពាហ៍ គឺជាករណីដូចគ្នានេះដែរ។ ទេសន្តរប្រវេសន៍ស្រីមានសមាមាត្រខ្ពស់ចំពោះមូលហេតុនេះ។ ភាគរយនៃទេសន្តរប្រវេសន៍ដោយសារមូលហេតុដ៏ទៃទៀតខ្ពស់ក្នុងចំណោមប្រុស រួមមានការប្តូរកន្លែងការងារ និងការស្វែងរកការងារ ។

តារាង ៦.៣.១. ភាគរយបែងចែកតាមមូលហេតុសម្រាប់ជនទេសន្តរប្រវេសន៍តាមភេទ ខេត្តត្បូងឃ្មុំឆ្នាំ ២០១៩

មូលហេតុនៃទេសន្តរប្រវេសន៍**	ឆ្នាំ ២០១៩		
	ទាំងពីរភេទ	ប្រុស	ស្រី
(១)	(៥)	(៦)	(៧)
សរុប	១០០,០	១០០,០	១០០,០
ប្តូរកន្លែងធ្វើការ	១១,៤	១២,៨	៩,៥
ស្វែងរកការងារ	១៣,៩	១៣,០	១៥,២
ការសិក្សា	២,៦	២,៧	២,៤
រៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍	២៩,៨	៣៤,៥	២៣,៥
គ្រួសារផ្លាស់ទីលំនៅ	៣៥,១	២៨,២	៤៤,១
មាតុភូមិនិវត្តន៍/ មកភូមិកំណើតវិញ	០,៤	០,៣	០,៥
គ្រោះធម្មជាតិ	០,១	០,១	០,២
តម្រូវឲ្យផ្លាស់ទីកន្លែង សង់ទំនប់វារីអគ្គិសនី	០,១	០,១	០,១
តម្រូវឲ្យផ្លាស់ទីកន្លែងដោយសារប៉ះគម្រោង	០,៥	០,៤	០,៦
អសន្តិសុខ	០,២	០,២	០,២
មាតុភូមនិវត្ត ឬមកស្រុកកំណើតវិញ	០,៤	០,៤	០,៥
កូនកំព្រា	០,២	០,២	០,២
មកលេង	១,៦	១,១	២,២
មូលហេតុផ្សេងទៀត	៣,៨	៦,០	០,៨

សម្គាល់ ៖ ** នៅជំរឿន ២០១៩ បូកបន្ថែម តម្រូវឲ្យផ្លាស់ទីកន្លែងដោយសារសង់ទំនប់វារីអគ្គិសនី និងតម្រូវឲ្យផ្លាស់ទីកន្លែងដោយសារប៉ះគម្រោង។

៦.៤. ចរន្តនៃទេសន្តរប្រវេសន៍

តារាង ៦.៤.១ បង្ហាញទេសន្តរប្រវេសន៍ក្នុងស្រុកសរុបចំណាត់ថ្នាក់តាមចរន្តនៃទេសន្តរប្រវេសន៍។ យោងតាមជំរឿនឆ្នាំ២០០៨ ចរន្តទេសន្តរប្រវេសន៍ភាគច្រើនគឺពីជនបទទៅជនបទ និងប្រជុំជនទៅជនបទដែលជាលំដាប់ទី២។ ដោយឡែកជំរឿនឆ្នាំ២០១៩ បានឲ្យដឹងថាចរន្តទេសន្តរប្រវេសន៍ភាគច្រើនគឺនៅតែទីជនបទទៅជនបទ និងប្រជុំជនទៅជនបទដែលជាលំដាប់ទី២នៅតែជាចរន្តដ៏សំខាន់នាពេលបច្ចុប្បន្ន។ ការប្រែប្រួលនេះលឿននិងការវិវត្តន៍ដ៏ខ្លាំងនៃការធ្វើនគរូបនីយកម្មតំបន់ទីប្រជុំជន។

តារាង ៦.៤.១. ភាគរយនៃជនទេសន្តរប្រវេសន៍តាមចរន្តទេសន្តរប្រវេសន៍តំបន់ទីប្រជុំជន-ជនបទតាមភេទ ខេត្តត្បូងឃ្មុំឆ្នាំ២០០៨-២០១៩ *

ចរន្តទេសន្តរប្រវេសន៍	ឆ្នាំ ២០០៨			ឆ្នាំ ២០១៩		
	ទាំងពីរភេទ	ប្រុស	ស្រី	ទាំងពីរភេទ	ប្រុស	ស្រី
(១)	(២)	(៣)	(៤)	(៥)	(៦)	(៧)
សរុប	១០០,០	១០០,០	១០០,០	១០០,០	១០០,០	១០០,០
ជនបទទៅជនបទ	៥៨,០	៥៨,២	៥៧,៧	៧៥,០	៧៤,៤	៧៥,៨
ជនបទទៅ ទីប្រជុំជន	៥,១	៥,១	៥,១	១០,០	៩,៧	១០,៤
ទីប្រជុំជនទៅជនបទ	៣១,៩	៣១,៩	៣១,៨	១២,៨	១៣,៧	១១,៧
ទីប្រជុំជនទៅទីប្រជុំជន	៥,០	៤,៨	៥,៣	២,២	២,២	២,២

សម្គាល់ ៖ * មិនរាប់បញ្ចូលទេសន្តរប្រវេសន៍ក្រៅខេត្តត្បូងឃ្មុំ។

៦.៥. រយៈពេលស្នាក់នៅ

យោងតាមជំរឿនប្រជាជនឆ្នាំ២០១៩ ភាគច្រើននៃទេសន្តរប្រវេសន៍បានរស់នៅកន្លែងសម្ភាសន៍យ៉ាងហោចណាស់ ១០ ឆ្នាំមុនពេលធ្វើជំរឿន(៥៣,២ ភាគរយ មើលតារាង ៦.៥.១)។ សមាមាត្រអ្នកដែលរស់នៅទីលំនៅបច្ចុប្បន្នរបស់ពួកគេពី ១-៤ ឆ្នាំ មុនពេលធ្វើជំរឿន ២២,៤ ភាគរយ។ នៅតំបន់ទីប្រជុំជនទេសន្តរប្រវេសន៍មានភាគរយខ្ពស់ជាងនៅជនបទ ។ទោះបីជាយ៉ាងណាក៏ដោយនៅជនបទមានភាគរយទាបជាងនៅតំបន់ទីប្រជុំជន (ក្នុងរង្វង់ ២៥,០ ភាគរយ) ។

តារាង ៦.៥.១. ភាគរយជនទេសន្តរប្រវេសន៍ក្នុងស្រុក តាមរយៈពេលស្នាក់នៅ តំបន់ ខេត្តត្បូងឃ្មុំឆ្នាំ២០០៨-២០១៩ *

តំបន់	ចំនួនទេសន្តរប្រវេសន៍	ចំណាត់ថ្នាក់ទេសន្តរប្រវេសន៍ក្នុងស្រុកតាមរយៈពេលស្នាក់នៅ					
		សរុប	< ១ ឆ្នាំ	១-៤ ឆ្នាំ	៥-៩ ឆ្នាំ	១០-១៩ ឆ្នាំ	២០ + ឆ្នាំ
(១)	(៣)	(៤)	(៥)	(៦)	(៧)	(៨)	(៩)
ឆ្នាំ ២០០៨							
សរុប	១០៦.២៣៨	១០០	៩,០	២៧,៤	២១,១	២០,៩	២១,៦
ទីប្រជុំជន	១០.៧៨៧	១០០	៨,៥	២០,៨	១៣,៨	២៧,៨	២៩,២
ជនបទ	៩៥.៤៥១	១០០	៩,១	២៨,១	២១,៩	២០,១	២០,៨
ឆ្នាំ ២០១៩							
សរុប	៨៣.៦៤៨	១០០	៧,១	២២,៤	១៧,៣	៣០,០	២៣,១
ទីប្រជុំជន	១០.១៣៣	១០០	៧,៣	២៥,០	១៤,៧	២១,៤	៣១,៥
ជនបទ	៧៣.៥១៥	១០០	៧,១	២២,០	១៧,៧	៣១,២	២១,៩

សម្គាល់៖ មិនរាប់បញ្ចូលទេសន្តរប្រវេសន៍មកពីក្រៅប្រទេសខេត្តត្បូងឃ្មុំនិងអ្នកមិនបានរាយការណ៍រយៈពេលស្នាក់នៅ។

ក្នុងជំរឿនទាំងបី មានសមាមាត្រខ្ពស់នៃទេសន្តរប្រវេសន៍ក្នុងស្រុកដែលបានរាយការណ៍ថា បានរស់នៅលំនៅដ្ឋានបច្ចុប្បន្ន ១០ ឡើង។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ក្នុងចំណោមទេសន្តរប្រវេសន៍ទាំងអស់បានរស់នៅលំនៅដ្ឋានបច្ចុប្បន្នក្នុងចន្លោះឆ្នាំ ១០-១៩ ឆ្នាំ តាមជំរឿនឆ្នាំ២០០៨ និងមិនលើសពី២០ឆ្នាំ ។ និន្នាការនេះឆ្លុះបញ្ចាំងពីការធ្វើបម្លាស់ទីយ៉ាងច្រើនសន្ធឹកសន្ធាប់នៅបន្ទាប់ពីការបញ្ចប់របបខ្មែរក្រហម ឆ្នាំ១៩៧៩។

៦.៦. ទេសន្តរប្រវេសន៍តាមក្រុមអាយុ

ដូចដែលបានរំពឹងទុក ប្រជាជនភាគច្រើនបានធ្វើទេសន្តរប្រវេសន៍ក្នុងអាយុធ្វើការចន្លោះពី ២០ ទៅ ៣៩ ឆ្នាំ។ យោងតាមលទ្ធផលជំរឿនឆ្នាំ២០១៩ ជាងសែសិបប្រាំពីរភាគរយនៃទេសន្តរប្រវេសន៍ស្ថិតក្នុងក្រុមអាយុនេះទាំងប្រុស និងស្រី។ ប្រមាណ ៨៨,៤ ភាគរយនៃជនទេសន្តរប្រវេសន៍ស្ថិតក្នុងក្រុមអាយុ ១៥-៦៤ ឆ្នាំ ទាំងក្នុងចំណោមប្រុស និងស្រី។

តារាង ៦.៦.១. ភាគរយនៃជនទេសន្តរប្រវេសន៍អាយុ ១០ ឆ្នាំឡើង តាមក្រុមអាយុ និងភេទ ខេត្តត្បូងឃ្មុំឆ្នាំ២០០៨-២០១៩*

ក្រុមអាយុ	ឆ្នាំ ២០០៨			ឆ្នាំ ២០១៩		
	ទាំងពីរភេទ	ប្រុស	ស្រី	ទាំងពីរភេទ	ប្រុស	ស្រី
(១)	(២)	(៣)	(៤)	(៥)	(៦)	(៧)
សរុប	១០០,០	១០០,០	១០០,០	១០០,០	១០០,០	១០០,០
១០ - ១៤	៦,៥	៦,៣	៦,៨	៣,៨	៣,៦	៤,០
១៥ - ១៩	៩,១	៨,៧	៩,៤	៦,០	៥,៣	៦,៩
២០ - ២៤	១១,៨	១១,៦	១២,១	៨,២	៧,៥	៩,០
២៥ - ២៩	១៣,២	១៤,២	១២,០	១២,៥	១២,៦	១២,២
៣០ - ៣៤	៩,៨	១០,៣	៩,១	១៣,២	១៤,០	១២,៣
៣៥ - ៣៩	១១,៦	១២,៦	១០,៥	១៣,៣	១៤,២	១២,២
៤០ - ៤៤	១០,០	១០,៧	៩,២	៨,៨	៩,៣	៨,១
៤៥ - ៤៩	៨,៣	៨,២	៨,៤	៨,៤	៨,៩	៧,៧
៥០ - ៥៤	៦,០	៥,០	៧,១	៧,៣	៧,៧	៦,៨
៥៥ - ៥៩	៤,៥	៤,១	៥,១	៦,៤	៦,៥	៦,៣
៦០ - ៦៤	៣,១	២,៩	៣,៤	៤,៣	៣,៧	៥,២
៦៥ - ៦៩	២,៣	២,១	២,៧	៣,២	២,៨	៣,៨
៧០ - ៧៤	១,៧	១,៦	១,៩	២,១	១,៨	២,៣
៧៥ +	២,១	១,៨	២,៤	២,៥	២,១	៣,១

សម្គាល់ ៖ * មិនរាប់បញ្ចូលចំនួនទេសន្តរប្រវេសន៍ក្រៅខេត្តត្បូងឃ្មុំ។

៦.៧. ទេសន្តរប្រវេសន៍តាមសកម្មភាពសេដ្ឋកិច្ច

តារាង ៦.៧.១ បានបង្ហាញថាភាគរយខ្ពស់នៃទេសន្តរប្រវេសន៍ចូលរួមក្នុងសកម្មភាពសេដ្ឋកិច្ចពោលគឺ ៨៥,១ ភាគរយ។ មានភាគរយខ្ពស់នៃទេសន្តរប្រវេសន៍ចូលរួមក្នុងសកម្មភាពសេដ្ឋកិច្ចនៅជនបទតែទោះជាយ៉ាងក៏ដោយភាគរយនៃទេសន្តរប្រវេសន៍ដែលនៅសល់ភាគច្រើនបានចូលរួមក្នុងសកម្មភាពសេដ្ឋកិច្ចនៅតំបន់ទីប្រជុំជន។ ពួកគេភាគច្រើនធ្វើការក្នុងផ្នែកផលិតកម្ម (៣១,២ ភាគរយ) ពាណិជ្ជកម្មលក់ដុំនិងរាយ ជួសជុលរថយន្ត និងទោចក្រយានយន្ត (៣០,២ ភាគរយ) សំណង់ (៣,០ ភាគរយ) ដឹកជញ្ជូន និងឃ្លាំង (៥,៩ ភាគរយ) និងសកម្មភាពរដ្ឋបាល និងសេវាកម្មគាំទ្រ (៣,៧ ភាគរយ) នៅតំបន់ទីប្រជុំជន។

តារាង ៦.៧.១. ភាគរយនៃជនទេសន្តរប្រវេសន៍ក្នុងស្រុកអាយុ ៥ ឆ្នាំឡើង តាមសកពសេដ្ឋកិច្ច ភេទ ខេត្តត្បូងឃ្មុំឆ្នាំ២០១៩*

ប្រភេទសកម្មភាព	សរុប	ទីប្រជុំជន	ជនបទ
(១)	(២)	(៣)	(៤)
សរុប	១០០,០	១០០,០	១០០,០
សកម្មជនសេដ្ឋកិច្ច	៨៥,១	៨២,១	៨៥,៥
អសកម្មជនសេដ្ឋកិច្ច	១៤,៩	១៧,៩	១៤,៥
សរុប	១០០,០	១០០,០	១០០,០
កសិកម្ម ព្រៃឈើ និងនេសាទ	៦៣,៤	៣១,២	៦៧,៩
រុករករ៉ែ និងថ្ម	០,១	០,១	០,១
ផលិតកម្ម	៤,២	៧,២	៣,៧
អគ្គិសនី ឧស្ម័ន ចំហាយទឹកនិងការផ្គត់ផ្គង់ម៉ាស៊ីនត្រជាក់	០,២	០,៥	០,២
ការផ្គត់ផ្គង់ទឹក លូទឹក ការគ្រប់គ្រងសំរាម និងសកម្មភាពបង្ការ	០,១	០,២	០,១
សំណង់	២,៦	៣,០	២,៦
ពាណិជ្ជកម្មលក់ដុំនិងរាយ ជួសជុលរថយន្ត និងទោចក្រយានយន្ត	១២,៨	៣០,២	១០,៤
ដឹកជញ្ជូន និងឃ្លាំង	៣,៦	៥,៩	៣,៣
សកម្មភាពសេវាកម្មទីស្នាក់អាស្រ័យនិងម្ហូបអាហារ	១,១	២,៦	០,៨
ព័ត៌មាន និងគមនាគមន៍	០,០	០,១	០,០
សកម្មភាពហិរញ្ញវត្ថុ និងធានារ៉ាប់រង	០,៨	២,៣	០,៦
អចលនទ្រព្យ	០,៣	០,៧	០,៣
សកម្មភាពវិជ្ជាជីវៈ វិទ្យាសាស្ត្រ និងបច្ចេកទេស	១,២	២,៦	១,០
សកម្មភាពរដ្ឋបាល និងសេវាកម្មគាំទ្រ	៣,៤	៣,៧	៣,៤
រដ្ឋបាលសាធារណៈនិងការការពារសន្តិសុខសង្គម	២,៥	៣,២	២,៤
ការសិក្សាអប់រំ	១,០	១,៨	០,៩
សកម្មភាពសុខាភិបាល និងការងារសង្គម	០,៦	១,២	០,៥
សិល្បៈ ការកំសាន្ត និងការសប្បាយ	២,០	៣,៥	១,៨
សកម្មភាពសេវាកម្មដទៃទៀត	០,០	០,១	០,០
សកម្មភាពប្រើប្រាស់គ្រួសារជានិយោជក	០,០	០,០	០,០
សកម្មភាពអង្គការ និងអង្គការក្រៅប្រទេស	០,០	០,០	០,០

សម្គាល់៖ មិនរាប់បញ្ចូលទេសន្តរប្រវេសន៍មកពីក្រៅប្រទេសកម្ពុជា និងអ្នកមិនបានរាយការណ៍សកម្មភាពសេដ្ឋកិច្ច។

ជំពូក ៧
លទ្ធភាពបង្កើតកូន

៧.១. ទស្សនទាន

ទិន្នន័យលទ្ធភាពបង្កើតកូនបច្ចុប្បន្នច្រើនតែប្រមូលដោយប្រព័ន្ធអត្រានុកូលដ្ឋាន តាមរយៈការចុះបញ្ជីកំណើត។ បើទិន្នន័យប្រភេទនេះមិនត្រូវបានប្រមូល ឬប្រមូលមិនពេញលេញដូចក្នុងករណីខេត្តត្បូងឃ្មុំ នោះជំរឿនជាប្រភពតែមួយគត់សម្រាប់ការគណនាលទ្ធភាពបង្កើតកូន។ ជំរឿនឆ្នាំ២០១៩ ក៏ដូចជាជំរឿនឆ្នាំ២០០៨ និងឆ្នាំ១៩៩៨ បានបញ្ចូលផ្នែកមួយដែលអាចគណនាលទ្ធភាពបង្កើតកូននាពេលបច្ចុប្បន្នបាន គឺចំនួនកូនដែលស្ត្រីបង្កើតក្នុងរយៈពេល ១២ ខែមុនពេលធ្វើជំរឿនតាមក្រុមអាយុស្ត្រី។ ពីសំណួរនេះអាចគណនាអត្រាលទ្ធភាពបង្កើតកូនតាមអាយុជាក់លាក់ (ASFR) និង អត្រាលទ្ធភាពបង្កើតកូនសរុប (TFR)។

អត្រាលទ្ធភាពបង្កើតកូនតាមអាយុជាក់លាក់ (ASFR) និងអត្រាលទ្ធភាពបង្កើតកូនសរុប (TFR) មិនទទួលរងផលប៉ះពាល់ដោយសមាសភាពអាយុរបស់ប្រជាជនឡើយ ប៉ុន្តែវាមានបញ្ហាផ្សេងទៀត ជាសំខាន់គឺការរាប់មិនអស់។ ដូចបានរៀបរាប់ខាងលើ វិធីសាស្ត្រគណនា ASFR និង TFR បានប្រើចំនួនកំណើតដែលស្ត្រីបានបង្កើតក្នុងរយៈពេល ១២ ខែមុនពេលធ្វើជំរឿន។ កាលណាបង្កើតតារាងតាមក្រុមអាយុប្រាំឆ្នាំរបស់ស្ត្រី ព័ត៌មាននេះអាចផ្តល់ការវាស់វែងដោយផ្ទាល់សម្រាប់អត្រាលទ្ធភាពបង្កើតកូនតាមអាយុជាក់លាក់ (ASFR) និងអត្រាលទ្ធភាពបង្កើតកូនសរុប (TFR)។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ អត្រានេះតែងប៉ាន់ស្មានស្ទើរ ដោយសាររាប់មិនអស់នូវចំនួនកូននៅពេលសម្ភាសន៍ ដោយប្រើសំណួរពីជំរឿន (អំពីចំនួនកូនដែលបានកើតរបស់ស្ត្រី) មានកម្រិតទាបជាងការប៉ាន់ស្មានដែលត្រូវការកែតម្រូវមួយសមស្រប។

៧.២. ការប៉ាន់ស្មានលទ្ធភាពបង្កើតកូន

វិធីសាស្ត្រគណនាលទ្ធភាពបង្កើតកូនដោយប្រយោលត្រូវបានអនុវត្តសម្រាប់កែសម្រួលការប្រមូលទិន្នន័យមិនបានពេញលេញ ឬរាប់មិនអស់។ ដូចបានរៀបរាប់ខាងដើម William Brass បានបង្កើតវិធីសាស្ត្រគណនាដោយប្រយោល ដើម្បីកាត់បន្ថយភាពខ្វះខាតនេះ។ អ្នកប្រជាសាស្ត្រផ្សេងទៀតបន្ទាប់ពីគាត់ បានកែលម្អវិធីសាស្ត្រគណនានេះ ក្នុងនោះមាន Eduardo Arriaga ដែលវិធីសាស្ត្រគណនានេះត្រូវបានប្រើប្រាស់សម្រាប់ជំរឿននៅខេត្តត្បូងឃ្មុំ (មើលតារាង ៧.២.១)[1]។

[1] E. Arriaga និង Associates. 1994. PAS – ការវិភាគប្រជាសាស្ត្រជាមួយ Microcomputers, U. S ការិយាល័យជំរឿនសហរដ្ឋអាមេរិក, D.C., USA។

តារាង ៧.២.១. ប៉ាន់ស្មានអត្រាលទ្ធភាពបង្កើតកូនតាមអាយុជាក់លាក់ និងអត្រាលទ្ធភាពបង្កើតកូនសរុប តាមតំបន់ ខេត្តត្បូងឃ្មុំ ឆ្នាំ២០១៩

អត្រាលទ្ធភាពបង្កើតកូនតាមអាយុជាក់លាក់	សរុប	ទីប្រជុំជន	ជនបទ
(១)	(២)	(៣)	(៤)
១៥ - ១៩	០,០៤៣៤៧៧	០,០៤២៩៤១	០,០៤៣៥៣៥
២០ - ២៤	០,១៥០១៨៣	០,១៣៧៩៣៤	០,១៥១៣៥៤
២៥ - ២៩	០,១៤៩២៤៦	០,១៣៨៣៦៥	០,១៥០៣១
៣០ - ៣៤	០,១១៧២៨៦	០,០៨៨១៤៩	០,១២០៣៥៧
៣៥ - ៣៩	០,០៦៦១៣	០,០៥០០៣៥	០,០៦៧៨៥៥
៤០ - ៤៤	០,០២៧៥៩	០,០២៧១១៩	០,០២៧៦៣៧
៤៥ - ៤៩	០,០០៩៥៧៧	០,០០៥៥៦៤	០,០១០០២៥
អត្រាលទ្ធភាពបង្កើតកូនសរុប	២,៨	២,៥	២,៩

យោងតាមតារាង ៧.២.១ អត្រាលទ្ធភាពបង្កើតកូនសរុប (TFR) នៅខេត្តត្បូងឃ្មុំមាន ២,៨ សម្រាប់ស្ត្រីម្នាក់ ក្នុងកាលបរិច្ឆេទយោងជំរឿនថ្ងៃទី ៣ ខែមីនា ឆ្នាំ២០១៩ និងរយៈពេល ១២ ខែមុនពេលធ្វើជំរឿន ថ្ងៃទី ៣ ខែមីនា ឆ្នាំ ២០១៨ ដល់ ២ ខែមីនា ឆ្នាំ២០១៩។ តម្លៃនេះយោងតាមពេលវេលាជាក់លាក់ថ្ងៃទី ៣ ខែសីហា ឆ្នាំ២០១៩ ។

តារាង ៧.២.១ ក៏បង្ហាញផងដែរអំពីភាពខុសគ្នារវាងអត្រាលទ្ធភាពបង្កើតកូនសរុបរវាងតំបន់ទីប្រជុំជន និង ជនបទ។ ជាទូទៅអត្រាលទ្ធភាពបង្កើតកូននៅប្រទេសខេត្តត្បូងឃ្មុំគឺទាបនៅតំបន់ទីប្រជុំជននិងជនបទ។ អត្រាលទ្ធភាពបង្កើតកូនសរុបខុសគ្នាតិចតួចគឺ ២,៥ ទល់នឹង ២,៩ សម្រាប់ស្ត្រីម្នាក់។ ជាទូទៅការខុសគ្នាមានកូនម្នាក់ ឬច្រើនជាង

ការវាស់វែងនេះត្រូវគ្នាជាមួយអត្រាលទ្ធភាពបង្កើតកូនតាមអាយុជាក់លាក់ (ASFR) និងអត្រាលទ្ធភាពបង្កើតកូនសរុប (TFR) ក្នុងកម្រិតលទ្ធភាពបង្កើតកូនដែលពួកគេបានបញ្ជាក់។ លទ្ធភាពបង្កើតកូនទាបមានអត្រខុសគ្នាតិចតួចរវាងតំបន់ទីប្រជុំជន និងជនបទ។ គួរចងចាំថាគ្រប់ការវាស់វែងទាំងអស់បានត្រូវនឹងថ្ងៃទី ៣ ខែមីនា ឆ្នាំ២០១៩ ដល់ថ្ងៃទី ២ ខែមីនា ឆ្នាំ២០១៨ ឬពិតប្រាកដថ្ងៃទី ៣ ខែសីហា ឆ្នាំ២០១៨។

រូប ៧.២.១ បង្ហាញពីអត្រាលទ្ធភាពបង្កើតកូនតាមអាយុជាក់លាក់ ASFR (កែតម្រូវ) សម្រាប់ជំរឿនឆ្នាំ ២០០៨ និងឆ្នាំ២០១៩។ រូបខ្សែកោងបង្ហាញថា អត្រាលទ្ធភាពបង្កើតកូនកើនឡើងជាមួយអាយុ ទៅដល់ចំណុចកំពូលនៅក្នុងក្រុមអាយុ ២៥-២៩ ឆ្នាំ ហើយបន្ទាប់មកថយចុះវិញ។ ខ្សែកោងបង្ហាញសមាមាត្រមធ្យមនៃស្ត្រីមានកូននៅវ័យក្មេងពេកឬចាស់ពេក។ ឧទាហរណ៍ អត្រាលទ្ធភាពបង្កើតកូនយុវវ័យមាន ៣២ កំណើតក្នុងចំណោម ១.០០០ នាក់។ ទោះបីអត្រាទាប កិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងគួរតែត្រូវធ្វើដើម្បីកាត់បន្ថយ នូវភាពអវិជ្ជមានដល់បុគ្គល និងផលវិបាកជាអវិជ្ជមានដល់សង្គមចំពោះការមានកូនរបស់យុវវ័យ។ ជាងនេះទៀត ស្ត្រី ១.០០០ នាក់ ដែលកំពុងបញ្ចប់ជីវិតបន្តពូជរបស់ពួកគេ (៤៥-៤៩ ឆ្នាំ) មានកូន ១០ នាក់ជាមធ្យម។

រូប ៧.២.១. អត្រាលទ្ធភាពបង្កើតកូន តាមអាយុជាក់លាក់ ខេត្តត្បូងឃ្មុំ ឆ្នាំ២០០៨-២០១៩

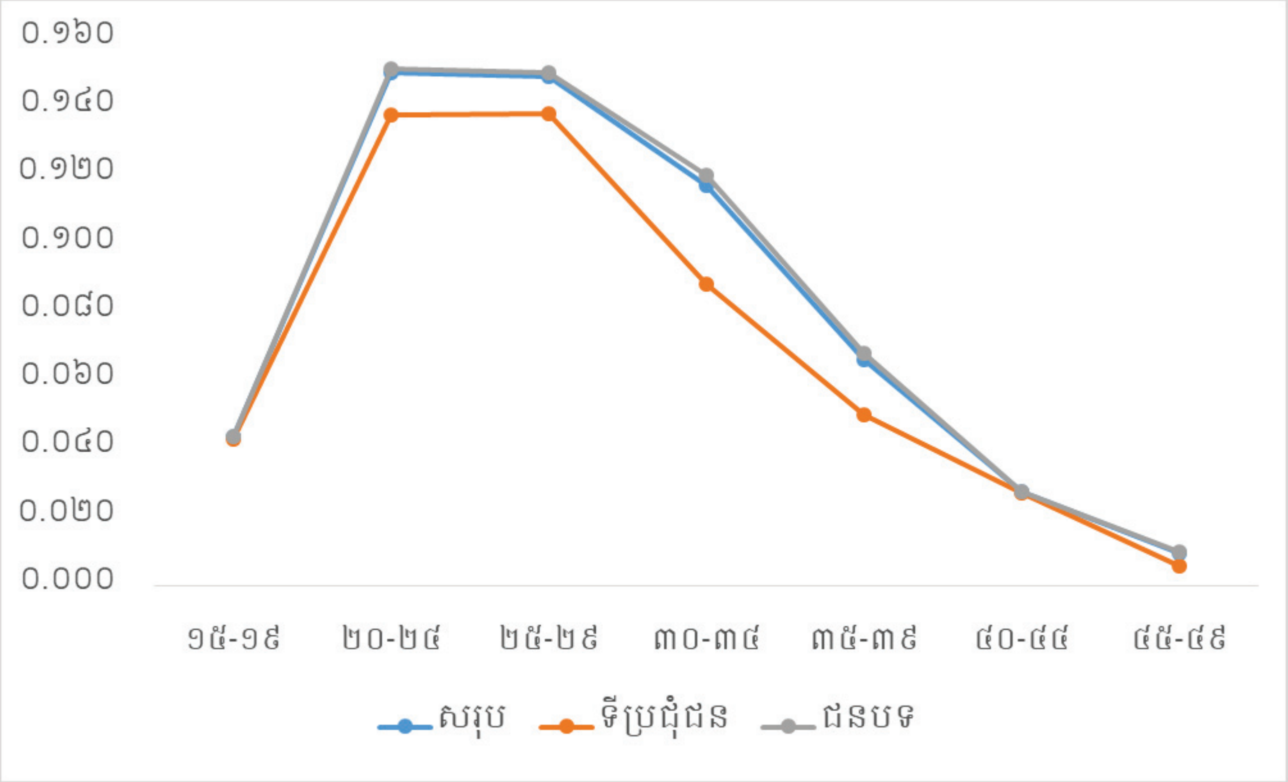

ជំពូក ៨
មរណភាព

៨.១. ទស្សនទាន

មរណភាពសំដៅលើការស្លាប់ដែលកើតឡើងក្នុងចំណោមប្រជាជន។ ប្រូបាប៊ីលីតេនៃការស្លាប់ក្នុងអំឡុងពេលណាមួយទទួលរងដោយឥទ្ធិពលកត្តាជាច្រើនដូចជាអាយុ ភេទ ការអប់រំ និងស្ថានភាពសេដ្ឋកិច្ច។ អត្រាមរណភាពឆ្លុះបញ្ចាំងយ៉ាងច្បាស់អំពីកម្រិតជីវភាពរស់នៅ និងសេវាសុខភាពរបស់ប្រជាជននៃប្រទេសមួយ។

ជាក់ស្តែងកត្តាកំណត់សំខាន់បំផុតនៃមរណភាពគឺអាយុ ។ ជាពិសេសសារៈសំខាន់នៃអត្រាមរណភាពកុមារក្រោមអាយុ ៥ ឆ្នាំ។ សូចនាករមរណភាពមានបីប្រភេទគឺៈ អត្រាមរណភាពទារកជាចំនួនមរណភាពរបស់ទារកដែលមានអាយុក្រោម ១ ឆ្នាំក្នុងចំនួនកំណើតរស់ ១.០០០ នាក់ក្នុងឆ្នាំណាមួយ។ អត្រាមរណភាពរបស់កុមារជាចំនួនមរណភាពរបស់កុមារដែលមានអាយុពី ១ ទៅ ៤ ឆ្នាំក្នុងចំណោមកុមារ ១.០០០ នាក់។ ហើយអត្រាមរណភាពកុមារអាយុក្រោម៥ឆ្នាំ គឺប្រូបាប៊ីលីតេនៃការស្លាប់ពីកំណើតរហូតដល់អាយុ ៥ ឆ្នាំ។

ប្រទេសជាច្រើន ក្នុងនោះមានខេត្តត្បូងឃ្មុំផងដែរខ្វះការស្រង់ទិន្នន័យដោយប្រព័ន្ធនៃការចុះបញ្ជីអត្រានុកូលដ្ឋាន ដូច្នេះការគណនាមរណភាពគឺពឹងអាស្រ័យទាំងស្រុងលើទិន្នន័យដែលប្រមូលតាមរយៈការធ្វើជំរឿន និងអង្កេតប្រជាសាស្ត្រ មួយចំនួន។ ប៉ុន្តែប្រភពទាំងនេះមិនបានផ្តល់នូវការគណនាមរណភាពត្រឹមត្រូវនោះទេ។ ដើម្បីទទួលបានការគណនាត្រឹមត្រូវតាមនិយាមអន្តរជាតិក្នុងការប្រើប្រាស់មានវិធីសាស្ត្រជាច្រើនក្នុងការគណនានោះ គឺវិធីសាស្ត្រគណនាដោយប្រយោល។ វិធីសាស្ត្រគណនានេះរៀបចំអភិវឌ្ឍន៍ ដោយ William Brass ក្នុងអំឡុងឆ្នាំ ១៩៧០ សម្រាប់សិក្សាអំពីប្រជាសាស្ត្រនៅតំបន់សាហារ៉ាអាហ្វ្រិក។ ផ្អែកតាមការសិក្សានេះ អ្នកប្រជាសាស្ត្រជាច្រើនបានធ្វើការកែលម្អវិធីសាស្ត្រគណនាថ្មីៗដែលអាចគណនាមរណភាពមនុស្សពេញវ័យ និងតារាងវដ្តជីវិត ។

គោលបំណងនៃជំពូកនេះគឺដើម្បីប៉ាន់ស្មានការគណនាមរណភាពទារក កុមារ និងកុមារអាយុក្រោម ៥ ឆ្នាំដោយរាប់បញ្ចូលការគណនាមនុស្សពេញវ័យ(តាមរយៈតារាងវដ្តជីវិត) និងមរណភាពមាតាផងដែរ។ វិធីសាស្ត្រគណនាដោយប្រយោលត្រូវបានប្រើប្រាស់សម្រាប់ការគណនានេះ ។

៨.២. មរណភាពទារក កុមារ និងកុមារអាយុក្រោម ៥ឆ្នាំ

មរណភាពនៅអាយុបឋម គឺត្រូវបានវាស់វែងពីសំណួរចំនួនពីរដែលស្រង់ពីជំរឿនគឺៈចំនួនកូនដែលបានកើតលើស្ត្រី និងចំនួនកូនដែលនៅរស់បែងចែកតាមក្រុមអាយុស្ត្រី។ ប្រើបច្ចេកទេសវ័យឆ្លាតទំនើបប្រជាសាស្ត្រ (វិធីសាស្ត្រគណនាដោយប្រយោល) អាចផ្តល់នូវទិន្នន័យដែលអាចជឿជាក់បានសម្រាប់អត្រាមរណភាពទារក និអត្រាមរណកុមារ(ឬប្រូបាប៊ីលីតេស្លាប់)។ វិធីសាស្ត្រចម្បងដើមដែលរៀបចំអភិវឌ្ឍន៍ដោយអ្នកប្រជាសាស្ត្រជនជាតិអង់គ្លេសលោក William Brass។ មានគម្លាតជាច្រើនត្រូវបានស្នើឡើង(Moultrie et al.,២០១៣) ។ វិធីសាស្ត្រដើមរបស់ Brass

(វិធីសាស្ត្រកែសម្រួល) ត្រូវបានប្រើប្រាស់។ ភាគច្រើននៃវិធីសាស្ត្រគណនាមរណភាព គឺប្រើប្រាស់តារាងវដ្តជីវិត ។ មានវិធីសាស្ត្រចម្បងពីរត្រូវបានស្នើឡើងគឺ បច្ចេកទេសអភិវឌ្ឍន៍ដោយ Coale-Demeny តាមតំបន់លំនាំតារាងវដ្តជីវិត (ខាងលិច ខាងជើង ខាងកើត និងខាងត្បូង) និងតារាងវដ្តជីវិតអង្គការសហប្រជាជាតិសម្រាប់ ប្រទេសកំពុងអភិវឌ្ឍន៍ ដូចជា (អាមេរិកឡាទីន ឈីលី អាស៊ីខាងត្បូង មជ្ឈឹមបូព៌ា និងទូទៅ) [២]។

ករណីខេត្តត្បូងឃ្មុំតារាងវដ្តជីវិតដែលសមស្របបំផុតគឺសម្រាប់គណនាតាមលំនាំភាគខាងជើង ។ ទាំងនេះត្រូវបានកំណត់ ដោយប្រើលំនាំដែលបង្ហាញនៅក្នុងសៀវភៅសិក្សាសម្រង់ខាងក្រោមតារាងយោងទី៣ខាងក្រោមទំព័រ ។

តារាង ៨.២.១ បង្ហាញពីអត្រាមរណភាពទារក កុមារ និងកុមារអាយុក្រោម ៥ ឆ្នាំដែលបានប៉ាន់ស្មានពីទិន្នន័យជំរឿនឆ្នាំ២០១៩ ។ ជាទូទៅ អត្រាមរណភាពមានខ្ពស់នៅក្នុងចំណោមប្រុសជាងស្រីជាពិសេសមរណភាពទារក។ ទម្រង់នេះបានកំណត់ដោយកត្តាជីវសាស្ត្រ។ ផ្ទុយទៅវិញអត្រាមរណភាពកុមារ ជាទូទៅស្រីមានអត្រាខ្ពស់ជាពិសេសនៅបណ្តាប្រទេសដែលមានទំនោរលើភេទ(ទំនោរកូនប្រុស)។ ករណីខេត្តត្បូងឃ្មុំអត្រាទាំងពីរមានប្រហាក់ប្រហែល គ្នាបញ្ជាក់ថាមានទំនោរការចង់បានកូនប្រុស បើក្នុងករណីមានពិតនោះមិនមានផលប៉ះពាល់លើការរស់រានរបស់កុមារទេ។

តារាង ៨.២.១ អត្រាមរណភាពអាយុបឋម និងអាយុសង្ឃឹមរស់ តាមភេទ និងតំបន់ ខេត្តត្បូងឃ្មុំឆ្នាំ ២០១៩

តំបន់	មរណភាព ទារក	មរណភាព កុមារអាយុ ក្រោម ៥ឆ្នាំ	អាយុសង្ឃឹមរស់	ពេលវេលា យោង
(១)	(២)	(៣)	(៤)	(៥)
ទាំងពីរភេទ	១៥,៤	២៤,៦	៧៥,២	២០១៦.៨
ទីប្រជុំជន	១៣,៩	២២,២	៧៥,៩	២០១៦.៨
ជនបទ	១៥,៥	២៤,៨	៧៥,១	២០១៦.៨
ប្រុស	១៧,១	២៧,៤	៧៤,៥	២០១៦.៨
ស្រី	១៣,៥	២១,៧	៧៧,៣	២០១៦.៨

អនុលោមតាមតារាង ៨.២.១ និងដូចដែលបានសង្ឃឹមទុកអត្រា មរណភាពនៅជនបទមាន អត្រាខ្ពស់ជាងតំបន់ទីប្រជុំជនស្ទើតែគ្រប់ប្រទេស។ មានកត្តាជាច្រើនដែល បានបកស្រាយអំពីភាពផ្សេងគ្នា នៃអត្រាមរណភាពក្នុងកម្រិតសិក្សាអប់រំរបស់ឪពុកម្តាយ ការទទួលបានសេវាសុខាភិបាល ការអនុវត្តអនាម័យជាដើម។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ភាពខុសគ្នានៅតំបន់ទីប្រជុំជន និងជនបទនៅខេត្តត្បូងឃ្មុំ ដែលបង្ហាញក្នុងតារាង ៨.២.១ មានតិចតួច។ នេះអាច

[2] Model life tables are sets of life tables based on the generalization of empirical relationships derived from a group of observed life tables. The Coale-Demeny Regional Model Life Tables and the United Nations Life Tables for Developing Countries are the two main systems of model life tables. These systems are based on empirical life tables that have been developed on the principle of narrowing the selection of a life table to those considered realistic on the basis of examination of mortality levels and patterns calculated for actual populations. These systems cover a wide variety of mortality experiences, so that one may be more appropriate than other for a particular country. Each system has *families* of life tables. The families in the Coale-Demeny system are: East, West, North and South and the families in the United Nations system are: Latin American, Chilean, South Asian, Far East and General (United Nations, 1983).

បញ្ជាក់បានថាគោលនយោបាយពង្រីកការទទួលបានសេវាសុខភាពមានភាពទូលំទូលាយ និងគ្រប់គ្រាន់។ ចំនុចនេះគួរត្រូវបានចាត់ទុកជាកត្តាសំខាន់ដើម្បីសិក្សា បញ្ហានេះឱ្យបានទូលំទូលាយនិងគ្រប់ជ្រុងជ្រោយ ។

តារាង ៨.២.១ បង្ហាញផងដែរអំពីអាយុកំណើតសង្ឃឹមរស់ដែលជាសូចនាករសំខាន់នៃមរណភាពទូទៅ ប៉ុន្តែវាទទួលរងឥទ្ធិពលខ្លាំងពីមរណភាពទារក។ ការបកស្រាយលម្អិតនឹងពិភាក្សាក្នុងផ្នែកបន្ទាប់ ។

៨.៣. មរណភាពមាតា

ក្នុងអំឡុងបីទសវត្សន៍ចុងក្រោយ អត្រាមរណភាពមាតាមានអត្រាខ្ពស់ក្នុងប្រទេសកំពុងអភិវឌ្ឍន៍ត្រូវបានទទួលស្គាល់កាន់តែខ្លាំងឡើងថាជាបញ្ហាប្រឈមក្នុងវិស័យសុខភាពសាធារណៈ។ ការពិតគួរឱ្យចាប់អារម្មណ៍នោះគឺផលធៀបនៃមរណភាពមាតា (កំណត់ដោយចំនួនមរណភាពមាតាក្នុងកំឡុងពេលផ្តល់ ១០០.០០០ កំណើតរស់នៅក្នុងអំឡុងពេលដូចគ្នា) នៅប្រទេសកំពុងអភិវឌ្ឍន៍ផលធៀបនេះ គឺមានចំនួនច្រើនជាង ១០០ ដងធៀបនឹងប្រទេសអភិវឌ្ឍន៍។ មរណភាពមាតាត្រូវបានកំណត់ជាសូចនាករ សុខភាពដែលមានភាពខុស គ្នាខ្លាំងរវាងប្រទេសកំពុងអភិវឌ្ឍន៍ និងប្រទេសអភិវឌ្ឍន៍។ ការស្លាប់របស់មាតាក្នុងអំឡុងពេលមានគ៌ភ គឺជាសូចនាករបញ្ជាក់ពីគុណភាពសេវាសុខភាព។ បញ្ហាចម្បងភាគច្រើននៃមរណភាពមាតាគឺអាចបង្ការបាន។ បន្ថែមលើសពីនេះទៀតមរណភាពមាតា គឺជាសោកនាដកម្មមួយក្នុងចំណោមសោកនាដកម្មធំបំផុតដែលអាចកើតមាននៅក្នុងគ្រួសារ ដែលអាចបង្កជាផលវិបាកជាយ៉ាងធំធេងសម្រាប់កុមារកំព្រា ប្តី/ប្រពន្ធនិងសមាជិកគ្រួសារដ៏ទៃទៀត និងសង្គមជាតិផងដែរ។

បញ្ហាមរណភាពមាតាត្រូវបានលើកយកមកពិភាក្សានៅសន្និសិទ្ធជាច្រើននិងជាបញ្ហាថ្មីៗដែលមានសារសំខាន់ជាផ្នែកមួយនៃគោលដៅ SDG ដែលបានរៀបរាប់ខាងលើ។ ចំណុចដៅចំនួន ៦ ដែលទាក់ទងនឹងមរណភាពមាតាដែលមានក្នុងគោលដៅទី ៣ នៅក្នុងរបៀបវៀរៈឆ្នាំ ២០៣០ នោះគឺ កាត់បន្ថយជាសកលនូវផលធៀបមរណមាតាឲ្យបានទាបជាង ៧០ ក្នុង ១០០.០០០ កំណើតរស់ ។

មានវិធីសាស្រ្តជាច្រើនដើម្បីគណនាមរណមាតា ប៉ុន្តែដែលសមស្រប និងជឿជាក់បំផុតនោះគឺផ្អែកលើសំណួរដោយផ្ទាល់ដែលដាក់បញ្ចូលក្នុងជំរឿនពីសេសក្នុងផ្នែកមរណភាពមនុស្សពេញវ័យ។ សម្រាប់ស្រ្តីក្នុងអាយុ ១៥-៤៩ ដែលបានស្លាប់ក្នុងអំឡុងពេល ១២ ខែមុនពេលធ្វើជំរឿន ត្រូវបានសួរថាតើស្រ្តីនោះបានស្លាប់ក្នុងពេលមានគ៌ភ ឬពេលសម្រាលកូន ឬ ៤២ ថ្ងៃក្រោយពេលសម្រាលកូន។ ជួនកាលសំណួរ អាចរាប់បញ្ចូលតើស្រ្តីនោះស្លាប់នៅកន្លែងណា (មន្ទីរពេទ្យ មណ្ឌលសុខភាព នៅផ្ទះ) ហើយមាននរណាម្នាក់ជួយនាងពេលមុនពេលស្លាប់ដែរឬទេ (វេជ្ជបណ្ឌិត គ្រូពេទ្យ ឆ្មបឯកទេស ឆ្មបបុរាណ) ។

ជាទូទៅ ករណីមរណមនុស្សពេញវ័យ ត្រូវបានស្រង់រាប់មិនអស់ទៅតាមការរំពឹងទុកឡើយ។ មានវិធីសាស្រ្តជាច្រើនត្រូវបានកែតម្រូវលើទិន្នន័យដើម្បីទទួលបានភាពប្រសើរ។ ករណីនេះការគណនាមានការលំបាក និងកម្រិតជឿជាក់ទាប ។

ការលើកឡើងខាងលើនូវបណ្តាសំណួរ រាប់បញ្ចូលក្នុងចំណោមចំនួនសមាជិកគ្រួសារដែលបានស្លាប់ក្នុងរយៈពេល ១២ កន្លងមក។ ដូចដែលបានពន្យល់ខាងដើមព័ត៌មាននេះត្រូវបានស្រង់សម្ភាសន៍ មិនអស់នូវចំនួនអ្នកស្លាប់ដោយរាប់បញ្ចូលទាំងអ្នកស្លាប់ដែលចាត់ទុជាមរណភាពមាតាផងដែរ ។

មរណមាតាជាករណីកើតឡើងដោយកម្រដូច្នេះការគណនាកម្រឹតក្រោមជាតិមិនអាចធ្វើទៅបានដូចនេះការគណនាធ្វើបាននៅតែកម្រឹតប្រទេសប៉ុណ្ណោះ។ យោងតាមជំរឿនឆ្នាំ២០១៩ ទិន្នន័យគណនាដោយផ្ទាល់ (មិនមានការកែតម្រូវ) ត្រូវបានគណនាឃើញផលធៀប ឬអត្រាមរណភាពមាតាមាន ១៤០,៨ ក្នុងចំណោម ១០០.០០០ កំណើតរស់ ។ សូចនាករនេះហាក់បង្ហាញពីការរាប់សម្ភាសន៍មិនអស់នូវចំនួនមរណភាពមាតា។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយការកែតម្រូវត្រូវបានធ្វើឡើងដើម្បីវាយតម្លៃគុណភាពនៃការធ្វើចំណាត់ថ្នាក់ការស្លាប់របស់មាតាក្នុងករណីអវត្តមាននៃវិធីសាស្ត្រផ្លូវការ។ ក្នុងករណីនេះជាទូទៅមិនផ្តល់អនុសាសន៍សម្រាប់ធ្វើការកែតម្រូវមរណភាពតាមក្រុមអាយុឡើយ ។ មានការស៊ើសង្វាក់នៅក្នុងការវាយតម្លៃមរណភាពមាតា តម្រូវឲ្យមានការវិភាគជាពិសេសជាងការរកឃើញបឋមនេះ។ ករណីមរណភាពមាតានឹងត្រូវបានវិភាគស៊ីជម្រៅ ក្នុងរបាយការណ៍វិភាគស៊ីជម្រៅដែលគ្រោងធ្វើ។ ទោះបីយ៉ាងណាមិនមានការកែតម្រូវ ឬកែសម្រួលទៅលើការគណនាអត្រាមរណភាពមាតាឡើយ ហើយអត្រានេះមានទាបជាងក្នុងឆ្នាំ ២០០៨ ដែលបានរកឃើញកាលនោះមាន ៤៦០,៨ ក្នុង ១០០.០០០កំណើតរស់ ។

រូបភាព ៨.៤.១. អត្រាមរណភាពមាតា ខេត្តត្បូងឃ្មុំឆ្នាំ ២០០៨ ២០១៤ និង ២០១៩

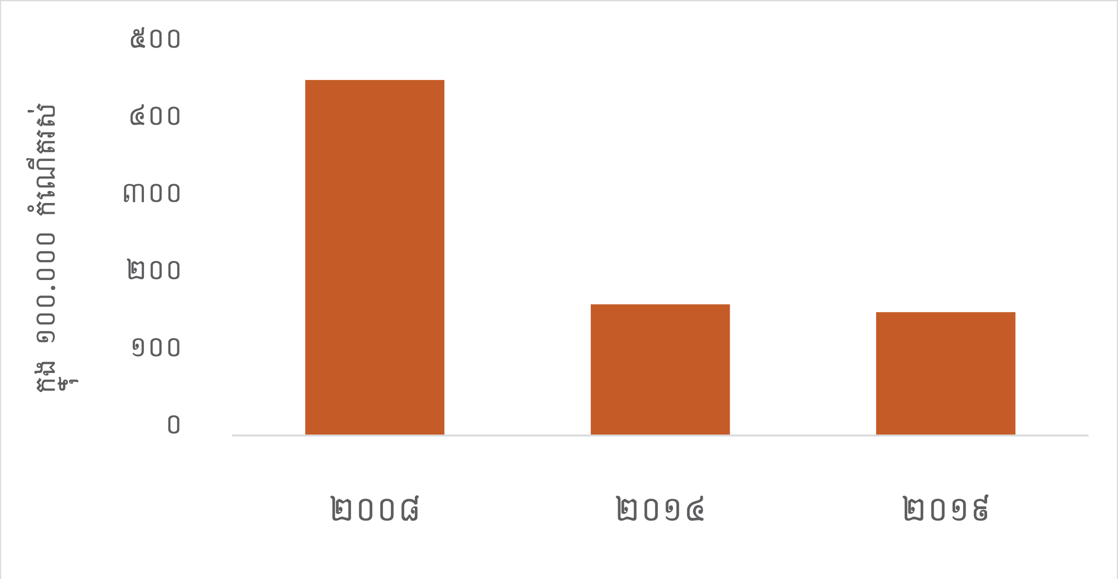

ជំពូក ៩
ពិការភាព

៩.១. ទស្សនទាន

ទិន្នន័យអំពីពិការភាពទាំងប្រាំមួយប្រភេទ ដែលបានប្រមូលក្នុងជំរឿនទូទៅប្រជាជននៅខេត្តត្បូងឃ្មុំឆ្នាំ២០១៩ មានដូចខាងក្រោម៖

(១) ពិការភាពក្នុងការមើល (ភ្នែក): មនុស្សម្នាក់ដែលមានពិការភាពក្នុងការមើលក្នុងកម្រិតណាមួយ បើទោះបីជាប្រើវ៉ែនតាក៏ដោយ ហើយនៅតែមិនអាចមើលអ្វីឃើញ ឬភ្នែកងងឹត ឬ មិនអាចមើលឃើញអ្វីទាំងអស់ (សូម្បីតែពន្លឺ) ត្រូវបានចាត់ទុកថា អសមត្ថភាពក្នុងការមើល ឬពិការភ្នែក។ មនុស្សម្នាក់ដែលមើលច្បាស់តែភ្នែកម្ខាង ឬ មើលឃើញតែចំពោះមុខក៏ត្រូវបានចាត់ទុកថាពិការភាពក្នុងការមើលផងដែរ។ មនុស្សម្នាក់មានបញ្ហានៅក្នុងការមើលជិតឬឆ្ងាយ ប៉ុន្តែអាចមើលបានច្បាស់ដោយពាក់វ៉ែនតា គឺមិនត្រូវបានចាត់ទុកថាពិការភាពក្នុងការមើលនោះទេ។

(២) ពិការភាពក្នុងការស្តាប់ឮ (ថ្លង់): មនុស្សម្នាក់ដែលមានកម្រិតណាមួយក្នុងការស្តាប់ឮ ទោះបីជាប្រើឧបករណ៍ជំនួយការស្តាប់ក៏ដោយ ត្រូវបានចាត់ទុកថា អសមត្ថភាពក្នុងការស្តាប់ឮ ឬពិការភាពក្នុងការស្តាប់ឮ។ ពិការភាពប្រភេទនេះ រួមទាំងមនុស្សម្នាក់ដែលស្តាប់អ្វីមិនឮទាំងអស់ ឬអាចឮតែសម្លេងខ្លាំងតែប៉ុណ្ណោះ ឬអាចស្តាប់ឮនៅពេលដែលពួកគេស្ថិតនៅក្នុងបរិយាកាសដែលមានសំឡេងអឺងកងមួយ ឬពួកគេមានបញ្ហាក្នុងការសម្គាល់សំឡេងចេញពីប្រភពផ្សេងៗ។ លើសពីនេះទៀត មនុស្សម្នាក់ដែលស្តាប់ឮតាមរយៈ ត្រចៀកម្ខាង ប៉ុន្តែត្រចៀកម្ខាងទៀតរបស់គាត់ស្តាប់មិនឮ ក៏ត្រូវចាត់ទុកថាពិការភាពក្នុងការស្តាប់ឮផងដែរ។ មនុស្សម្នាក់ដែលអាចស្តាប់ឮដោយឧបករណ៍ជំនួយការស្តាប់ មិនត្រូវបានចាត់ទុកថា អសមត្ថភាពក្នុងការស្តាប់ឮនោះទេ។

(៣) ពិការភាពក្នុងការដើរ ឬឡើងជណ្តើរ : មនុស្សម្នាក់មានការលំបាក ទោះក្នុងកម្រិតណាមួយនៅពេលធ្វើចលនាក្នុងបរិស្ថានជុំវិញខ្លួនដោយប្រើជើងត្រូវបានចាត់ទុកថា ពិការភាព។ ពិការភាពប្រភេទនេះរួមទាំង មនុស្សម្នាក់ដែលមានបញ្ហាខ្លះក្នុងការដើរជិតឬឆ្ងាយ ឬឡើង ឬចុះជណ្តើរ មនុស្សម្នាក់ដែលមិនអាចដើរចំងាយណាមួយ ដោយគ្មានឈប់សម្រាក ហើយពួកគេមិនអាចដើរបានដោយគ្មានឧបករណ៍ជំនួយក្នុងការដើរដូចជា ដំបងឈើច្រត់ ឈើឆ្កាប។ លើសពីនេះ មនុស្សម្នាក់ដែលមិនអាចឈរបានយូរជាងមួយឬពីរនាទី ឬត្រូវការកៅអីកង់ដើម្បីផ្លាស់ទីពីកន្លែងមួយទៅកន្លែង ក៏ត្រូវបានគេចាត់ទុកថាស្ថិតនៅក្នុង ពិការភាពប្រភេទនេះផងដែរ។

(៤) ពិការភាពក្នុងការចងចាំ ឬការផ្តោតអារម្មណ៍ : មនុស្សម្នាក់ត្រូវបានរកឃើញថា មានបញ្ហាខ្លះក្នុងការចងចាំ ឬផ្តោតអារម្មណ៍ លើសកម្មភាពប្រចាំថ្ងៃ ត្រូវបានចាត់ទុកថា ពិការភាពក្នុងការចងចាំ ឬការផ្តោតអារម្មណ៍។ ពិការភាពប្រភេទនេះរួមទាំង មនុស្សម្នាក់ដែលមានបញ្ហាក្នុងការស្វែងរកផ្លូវ ផ្តោតអារម្មណ៍លើអ្វីដែលពួកគេកំពុងធ្វើ ឬចងចាំកន្លែងដែលខ្លួនរស់នៅប៉ុន្មានខែកន្លងទៅ។ លើសពីនេះទៀត មនុស្សម្នាក់មិនអាចនឹកឃើញនូវអ្វីដែលអ្នកណា

ម្នាក់ទើបនិយាយមកកាន់ខ្លួន ឬហាក់ច្រឡំ ឬមានអារម្មណ៍ភ័យខ្លាច ក៏ត្រូវបានទុកថាពិការភាពក្នុងការចងចាំ ឬផ្តោតអារម្មណ៍ផងដែរ។ ទាំងនេះអាចបណ្តាលមកពី ស្ថានភាពប្រចាំថ្ងៃ រួមមានបន្ទុកការងារខ្ពស់ ឬជាលទ្ធផលការប្រើប្រាស់សារធាតុញៀនណាមួយ ឬមូលហេតុចម្បងណាផ្សេងទៀត ដែលបង្ករអោយមានពិការភាពក្នុងប្រភេទនេះ។

(៥) ពិការភាពក្នុងការថែទាំខ្លួនឯង : មនុស្សម្នាក់ដែលមានការលំបាកក្នុងការថែទាំខ្លួន ដោយខ្លួនឯងផ្ទាល់ត្រូវបានចាត់ទុកថា ពិការភាពក្នុងការថែទាំខ្លួនឯង។ ពិការភាពប្រភេទនេះរួមមាន ការងារប្រចាំថ្ងៃដូចជា ការលាងសម្អាត ការស្លៀកពាក់ ឬតុបតែងខ្លួន។ ការលាងសម្អាតគឺសំដៅដល់ ដំណើរការនៃការលាងជម្រះខ្លួនទាំងមូល (ធម្មតាជាមួយសាប៊ូ និងទឹក)។ សកម្មភាពនៃការលាងសម្អាត រួមមាន ការបោកសំលៀកបំពាក់ ព្រមទាំងប្រមូលរបស់របរដែលចាំបាច់មានដូចជា សាប៊ូ សំលៀកបំពាក់ ឬទឹក។ ការស្លៀកពាក់ សំដៅដល់ស្ថានភាពទាំងអស់នៃការស្លៀកសំលៀកបំពាក់។ មនុស្សម្នាក់ដែលមិនអាចធ្វើការងារទាំងនេះដោយខ្លួនឯងបាន ត្រូវបានចាត់ថាមានពិការភាពប្រភេទនេះ។

(៦)ពិការភាពក្នុងការទំនាក់ទំនងដោយសារសុខភាពផ្លូវកាយ ផ្លូវចិត្ត ឬផ្លូវអារម្មណ៍ : មនុស្សម្នាក់ដែលមានបញ្ហា សុខភាពផ្លូវកាយ ផ្លូវចិត្ត ឬផ្លូវអារម្មណ៍ ដែលប៉ះពាល់ដល់ ការនិយាយ ការស្តាប់ ឬការយល់ និងកម្រិតក្នុងការធ្វើសកម្មភាពទំនាក់ទំនងប្រចាំថ្ងៃ។ ពិការភាពប្រភេទនេះរួមមាន មនុស្សម្នាក់ដែលអាចមានបញ្ហាយល់ខុសនៅពេលសន្ទនា ឬ មធ្យោបាយផ្សេងៗក្នុងការទំនាក់ទំនង។ ការទំនាក់ទំនងសំដៅដល់ ការផ្លាស់ប្តូរព័ត៌មានឬគំនិតគ្នាទៅវិញទៅមក។ ការផ្លាស់ប្តូរព័ត៌មានឬគំនិតឬប្តូរគំនិត គឺធ្វើឡើងដោយប្រើប្រាស់សំឡេង សញ្ញាសម្គាល់ ឬការសរសេរព័ត៌មាន។

៩.២. កម្រិតពិការភាព

តារាង ៩.២.១. បង្ហាញពីអត្រាពិការភាព បែងចែកតាម ភេទ តំបន់។ ឆ្លើយតបទៅនឹងប្រភេទពិការទាំងប្រាំមួយដោយធ្វើចំណាត់ថ្នាក់ជាបីប្រភេទ (ពិការខ្លះ ពិការខ្លាំង និងមិនអាចធ្វើអ្វីបានសោះ) កើតឡើងសូម្បីតែមួយកម្រិតនៅក្នុងប្រភេទពិការទាំងប្រាំមួយ ពិការណាមួយ (មិនអាចធ្វើអ្វីបានសោះ)។ អត្រានៃប្រជាជន មានពិការកម្រិតណាមួយ (ដូចបានរៀបរាប់ខាងលើ)។ អត្រាពិការភាពអាយុ ៥ ឆ្នាំឡើងនៅ ត្បូងឃ្មុំ សម្រាប់កម្រិតពិការណាមួយមាន ៤,១ ភាគរយ (តារាង ៩.២.១)។ អត្រាពិការខ្លាំងក្នុងចំណោមប្រជាជនត្បូងឃ្មុំនៅមានកម្រិតទាបត្រឹម ០,៨ ភាគរយ ដោយឡែកពិការធ្ងន់ធ្ងរធ្វើអ្វីមិនកើតមានអត្រាទាបបំផុតក្នុងចំណោមប្រជាជនត្បូងឃ្មុំ ០,៣ ភាគរយ។ បែងចែកតាមភេទ ស្ត្រីមានអត្រាខ្ពស់ជាង ១,២ ភាគរយខ្ពស់ជាងបុរស (៣,៥ ភាគរយ ទល់នឹង ៤,៧ ភាគរយ) ដែលទម្រង់នេះស្របគ្នានឹងកម្រិតអត្រាពិការខ្លាំង។ បែងចែកតាមតំបន់នៅអត្រាពិការក្នុងកម្រិតណាមួយនៅជនបទទាបជាងអត្រាពិការនៅតំបន់ទីប្រជុំជន (៤,៥ ភាគរយ ទល់នឹង ៥,១ ភាគរយ)។ ទម្រង់ផ្សេងគ្នានៃកម្រិតពិការតាមភេទមានលក្ខណៈស៊ីសង្វាក់គ្នាទាំងនៅជនបទ និងតំបន់ប្រជុំជន លើកលែងតែពិការភាពធ្ងន់ធ្ងរនៅតំបន់ទីប្រជុំជន និងជនបទដូចគ្នា។ ទម្រង់នេះមានលក្ខណៈដូចគ្នាទាំងប្រុស និងស្រី។

តារាង ៩.២.១. អត្រាពិការភាពអាយុ ៥ ឆ្នាំឡើង បែងចែកតាមកម្រិតពិការភាព ភេទ ខេត្តត្បូងឃ្មុំ ឆ្នាំ ២០១៩

តំបន់	ចំនួនប្រជាជនអាយុ ៥ ឆ្នាំឡើង	សរុប	មិនពិការ	ពិការខ្លះ	ពិការខ្លាំង	មិនអាចធ្វើអ្វីបានសោះ
(១)	(២)	(៣)	(៤)	(៥)	(៦)	(៧)
ត្បូងឃ្មុំ	៧០១.៧៥៣	១០០	៩៥,៩	៣,០	០,៨	០,៣
ប្រុស	៣៣៩.៤៨៩	១០០	៩៦,៥	២,៦	០,៧	០,២
ស្រី	៣៦២.២៦៤	១០០	៩៥,៣	៣,៤	០,៩	០,៣
ទីប្រជុំជន	៦១.៧២៣	១០០	៩៥,៥	៣,៥	០,៨	០,២
ប្រុស	២៩.៧៩២	១០០	៩៦,៣	២,៩	០,៦	០,២
ស្រី	៣១.៩៣១	១០០	៩៤,៧	៤,០	០,៩	០,៣
ជនបទ	៦៤០.០៣០	១០០	៩៥,៩	៣,០	០,៨	០,៣
ប្រុស	៣០៩.៦៩៧	១០០	៩៦,៥	២,៦	០,៧	០,២
ស្រី	៣៣០.៣៣៣	១០០	៩៥,៤	៣,៤	០,៩	០,៣

តារាង ៩.២.២. អត្រាពិការភាពបែងចែកតាមកម្រិតពិការ ភេទ តំបន់ ។ ក្នុងចំណោមប្រជាជនពិការទាំងអស់ ២៨.៩២១ នាក់ ក្នុងនោះពិការខ្លះៗមាន ៧៣,៥ ភាគរយ ពិការខ្លាំងមាន ១៩,៧ ភាគរយ និងពិការមិនអាចធ្វើអ្វីបានសោះមាន ៦,៨ ភាគរយ ។

តារាង ៩.២.២. អត្រាពិការភាពអាយុ ៥ ឆ្នាំឡើង បែងចែកតាមកម្រិតពិការភាព ភេទ ខេត្តត្បូងឃ្មុំ ឆ្នាំ ២០១៩

តំបន់	ចំនួនពិការអាយុ ៥ ឆ្នាំឡើង	សរុប	ពិការខ្លះ	ពិការខ្លាំង	មិនអាចធ្វើអ្វីបានសោះ
(១)	(២)	(៣)	(៤)	(៥)	(៦)
ទាំងពីរភេទ	២៨.៩២១	១០០	៧៣,៥	១៩,៧	៦,៨
ប្រុស	១២.០១៩	១០០	៧៣,៧	១៩,៦	៦,៨
ស្រី	១៦.៩០២	១០០	៧៣,៣	១៩,៨	៦,៩
ទីប្រជុំជន	២.៧៩២	១០០	៧៧,៥	១៦,៩	៥,៥
ប្រុស	១.១០៩	១០០	៧៨,៧	១៦,១	៥,២
ស្រី	១.៦៨៣	១០០	៧៦,៨	១៧,៥	៥,៧
ជនបទ	២៦.១២៩	១០០	៧៣,០	២០,០	៧,០
ប្រុស	១០.៩១០	១០០	៧៣,១	២០,០	៦,៩
ស្រី	១៥.២១៩	១០០	៧២,៩	២០,០	៧,១

ជំរឿនឆ្នាំ២០១៩ អត្រាពិការនៅក្នុងប្រទេសត្បូងឃ្មុំមានការប្រែប្រួលខ្លាំងជាមួយនឹងការកើនឡើងនៃអាយុ (រូប ៩.២.១) ។ នៅគ្រប់កម្រិតនៃពិការអត្រាស្ថិតក្នុងកម្រិតពី ៤,៣ ភាគរយ សម្រាប់ក្រុមអាយុ ៥-១៤ ឆ្នាំ ទៅ ៥៨,០ ភាគរយ សម្រាប់ក្រុមអាយុ ៦០ ឆ្នាំឡើង។ អត្រាជនពិការបានចាប់ផ្តើមកើនបន្តិចនៅក្នុងក្រុមអាយុវ័យកណ្តាលពី ៨,៣ ភាគរយ សម្រាប់ក្រុមអាយុ ១៥-៣៤ ឆ្នាំទៅ ២៩,៤ ភាគរយសម្រាប់អាយុ ៣៥-៥៩ ឆ្នាំ ។ មានទំនាក់ទំនងជាវិជ្ជមានរវាងស្ថានភាពពិការ និងអាយុ ដែលជនពិការធ្ងន់ធ្ងរកើនឡើងជាងប្រាំដងពីក្រុមអាយុវ័យកណ្តាលទៅក្រុមអាយុវ័យចាស់ដូចបានឃើញក្នុងរូប (៤,៣ ភាគរយ ទល់នឹង ៥៨,០ ភាគរយ) ។

រូប ៩.២.១. អត្រាពិការភាពអាយុ ៥ ឆ្នាំឡើង បែងចែកតាមក្រុមអាយុ ភេទ ត្បូងឃ្មុំ ឆ្នាំ ២០១៩

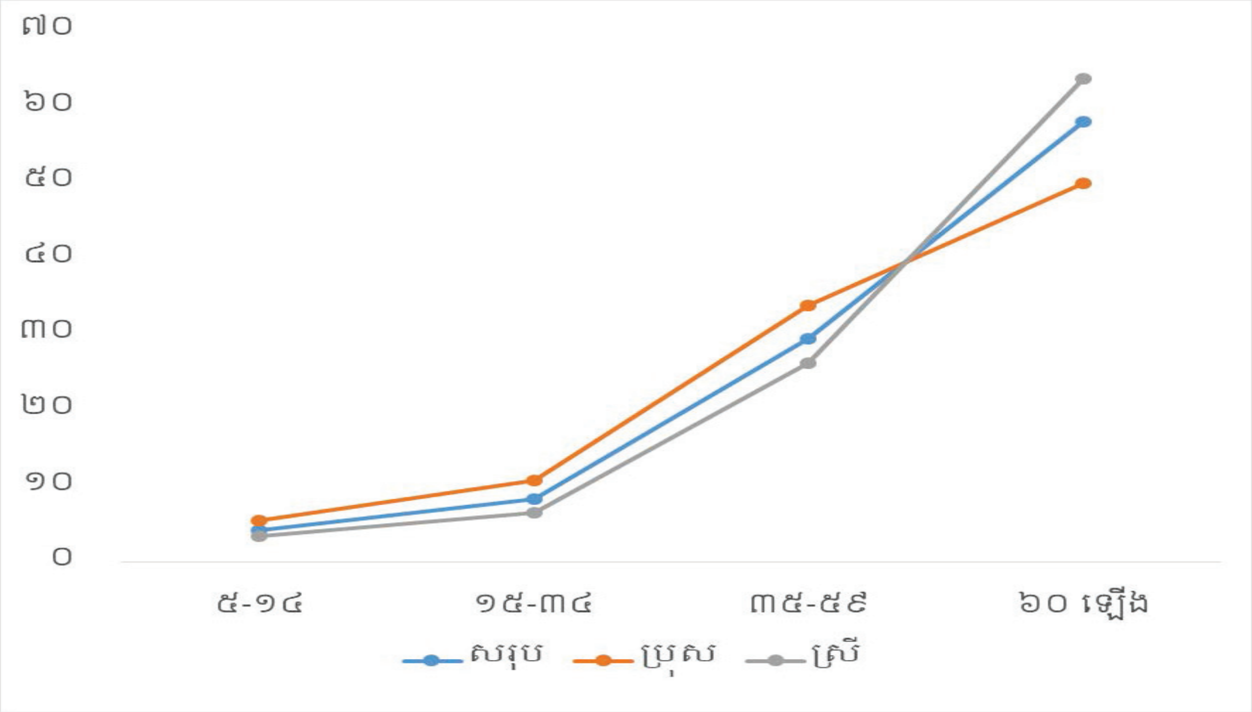

សមាមាត្រក្នុងចំណោមជនពិការ តាមរយៈការមើលសូម្បីពាក់វ៉ែនតាក្តី (៣,២ ភាគរយ) មានអត្រាខ្ពស់ជាងប្រភេទពិការផ្សេងទៀត។ ប្រភេទពិការផ្សេងទៀតមាននៅក្នុងកម្រិតពី ១,៩ ភាគរយ (សម្រាប់ពិការពិការក្នុងការថែទាំខ្លួន ដូចជាងូតទឹក ឬស្លៀកពាក់) ទៅ ២,៥ ភាគរយ (ពិការក្នុងការស្តាប់ សូម្បីតែប្រើឧបករណ៍ជំនួយ)។

តារាង ៩.២.៣. បែងចែកភាគរយនៃប្រជាជនពិការអាយុ ៥ ឆ្នាំឡើង តាមប្រភេទ ពិការ ភេទ និងខេត្តត្បូងឃ្មុំ ឆ្នាំ ២០១៩

ប្រភេទនៃពិការ	ការបែងចែកជាភាគរយ		
	សរុប	ទីប្រជុំជន	ជនបទ
ទាំងពីរភេទ			
ពិការក្នុងការមើល សូម្បីតែពាក់វ៉ែនតា	១០០,០	១០០,០	១០០,០
មិនមានពិការ	៩៦,៨	៩៦,៣	៩៦,៩
ពិការខ្លះដែរ	២,៥	៣,១	២,៥
ពិការខ្លាំង	០,៥	០,៥	០,៥
មិនអាចធ្វើអ្វីបានសោះ	០,១	០,១	០,១
ពិការក្នុងការស្តាប់ សូម្បីតែប្រើឧបករណ៍ជំនួយ	១០០,០	១០០,០	១០០,០
មិនមានពិការ	៩៧,៥	៩៧,៣	៩៧,៦
ពិការខ្លះដែរ	២,០	២,២	១,៩
ពិការខ្លាំង	០,៤	០,៤	០,៤
មិនអាចធ្វើអ្វីបានសោះ	០,១	០,១	០,១
ពិការក្នុងការផ្លាស់ទី ឬឡើងជណ្តើរ (ការដើរ)	១០០,០	១០០,០	១០០,០

ប្រភេទនៃពិការ	ការបែងចែកជាភាគរយ		
	សរុប	ទីប្រជុំជន	ជនបទ
មិនមានពិការ	៩៧,៦	៩៧,២	៩៧,៦
ពិការខ្លះដែរ	១,៨	២,២	១,៨
ពិការខ្លាំង	០,៥	០,៥	០,៥
មិនអាចធ្វើអ្វីបានសោះ	០,១	០,១	០,១
ពិការក្នុងការចងចាំ ឬការផ្ចង់អារម្មណ៍	១០០,០	១០០,០	១០០,០
មិនមានពិការ	៩៧,៦	៩៧,៤	៩៧,៦
ពិការខ្លះដែរ	១,៩	២,០	១,៩
ពិការខ្លាំង	០,៤	០,៤	០,៤
មិនអាចធ្វើអ្វីបានសោះ	០,១	០,១	០,១
ពិការក្នុងការថែទាំខ្លួន ដូចជាងូតទឹក ឬស្លៀកពាក់	១០០,០	១០០,០	១០០,០
មិនមានពិការ	៩៨,១	៩៧,៨	៩៨,១
ពិការខ្លះដែរ	១,៥	១,៧	១,៥
ពិការខ្លាំង	០,៣	០,៤	០,៣
មិនអាចធ្វើអ្វីបានសោះ	០,១	០,១	០,១
ពិការក្នុងការនិយាយ ដូចជាយល់អ្នកដទៃ ឬឲ្យអ្នកដទៃយល់	១០០,០	១០០,០	១០០,០
មិនមានពិការ	៩៨,០	៩៧,៩	៩៨,០
ពិការខ្លះដែរ	១,៥	១,៧	១,៥
ពិការខ្លាំង	០,៣	០,៣	០,៣
មិនអាចធ្វើអ្វីបានសោះ	០,១	០,១	០,១
ប្រុស			
ពិការក្នុងការមើល សូម្បីតែពាក់វ៉ែនតា	១០០,០	១០០,០	១០០,០
មិនមានពិការ	៩៧,៣	៩៧,០	៩៧,៤
ពិការខ្លះដែរ	២,១	២,៦	២,១
ពិការខ្លាំង	០,៤	០,៤	០,៤
មិនអាចធ្វើអ្វីបានសោះ	០,១	០,១	០,១
ពិការក្នុងការស្តាប់ សូម្បីតែប្រើឧបករណ៍ជំនួយ	១០០,០	១០០,០	១០០,០
មិនមានពិការ	៩៨,០	៩៧,៨	៩៨,០
ពិការខ្លះដែរ	១,៦	១,៨	១,៥
ពិការខ្លាំង	០,៣	០,៣	០,៣
មិនអាចធ្វើអ្វីបានសោះ	០,១	០,១	០,១
ពិការក្នុងការផ្លាស់ទី ឬឡើងជណ្តើរ (ការដើរ)	១០០,០	១០០,០	១០០,០
មិនមានពិការ	៩៨,១	៩៧,៩	៩៨,១

ប្រភេទនៃពិការ	ការបែងចែកជាភាគរយ		
	សរុប	ទីប្រជុំជន	ជនបទ
ពិការខ្លះដែរ	១,៤	១,៧	១,៤
ពិការខ្លាំង	០,៤	០,៤	០,៤
មិនអាចធ្វើអ្វីបានសោះ	០,១	០,១	០,១
ពិការក្នុងការចងចាំ ឬការផ្ចង់អារម្មណ៍	១០០,០	១០០,០	១០០,០
មិនមានពិការ	៩៨,១	៩៨,១	៩៨,១
ពិការខ្លះដែរ	១,៥	១,៦	១,៥
ពិការខ្លាំង	០,៣	០,៣	០,៣
មិនអាចធ្វើអ្វីបានសោះ	០,១	០,១	០,១
ពិការក្នុងការថែទាំខ្លួន ដូចជាងូតទឹក ឬស្លៀកពាក់	១០០,០	១០០,០	១០០,០
មិនមានពិការ	៩៨,៥	៩៨,៤	៩៨,៥
ពិការខ្លះដែរ	១,១	១,៣	១,១
ពិការខ្លាំង	០,៣	០,៣	០,៣
មិនអាចធ្វើអ្វីបានសោះ	០,១	០,១	០,១
ពិការក្នុងការនិយាយ ដូចជាយល់អ្នកដទៃ ឬឲ្យអ្នកដទៃយល់	១០០,០	១០០,០	១០០,០
មិនមានពិការ	៩៨,៤	៩៨,៤	៩៨,៤
ពិការខ្លះដែរ	១,២	១,៣	១,២
ពិការខ្លាំង	០,៣	០,២	០,៣
មិនអាចធ្វើអ្វីបានសោះ	០,១	០,១	០,១
ស្រី			
ពិការក្នុងការមើល សូម្បីតែពាក់វ៉ែនតា	១០០,០	១០០,០	១០០,០
មិនមានពិការ	៩៦,៣	៩៥,៧	៩៦,៤
ពិការខ្លះដែរ	២,៩	៣,៥	២,៩
ពិការខ្លាំង	០,៦	០,៦	០,៦
មិនអាចធ្វើអ្វីបានសោះ	០,១	០,១	០,២
ពិការក្នុងការស្តាប់ សូម្បីតែប្រើឧបករណ៍ជំនួយ	១០០,០	១០០,០	១០០,០
មិនមានពិការ	៩៧,១	៩៦,៧	៩៧,១
ពិការខ្លះដែរ	២,៤	២,៦	២,៣
ពិការខ្លាំង	០,៤	០,៥	០,៤
មិនអាចធ្វើអ្វីបានសោះ	០,១	០,១	០,១
ពិការក្នុងការផ្លាស់ទី ឬឡើងជណ្តើរ (ការដើរ)	១០០,០	១០០,០	១០០,០
មិនមានពិការ	៩៧,១	៩៦,៦	៩៧,១

ប្រភេទនៃពិការ	ការបែងចែកជាភាគរយ		
	សរុប	ទីប្រជុំជន	ជនបទ
ពិការខ្លះដែរ	២,២	២,៦	២,២
ពិការខ្លាំង	០,៦	០,៦	០,៥
មិនអាចធ្វើអ្វីបានសោះ	០,២	០,១	០,២
ពិការក្នុងការចងចាំ ឬការផ្ចង់អារម្មណ៍	១០០,០	១០០,០	១០០,០
មិនមានពិការ	៩៧,១	៩៦,៩	៩៧,២
ពិការខ្លះដែរ	២,២	២,៥	២,២
ពិការខ្លាំង	០,៥	០,៥	០,៥
មិនអាចធ្វើអ្វីបានសោះ	០,២	០,១	០,២
ពិការក្នុងការថែទាំខ្លួន ដូចជាងូតទឹក ឬស្លៀកពាក់	១០០,០	១០០,០	១០០,០
មិនមានពិការ	៩៧,៦	៩៧,៣	៩៧,៧
ពិការខ្លះដែរ	១,៨	២,១	១,៨
ពិការខ្លាំង	០,៤	០,៥	០,៤
មិនអាចធ្វើអ្វីបានសោះ	០,១	០,១	០,២
ពិការក្នុងការនិយាយ ដូចជាយល់អ្នកដទៃ ឬឲ្យអ្នកដទៃយល់	១០០,០	១០០,០	១០០,០
មិនមានពិការ	៩៧,៦	៩៧,៤	៩៧,៦
ពិការខ្លះដែរ	១,៨	២,០	១,៨
ពិការខ្លាំង	០,៤	០,៤	០,៤
មិនអាចធ្វើអ្វីបានសោះ	០,២	០,២	០,២

ជំពូក ១០

លំនៅដ្ឋាន ចរិតលក្ខណៈគ្រួសារ និងសម្ភារៈប្រើប្រាស់ក្នុងគ្រួសារ

១០.១. លំនៅដ្ឋាន

ជំរឿន២០១៩ មិនបានរាប់បញ្ចូលនូវជំរឿនផ្ទះសំបែង ប៉ុន្តែព័ត៌មានខ្លះស្តីពីលក្ខណៈផ្ទះសំបែងក៏ត្រូវបានប្រមូលនៅក្នុងប្រតិបត្តិការចុះបញ្ជី ក្នុងរយៈពេល ៣ ថ្ងៃមុនធ្វើការសម្ភាសន៍ជំរឿនពិតប្រាកដ។ អំឡុងពេលចុះបញ្ជីផ្ទះ រាល់អាគារ ឬសំណង់ត្រូវបានប្រើប្រាស់សម្រាប់គោលបំណងលំនៅដ្ឋានដោយផ្នែក ឬទាំងមូលត្រូវបានចុះបញ្ជី ទៅតាមគ្រួសារដែលរស់នៅក្នុងលំនៅដ្ឋាន ដោយមន្ត្រីសម្ភាសន៍នៅក្នុងតារាង ក (មើលគំរូក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ ៣) លើសពីនេះទៀត ការចុះបញ្ជីព័ត៌មានខាងក្រោមត្រូវបានប្រមូល និងកត់ត្រាដោយមន្ត្រីសម្ភាសន៍នៅក្នុងលក្ខណៈលំនៅដ្ឋាន ៖ (i) អាគារ គឺជាលំនៅដ្ឋានទាំងមូល ឬដោយផ្នែក ហើយបន្ទាប់មកការប្រើប្រាស់ផ្សេងៗសម្រាប់អាគារត្រូវបានកត់ត្រា (ii) វត្ថុធាតុប្រើប្រាស់សម្រាប់ជញ្ជាំង ដំបូល និងកម្រាលរបស់អាគារ។

តារាង ១០.១.១. ភាគរយនៃអាគារលំនៅដ្ឋាន ជាលំនៅដ្ឋានទាំងមូល ឬដោយផ្នែក និងប្រភេទលំនៅដ្ឋានដ៏ទៃទៀត ខេត្តត្បូងឃ្មុំ ឆ្នាំ២០០៨ និង ២០១៩

លំនៅដ្ឋាន	ចំនួនអាគារសរុប	ការបែងចែកភាគរយ				
		សរុប	លំនៅដ្ឋានទាំងមូល	លំនៅដ្ឋានដ៏ទៃទៀត		
				លំនៅដ្ឋានផង និងហាងលក់ទំនិញផង	លំនៅដ្ឋានផង និងរោងជាងផង	លំនៅដ្ឋានផងនិងប្រើប្រាស់ផ្សេងផង
(១)	(២)	(៣)	(៤)	(៥)	(៦)	(៧)
២០១៩						
សរុប	១៨៨.០៣៣	១០០	៩៣,២	៥,៣	០,៩	០,១
ទីប្រជុំជន	១៦.៤៥២	១០០	៨៥,៤	១០,៩	២,២	០,២
ជនបទ	១៧១.៥៨១	១០០	៩៣,៩	៤,៧	០,៨	០,១
២០០៨						
សរុប	១៦១.៩០០	១០០	៩៧,១	២,២	០,៤	០,២
ទីប្រជុំជន	៩.២១៦	១០០	៩០,២	៧,២	២,០	០,៦
ជនបទ	១៥២.៦៨៤	១០០	៩៧,៥	១,៩	០,៤	០,២

សម្គាល់ ៖ មិនរាប់បញ្ចូលប្រភេទប្រើប្រាស់អាគារមិនបានរាយការណ៍

តាមលទ្ធផលជំរឿនប្រជាជនឆ្នាំ២០១៩ បានបង្ហាញថាចំនួននៃអាគារលំនៅដ្ឋាននៅខេត្តត្បូងឃ្មុំបានកើនឡើងពី ១៦១.៩០០ ឆ្នាំ ២០០៨ និងដល់ ១៨៨.០៣៣ ក្នុងឆ្នាំ ២០១៩ តាមលំដាប់រៀង (តារាង ១០.១.១)។ នៅទូទាំងខេត្តត្បូងឃ្មុំមាន ៩៣,២ ភាគរយនៃអាគារជាលំនៅដ្ឋានសំរាប់ស្នាក់នៅ។ សមាមាត្រនៅតំបន់ទីប្រជុំជន និងជនបទ មានចំនួន ៨៥,៤ ភាគរយ និង ៩៣,៩ ភាគរយ តាមលំដាប់រៀង។ ប្រភេទអាគារដែលជាលំនៅដ្ឋានផង និងប្រើប្រាស់សំរាប់គោលបំណងផ្សេងទៀតមានសមាមាត្រខ្ពស់នៅតំបន់ទីប្រជុំជនជាងជនបទ។

តារាង ១០.១.២. ភាគរយនៃអាគារ និងលំនៅដ្ឋានតាមលក្ខណៈនៃសំណង់អាគារ និងតាមទីកន្លែងរស់នៅ ខេត្តត្បូងឃ្មុំ ឆ្នាំ២០០៨ និង២០១៩

សរុប តំបន់ទីប្រជុំជន ជនបទ	ចំនួនអាគារសរុប	ភាគរយនៃអាគារតាមលក្ខណៈនៃសំណង់			
		សរុប	អចិន្ត្រៃយ៍	ពាក់កណ្តាលអចិន្ត្រៃយ៍	បណ្តោះអាសន្ន
(១)	(២)	(៣)	(៤)	(៥)	(៦)
២០១៩					
សរុប	១៨៨.០៣៣	១០០	៨៩,០	៩,៩	១,១
ទីប្រជុំជន	១៦.៤៥២	១០០	៩៥,៤	៤,៣	០,៣
ជនបទ	១៧១.៥៨១	១០០	៨៨,៤	១០,៥	១,២
២០០៨					
សរុប	១៦១.៩០០	១០០	៥៨,០	២៤,០	១៨,០
ទីប្រជុំជន	៩.២១៦	១០០	៨៤,៩	១១,៣	៣,៨
ជនបទ	១៥២.៦៨៤	១០០	៥៦,៤	២៤,៧	១៨,៩

សម្គាល់ ៖ មិនរាប់បញ្ចូលប្រភេទប្រើប្រាស់អាគារមិនបានរាយការណ៍

សម្ភារៈសាងសង់អាគារបានរួមបញ្ចូលគ្នា ប្រើប្រាស់ដើម្បីកំណត់គុណភាពសំណង់អាគារ។ ផ្អែកលើវត្ថុធាតុជញ្ជាំង និងដំបូល អាគារត្រូវបានប្រើប្រាស់ក្នុងគោលបំណងលំនៅដ្ឋាន (ទាំងមូល និងដោយផ្នែក) ចាត់ថ្នាក់ជាអចិន្ត្រៃយ៍ ពាក់កណ្តាលអចិន្ត្រៃយ៍ ឬបណ្តោះអាសន្ន។ ដំបូលធ្វើដោយឫស្សី ស្បូវ ស្លឹក ឬបន្ទះជ័រ ត្រូវបានសន្មតថាបណ្តោះអាសន្ន។ ដំបូលធ្វើអំពីវត្ថុធាតុដូចខាងក្រោមនេះត្រូវបានសន្មតជាអចិន្ត្រៃយ៍ ដូចជាឈើ/ក្តារ បន្ទះ/បេតុង/ឥដ្ឋ/ថ្ម/សង្ក័សី/អាលុយមីញ៉ូម/បន្ទះលោហៈធាតុផ្សេងៗ/ហ្វ៊ីប្រូស៊ីម៉ង់ត៍ និងក្បឿង។ ជញ្ជាំងធ្វើដោយឫស្សី ស្បូវ ស្លឹក ឬបន្ទះជ័រ ឬវត្ថុធាតុបិទបាំងបណ្តោះអាសន្នត្រូវបានសន្មតថាបណ្តោះអាសន្ន។ ជញ្ជាំងធ្វើដោយវត្ថុធាតុដូចខាងក្រោមនេះត្រូវបានសន្មតថាជាអចិន្ត្រៃយ៍ ដូចជាឈើ/ក្តារបន្ទះ/បេតុង/ឥដ្ឋ/ថ្ម/សង្ក័សី/អាលុយមីញ៉ូម /បន្ទះលោហៈធាតុផ្សេងៗ/ហ្វ៊ីប្រូស៊ីម៉ង់ត៍។

អាគារ ឬរចនាសម្ព័ន្ធដែលរួមបញ្ចូលដោយវត្ថុធាតុជញ្ជាំងអចិន្ត្រៃយ៍ និងដំបូលអចិន្ត្រៃយ៍ត្រូវបានចាត់ទុកជាអចិន្ត្រៃយ៍។ អាគារ ឬរចនាសម្ព័ន្ធរួមបញ្ចូលគ្នាដោយសម្ភារៈជញ្ជាំងអចិន្ត្រៃយ៍ និងដំបូលបណ្តោះអាសន្ន ឬវត្ថុធាតុជញ្ជាំងបណ្តោះអាសន្ន និងដំបូលអចិន្ត្រៃយ៍ត្រូវបានចាត់ទុកថា អាគារមានលក្ខណៈពាក់កណ្តាលអចិន្ត្រៃយ៍។ អាគារ ឬរចនា សម្ព័ន្ធរួមបញ្ចូលគ្នាដោយវត្ថុធាតុជញ្ជាំងបណ្តោះអាសន្ន និងដំបូលបណ្តោះអាសន្ន ត្រូវបានចាត់ទុកថាជាអាគារមានលក្ខណៈបណ្តោះអាសន្ន។

តារាង ១០.១.២ បង្ហាញថានៅឆ្នាំ២០១៩ ប្រមាណ ៨៩,០ ភាគរយនៃអាគារលំនៅដ្ឋានជាអាគារមានលក្ខណៈអចិន្ត្រៃយ៍។ ប្រមាណ ៩,៩ ភាគរយនៃអាគារលំនៅដ្ឋាន ជាសំណង់មានលក្ខណៈពាក់កណ្តាលអចិន្ត្រៃយ៍ និង ១,១ ភាគរយ ជារចនាសម្ព័ន្ធមានលក្ខណៈបណ្តោះអាសន្ន។ នៅតំបន់ជនបទប្រមាណ ១០,៥ ភាគរយនៃអាគារលំនៅដ្ឋានជាសំណង់មានលក្ខណៈពាក់កណ្តាលអចិន្ត្រៃយ៍ និងប្រមាណ ១,២ ភាគរយ ជារចនាសម្ព័ន្ធមានលក្ខណៈបណ្តោះអាសន្ន។

១០.២. ចរិតលក្ខណៈគ្រួសារ

១០.២.១. ចំនួន និងទំហំគ្រួសារ

ចំនួនគ្រួសារសរុបដែលបានរាប់នៅខេត្តត្បូងឃ្មុំក្នុងពេលធ្វើជំរឿនឆ្នាំ២០០៨ និង២០១៩ មាន ១៦១.៩៩៤ និង ១៧៨.៩៤២ តាមលំដាប់រៀង។ ក្នុងចំណោមគ្រួសារទាំងនោះគ្រួសារធម្មតា ឬគ្រួសារប្រក្រតី ។ ចំណែកគ្រួសារធម្មតា ឬគ្រួសារប្រក្រតីនៅតំបន់ទីប្រជុំជនឆ្នាំ២០០៨ មានចំនួន ៩.១៧៧ ប្រៀបធៀបនឹងឆ្នាំ២០១៩ បានកើនឡើង ៦.៤៩០ គ្រួសារ ។ នៅជនបទ ១៥២,៨១៧ បើប្រៀបធៀបនឹងឆ្នាំ២០១៩ បានកើនឡើងចំនួន ១០,៤៥៨ គ្រួសារ។

តារាង ១០.២.១ ចំនួនគ្រួសារធម្មតា ឬគ្រួសារប្រក្រតី និងទំហំជាមធ្យមអំឡុងឆ្នាំ២០០៨ និង២០១៩ ខេត្តត្បូងឃ្មុំ

លំនៅដ្ឋាន	គ្រួសារធម្មតា		ការប្រែប្រួល	ទំហំគ្រួសារជាមធ្យម	
	២០០៨	២០១៩	២០០៨-២០១៩	២០០៨	២០១៩
សរុប	១៦១.៩៩៤	១៧៨.៩៤២	១៦.៩៤៨	៤,៧	៤,៣
ទីប្រជុំជន	៩.១៧៧	១៥.៦៦៧	៦.៤៩០	៤,៦	៤,៣
ជនបទ	១៥២.៨១៧	១៦៣.២៧៥	១០.៤៥៨	៤,៧	៤,៣

តារាង ១០.២.១ បានបង្ហាញថាទំហំគ្រួសារជាមធ្យមបានថយចុះពី ៤,៧ នៅឆ្នាំ២០០៨ ទៅ ៤,៣ នៅឆ្នាំ២០១៩ ក្នុងរយៈពេលមួយទសវត្សរ៍នៅថ្នាក់ខេត្ត។ នៅតំបន់ទីប្រជុំជនបានធ្លាក់ចុះ ០,៣ ក្នុងរយៈពេលទសវត្សរ៍នេះ ចំណែកឯនៅជនបទបានថយ ០,៤ ។ និន្នាការនៃការថយចុះទំហំគ្រួសារ គឺស្របជាមួយនឹងការកើនឡើងនៃចំនួនគ្រួសារនៅក្នុងប្រទេស នេះបង្ហាញថាការប្រែប្រួលមួយពីរចនាសម្ព័ន្ធគ្រួសារធំឆ្ពោះទៅគ្រួសារតូច។

តាមរយៈលទ្ធផលនៃការធ្វើជំរឿនបង្ហាញថាគ្រួសារធម្មតាដែលមានសមាជិកចំនួន ៤,៧ នាក់ មានសមាមាត្រស្ត្រីជាមេគ្រួសារ ២៤,៣ ភាគរយ ក្នុងឆ្នាំ២០១៩ តំបន់ទីប្រជុំជន ២៦,២ ភាគរយ និងជនបទ ២៤,១ ភាគរយ។

តារាង ១០.២.៣ ភាគរយនៃគ្រួសារ តាមភេទនៃមេគ្រួសារ និងទំហំគ្រួសារ ខេត្តត្បូងឃ្មុំឆ្នាំ២០១៩

ចរិតលក្ខណៈ	សរុប		
	សរុប	ទីប្រជុំជន	ជនបទ
(១)	(២)	(៣)	(៤)
មេគ្រួសារ			
ប្រុស	៧៥,៧	៧៣,៨	៧៥,៩
ស្រី	២៤,៣	២៦,២	២៤,១
សរុប	១០០,០	១០០,០	១០០,០

សម្គាល់ ៖ មិនរាប់បញ្ចូលគ្រួសារស្ថាប័ន គ្រួសារគ្មានផ្ទះសំបែង គ្រួសាររស់នៅលើទូក គ្រួសារឆ្លងកាត់

១០.២.២. បុរស និងស្ត្រីជាមេគ្រួសារ

ប្រមាណជា ២៤,៣ ភាគរយនៃគ្រួសារដឹកនាំដោយស្ត្រី ។ ស្ត្រីជាមេគ្រួសារភាគច្រើនមានអាយុចន្លោះពី ២៥-៥៩ ឆ្នាំ (តារាង ១០.២.៤) មាន ៨២,៤ ភាគរយ ជំរឿនឆ្នាំ២០១៩ ។

រូប ១០.២.១. ស្ត្រីជាមេគ្រួសារ តាមអាយុ ខេត្តត្បូងឃ្មុំឆ្នាំ២០១៩

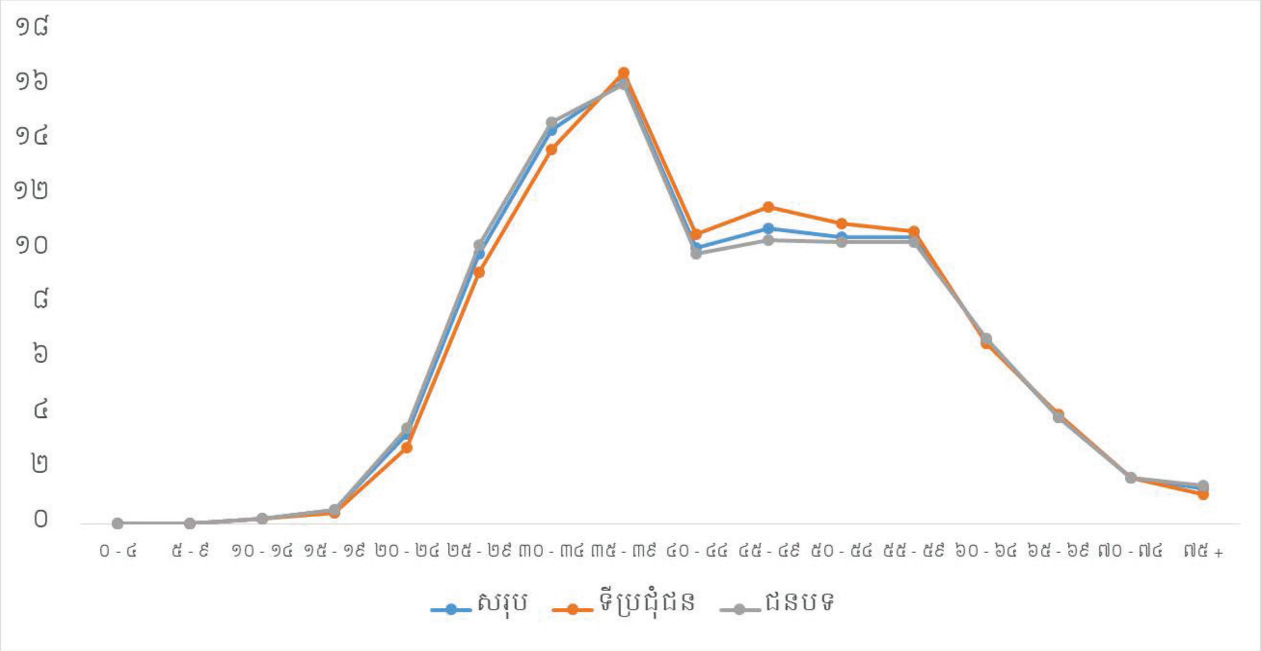

តារាង ១០.២.៤. ការបែងចែកភាគរយនៃមេគ្រួសារ (អាយុ ១០ ឆ្នាំឡើង) តាមតំបន់ និងក្រុមអាយុ ៥ ឆ្នាំ ខេត្តត្បូងឃ្មុំឆ្នាំ ២០១៩

ក្រុមអាយុ	សរុប	ទីប្រជុំជន	ជនបទ
(១)	(២)	(៣)	(៤)
សរុប	១០០,០	១០០,០	១០០,០
១០-១៤	០,២	០,២	០,២
១៥ -១៩	០,៥	០,៤	០,៥
២០ -២៤	៣,៣	២,៨	៣,៥
២៥ -២៩	៩,៩	៩,២	១០,២
៣០ -៣៤	១៤,៤	១៣,៧	១៤,៧
៣៥ -៣៩	១៦,២	១៦,៥	១៦,១
៤០ -៤៤	១០,១	១០,៦	៩,៩
៤៥ -៤៩	១០,៨	១១,៦	១០,៤
៥០ -៥៤	១០,៥	១១,០	១០,៣
៥៥ -៥៩	១០,៥	១០,៧	១០,៣
៦០ -៦៤	៦,៧	៦,៦	៦,៨
៦៥ -៦៩	៣,៩	៤,០	៣,៩
៧០ -៧៤	១,៧	១,៧	១,៧
៧៥+	១,៣	១,១	១,៤

សម្គាល់ ៖ មិនរាប់បញ្ចូលគ្រួសារស្ថាប័ន គ្រួសារគ្មានផ្ទះសំបែង គ្រួសាររស់នៅលើទូក និងគ្រួសារឆ្លងកាត់។

១០.២.៣. ចំនួនបន្ទប់ប្រើប្រាស់ក្នុងគ្រួសារ

ភាគច្រើននៃគ្រួសារ (៦៣,៥ ភាគរយ) មានបន្ទប់តែមួយប៉ុណ្ណោះ។ នៅតំបន់ទីប្រជុំជនមាន ៥៨,៥ ភាគរយនៃគ្រួសារមានមួយបន្ទប់ ២៧,០ ភាគរយ មានពីរបន្ទប់ ៩,៦ ភាគរយនៃគ្រួសារមានបីបន្ទប់ និងប្រមាណ ៤,៩ ភាគរយនៃគ្រួសារដែលរស់នៅលំនៅដ្ឋានមានបួនបន្ទប់ឡើងទៅ។

តារាង ១០.២.៩. ការបែងចែកគ្រួសារតាមស្ថានភាពលំនៅដ្ឋាន ចំនួនបន្ទប់គ្រប់គ្រងដោយគ្រួសារ និងតំបន់ ខេត្តត្បូងឃ្មុំ ឆ្នាំ ២០០៨ និង២០១៩

ស្ថានភាពលំនៅដ្ឋាន	ចំនួនបន្ទប់ដែលគ្រួសារមាន					
	សរុប	១	២	៣	៤	៥ +
(១)	(២)	(៣)	(៤)	(៥)	(៦)	(៧)
២០១៩						
ចំនួនគ្រួសារ **សរុប**	១៧៨.៩៤២	៦៣,៥	២៧,៦	៦,៩	១,៥	០,៥
ផ្ទះផ្ទាល់ខ្លួន	១៦៥.៩៤១	៦២,៧	២៨,១	៧,១	១,៥	០,៥
ផ្ទះជួល	១.៩៤០	៧១,៣	២២,៣	៤,៣	១,៦	០,៥
មិនមែនជាម្ចាស់ផ្ទះ តែជួលមិនបាច់បង់ប្រាក់ឈ្នួល	៩.៨០០	៧២,៥	២១,៩	៤,៣	០,៩	០,៤
មូលដ្ឋានផ្សេងទៀត	១.២៦១	៨១,០	១៤,៨	២,០	១,០	១,៣
ចំនួនគ្រួសារ **ទីប្រជុំជន**	១៥.៦៦៧	៥៨,៥	២៧,០	៩,៦	៣,២	១,៧
ផ្ទះផ្ទាល់ខ្លួន	១៣.៧១៨	៥៦,៣	២៨,១	១០,៤	៣,៤	១,៨
ផ្ទះជួល	៦៨៨	៧២,៨	១៨,៩	៤,៩	២,៥	០,៩
មិនមែនជាម្ចាស់ផ្ទះ តែជួលមិនបាច់បង់ប្រាក់ឈ្នួល	៦៤០	៦៦,៦	២២,២	៦,៩	២,៥	១,៩
មូលដ្ឋានផ្សេងទៀត	៦២១	៨១,៦	១៧,៤	០,៥	០,០	០,៥
ចំនួនគ្រួសារ **ជនបទ**	១៦៣.២៧៥	៦៤,០	២៧,៦	៦,៦	១,៣	០,៤
ផ្ទះផ្ទាល់ខ្លួន	១៥២.២២៣	៦៣,៣	២៨,១	៦,៨	១,៤	០,៤
ផ្ទះជួល	១.២៥២	៧០,៥	២៤,២	៣,៩	១,១	០,២
មិនមែនជាម្ចាស់ផ្ទះ តែជួលមិនបាច់បង់ប្រាក់ឈ្នួល	៩.១៦០	៧២,៩	២១,៨	៤,១	០,៨	០,៣
មូលដ្ឋានផ្សេងទៀត	៦៤០	៨០,៣	១២,២	៣,៤	២,០	២,០
២០០៨						
ចំនួនគ្រួសារ **សរុប**	១៦១.៩៩៤	៧៨,៦	១៧,០	៣,៨	០,៥	០,២
ផ្ទះផ្ទាល់ខ្លួន	១៤៦.៩៦៧	៧៨,២	១៧,៣	៣,៩	០,៥	០,១
ផ្ទះជួល	១.៤៩៣	៧៩,៦	១៥,៨	៣,២	០,៩	០,៤
មិនមែនជាម្ចាស់ផ្ទះ តែជួលមិនបាច់បង់ប្រាក់ឈ្នួល	១២.២០២	៨២,៧	១៤,៥	២,៤	០,៣	០,១
មូលដ្ឋានផ្សេងទៀត	១.៣៣២	៨៨,៦	៨,៦	១,៧	០,៥	០,៦
ចំនួនគ្រួសារ **តំបន់ទីប្រជុំជន**	៩.១៧៧	៧១,០	២១,១	៦,០	១,៣	០,៦
ផ្ទះផ្ទាល់ខ្លួន	៦.៦៦០	៦៤,៦	២៥,៤	៧,៦	១,៦	០,៨
ផ្ទះជួល	៣២០	៧៧,២	១៩,១	២,៨	០,៦	០,៣
មិនមែនជាម្ចាស់ផ្ទះ តែជួលមិនបាច់បង់ប្រាក់ឈ្នួល	១.៧៥៨	៨៨,១	៩,៥	១,៩	០,៣	០,១
មូលដ្ឋានផ្សេងទៀត	៤៣៩	៩៥,៩	៣,០	១,១	០,០	០,០
ចំនួនគ្រួសារ **ជនបទ**	១៥២.៨១៧	៧៩,១	១៦,៨	៣,៦	០,៤	០,១
ផ្ទះផ្ទាល់ខ្លួន	១៤០.៣០៧	៧៨,៨	១៦,៩	៣,៧	០,៤	០,១
ផ្ទះជួល	១.១៧៣	៨០,៣	១៤,៩	៣,៣	១,០	០,៤
មិនមែនជាម្ចាស់ផ្ទះ តែជួលមិនបាច់បង់ប្រាក់ឈ្នួល	១០.៤៤៤	៨១,៨	១៥,៣	២,៥	០,៣	០,១
មូលដ្ឋានផ្សេងទៀត	៨៩៣	៨៥,០	១១,៤	២,០	០,៧	០,៩

សម្គាល់ ៖ មិនរាប់បញ្ចូលគ្រួសារស្ថាប័ន គ្រួសារគ្មានផ្ទះសំបែង គ្រួសាររស់នៅលើទូក និងគ្រួសារឆ្លងកាត់។

១០.៣. សម្ភារៈប្រើប្រាស់ក្នុងគ្រួសារ

១០.៣.១. ទឹកសម្រាប់ទទួលទាន

ដូចជំរឿនឆ្នាំ២០០៨ ដែរព័ត៌មានអំពីសម្ភារៈប្រើប្រាស់នៅក្នុងគ្រួសារត្រូវបានប្រមូលក្នុងជំរឿនឆ្នាំ២០១៩ ។ ដោយឡែក សម្រាប់ការប្រមូលព័ត៌មានអំពីប្រភពទឹកស្អាតសម្រាប់ទទួលទាន រួមមានទឹកបំពង់បណ្តាញក្នុងលំនៅដ្ឋាន ទឹកបំពង់បណ្តាញក្នុងទីធ្លា/បរិវេណលំនៅដ្ឋាន ទឹកបំពង់សាធារណៈ អណ្តូងស្នប់/អណ្តូងខួង អណ្តូងជីកមានគម្រប ការពារ ទឹកភ្លៀង និងទឹកដប/ទឹកពិសាដប។ ប្រមាណ ៥៥,៨ ភាគរយ នៃគ្រួសារខេត្តត្បូងឃ្មុំមានប្រភពទឹកស្អាតសម្រាប់ប្រើប្រាស់នៅឆ្នាំ២០១៩ (តារាង ១០.៣.១)។ នៅតំបន់ទីប្រជុំជនមានភាគរយខ្ពស់នៃគ្រួសារដែលមានប្រភពទឹកស្អាតសម្រាប់ទទួលទាន (៩៥,៣ ភាគរយ)។ ម្យ៉ាងវិញទៀត ប្រមាណ ៧៣,២ ភាគរយ នៃគ្រួសារនៅតំបន់ទីប្រជុំជនមានប្រភពផ្គត់ផ្គង់ទឹកស្អាតសម្រាប់ទទួលទាននៅក្នុងបរិវេណគេហដ្ឋានរបស់ពួកគេ។ ប៉ុន្តែនៅជនបទមានតែ ៥៧,៩ ភាគរយ ប៉ុណ្ណោះដែលមានប្រភពទឹកស្អាតសម្រាប់ទទួលទាននៅក្នុងគេហដ្ឋាន។ តាមតួលេខនេះបានបញ្ជាក់ឲ្យឃើញថាការផ្គត់ផ្គង់ទឹកស្អាតសម្រាប់ប្រើប្រាស់នៅក្នុងគេហដ្ឋានរបស់ប្រជាជន ខេត្តត្បូងឃ្មុំមានការរីកចម្រើនជាងឆ្នាំ២០០៨ ជាពិសេសនៅតំបន់ជនបទ។

រូប ១០.៣.១. ភាគរយនៃគ្រួសារ តាមទីតាំងប្រភពទឹកសម្រាប់ទទួលទាន និងតំបន់ ខេត្តត្បូងឃ្មុំឆ្នាំ២០១៩

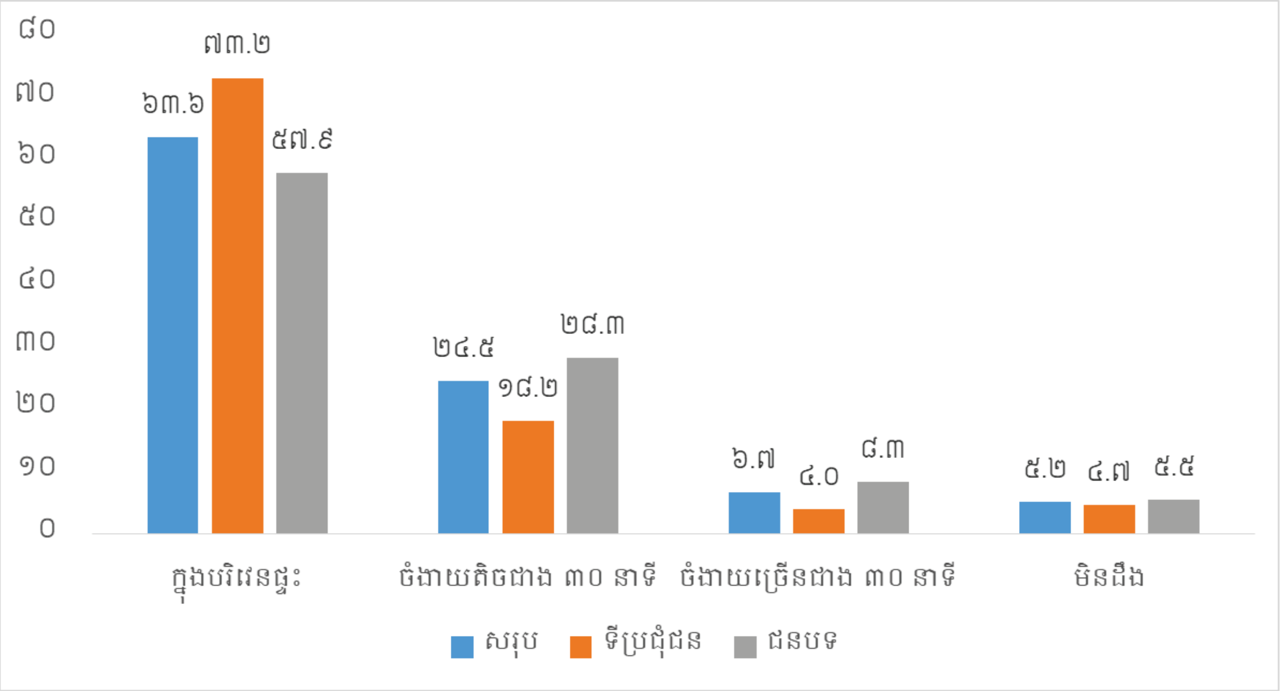

តារាង ១០.៣.១. ការបែងចែកភាគរយគ្រួសារ តាមប្រភពទឹកចម្បងសម្រាប់ទទួលទាន ខេត្តត្បូងឃ្មុំឆ្នាំ២០១៩

តាមប្រភពទឹកចម្បងសម្រាប់ទទួលទាន	សរុប	ទីប្រជុំជន	ជនបទ
(១)	(២)	(៣)	(៤)
២០១៩			
សរុប	១០០,០	១០០,០	១០០,០
ទឹកម៉ាស៊ីនបណ្តាញ	១៤,១	២១,២	១៣,៤
ទឹកបំពងបណ្តាញក្នុងទីធ្លា/បរិវេណផ្ទះ	៣,០	៥,១	២,៧
ទឹកបំពង់សាធារណៈ	៣,២	៣,៩	៣,១
ទឹកអណ្តូងស្នប់	៥១,២	៥៥,៨	៥០,៨
អណ្តូងជីកមានគម្រប	១០,៨	៧,៦	១១,១
អណ្តូងជីកគ្មានគម្រប	១០,១	២,៨	១០,៨
ទឹកចេញក្រោមដីមានការការពារ	០,២	០,១	០,២
ទឹកចេញក្រោមដីគ្មានការការពារ	០,១	០,០	០,១
ទឹកភ្លៀង	០,២	០,៣	០,១
ទឹកចេញក្រោមដី ទន្លេ អូរ បឹងត្រពាំង។ល។	០,៥	០,១	០,៦
ទិញទឹកឡានស៊ីទែន	២,១	១,០	២,២
ទិញទឹកធុងរទេះ	០,៥	០,១	០,៥
ទឹកដប/ទឹកពិសារដប	៣,០	១,២	៣,២
ប្រភពទឹកផ្សេងទៀត	១,០	០,៦	១,០
២០០៨			
សរុប	១០០,០	១០០,០	១០០,០
ទឹកម៉ាស៊ីនបណ្តាញ	៥,៩	១៣,៤	៥,៥
ទឹកអណ្តូងស្នប់	២៧,០	៥០,៥	២៥,៦
អណ្តូងជីកមានគម្រប	៨,៥	៨,០	៨,៦
អណ្តូងជីកគ្មានគម្រប	៤៦,៥	២៤,៥	៤៧,៩
ទឹកភ្លៀង	០,៣	០,០	០,៣
ទឹកចេញក្រោមដី ទន្លេ អូរ បឹងត្រពាំង។ល។	៥,០	០,៧	៥,៣
ទឹកទិញ	៥,៥	២,១	៥,៧
ប្រភពទឹកផ្សេងទៀត	១,៣	០,៩	១,៣

១. *នៅឆ្នាំ ២០០៨ ព័ត៌មានប្រមូលតែទឹកម៉ាស៊ីនបណ្តាញ ហើយមិនបានបំបែកសម្រាប់អណ្តូង "ទឹកបំពងបណ្តាញក្នុងក្នុងទីធ្លា/បរិវេណផ្ទះ" និង "ទឹកបំពង់សាធារណៈ" ឡើយ។
២. *នៅឆ្នាំ ២០០៨ មិនបានព័ត៌មានទាក់ទងនឹង "ទឹកចេញក្រោមដីមានការការពារ " និង "ចេញក្រោមដីគ្មានការការពារ" ឡើយ។
៣. *នៅឆ្នាំ ២០០៨ ព័ត៌មានប្រមូលតែទឹកទិញ ហើយមិនបានបំបែកសម្រាប់ "ទិញទឹកឡានស៊ីទែន" "ទិញទឹកធុងរទេះ" និង "ទឹកដប/ទឹកពិសាដប" ឡើយ។

១០.៣.២. ប្រភពបំភ្លឺសំខាន់ៗ

តាមលទ្ធផលការធ្វើជំរឿនប្រជាជនឆ្នាំ២០១៩ គ្រួសារនៅខេត្តត្បូងឃ្មុំភាគច្រើនបានប្រើប្រាស់អគ្គិសនីបណ្តាញសម្រាប់បំភ្លឺ។ តារាង ១០.៣.២ បានបង្ហាញថាប្រមាណ ៨៤,០ ភាគរយ នៃគ្រួសារនៅខេត្តត្បូងឃ្មុំប្រើប្រាស់អគ្គិសនី (រួមមាន អគ្គិសនីបណ្តាញ ម៉ាស៊ីនភ្លើង និងទាំងពីរប្រភព) នៅឆ្នាំ២០១៩ បានកើនឡើងខ្លាំងប្រៀបធៀបនឹងឆ្នាំ២០០៨ មាន ២៣,២ ភាគរយ ។ ដោយឡែកប្រមាណ ៩៦,៩ ភាគរយនៃគ្រួសារនៅតំបន់ទីប្រជុំជនប្រើប្រាស់អគ្គិសនីសម្រាប់

បំភ្លឺ ចំណែកគ្រួសារនៅជនបទមាន ៧៦,៩ ភាគរយ។ តាមតួលេខខាងលើបញ្ជាក់ថារយៈពេលជាងមួយទសវត្សរ៍នេះ ភាគច្រើនលើសលប់នៃគ្រួសារខេត្តត្បូងឃ្មុំបានប្រើប្រាស់អគ្គិសនីជាប្រភពបំភ្លឺ ។

រូប ១០.៣.២. ភាគរយនៃគ្រួសារ តាមប្រភពបំភ្លឺចម្បង និងតំបន់ ខេត្តត្បូងឃ្មុំឆ្នាំ២០១៩

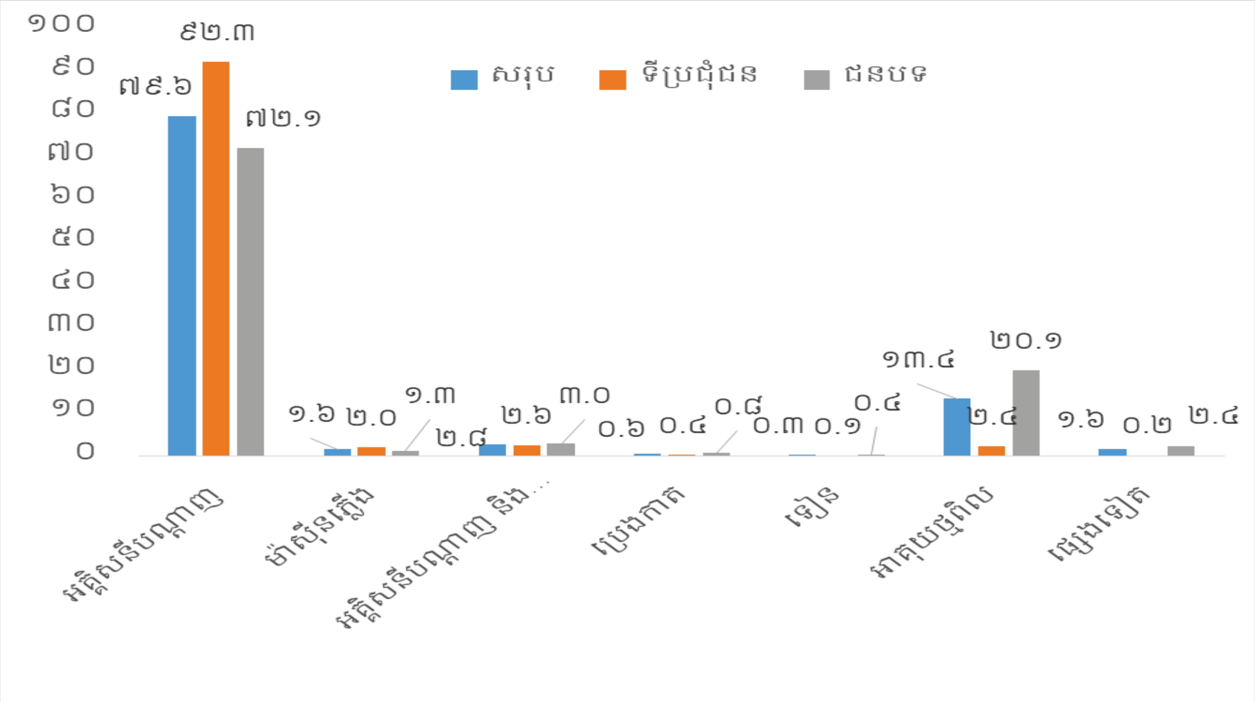

តារាង ១០.៣.២. ភាគរយនៃគ្រួសារ តាមប្រភពបំភ្លឺចម្បងប្រើប្រាស់ ខេត្តត្បូងឃ្មុំឆ្នាំ២០០៨ និង ២០១៩

ស្ថានភាពលំនៅដ្ឋាន	សរុប	ទីប្រជុំជន	ជនបទ
(១)	(២)	(៣)	(៤)
២០១៩			
សរុប	១០០,០	១០០,០	១០០,០
អគ្គិសនីបណ្តាញ	៨៤,៩	៩៥,៤	៨៣,៩
ម៉ាស៊ីនភ្លើង	១,២	១,៣	១,២
អគ្គិសនីបណ្តាញ និងម៉ាស៊ីនភ្លើង	២,១	១,២	២,២
ប្រេងកាត	០,៥	០,៦	០,៥
ទៀន	០,៤	០,២	០,៤
អាគុយថ្មពិល	១០,៤	១,២	១១,៣
ផ្សេងទៀត	០,៥	០,១	០,៥
២០០៨			
សរុប	១០០,០	១០០,០	១០០,០
អគ្គិសនីបណ្តាញ	១៨,៣	៦៤,៤	១៥,៥
ម៉ាស៊ីនភ្លើង	២,២	៣,៩	២,១
អគ្គិសនីបណ្តាញ និងម៉ាស៊ីនភ្លើង	២,៦	១២,១	២,១
ប្រេងកាត	៣៦,៩	១០,៤	៣៨,៤
ទៀន	០,៤	០,៤	០,៤
អាគុយថ្មពិល	៣៩,៥	៨,៧	៤១,៤
ផ្សេងទៀត	០,១	០,០	០,១

១០.៣.៣. បង្គន់អនាម័យ

តាមលទ្ធផលជំរឿនឆ្នាំ២០១៩ ការប្រើប្រាស់បង្គន់អនាម័យនៅខេត្តត្បូងឃ្មុំមានការរីកចម្រើនខ្លាំងក្នុងរយៈពេលមួយទសវត្ស។ តារាង ១០.៣.៣ បានបង្ហាញថានៅឆ្នាំ២០១៩ មាន ៧២,៥ ភាគរយនៃគ្រួសារខេត្តត្បូងឃ្មុំមានបង្គន់អនាម័យ ប្រើប្រាស់ ប្រៀបធៀបនឹងឆ្នាំ២០០៨ បានកើនឡើងយ៉ាងខ្លាំងពី ១១,៨ ភាគរយ ។ គ្រួសារខេត្តត្បូងឃ្មុំឆ្នាំ២០១៩ ជាង ៨ គ្រួសារក្នុងចំណោម ១០ គ្រួសារនៅតំបន់ទីប្រជុំជមានបង្គន់អនាម័យប្រើប្រាស់ និងជាង ៧ គ្រួសារនៅជនបទ។ ក្នុងនោះប្រមាណ ១៨,៨ ភាគរយនៃគ្រួសារមានបង្គន់អនាម័យនៅតំបន់ទីប្រជុំជន ប្រើប្រាស់បង្គន់ចាក់ទឹក ឬ(ចុចបង្ហូរទឹក) តភ្ជាប់ទៅប្រព័ន្ធលូ ចំណែកឯនៅជនបទមានត្រឹមតែ ១៤,៧ ភាគរយ ។ ប្រមាណ ៤៥,១ ភាគរយនៃគ្រួសារនៅតំបន់ទីប្រជុំជនបានប្រើប្រាស់បង្គន់ចាក់ទឹក ឬ(ចុចបង្ហូរទឹក) តភ្ជាប់អាងស្តុក ឬរណ្តៅ និងនៅជនបទមាន ៣៨,៨ ភាគរយ។

តារាង ១០.៣.៣. ការបែងចែកភាគរយនៃគ្រួសារ តាមការប្រើប្រាស់បង្គន់ និងប្រភេទបង្គន់ ខេត្តត្បូងឃ្មុំឆ្នាំ២០០៨ និង២០១៩

ការប្រើប្រាស់បង្គន់ និងប្រភេទបង្គន់	សរុប	ទីប្រជុំជន	ជនបទ
(១)	(២)	(៣)	(៤)
២០១៩			
សរុប	១០០,០	១០០,០	១០០,០
គ្រួសារគ្មានបង្គន់ប្រើប្រាស់	២៧,៥	១៧,៨	២៨,៤
បង្គន់ចាក់ទឹក ឬចុចបង្ហូរទឹកតភ្ជាប់ប្រព័ន្ធលូ	១៥,០	១៨,៨	១៤,៧
បង្គន់ចាក់ទឹក ឬចុចបង្ហូរទឹកតភ្ជាប់ទៅបណ្តាញ ឬរណ្តៅ	៣៩,៣	៤៥,១	៣៨,៨
បង្គន់ចាក់ទឹក ឬចុចបង្ហូរទឹកទៅកន្លែងផ្សេង (បង្ហូរទឹក អាងស្តុក ឬរណ្តៅ)	១០,៣	១២,១	១០,២
បង្គន់រណ្តៅមានចានបង្គន់សម្រាប់បត់ជើង	៣,៥	៣,០	៣,៥
បង្គន់រណ្តៅគ្មានផែនបង្គន់សម្រាប់បត់ជើង	២,២	១,៦	២,៣
បង្គន់បទជើងទន្លាក់ ឬក្នុងទឹក (ត្រពាំង/ បឹង/ទន្លេ/សមុទ្រ)	០,៧	០,២	០,៧
បង្គន់ផ្សេងទៀត	១,៥	១,៣	១,៥
២០០៨			
សរុប	១០០,០	១០០,០	១០០,០
គ្រួសារគ្មានបង្គន់ប្រើប្រាស់	៧៨,២	៤២,៦	៨០,៣
បង្គន់ចាក់ទឹក ឬចុចបង្ហូរទឹកតភ្ជាប់ប្រព័ន្ធលូ	៥,០	១៤,១	៤,៥
បង្គន់ចាក់ទឹក ឬចុចបង្ហូរទឹកតភ្ជាប់ទៅបណ្តាញ ឬរណ្តៅ	១១,១	៣៥,៤	៩,៦
រណ្តៅ	៥,៤	៧,៦	៥,២
បង្គន់ផ្សេងទៀត	០,៤	០,៤	០,៤

សម្គាល់ ៖ ១.*នៅឆ្នាំ ២០០៨ មិនមានព័ត៌មាន "បង្គន់ចាក់ទឹក ឬ(មិនបង្ហូរទៅអាងស្តុក ឬរណ្តៅ) បង្ហូរទៅកន្លែងផ្សេង (ចុចបង្ហូរទឹក)" និង "បង្គន់បទជើងទន្លាក់ ឬក្នុងទឹក (ត្រពាំង/បឹង/ទន្លេ/សមុទ្រ)" ឡើយ។

២.*នៅឆ្នាំ ២០០៨ ព័ត៌មានប្រមូលតែបង្គន់ប្រភេទរណ្តៅ ហើយមិនបានបំបែកសម្រាប់ "បង្គន់រណ្តៅមានចានបង្គន់សម្រាប់បត់ជើង" និង "បង្គន់រណ្តៅគ្មានផែនបង្គន់សម្រាប់បត់ជើង" ឡើយ។

១០.៣.៤. ឥន្ធនៈសម្រាប់ចម្អិន

តាមរយៈការធ្វើជំរឿនឆ្នាំ២០០៨ និង២០១៩ បានបង្ហាញថានិន្នាការនៃគ្រួសារខេត្តត្បូងឃ្មុំប្រើប្រាស់ឧសសម្រាប់ចម្អិនអាហារមានការថយចុះ ចំណែកឯគ្រួសារដែលប្រើប្រាស់ឧស្ម័នហ្គាសបានកើនឡើងជាលំដាប់។ ទោះបីជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ឧសនៅតែជាឥន្ធនៈចម្បងសម្រាប់ចម្អិនអាហារនៅតំបន់ជនបទ។ តារាង ១០.៣.៥ បានបង្ហាញថាប្រមាណ ៨២,០ ភាគរយនៃគ្រួសារខេត្តត្បូងឃ្មុំបានប្រើប្រាស់ឧសសម្រាប់ចម្អិនអាហារ នៅតំបន់ទីប្រជុំជនមានតែ ៦០,៨ ប៉ុណ្ណោះ ប៉ុន្តែបើនៅជនបទ ៨៤,៤ ភាគរយ ច្រើនជិតពីដងបើប្រៀបធៀបនឹងតំបន់ទីប្រជុំជន។ ប្រមាណ ១៣,០ នៃប្រជាជនខេត្តត្បូងឃ្មុំប្រើប្រាស់ឧស្ម័នហ្គាសសម្រាប់ចម្អិនអាហារ ចំណែកឯនៅតំបន់ទីប្រជុំជនវិញមាន ៣២,៣ ភាគរយ និងជនបទមានតែ ១៩,៩ ភាគរយ ប៉ុណ្ណោះ។

តារាង ១០.៣.៥. គ្រួសារតាមប្រភេទឥន្ធនៈប្រើប្រាស់ចម្អិនអាហារតាមលំនៅដ្ឋាន ខេត្តត្បូងឃ្មុំឆ្នាំ១៩៩៨ ២០០៨ និង២០១៩

ប្រភេទឥន្ធនៈប្រើប្រាស់ចម្អិនអាហារ	សរុប	ទីប្រជុំជន	ជនបទ
(១)	(២)	(៣)	(៤)
២០១៩			
សរុប	១០០,០	១០០,០	១០០,០
ឧស	៨២,០	៦០,៨	៨៤,៤
ធ្យូងឈើ ធ្យូងថ្ម	១,៧	៣,២	១,៦
ប្រេងកាត	០,៣	០,៣	០,៣
ឧស្ម័ន និងហ្គាស	១៣,០	៣២,៣	១០,៩
អគ្គិសនី	២,៨	៣,២	២,៨
គ្មាន	០,១	០,១	០,១
ផ្សេងទៀត	០,០	០,១	០,០
២០០៨			
សរុប	១០០,០	១០០,០	១០០,០
ឧស	៩៦,១	៨៥,៤	៩៦,៧
ធ្យូងឈើ ធ្យូងថ្ម	១,៥	៥,៩	១,២
ប្រេងកាត	០,៣	០,៣	០,៣
ឧស្ម័ន និងហ្គាស	១,៦	៧,៥	១,៣
អគ្គិសនី	០,៣	០,៧	០,៣
គ្មាន	០,២	០,១	០,២
ផ្សេងទៀត	០,១	០,០	០,១

១០.៣.៥. ការប្រើប្រាស់អ៊ីនធឺណិត

ជំរឿនឆ្នាំ២០១៩ គ្រួសារនៅក្នុងខេត្តត្បូងឃ្មុំមានការកើនឡើងក្នុងការប្រើប្រាស់អ៊ីនធឺណិតដោយសារតែពិភពលោកមានភាពរីកចម្រើនខ្លាំងនូវវិស័យបច្ចេកវិទ្យា ជាពិសេសទូរស័ព្ទចល័តដែលអាចប្រើប្រាស់ជាមួយនឹងប្រព័ន្ធអ៊ីនធឺណិតបាន ម្យ៉ាងវិញទៀតប្រជាជនខេត្តត្បូងឃ្មុំភាគច្រើនមានប្រើប្រាស់អ៊ីនធឺណិត។ រូប ១០.៣.៦ បានបង្ហាញឲ្យឃើញថា ៤៥,៨ ភាគរយនៃគ្រួសារនៅខេត្តត្បូងឃ្មុំមានប្រើប្រាស់អ៊ីនធឺណិត ក្នុងនោះនៅផ្ទះ ២១,០ ភាគរយ ប្រើប្រាស់អ៊ីនធឺណិតនៅទីសាធារណៈ ៤,២ ភាគរយ និងប្រើអ៊ីនធឺណិតនៅផ្ទះ និងសាធារណៈ ២០,៦ ភាគរយ។ ភាគរយនៃគ្រួសារនៅ

តំបន់ទីប្រជុំជនប្រើប្រាស់អ៊ីនធឺណិតខ្ពស់ជាង(៥៥,៣ ភាគរយ) បើប្រៀបធៀបទៅនឹងភាគរយនៃគ្រួសារនៅជនបទ (៤៤,៩ ភាគរយ)។

រូប ១០.៣.៣. ការបែងចែកភាគរយនៃគ្រួសារតាមការប្រើប្រាស់អ៊ីនធឺណិត តំបន់ ខេត្តត្បូងឃ្មុំឆ្នាំ២០១៩

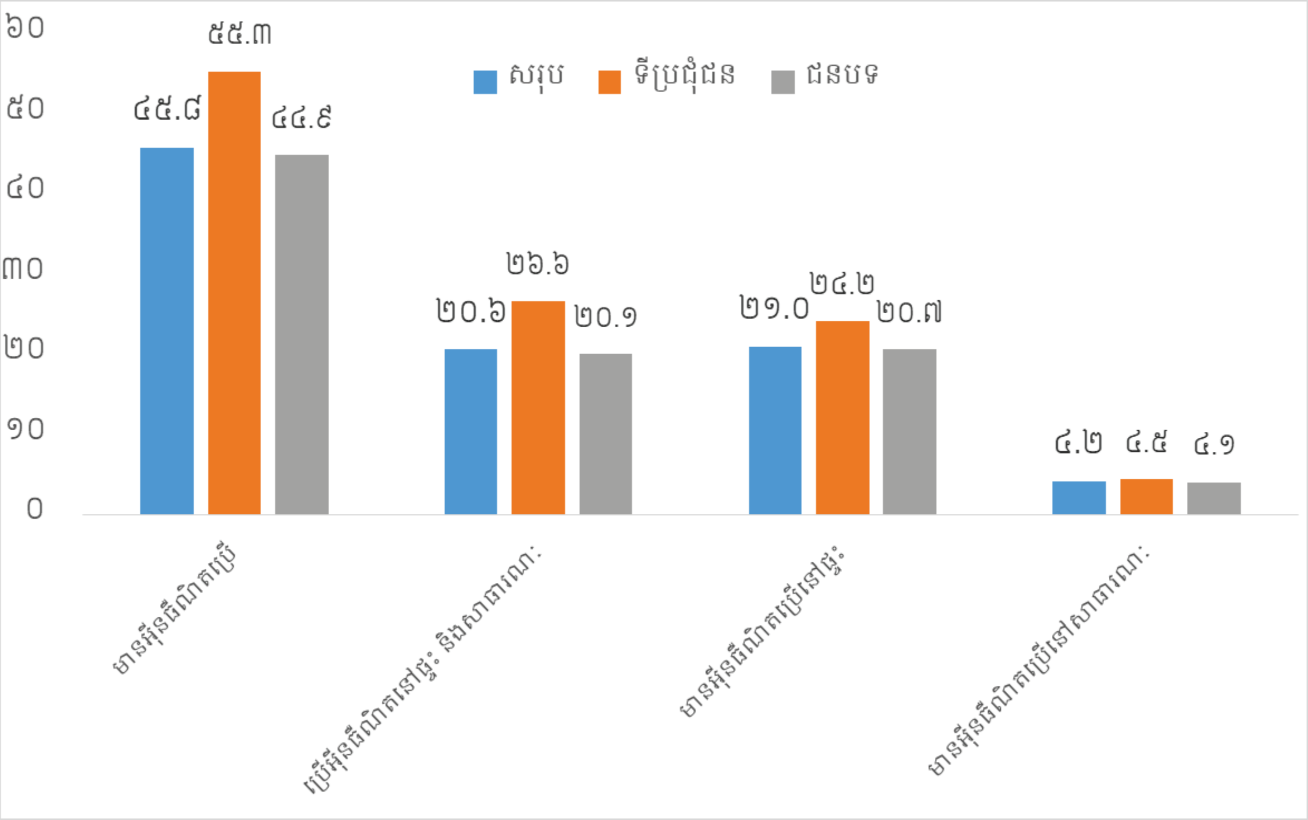

១០.៣.៦. សម្ភារៈប្រើប្រាស់ផ្ទាល់ខ្លួន

ព័ត៌មានអំពីប្រភេទ និងចំនួនសម្ភារៈប្រើប្រាស់ក្នុងគ្រួសារត្រូវបានប្រមូលក្នុងជំរឿននៅឆ្នាំ ២០០៨ និងឆ្នាំ ២០១៩ ព័ត៌មាននេះបានផ្តល់នូវសូចនាករនៃលក្ខខ័ណ្ឌសេដ្ឋកិច្ចរបស់ប្រជាជនខេត្តត្បូងឃ្មុំ។ លទ្ធផលជំរឿនឆ្នាំ ២០១៩ បានបង្ហាញថា ភាគរយនៃគ្រួសារទូទាំងខេត្តត្បូងឃ្មុំដែលមានទូរទស្សន៍ផ្ទាល់ខ្លួនសម្រាប់ប្រើប្រាស់ ៥៩,៤ នៅតំបន់ទីប្រជុំជន មាន ៧២,៥ ភាគរយ និងនៅជនបទមាន ៥៨,១ ភាគរយ (តារាង ១០.៣.៦)។ ទន្ទឹមនឹងនេះ ប្រមាណ ៩០,៣ ភាគរយនៃគ្រួសារមានទូរសព្ទ័ដៃនៅទូទាំងខេត្តត្បូងឃ្មុំខណៈដែលគ្រួសារនៅតំបន់ទីប្រជុំជនមាន ៩២,២ ភាគរយ និងគ្រួសារនៅជនបទមាន ៩០,១ ភាគរយ។ នៅតំបន់ទីប្រជុំជនគ្រួសារដែលមានម៉ូតូប្រើប្រាស់ផ្ទាល់ខ្លួនប្រមាណ ៨៣,៨ ភាគរយ និងប្រមាណ ៨២,៨ ភាគរយនៅជនបទ។ ចំណែកឯគ្រួសារដែលមានរថយន្ត(រថយន្តដឹកទំនិញធុនតូចឬធំ ឬរថយន្តសម្រាប់ប្រើប្រាស់ផ្ទាល់ខ្លួន) មានតែ ៧,១ ភាគរយប៉ុណ្ណោះនៅខេត្តត្បូងឃ្មុំ។ កង់ជាកម្មសិទ្ធិប្រើប្រាស់ផ្ទាល់ខ្លួនមាន ៥០,៩ ភាគរយនៃគ្រួសារនៅតំបន់ទីប្រជុំជន និងនៅជនបទមាន ៥០,១ ភាគរយ។ យោងតាមលទ្ធផលខាងលើអាចនិយាយបានថា ម៉ូតូនៅតែជាមធ្យោបាយធ្វើដំណើរពេញនិយមរបស់ប្រជាជនខេត្តត្បូងឃ្មុំជាពិសេសនៅតំបន់ទីប្រជុំជន។ ចំណែកឯទូរទស្សន៍ នៅតែជាការពេញនិយមរបស់ប្រជាជនខេត្តត្បូងឃ្មុំទាំងនៅតំបន់ទីប្រជុំជន និងជនបទ ដោយសារតែមានការកើនឡើងនៃភាគរយគ្រួសារបានប្រើប្រាស់អគ្គិសនីនៅទូទាំងប្រទេស នេះបង្ហាញឲ្យឃើញពីការផ្លាស់ប្តូរជីវភាពរស់នៅរបស់ប្រជាជនខេត្តត្បូងឃ្មុំ។

តារាង ១០.៣.៦. ការបែងចែកគ្រួសារ តាមប្រភេទ និងចំនួនឧបករណ៍ប្រើប្រាស់ផ្ទាល់ខ្លួន ខេត្តត្បូងឃ្មុំឆ្នាំ២០០៨ និង ២០១៩

ប្រភេទសម្ភារៈប្រើប្រាស់	សរុប	ទីប្រជុំជន	ជនបទ
(១)	(២)	(៣)	(៤)
២០១៩			
វិទ្យុ/ម៉ាញ៉េ	១៤,១	១២,៧	១៤,២
ទូរទស្សន៍	៥៩,៤	៧២,៥	៥៨,១
ទូរស័ព្ទលើតុ	១,២	១,៣	១,២
ទូរស័ព្ទដៃ	៩០,៣	៩២,២	៩០,១
កុំព្យូទ័រផ្ទាល់ខ្លួន	៣,៣	៦,០	៣,០
កង់	៥០,២	៥០,៩	៥០,១
ម៉ូតូ	៨២,៩	៨៣,៨	៨២,៨
ទូរទឹកកក	១០,៩	២៤,៧	៩,៥
ម៉ាស៊ីនបោក	៥,៥	១៦,៦	៤,៥
កង្ហារ	៧៩,០	៩០,១	៧៨,០
ម៉ាស៊ីនត្រជាក់	២,៥	៩,៧	១,៨
រថយន្ត/រថយន្តដឹកទំនិញធុនតូច/ធំ	៧,១	១៦,៣	៦,៣
ទូក/កាណូត	២,៨	០,២	៣,០
ត្រាក់ទ័រធុនធំ/តូច	០,៨	០,៥	០,៨
គោយន្ត	៩,៦	៣,១	១០,២
២០០៨			
វិទ្យុ/ម៉ាញ៉េ	៣៥,៩	៣៧,៣	៣៥,៨
ទូរទស្សន៍	៥២,៣	៧៣,៦	៥១,១
ទូរស័ព្ទលើតុ	០,៧	១,១	០,៧
ទូរស័ព្ទដៃ	៣៣,១	៦០,៤	៣១,៥
កុំព្យូទ័រផ្ទាល់ខ្លួន	១,១	២,៨	១,០
កង់	៦៩,៧	៧៨,០	៦៩,២
ម៉ូតូ	៤៩,២	៦១,៩	៤៨,៤
រថយន្ត/រថយន្តដឹកទំនិញធុនតូច/ធំ	៣,២	៨,៣	២,៩
ទូក/កាណូត	៣,៦	០,២	៣,៨
ត្រាក់ទ័រធុនធំ/តូច	០,៥	០,៣	០,៥
គោយន្ត	៤,០	១,៧	៤,២

ជំពូក ១១

សេចក្តីសង្ខេប និងការសន្និដ្ឋាន

១១.១. សូចនាករប្រជាសាស្ត្រ

តាមលទ្ធផលចុងក្រោយនៃជំរឿនទូទៅប្រជាជនខេត្តត្បូងឃ្មុំ ឆ្នាំ២០១៩ មាន ៧៧៦.៨៤១ នាក់ ក្នុងនោះតំបន់ទីប្រជុំជន មាន ៦៧.៩៤៦ នាក់ ឬ ៨,៧ ភាគរយ និងជនបទមាន ៧០៨.៨៩៥ នាក់ ឬ ៩១,៣ ភាគរយ។

លទ្ធផលចុងក្រោយនៃជំរឿនទូទៅប្រជាជននៅខេត្តត្បូងឃ្មុំ ឆ្នាំ២០១៩ តាមវិធីសាស្ត្រឃើញរាប់ ចំនួនប្រជាជនខេត្តត្បូងឃ្មុំសរុបកើនឡើង ២២.៨៤១ នាក់ ត្រូវនឹង ៣,០ ភាគរយ ក្នុងរយៈពេល ១១ ឆ្នាំ ចន្លោះឆ្នាំ២០០៨ និង ២០១៩ ក្នុងអត្រាកំណើនប្រចាំឆ្នាំ ០,៣ ភាគរយ តែនៅតំបន់ទីប្រជុំជនត្បូងឃ្មុំបានកើន ៤,៣ ភាគរយក្នុងមួយឆ្នាំ។

១១.២. ការបែងចែកប្រជាជន

ដង់ស៊ីតេ ប្រជាជនខេត្តត្បូងឃ្មុំមាន ១៤៨ នាក់ ក្នុងមួយគីឡូម៉ែត្រការ៉េកើនឡើង ៤ នាក់ ក្នុងមួយគីឡូម៉ែត្រការ៉េ ពី ១៦៤ នាក់ នៅឆ្នាំ ២០០៨ ។

ដង់ស៊ីតេប្រជាជនមានការប្រែប្រួលតាមបរិមាណប្រជាជន និងផ្ទៃដីតាមស្រុកនិមួយៗ។ ដង់ស៊ីតេប្រជាជនក្រុងសួងខ្ពស់ជាងគេ (៣២៥ នាក់ ក្នុងមួយគីឡូម៉ែត្រការ៉េ) បន្ទាប់មកអូររាំងឪ (២៣៥ ក្នុងមួយគីឡូម៉ែត្រការ៉េ) និងមេមត់មានដង់ស៊ីតេប្រជាជនទាបជាងគេ (១០០ ក្នុងមួយគីឡូម៉ែត្រការ៉េ)។

នៅខេត្តត្បូងឃ្មុំមានប្រជាជនកាន់ព្រះពុទ្ធសាសនាមានចំនួនភាគរយលើសលប់ក្នុងចំណោមប្រជាជន។ អ្នកកាន់សាសនាគ្រឹសាសនា និងសាសនាផ្សេងទៀតមានតិចក្នុងចំណោមប្រជាជនសរុបខេត្តត្បូងឃ្មុំ ។

១១.៣. អត្រាភេទ និងរចនាសម្ព័ន្ធអាយុ

អាយុរបស់មនុស្សដែលបានកត់ត្រាក្នុងជំរឿន គឺតាម"ចន្លោះឃ្លាតនៃកាលបរិច្ឆេទកំណើត និងកាលបរិច្ឆេទនៃជំរឿនគិតជាឆ្នាំសូរិយគតិពេញលេញ"។ រចនាសម្ព័ន្ធអាយុរបស់ប្រជាជនខេត្តត្បូងឃ្មុំកំពុងឈានចូលដល់វ័យចំណាស់ដែលប្រជាជនអាយុក្រោម ១៥ ឆ្នាំ មាន ៣១,៧ ភាគរយ និងអាយុ ៦០ ឆ្នាំឡើង មានប្រមាណ ៩,៦ ភាគរយ។ ផលធៀបភេទ ឬអត្រាភេទនៅខេត្តត្បូងឃ្មុំមាន ៩៤,៨ យោងតាមលទ្ធផលចុងក្រោយជំរឿនទូទៅនៅខេត្តត្បូងឃ្មុំ ឆ្នាំ២០១៩។ ចំនួនស្ត្រីមានច្រើនជាងចំនួនបុរស ក្នុងចំណោមប្រជាជនខេត្តត្បូងឃ្មុំ។

១១.៤. ស្ថានភាពអាពាហ៍ពិពាហ៍

ជំរឿនឆ្នាំ២០១៩ បច្ចុប្បន្នរៀបការមានសមាមាត្រខ្ពស់ជាងគេប្រមាណ ៦៨,៩ ភាគរយនៃចំនួនប្រជាជនអាយុចាប់ពី ១៥ ឆ្នាំឡើង។ ប្រជាជនមិនដែលរៀបការមាន ២៣,៩ ភាគរយនៃប្រជាជនអាយុចាប់ពី ១៥ ឆ្នាំឡើង។ សមាមាត្រស្ត្រីមេម៉ាយមានប្រមាណ ៣,៤ ភាគរយ។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ស្ត្រីមេម៉ាយ លែងលះគ្នា និងទំនាស់រស់នៅផ្សេងគ្នាមានចំនួនច្រើនជាងបុរស។ ជាលទ្ធផលបុរសមានអត្រាស្លាប់ខ្ពស់ជាងស្ត្រី។ លើសពីនេះទៀតបានបញ្ជាក់ថាបុរសមានទំនោរក្នុងការរៀបការម្តងទៀតច្រើនជាងស្ត្រី។ អាយុមធ្យមរៀបការលើកទីមួយនៅខេត្តត្បូងឃ្មុំ SMAM បានគណនាឃើញ ២៦សម្រាប់បុរស និង ២២ សម្រាប់ស្ត្រី។ ក្នុងចំណោមបុរសនៅតំបន់ទីប្រជុំជនមានអត្រាខ្ពស់ជាងបុរសនៅជនបទ ១ ឆ្នាំ។ ភាពខុសគ្នានេះ ក្នុងចំណោមស្ត្រីនៅតំបន់ទីប្រជុំជន និងស្ត្រីនៅជនបទមាន ១ ឆ្នាំ។ បុរសនៅតំបន់ទីប្រជុំជនហាក់ដូចជាមាននិន្នាការរៀបការយឺតជាងបុរសនៅជនបទ។

១១.៥. អក្ខរភាព និងការអប់រំ

អត្រាអក្ខរភាពសម្រាប់ភាសាណាមួយក្នុងចំណោមប្រជាជនខេត្តត្បូងឃ្មុំ អាយុ ៧ ឆ្នាំឡើង បានកើនឡើងពី ៧១,១ ភាគរយ នៅឆ្នាំ២០០៨ ទៅ ៨៣,៩ នៅឆ្នាំ២០១៩។ ក្នុងរយៈពេល ១១ ឆ្នាំ អត្រាអក្ខរភាពរបស់ស្ត្រីបានកើនឡើងប្រមាណ ១៥,៦ ភាគរយ បើធៀបទៅនឹងការកើនឡើងប្រមាណ ៩,៩ ភាគរយ សម្រាប់បុរស។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយគំលាតដ៏ធំរវាងអក្ខរភាពបុរស និងស្ត្រី (៨៧,៤ ភាគរយ សម្រាប់បុរស និង ៨០,៧ ភាគរយ សម្រាប់ស្ត្រីក្នុងឆ្នាំ ២០១៩) ខ្ពស់នៅជនបទ។ ក្រៅពីភាសាខ្មែរ ប្រជាជនខេត្តត្បូងឃ្មុំមួយចំនួនក៏ចេះភាសាផ្សេងទៀតផងដែរ ក្នុងនោះភាសាផ្សេងទៀតក្រៅពីភាសាខ្មែរ ២,៤ ភាគរយ សម្រាប់ចេះតែភាសាខ្មែរមាន ៨៩,៨ ភាគរយ ភាសាខ្មែរ និងអង់គ្លេសមាន ១,៧ ភាគរយ ខ្មែរនិងភាសាផ្សេងទៀត ក្រៅពីភាសាអង់គ្លេសមាន ៦,១ ភាគរយ។

អត្រាអក្ខរភាពមនុស្សពេញវ័យត្រូវបានកំណត់សម្រាប់អាយុ ១៥ ឆ្នាំឡើង ដែលចេះអាន និងចេះសរសេរឃ្លាសាមញ្ញជាភាសាណាមួយ។ អត្រាអក្ខរភាពមនុស្សពេញវ័យបានកើនឡើងរវាងឆ្នាំ ២០០៨ - ២០១៩ (តារាង ៤.៣.១) ។ អត្រានេះបានកើនឡើងនៅជនបទ (៦៩,០ ភាគរយ ក្នុងឆ្នាំ ២០០៨ ទៅ ៨១,៣ ភាគរយក្នុងឆ្នាំ២០១៩) ហើយស្ត្រីមានកំណើនខ្ពស់ជាងបុរសរវាងឆ្នាំ ២០០៨ និង ២០១៩ ។ មានការផ្លាស់ប្តូរគួរឲ្យកត់សម្គាល់នៅក្នុងតំបន់ទីប្រជុំជនដែលអត្រាអក្ខរភាពមនុស្សពេញវ័យឆ្នាំ ២០០៨ មាន ៨៤,៥ ភារយ កើនដល់ ៨៧,៧ ភាគរយនៅឆ្នាំ ២០១៩ ។

២៧,៨ ភាគរយនៃប្រជាជនអាយុ ៧ ឆ្នាំឡើង ដែលធ្លាប់បានចូលរៀននៅសាលា ឬគ្រឹះស្ថានសិក្សាណាមួយបានបញ្ចប់ថ្នាក់បឋមសិក្សា ហើយ ១៤,១ ភាគរយ បានបញ្ចប់ថ្នាក់មធ្យមសិក្សាបឋមភូមិ មាន ១,០ ភាគរយ បានបញ្ចប់មធ្យមសិក្សា/មានសញ្ញាបត្រ (បានបញ្ចប់មធ្យមសិក្សា/មានសញ្ញាបត្រមធ្យមសិក្សាទុតិយភូមិ សញ្ញប័ត្រមធ្យមសិក្សាបឋមភូមិមានបច្ចេកទេស/វិជ្ជាជីវៈ សញ្ញប័ត្រមធ្យមសិក្សាទុតិយភូមិមានបច្ចេកទេស/វិជ្ជាជីវៈ) និងបានបញ្ចប់ក្រោយមធ្យមសិក្សា (សញ្ញាបត្រថ្នាក់មហាវិទ្យាល័យ សញ្ញាបត្រថ្នាក់អនុបណ្ឌិត និងសញ្ញាបត្រថ្នាក់បណ្ឌិត) មានតែ ០,៨ ភាគរយ។ មានប្រមាណ ៥៤,៨ ភាគរយនៃប្រជាជនខេត្តត្បូងឃ្មុំអាយុ ៧ ឆ្នាំឡើង មិនបានបញ្ចប់ថ្នាក់បឋមសិក្សា ខណៈដែលមានសមាមាត្រតិច (១,៥ ភាគរយ) នៃប្រជាជនអក្ខរភាពមិនបានបញ្ចប់ថ្នាក់ណាមួយ។

ក្រុមអាយុ ១៥-១៩ ឆ្នាំ ជាទូទៅគួរបញ្ចប់ថ្នាក់កម្រិតមធ្យមសិក្សាបឋម ប៉ុន្តែពិនិត្យឃើញថា ២៣,៩ ភាគរយ ក្នុងក្រុមអាយុ ១៥-១៩ ឆ្នាំ នៅមិនទាន់បានបញ្ចប់កម្រិតបឋមសិក្សា អាចដោយមូលហេតុចុះឈ្មោះចូលរៀនយឺត ឬត្រួតថ្នាក់ ឬឈប់រៀន។ ក្នុងក្រុមអាយុដដែល ១៥-១៩ ឆ្នាំ មាន ៤៤,៩ ភាគរយ និង ៣០,៣ ភាគរយ បានបញ្ចប់កម្រិតបឋមសិក្សា និងកម្រិតមធ្យមសិក្សាបឋមភូមិ តាមលំដាប់រៀង។

ចំណោមប្រជាជនក្នុងក្រុមអាយុ ២០-២៤ ឆ្នាំ មិនបានបញ្ចប់កម្រិតបឋមសិក្សាមាន ៣២,៩ ភាគរយបានបញ្ចប់កម្រិតបឋមសិក្សា ៣៧,១ ភាគរយ បញ្ចប់មធ្យមសិក្សាបឋមភូមិ ២៥,៨ ភាគរយ បញ្ចប់មធ្យមសិក្សា/មានសញ្ញាបត្រ (បញ្ចប់មធ្យមសិក្សា/មានសញ្ញាបត្រមធ្យមសិក្សាទុតិយភូមិ សញ្ញាបត្រមធ្យមសិក្សាបឋមភូមិមានបច្ចេកទេស/វិជ្ជាជីវៈ សញ្ញាប័ត្រមធ្យមសិក្សាទុតិយភូមិមានបច្ចេកទេស/វិជ្ជាជីវៈ) និងបានបញ្ចប់ក្រោយមធ្យមសិក្សា (សញ្ញាបត្រថ្នាក់មហាវិទ្យាល័យ សញ្ញាបត្រថ្នាក់អនុបណ្ឌិត និងសញ្ញាបត្រថ្នាក់បណ្ឌិត) ៣,២ និង ១,០ ភាគរយ តាមលំដាប់រៀង។

១១.៦. កម្លាំងពលកម្ម និងការងារ

អត្រាសកម្មភាពសេដ្ឋកិច្ច ឬអត្រាចូលរួមកម្លាំងពលកម្ម (LFPR) ខេត្តត្បូងឃ្មុំក្នុងចំណោមប្រជាជនអាយុក្រោម ១៥ ឆ្នាំ បានថយចុះពី ៨០,៧ ភាគរយ នៅឆ្នាំ២០០៨ មក ៧៩,៨ ភាគរយ នៅឆ្នាំ២០១៩ អាចមកពីការចូលរួមក្នុងសកម្មភាពសេដ្ឋកិច្ចលើគ្រប់វិស័យរបស់ប្រទេសនាពេលបច្ចុប្បន្ន។ អត្រាចូលរួមសកម្មភាពសេដ្ឋកិច្ចនៅជនបទខ្ពស់ជាងតំបន់ទីប្រជុំជនទាំងប្រុស និងស្រី អាចមកពីអត្រាចូលរួមខ្ពស់ក្នុងការងារកសិកម្មនៅជនបទ និងអត្រាចូលរួមក្នុងការសិក្សាខ្ពស់របស់កុមារនៅតំបន់ទីប្រជុំជន។

អត្រាមានការងារធ្វើត្រូវបានកំណត់ជាភាគរយនៃអ្នកមានការងារធ្វើទៅនឹងចំនួនប្រជាជនសរុបនៅក្នុងកម្លាំងពលកម្ម មាន ៩៩, ៨ ភាគរយ នៅឆ្នាំ២០០៨ និង ៩៩,៦ ភាគរយ នៅឆ្នាំ២០១៩ នៅខេត្តត្បូងឃ្មុំ។

អត្រាគ្មានការងារធ្វើជាផលធៀបនៃចំនួនអ្នកគ្មានការងារធ្វើ ក្នុងចំណោមកម្លាំងពលកម្មសម្រាប់ ១០០ នាក់។ អត្រាគ្មានការងារធ្វើក្នុងក្រុមអាយុ ១៥ ឆ្នាំឡើង នៅខេត្តត្បូងឃ្មុំមាន ១,៤ ភាគរយ នៅឆ្នាំ២០១៩។ អត្រាអ្នកគ្មានការងារថយចុះក្នុងរយៈពេលមួយទសវត្សរ៍ចុងក្រោយនេះ។

លទ្ធផលចុងក្រោយជំរឿនទូទៅប្រជាជននៅខេត្តត្បូងឃ្មុំ ឆ្នាំ២០១៩ បានឲ្យដឹងថាអ្នកធ្វើការងារឲ្យគ្រួសារមិនយកប្រាក់ឈ្នួល និងអ្នកធ្វើការងារដោយទុនផ្ទាល់ខ្លួន ៨០,៧ ភាគរយនៃប្រជាជនមានការងារធ្វើនៅខេត្តត្បូងឃ្មុំ ឆ្នាំ ២០១៩ និងប្រមាណ ៣៤,៣ ភាគរយនៃអ្នកធ្វើការប្រុសជាអ្នកធ្វើការដោយទុនផ្ទាល់ខ្លួន។ នៅថ្នាក់ខេត្តមានការងារធ្វើនៅផ្នែកសហគ្រាសឯកជនក្នុងស្រុកមាន (៩៤,៥ ភាគរយ) បន្ទាប់មកការងារសហគ្រាសបរទេស (០,៨ ភាគរយ) ការងាររដ្ឋាភិបាល (២, ៧ ភាគរយ) និងការងារក្នុងផ្នែកប្រាំផ្សេងទៀតមានតែ (២,០ ភាគរយ) ប៉ុណ្ណោះ។

នៅឆ្នាំ២០១៩ អ្នកមានការងារធ្វើភាគច្រើននៅក្នុងសេដ្ឋកិច្ចខេត្តត្បូងឃ្មុំ មានមុខរបរជំនាញកសិកម្ម ព្រៃឈើ និងនេសាទ ប្រមាណ ៦៩,២ ភាគរយ អ្នកធ្វើការខាងសេវាកម្ម និងលក់ដូរ ៨,៦ ភាគរយ និងមុខរបរងាយៗ ១១,៨ ភាគរយ ។

ទាំងនេះបានបញ្ជាក់ថា ទីផ្សារការងារនៅខេត្តត្បូងឃ្មុំមានជំនាញ និងត្រូវការបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈជំនាញការងារបន្ថែមសម្រាប់ការប្រកួតប្រជែងទីផ្សារការងារ ដែលជារបៀបវារៈបន្ទាន់របស់រាជរដ្ឋាភិបាល។

ភាគរយនៃប្រជាជនមានការងារធ្វើ តាមសកម្មភាពសេដ្ឋកិច្ច ក្រុមវិស័យការងារផ្សេងទៀតមានភាគរយខ្ពស់ ដូចជាផលិតកម្ម កើនពី ១,៨ ភាគរយមក ៣,៣ ភាគរយ ពាណិជ្ជកម្មលក់ដុំ និងរាយ ជួសជុលរថយន្ត និងទោចក្រយានយន្ត៍ កើនពី ៥,៦ ភាគរយមក ៨,០ ភាគរយ សំណង់ ០,៦ មក ១,៩ ភាគរយ និងក្រៅពីនេះ វិស័យការងារផ្សេងទៀតមានភាគរយទាបក្នុងវិស័យការងារនៅខេត្តត្បូងឃ្មុំ។

១១.៧. ទេសន្តរប្រវេសន៍

យោងតាមលទ្ធផលជំរឿនប្រជាជន ឆ្នាំ២០១៩ ប្រមាណ ៨៩,២ ភាគរយនៃប្រជាជនខេត្តត្បូងឃ្មុំមិនដែលមានទីលំនៅផ្សេងក្រៅពីកន្លែងធ្វើសម្ភាសន៍។ នៅតំបន់ទីប្រជុំជនមានប្រហាក់ប្រហែលជនបទ (៨៥,១ ភាគរយ និង ៨៩,៦ ភាគរយ)។ និយាយដោយឡែកភាគរយនៃទេសន្តប្រវេសន៍នៅខេត្តត្បូងឃ្មុំឆ្នាំ២០១៩ មាន ១០,៨ ភាគរយ តំបន់ទីប្រជុំជនមាន ១៤,៩ ភាគរយ និងនៅតំបន់ជនបទមាន ១០,៤ ភាគរយ។ ចលនាទេសន្តរប្រវេសន៍ដែលកំពុងលេចធ្លោនាបច្ចុប្បន្នគឺរវាងខេត្ត និងខេត្តផ្សេងទៀតផងដែរ ។ ។ ជាក់ស្តែងនិន្នាការទេសន្តរប្រវេសន៍ពីក្នុងខេត្តទៅខេត្តផ្សេងទៀត។ និន្នាការនេះបានកើតមានក្នុងចំណោមទាំងប្រុស និងស្រី។ មូលហេតុចម្បងសម្រាប់ទេសន្តរប្រវេសន៍ផ្តល់ដោយអ្នកសម្ភាសន៍នៅក្នុងជំរឿនគឺគ្រួសារផ្លាស់ទីលំនៅ។ មូលហេតុសម្រាប់ទេសន្តរប្រវេសន៍នេះអនុវត្តចំពោះសមាជិកគ្រួសារដែលបានផ្លាស់ទៅកន្លែងសម្ភាសន៍ពីទីលំនៅមុន ដោយសារគ្រួសារទាំងមូលបានផ្លាស់ទីលំនៅ។ ឧទាហរណ៍បើសមាជិក គ្រួសារណាម្នាក់ (ជាពិសេសមេគ្រួសារ) បានធ្វើទេសន្តរប្រវេសន៍ទៅកន្លែងផ្សេងទៀត ដោយសារប្តូរទីកន្លែងការងាររបស់គាត់ មូលហេតុនៃទេសន្តរប្រវេសន៍គឺការប្តូរទីកន្លែងធ្វើការ។ សម្រាប់សមាជិកដ៏ទៃទៀតនៃគ្រួសារនេះក៏ត្រូវបានផ្លាស់ប្តូរទីលំនៅជាមួយគាត់មូលហេតុសម្រាប់ទេសន្តរប្រវេសន៍គឺគ្រួសារផ្លាស់ទីលំនៅ។ មូលហេតុដោយសារអាពាហ៍ពិពាហ៍ គឺជាករណីដូចគ្នានេះដែរ។

យោងតាមជំរឿនប្រជាជនឆ្នាំ២០១៩ ភាគច្រើននៃទេសន្តប្រវេសន៍បានរស់នៅកន្លែងសម្ភាសន៍យ៉ាងហោចណាស់ ១០ ឆ្នាំមុនពេលធ្វើជំរឿន(៥៣,២ ភាគរយ)។ សមាមាត្រអ្នកដែលរស់នៅទីលំនៅបច្ចុប្បន្នរបស់ពួកគេពី ១-៤ ឆ្នាំមុនពេលធ្វើជំរឿន ២២,៤ ភាគរយ។ នៅតំបន់ទីប្រជុំជនទេសន្តប្រវេសន៍មានភាគរយខ្ពស់ជាងនៅជនបទ ។ទោះបីជាយ៉ាងណាក៏ដោយនៅជនបទមានភាគរយទាបជាងនៅតំបន់ទីប្រជុំជន (ក្នុងរង្វង់ ២៥,០ ភាគរយ) ។

ប្រមាណ ៨៨,៤ ភាគរយនៃជនទេសន្តរប្រវេសន៍ស្ថិតក្នុងក្រុមអាយុ ១៥-៦៤ ឆ្នាំ ទាំងក្នុងចំណោមប្រុស និងស្រី។ ភាគរយខ្ពស់នៃទេសន្តរប្រវេសន៍ចូលរួមក្នុងសកម្មភាពសេដ្ឋកិច្ចនៅជនបទតែទោះជាយ៉ាងក៏ដោយភាគរយនៃទេសន្តរប្រវេសន៍ដែលនៅសល់ភាគច្រើនបានចូលរួមក្នុងសកម្មភាពសេដ្ឋកិច្ចនៅតំបន់ទីប្រជុំជន។ ពួកគេភាគច្រើនធ្វើការក្នុងផ្នែកផលិតកម្ម (៣១,២ ភាគរយ) ពាណិជ្ជកម្មលក់ដុំនិងរាយ ជួសជុលរថយន្ត និងទោចក្រយានយន្ត (៣០,២ ភាគរយ) សំណង់ (៣,០ ភាគរយ) ដឹកជញ្ជូន និងឃ្លាំង (៥,៩ ភាគរយ) និងសកម្មភាពរដ្ឋបាល និងសេវាកម្មគាំទ្រ (៣,៧ ភាគរយ) នៅតំបន់ទីប្រជុំជន។

១១.៨. លទ្ធភាពបង្កើតកូន

អត្រាលទ្ធភាពបង្កើតកូនសរុប (TFR) នៅខេត្តត្បូងឃ្មុំមាន ២,៨ សម្រាប់ស្ត្រីម្នាក់។ ជាទូទៅអត្រាលទ្ធភាពបង្កើតកូននៅប្រទេសខេត្តត្បូងឃ្មុំគឺទាបនៅតំបន់ទីប្រជុំជននិងជនបទ។ អត្រាលទ្ធភាពបង្កើតកូនសរុបខុសគ្នាតិចតួចគឺ ២,៥ ទល់នឹង ២,៩ សម្រាប់ស្ត្រីម្នាក់។ ជាទូទៅការខុសគ្នាមានកូនម្នាក់ ឬច្រើនជាង។

១១.៩. មរណភាព

តាមលទ្ធផលជំរឿនឆ្នាំ២០១៩ អត្រាមរណភាពទារក នៅខេត្តត្បូងឃ្មុំ មាន ១៥,៤ នាក់ ក្នុងចំណោម ១.០០០ កំណើតរស់។ អត្រាមរណភាពទារកខុសគ្នានៅតំបន់ទីប្រជុំជន និងជនបទ គឺ ១៣,៩ និង ១៥,៥ ក្នុងចំណោម ១.០០០ កំណើតរស់។ អត្រាមរណភាពទារកប្រុសខ្ពស់ជាងអត្រាមរណភាពទារកស្រី គឺ ១៧,១ និង ១៣,៥។

អាយុកំណើតសង្ឃឹមរស់នៅខេត្តត្បូងឃ្មុំ មាន ៧៥,២ ក្នុងនោះ ប្រុសមាន ៧៤,៥ និងស្រីមាន ៧៧,៣ ។

១១.១០. ពិការភាព

ទិន្នន័យអំពីពិការភាពទាំងប្រាំមួយប្រភេទ ដែលបានប្រមូលក្នុងជំរឿនទូទៅប្រជាជននៅខេត្តត្បូងឃ្មុំ ឆ្នាំ២០១៩ បង្ហាញពីអត្រាពិការភាព បែងចែកតាម ភេទ តំបន់។ អត្រាពិការភាពអាយុ ៥ ឆ្នាំឡើងនៅ ត្បូងឃ្មុំ សម្រាប់កម្រិតពិការណាមួយមាន ៤,១ ភាគរយ ។ អត្រាពិការខ្លាំងក្នុងចំណោមប្រជាជនត្បូងឃ្មុំនៅមានកម្រិតទាបត្រឹម ០,៨ ភាគរយ ដោយឡែកពិការធ្ងន់ធ្ងរធ្វើអ្វីមិនកើតមានអត្រាទាបបំផុតក្នុងចំណោមប្រជាជនត្បូងឃ្មុំ ០,៣ ភាគរយ។ បែងចែកតាមភេទ ស្ត្រីមានអត្រាខ្ពស់ជាង ១,២ ភាគរយខ្ពស់ជាងបុរស (៣,៥ ភាគរយ ទល់នឹង ៤,៧ ភាគរយ) ដែលទម្រង់នេះស្របគ្នានឹងកម្រិតអត្រាពិការខ្លាំង។ បែងចែកតាមតំបន់នៅអត្រាពិការក្នុងកម្រិតណាមួយនៅជនបទទាបជាងអត្រាពិការនៅតំបន់ទីប្រជុំជន (៤,៥ ភាគរយ ទល់នឹង ៥,១ ភាគរយ)។

នៅគ្រប់កម្រិតនៃពិការអត្រាស្ថិតក្នុងកម្រិតពី ៤,៣ ភាគរយ សម្រាប់ក្រុមអាយុ ៥-១៤ ឆ្នាំ ទៅ ៥៨,០ ភាគរយ សម្រាប់ក្រុមអាយុ ៦០ ឆ្នាំឡើង។ អត្រាជនពិការបានចាប់ផ្តើមកើនបន្តិចនៅក្នុងក្រុមអាយុវ័យកណ្តាលពី ៨,៣ ភាគរយ សម្រាប់ក្រុមអាយុ ១៥-៣៤ ឆ្នាំទៅ ២៩,៤ ភាគរយសម្រាប់អាយុ ៣៥-៥៩ ឆ្នាំ ។

សមាមាត្រក្នុងចំណោមជនពិការ តាមរយៈការមើលសូម្បីពាក់វ៉ែនតាក្តី (៣,២ ភាគរយ) មានអត្រាខ្ពស់ជាងប្រភេទពិការផ្សេងទៀត។ ប្រភេទពិការផ្សេងទៀតមាននៅក្នុងកម្រិតពី ១,៩ ភាគរយ (សម្រាប់ពិការពិការក្នុងការថែទាំខ្លួន ដូចជាងូតទឹក ឬស្លៀកពាក់) ទៅ ២,៥ ភាគរយ (ពិការក្នុងការស្តាប់ សូម្បីតែប្រើឧបករណ៍ជំនួយ) ។

១១.១១. លក្ខណៈផ្ទះសំបែង និងគ្រួសារ

នៅទូទាំងខេត្តត្បូងឃ្មុំមាន ៩៣,២ ភាគរយនៃអាគារជាលំនៅដ្ឋានសំរាប់ស្នាក់នៅ។ សមាមាត្រនៅតំបន់ទីប្រជុំជន និងជនបទ មានចំនួន ៨៥,៤ ភាគរយ និង ៩៣,៩ ភាគរយ តាមលំដាប់រៀង។

ប្រមាណ ៨៩,០ ភាគរយនៃអាគារលំនៅដ្ឋានជាអាគារមានលក្ខណៈ អចិន្រ្តៃយ៍។ ប្រមាណ ៩,៩ ភាគរយនៃអាគារលំនៅដ្ឋាន ជាសំណង់មានលក្ខណៈពាក់កណ្តាលអចិន្រ្តៃយ៍ និង ១,១ ភាគរយ ជារចនាសម្ព័ន្ធមានលក្ខណៈបណ្តោះអាសន្ន។ នៅតំបន់ជនបទប្រមាណ ១០,៥ ភាគរយនៃអាគារលំនៅដ្ឋានជាសំណង់មានលក្ខណៈពាក់កណ្តាលអចិន្រ្តៃយ៍ និងប្រមាណ ១,២ ភាគរយ ជារចនាសម្ព័ន្ធមានលក្ខណៈបណ្តោះអាសន្ន។

គ្រួសារ

ទំហំគ្រួសារជាមធ្យមបានថយចុះពី ៤,៧ នៅឆ្នាំ២០០៨ ទៅ ៤,៣ នៅឆ្នាំ២០១៩ ក្នុងរយៈពេលមួយទសវត្សរ៍នៅថ្នាក់ខេត្ត។ តំបន់ទីប្រជុំជនបានធ្លាក់ចុះ ០,៣ ក្នុងរយៈពេលទសវត្សរ៍នេះ ចំណែកឯនៅជនបទបានថយ ០,៤ ។ និន្នាការនៃការថយចុះទំហំគ្រួសារ គឺស្របជាមួយនឹងការកើនឡើងនៃចំនួនគ្រួសារនៅក្នុងប្រទេស នេះបង្ហាញថាការប្រែប្រួលមួយពីរចនាសម្ព័ន្ធគ្រួសារធំឆ្ពោះទៅគ្រួសារតូច។

ប្រមាណជា ២៤,៣ ភាគរយនៃគ្រួសារដឹកនាំដោយស្រ្តី ។ ស្រ្តីជាមេគ្រួសារភាគច្រើនមានអាយុចន្លោះពី ២៥-៥៩ ឆ្នាំ មាន ៨២,៤ ភាគរយ ជំរឿនឆ្នាំ២០១៩ ។ ភាគច្រើននៃគ្រួសារ (៦៣,៥ ភាគរយ) មានបន្ទប់តែមួយប៉ុណ្ណោះ។ នៅតំបន់ទីប្រជុំជនមាន ៥៨,៥ ភាគរយនៃគ្រួសារមានមួយបន្ទប់ ២៧,០ ភាគរយ មានពីរបន្ទប់ ៩,៦ ភាគរយនៃគ្រួសារមានបីបន្ទប់ និងប្រមាណ ៤,៩ ភាគរយនៃគ្រួសារដែលរស់នៅលំនៅដ្ឋានមានបួនបន្ទប់ឡើងទៅ។

ទឹកសម្រាប់ទទួលទាន

ប្រមាណ ៨៥,៨ ភាគរយ នៃគ្រួសារខេត្តត្បូងឃ្មុំមានប្រភពទឹកស្អាតសម្រាប់ប្រើប្រាស់នៅឆ្នាំ២០១៩ ។ នៅតំបន់ទីប្រជុំជនមានភាគរយខ្ពស់នៃគ្រួសារដែលមានប្រភពទឹកស្អាតសម្រាប់ទទួលទាន (៩៥,៣ ភាគរយ)។ ម្យ៉ាងវិញទៀត ប្រមាណ ៧៣,២ ភាគរយ នៃគ្រួសារនៅតំបន់ទីប្រជុំជនមានប្រភពផ្គត់ផ្គង់ទឹកស្អាតសម្រាប់ទទួលទាននៅក្នុងបរិវេណគេហដ្ឋានរបស់ពួកគេ។ ប៉ុន្តែនៅជនបទមានតែ ៥៧,៩ ភាគរយ ប៉ុណ្ណោះដែលមានប្រភពទឹកស្អាតសម្រាប់ទទួលទាននៅក្នុងគេហដ្ឋាន។

ប្រភពបំភ្លឺ

ប្រមាណ ៨៤,០ ភាគរយ នៃគ្រួសារនៅខេត្តត្បូងឃ្មុំប្រើប្រាស់អគ្គិសនី (រួមមាន អគ្គិសនីបណ្តាញ ម៉ាស៊ីនភ្លើង និងទាំងពីរប្រភព) នៅឆ្នាំ២០១៩ បានកើនឡើងខ្លាំងប្រៀបធៀបនឹងឆ្នាំ២០០៨ មាន ២៣,២ ភាគរយ ។ ដោយឡែកប្រមាណ ៩៦,៩ ភាគរយនៃគ្រួសារនៅតំបន់ទីប្រជុំជនប្រើប្រាស់អគ្គិសនីសម្រាប់បំភ្លឺ ចំណែកគ្រួសារនៅជនបទមាន ៧៦,៩ ភាគរយ។ តាមតួលេខខាងលើបញ្ជាក់ថារយៈពេលជាងមួយទសវត្សរ៍នេះ ភាគច្រើនលើសលប់នៃគ្រួសារខេត្តត្បូងឃ្មុំបានប្រើប្រាស់អគ្គិសនីជាប្រភពបំភ្លឺ ។

បង្គន់អនាម័យ

មាន ៧២,៥ ភាគរយនៃគ្រួសារខេត្តត្បូងឃ្មុំមានបង្គន់ អនាម័យ ប្រើប្រាស់ ប្រៀបធៀបនឹងឆ្នាំ២០០៨ បានកើនឡើងយ៉ាងខ្លាំងពី ១១,៨ ភាគរយ ។ គ្រួសារខេត្តត្បូងឃ្មុំឆ្នាំ២០១៩ ជាង ៨ គ្រួសារក្នុងចំណោម ១០ គ្រួសារនៅ

តំបន់ទីប្រជុំជមានបង្គន់អនាម័យប្រើប្រាស់ និងជាង ៧ គ្រួសារនៅជនបទ។ ក្នុងនោះប្រមាណ ១៨,៨ ភាគរយនៃគ្រួសារមានបង្គន់អនាម័យនៅតំបន់ទីប្រជុំជន ប្រើប្រាស់បង្គន់ចាក់ទឹក ឬ(ចុចបង្ហូរទឹក) តភ្ជាប់ទៅប្រព័ន្ធលូ ចំណែកឯនៅជនបទមានត្រឹមតែ ១៤,៧ ភាគរយ ។ ប្រមាណ ៤៥,១ ភាគរយនៃគ្រួសារនៅតំបន់ទីប្រជុំជនបានប្រើប្រាស់បង្គន់ចាក់ទឹក ឬ(ចុចបង្ហូរទឹក) តភ្ជាប់អាងស្តុក ឬរណ្តៅ និងនៅជនបទមាន ៣៨,៨ ភាគរយ។

ឥន្ធនៈសម្រាប់ចម្អិន

ប្រមាណ ៨២,០ ភាគរយនៃគ្រួសារខេត្តត្បូងឃ្មុំបានប្រើប្រាស់ឧសសម្រាប់ចម្អិនអាហារ នៅតំបន់ទីប្រជុំជនមានតែ ៦០,៨ ប៉ុណ្ណោះ ប៉ុន្តែបើនៅជនបទ ៨៤,៤ ភាគរយ ច្រើនជិតពីដងបើប្រៀបធៀបនឹងតំបន់ទីប្រជុំជន។ ប្រមាណ ១៣,០ នៃប្រជាជនខេត្តត្បូងឃ្មុំប្រើប្រាស់ឧស្ម័នហ្គាសសម្រាប់ចម្អិនអាហារ ចំណែកឯនៅតំបន់ទីប្រជុំជនវិញមាន ៣២,៣ ភាគរយ និងជនបទមានតែ ១៩,៩ ភាគរយ ប៉ុណ្ណោះ។

ការប្រើប្រាស់អ៊ីនធឺណិត

៤៥,៨ ភាគរយនៃគ្រួសារនៅខេត្តត្បូងឃ្មុំមានប្រើប្រាស់អ៊ីនធឺណិត ក្នុងនោះនៅផ្ទះ ២១,០ ភាគរយ ប្រើប្រាស់អ៊ីនធឺណិត នៅទីសាធារណៈ ៤,២ ភាគរយ និងប្រើអ៊ីនធឺណិតនៅផ្ទះ និងសាធារណៈ ២០,៦ ភាគរយ។ ភាគរយនៃគ្រួសារនៅតំបន់ទីប្រជុំជនប្រើប្រាស់អ៊ីនធឺណិតខ្ពស់ជាង(៥៥,៣ ភាគរយ) បើប្រៀបធៀបទៅនឹងភាគរយនៃគ្រួសារនៅជនបទ (៤៤,៩ ភាគរយ) ។

សម្ភារៈប្រើប្រាស់ផ្ទាល់ខ្លួន

ភាគរយនៃគ្រួសារទូទាំងខេត្តត្បូងឃ្មុំដែលមានទូរទស្សន៍ផ្ទាល់ខ្លួនសម្រាប់ប្រើប្រាស់ ៥៩,៤ នៅតំបន់ទីប្រជុំជន មាន ៧២,៥ ភាគរយ និងនៅជនបទមាន ៥៨,១ ភាគរយ ។ ទន្ទឹមនឹងនេះប្រមាណ ៩០,៣ ភាគរយនៃគ្រួសារមានទូរសព្ទ័ដៃនៅទូទាំងខេត្តត្បូងឃ្មុំខណៈដែលគ្រួសារនៅតំបន់ទីប្រជុំជនមាន ៩២,២ ភាគរយ និងគ្រួសារនៅជនបទមាន ៩០,១ ភាគរយ។ នៅតំបន់ទីប្រជុំជនគ្រួសារដែលមានម៉ូតូប្រើប្រាស់ផ្ទាល់ខ្លួនប្រមាណ ៨៣,៨ ភាគរយ និងប្រមាណ ៨២,៨ ភាគរយនៅជនបទ។ ចំណែកឯគ្រួសារដែលមានរថយន្ត(រថយន្តដឹកទំនិញធុនតូចឬធំ ឬរថយន្តសម្រាប់ប្រើប្រាស់ផ្ទាល់ខ្លួន) មានតែ ៧,១ ភាគរយប៉ុណ្ណោះនៅខេត្តត្បូងឃ្មុំ។ កង់ជាកម្មសិទ្ធិប្រើប្រាស់ផ្ទាល់ខ្លួនមាន ៥០,៩ ភាគរយនៃគ្រួសារនៅតំបន់ទីប្រជុំជន និងនៅជនបទមាន ៥០,១ ភាគរយ។

សន្ទានុក្រម

អាគារ

ជារចនាសម្ព័ន្ធទោលមួយដែលសង់លើដី។ ជួនកាលផ្គុំឡើងដោយវត្ថុធាតុជាច្រើនហើយប្រើប្រាស់សម្រាប់ជាលំនៅដ្ឋានស្នាក់នៅ ឬសហគ្រាស ដូចជាហាងលក់ទំនិញ កន្លែងពាណិជ្ជកម្ម ការិយាល័យ រោងជាង រោងចក្រ សាលារៀន កន្លែងកំសាន្ត កន្លែងធ្វើការ ឃ្លាំង ។ល។ អាគារអាចប្រើប្រាស់ក្នុងគោលបំណងច្រើនប្រភេទ ដូចជាលំនៅដ្ឋានស្នាក់នៅផង និងហាងលក់ទំនិញ ឬអាចជារោងជាងផង ឬជាលំនៅដ្ឋានស្នាក់នៅផង និងកន្លែងធ្វើការផង។

តំបន់ទីប្រជុំជន

ការធ្វើចំណាត់ថ្នាក់តំបន់ទីប្រជុំជនឡើងវិញនៅខេត្តត្បូងឃ្មុំឆ្នាំ២០២០ ត្រូវបានអនុវត្តដោយវិទ្យាស្ថានជាតិស្ថិតិក្នុងអំឡុងខែមិថុនា ដល់ខែកក្កដាឆ្នាំ២០២០ ដោយប្រើប្រាស់សំណុំទិន្នន័យចុងក្រោយនៃជំរឿនប្រជាជនទូទៅនៅព្រះរាជាណាចក្រខេត្តត្បូងឃ្មុំឆ្នាំ២០១៩។ ការសិក្សានេះបានត្រូវបានផ្តល់អនុសាសន៍អំពីចំណាត់ថ្នាក់នៃតំបន់ទីប្រជុំជននេះ ដោយផ្អែកលើលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យបីយ៉ាងគឺលើទំហំប្រជាជន ដង់ស៊ីតេប្រជាជន និងអ្នកធ្វើការក្នុងវិស័យមិនមែនកសិកម្មនៅកម្រិតឃុំ។ បន្ទាប់ពីបានគិតគ្រប់ជ្រុងជ្រោយយ៉ាងយកចិត្តទុកដាក់លើគ្រប់ទិដ្ឋភាពពាក់ព័ន្ធក្នុងការសិក្សា និងពិគ្រោះយោបល់ជាមួយអាជ្ញាធរថ្នាក់ក្រោមជាតិ ផ្អែកលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យដូចខាងក្រោមទៅលើឃុំនីមួយៗ ដើម្បីចាត់ថ្នាក់ជាទីប្រជុំជន ឬជនបទ ៖

១. ទិដ្ឋភាពសេដ្ឋកិច្ច និងប្រជាសាស្ត្រ

- ទំហំប្រជាជនសរុបក្នុងឃុំចាប់ពី ២០០០ នាក់ឡើង
- ដង់ស៊ីតេប្រជាជនក្នុងឃុំចាប់ពី ២០០ នាក់ក្នុង ១ គីឡូម៉ែត្រការ៉េ
- អ្នកធ្វើការក្នុងវិស័យមិនមែនវិស័យកសិកម្មលើសពី ៥០ ភាគរយ

២. ទិដ្ឋភាពលក្ខខណ្ឌរដ្ឋបាល

តំបន់ទីប្រជុំជនដែលបានកំណត់ផ្អែកលើមូលដ្ឋាននៃរដ្ឋបាលតាមច្បាប់ ឬត្រូវបានទទួលស្គាល់ដោយអនុក្រឹត និងច្បាប់។ ប្រភេទទី ១ ជាតំបន់ទីប្រជុំជនត្រូវបានគេស្គាល់ថាជាតំបន់ទីប្រជុំជនដែលជាក្រុង។ តំបន់ទីប្រជុំជនទាំងនេះត្រូវបានទទួលស្គាល់ដោយច្បាប់របស់រាជរដ្ឋាភិបាលដូចជារាជធានី និងក្រុងជាដើម ដោយមិនគិតពីទិដ្ឋភាពសេដ្ឋកិច្ច និងប្រជាសាស្ត្រឡើយ។

៣. ទិដ្ឋភាពជាក់ស្តែង និងការពិគ្រោះយោបល់

បន្ទាប់ពីបានគិតគូគ្រប់ជ្រុងជ្រោយយ៉ាងយកចិត្តទុកដាក់ លើគ្រប់ទិដ្ឋភាពពាក់ព័ន្ធក្នុងការសិក្សាខាងលើ មន្ត្រីវិទ្យាស្ថានជាតិស្ថិតិបានចុះពិនិត្យស្ថានភាពជាក់ស្តែងលើបណ្តាឃុំដែលចាត់ចូលក្នុងលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យ និងបានចូលរួមពិគ្រោះយោបល់ជាមួយអាជ្ញាធរថ្នាក់ក្រោមជាតិ ជាពិសេសប្រធានមន្ទីរផែនការ និងមន្ត្រីបច្ចេកទេសពាក់ព័ន្ធមួយចំនួនជាពិសេសក្រសួងរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់ ក្រសួងមហាផ្ទៃ អង្គការ UNICEF អង្គការ UNFPA និង UNHABTAT ។

អត្រាកំណើនប្រចាំឆ្នាំបែប Exponential

$$r_{EXP} = \ln\left(\frac{X_n}{X_0}\right)/n$$

X_o = ចំនួនប្រជាជនឆ្នាំគោល
X_n = ចំនួនប្រជាជនឆ្នាំចុងក្រោ
n = ចំនួនឆ្នាំរវាង X_o and X_n

ដង់ស៊ីតេប្រជាជន

ត្រូវបានគណនាដោយផលចែកនៃចំនួនប្រជាជន ទៅនឹងផ្ទៃដីសរុបនៅក្នុងតំបន់ជាក់លាក់មួយ។ ដង់ស៊ីតេប្រជាជន គឺជាសន្ទស្សន៍ដ៏សំខាន់មួយនៃសូចនាករប្រជាសាស្ត្រដែលត្រូវបានវាស់វែង សិក្សាពីការប្រមូលផ្តុំរបស់ប្រជាជន។ សន្ទស្សន៍នេះគិតពីចំនួនមនុស្សរស់ក្នុងបរិវេណដីក្នុងមួយគីឡូម៉ែត្រការ៉េ។

សន្ទស្សន៍ Myer

សន្ទស្សន៍ Myer គឺជារង្វាស់ពិនិត្យលើអាយុ លេខខ្ទង់ចុងក្រោយ។ ការកត់ត្រា ឬរាយការណ៍អាយុជំនួសអ្នកដ៏ទៃត្រូវបានសំដៅទៅលើអាយុដែលជាចំណង់ចំណូលចិត្តនៃអាយុខ្ទង់ (ដូចជាអាយុ ដែលបញ្ចប់នៅលេខ ០ ឬ ៥)។ ទ្រឹស្តីសន្ទស្សន៍ Myer លាតសន្ធឹងពីអប្បបរមា "០" នៅពេលដែលមិនមានចំណូលចិត្ត និងចៀសវាងតួលេខជាក់លាក់ណាមួយដល់ចំនួនអតិបរមា "៩០" នៅពេលដែលមនុស្សគ្រប់វ័យត្រូវបានគេរាយការណ៍នៅក្នុងខ្ទង់តែមួយ។

តម្លៃសន្ទស្សន៍សន្ទស្សន៍ Myer

ទិន្នន័យមានភាពត្រឹមត្រូវខ្ពស់បើតូចជាង ១០,០
ទិន្នន័យត្រឹមត្រូវត្រឹមត្រូវ ១០,០ – ១៩,៩
ទិន្នន័យមានគុណភាពទាប ២០,០០ – ៣៩,៩
ទិន្នន័យមិនអាចប្រើការបានបើធំជាង ៤០,០

សន្ទស្សន៍ Whipple

ទិន្នន័យអាយុជាទូទៅមិនមានភាពត្រឹមត្រូវ ១០០ ភាគរយនោះទេ ដោយសារហេតុផលជាច្រើនចាំបាច់ត្រូវវាយតម្លៃវាមុនពេលប្រើប្រាស់។ យោងតាមលទ្ធផលអង្កេតក្រោយជំរឿនមួយចំនួនភាពមិនស៊ីគ្នានៅខេត្តត្បូងឃ្មុំមានកម្រិតទាប។ សន្ទស្សន៍ Whipple ត្រូវបានគណនាសម្រាប់ពិនិត្យគុណភាពទិន្នន័យអាយុ។ សន្ទស្សន៍របស់ Whipple គឺជារង្វាស់ចំណង់ចំណូលចិត្តសម្រាប់អាយុដែលបញ្ចប់នៅក្នុងលេខ ០ និង ៥។ ជួររបស់វាគឺចាប់ពី ១០០ បង្ហាញថាគ្មានចំណូលចិត្ត លេខ ០ និង ៥ ដល់ ៥០០ បង្ហាញថាមានតែ ០ និង ៥ ប៉ុណ្ណោះដែលត្រូវបានគេរាយការណ៍។

តម្លៃសន្ទស្សន៍ Whipple

ទិន្នន័យមានភាពត្រឹមត្រូវខ្ពស់បើតូចជាង ១០៥
ទិន្នន័យត្រឹមត្រូវត្រឹមត្រូវ ១០៥ – ១០៩,៩
ទិន្នន័យប្រហាក់ប្រហែល ១១០ – ១២៤,៩
ទិន្នន័យមានគុណភាពទាប ១២៥ – ១៧៤,៩
ទិន្នន័យមិនអាចប្រើការបានបើធំជាង ១៧៥

សន្ទស្សន៍អាយុពិតប្រាកដតាម UN

ជាការសរុប (i) ផលបូកនៃលំអៀងមធ្យមនៃអត្រាមនុស្សប្រុសពីចំនួន ១០០ (ii) លំអៀងមធ្យមនៃអត្រាអាយុស្រីពីចំនួន ១០០ (iii) បីដងនៃមធ្យមនៃការដកបន្តគ្នាក្នុងអត្រាអាយុទទួលបាន។ នៅក្នុងវិធីសាស្ត្រនេះអត្រាអាយុមាននិយមន័យតាមរូមន្ត ផលចែកប្រជាជននៅក្នុងក្រុមអាយុជាមួយពាក់កណ្តាលនៃផលបូកប្រជាជនក្នុងក្រុមអាយុមុន និងក្រុមអាយុបន្ទាប់។

អាយុ

ជាចំនួនឆ្នាំពេញលេញនៃអាយុគិតដល់ថ្ងៃខួបកំណើតចុងក្រោយ។

ពីរ៉ាមីតប្រជាជន

ពីរ៉ាមីតប្រជាជនបង្ហាញជាលក្ខណៈក្រាហ្វិកតាមក្រុមអាយុ និងភេទប្រជាជន។ ជួរផ្តេកបង្ហាញពីចំនួន ឬសមាមាត្រនៃបុរស និងស្ត្រីសម្រាប់ក្រុមអាយុនីមួយៗ ផលបូកនៃក្រុមអាយុ និងភេទទាំងអស់ ពីរ៉ាមីតប្រជាជនស្មើនឹង ១០០ ភាគរយ។

មេដ្យានអាយុ

មុនពេលគណនាមេដ្យានអាយុ យើងត្រូវបែងចែកចំនួនប្រជាជនជាចំនួនពីរក្រុមដែលមានទំហំស្មើៗគ្នា (៥០ ភាគរយ ទល់នឹង ៥០ភាគរយ) គឺក្រុមដែលអាយុតិចជាង និងក្រុមមួយទៀតមានអាយុច្រើនជាងមេដ្យាន។

$$\text{មេដ្យាន} = L + \frac{(N/2-C)}{F_m} \times I$$

N = ចំនួនប្រជាជនសរុប
L = ដែនកំណត់ទាបនៃថ្នាក់មេដ្យាន
Fm = ចំនួននៃថ្នាក់មេដ្យាន (frequency of median class)
C = ប្រេកង់តគ្នានៃថ្នាក់មុនមេដ្យាន
I = ចន្លោះថ្នាក់

ផលធៀបភេទ ឬអត្រាភេទ

ជាផលចែកនៃចំនួនបុរស និងចំនួនស្រ្តីគុណនឹង ១០០ បកស្រាយពីចំនួនបុរសក្នុងចំណើមស្រ្តី ១០០ នាក់។

ផលធៀបអាយុក្នុងបន្ទុក

ជាភាគរយនៃប្រជាជនក្នុងក្រុមអាយុក្មេង (អាយុ ០-១៤ ឆ្នាំ) និងក្រុមអាយុចាស់ (៦០+) ឆ្នាំធៀបទៅនឹងចំនួនប្រជាជនដែលមានអាយុកម្លាំងពលកម្មពី ១៥-៥៩ ឆ្នាំ។ (ផលធៀបអាយុក្នុងបន្ទុកនេះអាចគណនាដាច់ដោយឡែកពីគ្នារវាងផលធៀបអាយុក្នុងបន្ទុកវ័យក្មេង និងអាយុក្នុងបន្ទុកវ័យចាស់)។

អាយុមធ្យមនៃការរៀបការ Singulate Mean Age at Marriage (SMAM)

អាយុមធ្យមនៃការរៀបការលើកដំបូងត្រូវបានប្រើប្រាស់សម្រាប់ប្រជាជនដែលបានចាត់ថ្នាក់តាមអាយុ និងស្ថានភាពអាពាហ៍ពិពាហ៍ផ្តល់នូវទិន្នន័យតែមួយគត់ស្តីពីស្ថានភាពអាពាហ៍ពិពាហ៍។ វាប្រៀបធៀបសមាមាត្រអាយុជាក់លាក់របស់អ្នកដែលមិនដែលរៀបការជាមួយអ្នកដែលរៀបការហើយ គិតពីអាយុមធ្យមដែលការផ្លាស់ប្តូរត្រូវបានធ្វើឡើង។ សម្រាប់ព័ត៌មានលម្អិតនៃវិធីសាស្រ្តដែលបង្កើតឡើងដោយ John Hajnal ។

$$SMAM = \frac{d + \sum 5_5 S_x - 50 * S_{50}}{1 - S_{50}}$$

d = អាយុរៀបការទាបបំផុត = 15

$\sum 5_5 S_x$ = សរុបសមាមាត្រប្រជាជនមិនដែលរៀបការក្រុមអាយុ 5 ឆ្នាំ

S_{50} = សមាមាត្រប្រជាជនមិនដែលរៀបការនៅអាយុ ៥០ ឆ្នាំ

អក្ខរភាព

មនុស្សម្នាក់ដែលចេះអាន និងសរសេរប៉ុន្តែនៅពេលជំរឿនគាត់មិនអាចអាន និងសរសេរបានទៀតទេដោយសារតែមានបញ្ហារាងកាយ ឬជំងឺ ត្រូវបានចាត់ទុកថាជាមនុស្សចេះអក្សរផងដែរ។ មនុស្សត្រូវបានចាត់ទុកថាមិនចេះអក្សរផងដែរ បើមនុស្សនោះមានសមត្ថភាពអានសរសេរតែឈ្មោះ ឬលេខផ្ទាល់ខ្លួន ក៏ដូចជាមនុស្សដែលចេះអានតែមិនចេះសរសេរ ឬក៏ផ្ទុយទៅវិញ។

ជនពិការដែលអាចអាន និងសរសេរតាមរយៈមធ្យោបាយណាមួយ ដូចជាប្រព័ន្ធប្រៃលសម្រាប់អ្នកពិការភ្នែកត្រូវបានចាត់ទុកថាជាអ្នកចេះអក្សរ។ តាមនិយមន័យកុមារទាំងអស់ដែលមានអាយុតិចជាង ៦ ឆ្នាំទាំងអស់ត្រូវបានចាត់ទុកថាអនក្ខរភាព។ ឧទាហរណ៍ មនុស្សវ័យចំណាស់ដែលចេះអាន និងសរសេរ ប៉ុន្តែមិនអាចអនុវត្តសកម្មភាពទាំងនេះបានទៀតដោយសារបញ្ហាភ្នែកខ្សោយ។

អត្រាអក្ខរភាពទូទៅ

ជាភាគរយនៃប្រជាជនចេះអក្សរធៀបទៅនឹងចំនួនសរុបប្រជាជនទាំងអស់ ដោយមិនរាប់បញ្ចូលចំនួនក្មេងដែលមានអាយុ ០-៦ ឆ្នាំ។

អត្រាអក្ខរភាពមនុស្សពេញវ័យ

ជាភាគរយប្រជាជនអក្ខរភាពមានអាយុ ១៥ ឆ្នាំឡើង ធៀបនឹងចំនួនសរុបប្រជាជនអាយុ ១៥ ឆ្នាំឡើង។

កម្រិតសិក្សាអប់រំ

កម្រិតថ្នាក់ដែលបានបញ្ចប់ពេញលេញត្រូវបានធ្វើចំណាត់ដូចជា ១= មិនបានបញ្ចប់ថ្នាក់ណាមួយ (០ និង ៨៨) ២= មិនបានបញ្ចប់បឋមសិក្សា (ថ្នាក់ទី ១ ដល់ ៥) ៣= បានបញ្ចប់បឋមសិក្សា (ថ្នាក់ទី ៦ ដល់ ៨) ៤= មធ្យមសិក្សាបឋមភូមិ (ថ្នាក់ទី ៩ ដល់ ១៣) ៥= បានបញ្ចប់មធ្យមសិក្សា/មានសញ្ញាបត្រ (បានបញ្ចប់មធ្យមសិក្សា/មានសញ្ញាបត្រមធ្យមសិក្សាទុតិយភូមិ សញ្ញប័ត្រមធ្យមសិក្សាបឋមភូមិមានបច្ចេកទេស/វិជ្ជាជីវៈ សញ្ញប័ត្រមធ្យមសិក្សាទុតិយភូមិមានបច្ចេកទេស/វិជ្ជាជីវៈ ១៤ ដល់ ១៦) ៦= ក្រោយមធ្យមសិក្សា (សញ្ញាបត្រថ្នាក់មហាវិទ្យាល័យ សញ្ញាបត្រថ្នាក់អនុបណ្ឌិត និងសញ្ញាបត្រថ្នាក់បណ្ឌិត ១៧ ដល់ ១៩)។

ប្រជាជនសកម្មសេដ្ឋកិច្ច

ជាចំនួនប្រជាជនមានការងារធ្វើ និងប្រជាជនគ្មានការងារធ្វើ ដោយឈរលើមូលដ្ឋានសកម្មភាពសំខាន់ៗរបស់គាត់នៅក្នុងរយៈពេលមួយឆ្នាំមុនពេលជំរឿន។

ប្រជាជនអសកម្មសេដ្ឋកិច្ច

ប្រជាជនផ្សេងក្រៅពីប្រជាជនសកម្មសេដ្ឋកិច្ច នៅក្នុងរយៈពេលមួយឆ្នាំមុនជំរឿន។

អត្រាចូលរួមកម្លាំងពលកម្ម

អត្រាចូលរួមកម្លាំងពលកម្ម (LFPR) ត្រូវបានកំណត់ជាចំនួនមនុស្សដែលស្ថិតក្នុងកម្លាំងពលកម្ម មានការងារធ្វើ និងគ្មានការងារធ្វើ តាមអាយុ ភេទ និងតំបន់ ចែកនឹងចំនួនមនុស្សសរុបក្នុងចរិតលក្ខណៈដូចគ្នា ហើយគុណនឹង ១០០។

អត្រាសកម្មជនសេដ្ឋកិច្ចនៃក្រុមអាយុធ្វើការងារ

ភាគរយប្រជាជនសកម្មសេដ្ឋកិច្ចធៀបទៅនឹងចំនួនសរុបប្រជាជនអាយុ ១៥-៥៩ ឆ្នាំ។

អត្រាសកម្មជនសេដ្ឋកិច្ចតាមអាយុ

ជាភាគរយប្រជាជនដែលជាសកម្មជនសេដ្ឋកិច្ចក្នុងក្រុមអាយុណាមួយ ធៀបទៅនឹងចំនួនប្រជាជនសរុបនៅក្នុងក្រុមអាយុតាមអាយុជាក់លាក់។

មានការងារធ្វើ

រួមមានប្រជាជនដែលដូចនៅក្នុងប្រភេទខាងក្រោមបានធ្វើក្នុងរយៈពេល ៦ ខែ (១៨៣ថ្ងៃ) ឬលើស ក្នុងរយៈពេលមួយឆ្នាំ មុនជំរឿន ៖

(i) ប្រជាជនដែលមានការងារមានប្រាក់ឈ្នួល(ឧទាហរណ៍ ធ្វើការងារនៅផ្នែកសាធារណៈ ឬអង្គភាពឯកជន ជាដើម) (ii) ប្រជាជនដែលនៅក្នុងពេលធ្វើជំរឿន កំពុងមានការងារធ្វើ និងបានធ្វើពីមុនមក ដោយទទួលប្រាក់ឈ្នួល ប្រាក់ខែ ប្រាក់ចំណេញ ឬទទួលបានពីគ្រួសារ ជាប្រាក់ ឬជារបស់។ (iii) ប្រជាជនដែលមិនមានការងារធ្វើ ដើម្បីទទួលប្រាក់ឈ្នួល ឬប្រាក់ចំណេញ នៅក្នុងអំឡុងពេលជំរឿន ទោះបីពួកគេមានការងារធ្វើពីមុន តែអាចត្រឡប់ទៅធ្វើការវិញ (ឧទាហរណ៍ ចប់រដូវ ដូចជាកសិករ ឬអ្នកនេសាទ) ប្រជាជនឈប់សម្រាកដោយមានជំងឺ ឬឈប់សម្រាកដោយគ្មានប្រាក់ ប្រជាជនមិនធ្វើការដោយសារមានបញ្ហាកូដកម្ម ឬអង្គភាពដែលពួកគេធ្វើការត្រូវបានបិទ (iv) ប្រជាជនធ្វើការដោយខ្លួនឯង (ឧទាហរណ៍ បើកហាងលក់ទំនិញដោយខ្លួនឯង លក់គ្រឿងហូបចុក ជាវេជ្ជបណ្ឌិត មេធាវី ជាដើម)។

អត្រាមានការងារធ្វើ

អត្រាមានការងារធ្វើ ជាផលធៀបនៃចំនួនអ្នកមានការងារធ្វើក្នុងចំណោមកម្លាំងពលកម្ម (សកម្មជនសេដ្ឋកិច្ច) សម្រាប់ ១០០នាក់។

គ្មានការងារធ្វើ

ជាមនុស្សដែលគ្មានការងារ ប៉ុន្តែបានស្វែងរកការងារ ឬត្រៀមធ្វើការងារបានរយៈពេល ៦ ខែ ឬលើស (១៨៣ ថ្ងៃ) នៅក្នុងអំឡុងពេលមួយឆ្នាំ មុនពេលជំរឿន។

អត្រាគ្មានការងារធ្វើ

អត្រាគ្មានការងារធ្វើ ជាផលធៀបនៃចំនួនអ្នកគ្មានការងារធ្វើ (បានធ្វើការពីមុនបូកមិនដែលធ្វើការសោះ) ក្នុងចំណោមកម្លាំងពលកម្ម (សកម្មជនសេដ្ឋកិច្ច) សម្រាប់ ១០០នាក់។

អាជីពការងារ ឬ វិស័យឧស្សាហកម្ម សេដ្ឋកិច្ច

វិស័យឧស្សាហកម្ម (ផ្នែកមួយនៃសកម្មភាពសេដ្ឋកិច្ច) សំដៅលើសកម្មភាពរបស់សហគ្រាស ឬគ្រឹះស្ថានដែលបុគ្គលធ្វើការក្នុងនោះ។ ការងារត្រូវបានរៀបចំជាក្រុមទៅតាមវិស័យដូចខាងក្រោម ៖

វិស័យទីមួយ ៖ ក្រុម A មានកសិកម្ម ព្រៃឈើ និងនេសាទ។

វិស័យទីពីរ ៖ ក្រុម B ដល់ F មានរ៉ែ និងរ៉ែថ្ម រោងចក្រ សហគ្រាស អគ្គិសនី ឧស្ម័នហ្គាស ការផ្គត់ផ្គង់ចំហាយ និងខ្យល់ត្រជាក់ការផ្គត់ផ្គង់ទឹក ទឹកសំអុយ ការគ្រប់គ្រងកាកសំណល់ និងសកម្មភាពកែច្នៃឡើងវិញសំណង់។

វិស័យទីបី ៖ G ទៅ U មានពាណិជ្ជកម្មលក់ដុំ និងលក់រាយ ជួសជុលទោចក្រយានយន្ត និងរថយន្ត ដឹកជញ្ជូន និងការរក្សាទុក សកម្មភាពស្នាក់នៅ និងសេវាកម្មម្ហូបអាហារ ព័ត៌មាន និងការទំនាក់ទំនង គមនាគមន៍ សកម្មភាពហិរញ្ញវត្ថុ និងធានារ៉ាប់រង ដីធ្លី និងផ្ទះសំបែង សកម្មភាពផ្នែកវិជ្ជាជីវៈ វិទ្យាសាស្ត្រ និងបច្ចេកទេស សកម្មភាពរដ្ឋបាល និងសេវាកម្មផ្គត់ផ្គង់រដ្ឋបាល សាធារណៈ និងការពារជាតិ សន្តិសុខសង្គម អប់រំ សកម្មភាព សុខភាព និងការងារសង្គម វិចិត្រសិល្បៈ ការកំសាន្ត និងការលំហែ សកម្មភាពសេវាផ្សេងៗ សកម្មភាពការប្រើប្រាស់សេវាគ្រួសារជានិយោជក សកម្មភាពអង្គការ និងអង្គការក្រៅប្រទេស។

ទេសន្តរប្រវេសន៍ (ផ្លាស់លំនៅដ្ឋាន)

ទេសន្តរប្រវេសន៍ត្រូវបានកំណត់ជាដំណើរការផ្លាស់ប្តូរទីកន្លែងរស់នៅ ពីទីតាំងភូមិសាស្ត្រមួយទៅភូមិសាស្ត្រមួយទៀត។ នៅពេលដែលចលនាស្ថិតនៅក្នុងប្រទេសតែមួយ ត្រូវបានចាត់ទុកថាជាការធ្វើទេសន្តរប្រវេសន៍ក្នុងស្រុក ហើយករណីពាក់ព័ន្ធនឹងការផ្លាស់ប្តូរប្រទេស ហៅថាការធ្វើទេសន្តប្រវេសន៍អន្តរជាតិ។

ទេសន្តប្រវេសន្ត៍ចូល

អត្រាធ្វើទេសន្តរប្រវេសន៍ចំណូលស្រុក គឺជាសមមាត្រនៃចំនួនជនអន្តោប្រវេសន៍ដែលមកដល់គោលដៅមួយក្នុងចំណោមប្រជាជន ១០០នាក់ នៅគោលដៅនោះ ក្នុងឆ្នាំណាមួយជាក់លាក់។

ទេសន្តប្រវេសន្ត៍ចេញ

អត្រាធ្វើទេសន្តរប្រវេសន៍ចំណាកស្រុក "ការធ្វើចំណាកស្រុកក្រៅប្រទេស" គឺជាសមមាត្រនៃចំនួនជនទេសន្តរប្រវេសន៍ដែលទៅដល់គោលដៅមួយក្នុងចំណោមប្រជាជន ១០០នាក់ នៅគោលដៅនោះ ក្នុងឆ្នាំមួយជាក់លាក់។

យេនឌ័រ

សំដៅលើតួនាទីឥរិយាបទ និងគុណតម្លៃនានាដែលវប្បធម៌ និងសង្គមដាក់កំណត់ឲ្យស្ត្រី និងបុរសអនុវត្តដោយឡែកពីគ្នា។

ទំហំគ្រួសារមធ្យម

ជាចំនួនមនុស្សមធ្យមដែលរស់ក្នុងគ្រួសារធម្មតា ឬប្រក្រតី (មិនរាប់បញ្ចូលគ្រួសារស្ថាប័ន គ្រួសារគ្មានផ្ទះសំបែង គ្រួសាររស់លើទូក និង ប្រជាជនឆ្លងកាត់)។

មេគ្រួសារ

សម្រាប់គោលបំណងជំរឿន មេគ្រួសារគឺជាមនុស្សដែលត្រូវបានទទួលស្គាល់ពីសមាជិកក្នុងគ្រួសារ។ មេគ្រួសារជាប្រុស ឬស្រី ជាទូទៅគាត់ជាអ្នកទទួលខុសត្រូវក្នុងការគ្រប់គ្រងគ្រួសារ និងធ្វើការសម្រេចចិត្តក្នុងនាមឲ្យគ្រួសារ។ មេគ្រួសារ មិនចាំបាច់ត្រូវតែជាមនុស្សចាស់ទេ ប៉ុន្តែគាត់អាចជាស្ត្រី ក្មេងស្រី ឬក្មេងប្រុសនៃសមាជិកគ្រួសារ។ ឈ្មោះអ្នកដែលត្រូវទទួលស្គាល់នៅក្នុងគ្រួសារថាជាមេគ្រួសារ ត្រូវបានរាយការណ៍នៅក្នុងជំរឿន។ សម្រាប់គោលបំណងជំរឿនក្នុងករណីអវត្តមានមេគ្រួសារ អ្នកផ្សេងដែលទទួលខុសត្រូវក្នុងការចាត់ចែងគ្រប់គ្រងការងារទាំងអស់របស់មេគ្រួសារត្រូវបានចាត់ទុកថាជាមេគ្រួសារ។

ក្រុមគ្រួសារ

ជាក្រុមមនុស្សមួយក្រុមដែលរស់នៅរួមគ្នា និងហូបចុកអាហារចេញពីចង្ក្រានតែមួយ វៀរលែងតែអ្នកដែលមានការងារពិសេសមិនអាចទៅហូបចុកជាមួយបាន។

កំណើតរស់

សំដៅទៅលើការកើតចេញ ឬការវះយកចេញពីផ្ទៃម្តាយនូវទារក។ ពេលកើតចេញមកទារកមានដង្ហើម ឬបង្ហាញនូវភាពមានជីវិត ដូចជាជីពចរនូវដើរ ឬមានចលនាសាច់ដុំ។ ចលនានីមួយៗនេះ បញ្ជាក់ថាមានកំណើតរស់។

លទ្ធភាពបង្កើតកូន

លទ្ធភាពបង្កើតកូនជាចំនួនកូនជាក់ស្តែងដែលស្ត្រីម្នាក់ ឬក្រុមស្ត្រីបានបង្កើតក្នុងមួយជីវិតរបស់គាត់។

អត្រាលទ្ធភាពបង្កើតកូនដុល (CBR)

អត្រាលទ្ធភាពបង្កើតកូន (ត្រូវបានហៅថា អត្រាលទ្ធភាពបង្កើតកូនដុល) បង្ហាញពីផលធៀបចំនួនកំណើតរស់ក្នុងចំណោមប្រជាជនសរុប ១.០០០នាក់ នៅឆ្នាំណាមួយជាក់លាក់។

អត្រាលទ្ធភាពបង្កើតកូនទូទៅ (GFR)

អត្រាលទ្ធភាពបង្កើតកូនទូទៅ (ត្រូវបានហៅថា អត្រាលទ្ធភាពបង្កើតកូន) បង្ហាញពីផលធៀបចំនួនកំណើតរស់ក្នុងចំណោមស្ត្រីដែលស្ថិតក្នុងអាយុបន្តពូជពី ១៥ ដល់ ៤៩ ឆ្នាំ ក្នុង ១.០០០នាក់ នៅឆ្នាំណាមួយជាក់លាក់។ អត្រាលទ្ធភាពបង្កើតកូនទូទៅមានលក្ខណៈសុក្រឹតជាងការវាស់វែងអត្រាលទ្ធភាពបង្កើតកូនដុល។

អត្រាលទ្ធភាពបង្កើតកូនតាមអាយុជាក់លាក់ (ASFR)

អត្រាលទ្ធភាពបង្កើតកូនត្រូវបានគណនាសម្រាប់ក្រុមអាយុជាក់លាក់ ដើម្បីមើលឃើញពីភាពខុសគ្នានៃឥរិយាបទនៃលទ្ធភាពបង្កើតកូននៅក្នុងក្រុមអាយុខុសគ្នា ឬសម្រាប់ការប្រៀបធៀបតាមពេលវេលា។

អត្រាលទ្ធភាពបង្កើតកូនសរុប (TFR)

អត្រាលទ្ធភាពបង្កើតកូនសរុប ជាចំនួនកូនដែលស្ត្រីអាចទទួលបានក្នុងអំឡុងពេលនៃជីវិតរបស់នាង បើនាងបង្កើតកូនពេញមួយជីវិតរបស់នាង តាមការវាស់វែងអត្រាលទ្ធភាពបង្កើតកូនតាមក្រុមអាយុជាក់លាក់ ដោយពួកគេស្លាប់មុនពេលឆ្លងកាត់អាយុបន្តពូជ។ ដូច្នេះ អត្រាលទ្ធភាពបង្កើតកូនសរុបជាចំនួនកំណើតរបស់ស្ត្រីដែលនឹងមាន បើនាងមានអត្រាកំណើតជាក់លាក់ក្នុងអំឡុងពេលបន្តពូជរបស់នាង គឺជាផលបូកនៃអត្រាកំណើតនៃអាយុជាក់លាក់។

អត្រាលទ្ធភាពបង្កើតកូនជំនួស (FRR)

អត្រាលទ្ធភាពបង្កើតកូនជំនួស ជាចំនួនកូនស្រីជាមធ្យមដែលបានកើតពីស្ត្រី (ឬក្រុមស្ត្រី) ក្នុងមួយជីវិតរបស់នាង បើនាងឆ្លងកាត់ឆ្នាំបង្កើតកូនដោយអនុលោមតាមអត្រាកំណើតជាក់លាក់នៃអាយុដែលបានផ្តល់ឲ្យ។ អត្រានេះដូចនឹង TFR លើកលែងតែវារាប់បញ្ចូលតែកូនស្រី ហើយវាស់វែង "បង្កើតកូន" ស្ត្រីដែលបង្កើតជាកូនស្រី។

អត្រាមរណភាពដុល (CDR)

ជាផលធៀបរវាងចំនួនប្រជាជនទទួលមរណភាពនៅឆ្នាំណាមួយជាក់លាក់ ទៅនឹងប្រជាជនសរុបនៅឆ្នាំដូចគ្នា គុណនឹង ១.០០០។

អត្រាមរណភាពតាមអាយុជាក់លាក់ (ASMR)

អត្រាមរណភាពក៏អាចត្រូវបានគណនាសម្រាប់ក្រុមអាយុជាក់លាក់ ដើម្បីប្រៀបធៀបអត្រាមរណភាពសម្រាប់អាយុខុសគ្នា ឬអាយុដូចគ្នា។ ការប្រៀបធៀបអាចត្រូវបានធ្វើរវាងប្រទេស ឬតំបន់។ ដោយសារអត្រាមរណភាពមានភាពខុសគ្នាខ្លាំងពីភេទ និងជាតិពន្ធ អត្រាមរណភាពតាមអាយុត្រូវបានផ្តល់ឲ្យដាច់ដោយឡែកពីគ្នា សម្រាប់បុរស និងស្ត្រី និងសម្រាប់ក្រុមជាតិពន្ធផ្សេងៗគ្នានៅក្នុងចំណោមប្រជាជន។ អត្រាមរណភាពតាមអាយុជាក់លាក់ជាផលធៀបចំនួនស្លាប់តាមក្រុមអាយុជាក់លាក់ ទៅនឹងចំនួនប្រជាជនតាមក្រុមអាយុជាក់លាក់ ក្នុងជំណោមប្រជាជន ១.០០០នាក់។

អត្រាមរណភាពទារក (IMR)

អត្រាមរណភាពទារក ជាផលធៀបចំនួនមរណភាពរបស់ទារកអាយុក្រោម ១ ឆ្នាំ ក្នុងចំណោម ១.០០០ កំណើតរស់ នៅឆ្នាំដែលបានផ្តល់ឲ្យ។

អត្រាមរណភាពកុមារ (CMR)

អត្រាមរណភាពកុមារ ជាផលធៀបចំនួនមរណភាពកុមារអាយុចន្លោះ ១-៤ ឆ្នាំ ក្នុងចំណោមកុមារអាយុចន្លោះ ១-៤ ឆ្នាំ ក្នុងចំណោម ១.០០០នាក់ នៅឆ្នាំដែលបានផ្តល់ឲ្យ។

អត្រាមរណភាពមាតា (MMR)

ជាផលធៀបនៃចំនួនស្ត្រីដែលបានទទួលមរណភាពក្នុងអំឡុងពេលមានផ្ទៃពោះ អំឡុងពេលប្រសូត ឬក្នុងរយៈពេល ៤២ ថ្ងៃ ក្រោយពេលប្រសូត ក្នុងចំណោម ១០០.០០០ កំណើតរស់។

ការកំណត់អំពីពិការភាព

អនុសញ្ញាសិទ្ធិជនពិការត្រូវបានកំណត់ថាពិការភាព ជាលទ្ធផលអន្តរកម្មនៃមុខងាររវាងមនុស្សទូទៅ និងការចុះខ្សោយនៃរាងកាយ លក្ខខណ្ឌសុខភាព) ក្នុងបរិយាកាសប្រចាំថ្ងៃរបស់ពួកគេ និង)ឧបសគ្គក្នុងការចូលរួមពេញលេញ និងប្រសិទ្ធភាពមូលដ្ឋានស្មើភាពគ្នា ក្នុងការចូលរួមកិច្ចការសង្គម។ ការកំណត់និយមន័យនេះ គឺស្របនឹង ICF ការលើកឡើងថា ពិការភាពមិនមែនបញ្ហាវេជ្ជសាស្ត្រ ឬបញ្ហាលក្ខខណ្ឌសង្គមនោះទេ។ និយមន័យនេះបានឆ្លុះបញ្ចាំងពីទស្សនទាននៃពិការជាប្រភេទជំងឺធ្វើឲ្យមានការពិបាកបំពេញមុខងារ ពិការភាពវាស់វែងត្រូវឆ្លុះបញ្ចាំងតាមប្រភេទលំបាក ញែកដាច់ដោយឡែកពីគ្នា។ ក្នុងជំរឿនទូទៅប្រជាជននៅព្រះរាជាណាចក្រខេត្តត្បូងឃ្មុំឆ្នាំ២០១៩ បានអនុវត្តតាមកម្រងសំណួរពិការភាពដែលបានកំណត់តាមបទដ្ឋានក្រុមការងារវ៉ាស៊ីនតោនដែលបានអនុវត្តន៍ដោយ ICF ។ កម្រងសំណួរដែលបានអនុវត្តន៍ រួមមានប្រាំមួយសំណួរតាមមុខងារលំបាកប្រាំមួយ ដូចជាលំបាកក្នុងការមើល ទោះបីប្រើវ៉ែនតាក្តី លំបាកក្នុងការស្តាប់ ទោះបីប្រើគ្រឿងជំនួយស្តាប់ លំបាកក្នុងការដើរ ឬឡើងជណ្តើរ លំបាកក្នុងការចងចាំ ឬការគិត លំបាកក្នុងការថែទាំខ្លួនឯង ដូចជាងូតទឹក ស្លៀកពាក់ និងលំបាកក្នុងការទំនាក់ទំនងជាមួយអ្នកដ៏ទៃ ហើយកម្រិតនៃការលំបាកមាន គ្មានលំបាក លំបាកខ្លះ លំបាកខ្លាំង និងមិនអាចធ្វើអ្វីទាំងអស់។

ក្រុមការងារវ៉ាស៊ីនតោនបានកំណត់កម្រងសំណួរខ្លីអំពីពិការភាព ផ្តោតលើការវាស់វែងកម្រិតមុខងារលំបាកដែលជួបប្រទះនៅក្នុងប្រតិបត្តិសកម្មភាពមូលដ្ឋាន ប្រចាំថ្ងៃជាជាងលក្ខខណ្ឌសុខភាព ឬការចុះខ្សោយនៃរាងកាយ។ ការវាស់វែងនេះ ត្រូវបានបង្កើតឡើងក្នុងគោលបំណងធ្វើការប្រៀបធៀបជាអន្តរជាតិ ដោយរួមមានកម្រងសំណួរជាមូលដ្ឋានប៉ុណ្ណោះ ជាជាងសកម្មភាពស្មុគ្រស្មាញដែលទទួលឥទ្ធិពលដោយវប្បធម៌ និងកត្តាសេដ្ឋកិច្ច សង្គមកិច្ចក្នុងបរិយាកាសនៅជុំវិញ។

ក្រុមការងារវ៉ាស៊ីនតោនស្តីពីស្ថិតិពិការបានផ្តល់អនុសាសន៍ថា ជនពិការត្រូវបានកំណត់ថាមានការលំបាកខ្លាំង ឬមិនអាចធ្វើអ្វីបានទាំងអស់ យ៉ាងហោចណាស់មានមួយក្នុងចំណោមមុខងារលំបាកទាំងប្រាំមួយ។

សំណួរពិការភាពប្រើក្នុងជំរឿនទូទៅប្រជាជននៅព្រះរាជាណាចក្រខេត្តត្បូងឃ្មុំឆ្នាំ២០១៩ សម្រាប់មនុស្សអាយុ ៥ ឆ្នាំឡើង រួមមាន ៖

១. តើអ្នកមានលំបាកមើលដែរឬទេ ទោះបីពាក់វ៉ែនតាក៏ដោយ?
- ក. ទេ មិនលំបាកទេ
- ខ. បាទ លំបាកខ្លះដែរ
- គ. បាទ លំបាកខ្លាំង

ឃ. មិនអាចមើលឃើញសោះ

២. តើអ្នកមានលំបាកស្តាប់ដែរឬទេ ទោះបីប្រើឧបករណ៍ជំនួយក៏ដោយ?

ក. ទេ មិនលំបាកទេ

ខ. បាទ លំបាកខ្លះដែរ

គ. បាទ លំបាកខ្លាំង

ឃ. មិនអាចស្តាប់ឮសោះ

៣. តើអ្នកមានលំបាកក្នុងការផ្លាស់ទី ឬឡើងជណ្តើរដែរឬទេ?

ក. ទេ មិនលំបាកទេ

ខ. បាទ លំបាកខ្លះដែរ

គ. បាទ លំបាកខ្លាំង

ឃ. មិនអាចផ្លាស់ទី ឬឡើងជណ្តើរបានសោះ

៤. តើអ្នកមានលំបាកក្នុងការចងចាំ ឬការគិតដែរឬទេ?

ក. ទេ មិនលំបាកទេ

ខ. បាទ លំបាកខ្លះដែរ

គ. បាទ លំបាកខ្លាំង

ឃ. មិនអាចចងចាំ ឬគិតអ្វីបានសោះ

៥. តើអ្នកមានលំបាកក្នុងការថែទាំខ្លួន ឬស្លៀកពាក់ដែរឬទេ?

ក. ទេ មិនលំបាកទេ

ខ. បាទ លំបាកខ្លះដែរ

គ. បាទ លំបាកខ្លាំង

ឃ. មិនអាចធ្វើអ្វីបានទាំងអស់

៦. តើអ្នកមានលំបាកក្នុងការនិយាយ ឬទំនាក់ទំនងគ្នាដែរឬទេ?

ក. ទេ មិនលំបាកទេ

ខ. បាទ លំបាកខ្លះដែរ

គ. បាទ លំបាកខ្លាំង

ឃ. មិនអាចធ្វើអ្វីបានទាំងអស់

ផ្នែក ២

លទ្ធផលសរុបនៃប្រជាជន តាមស្រុក ក្រុង ឃុំ សង្កាត់

ការខុសគ្នារវាងលទ្ធផលបណ្តោះអាសន្ន និងលទ្ធផលចុងក្រោយនៃរបាយការណ៍ជាតិ របស់ជំរឿនទូទៅប្រជាជននៅព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា តាមរាជធានី ខេត្ត ឆ្នាំ២០១៩

ការខុសគ្នារវាងលទ្ធផលបណ្ដោះអាសន្ន និងលទ្ធផលចុងក្រោយនៃរបាយការណ៍ជាតិ របស់ជំរឿនទូទៅ ប្រជាជននៅព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា តាមរាជធានី ខេត្ត ឆ្នាំ២០១៩

រាជធានី ខេត្ត	ចំនួនប្រជាជន		ការខុសគ្នា	
	លទ្ធផលបណ្ដោះអាសន្ន	លទ្ធផលចុងក្រោយ	ចំនួន	ភាគរយ
(១)	(២)	(៣)	(៤)	(៥)
សរុប	**១៥.២៨៨.៤៨៩**	**១៥.៥៥២.២១១**	**២៦៣.៧២២**	**១,៧**
បន្ទាយមានជ័យ	៨៥៩.៥៤៥	៨៦១.៨៨៣	២.៣៣៨	០,៣
បាត់ដំបង	៩៨៧.៤០០	៩៩៧.១៦៩	៩.៧៦៩	១,០
កំពង់ចាម	៨៩៥.៧៦៣	៨៩៩.៧៩១	៤.០២៨	០,៤
កំពង់ឆ្នាំង	៥២៥.៩៣២	៥២៧.០២៧	១.០៩៥	០,២
កំពង់ស្ពឺ	៨៧២.២១៩	៨៧៧.៥២៣	៥.៣០៤	០,៦
កំពង់ធំ	៦៧៧.២៦០	៦៨១.៥៤៩	៤.២៨៩	០,៦
កំពត	៥៩២.៨៤៥	៥៩៣.៨២៩	៩៨៤	០,២
កណ្ដាល	១.១៩៥.៥៤៧	១.២០១.៥៨១	៦.០៣៤	០,៥
កោះកុង	១២៣.៦១៨	១២៥.៩០២	២.២៨៤	១,៨
ក្រចេះ	៣៧២.៨២៥	៣៧៤.៧៥៥	១.៩៣០	០,៥
មណ្ឌលគិរី	៨៨.៦៤៩	៩២.២១៣	៣.៥៦៤	៤,០
ភ្នំពេញ	២.១២៩.៣៧១	២.២៨១.៩៥១	១៥២.៥៨០	៧,២
ព្រះវិហារ	២៥១.៣៥២	២៥៤.៨២៧	៣.៤៧៥	១,៤
ព្រៃវែង	១.០៥៧.៤២៨	១.០៥៧.៧២០	២៩២	០,០
ពោធិ៍សាត់	៤១១.៧៥៩	៤១៩.៩៥២	៨.១៩៣	២,០
រតនគិរី	២០៤.០២៧	២១៧.៤៥៣	១៣.៤២៦	៦,៦
សៀមរាប	១.០០៦.៥១២	១.០១៤.២៣៤	៧.៧២២	០,៨
ព្រះសីហនុ	៣០២.៨៨៧	៣១០.០៧២	៧.១៨៥	២,៤
ស្ទឹងត្រែង	១៥៩.៥៦៥	១៦៥.៧១៣	៦.១៤៨	៣,៩
ស្វាយរៀង	៥២៤.៥៥៤	៥២៥.៤៩៧	៩៤៣	០,២
តាកែវ	៨៩៩.៤៨៥	៩០០.៩១៤	១.៤២៩	០,២
ឧត្ដរមានជ័យ	២៦១.២៥២	២៧៦.០៣៨	១៤.៧៨៦	៥,៧
កែប	៤១.៧៩៨	៤២.៦៦៥	៨៦៧	២,១
ប៉ៃលិន	៧១.៦០០	៧៥.១១២	៣.៥១២	៤,៩
ត្បូងឃ្មុំ	៧៧៥.២៩៦	៧៧៦.៨៤១	១.៥៤៥	០,២

តារាង P-២៥. ចំនួនប្រជាជនសរុប ខេត្តត្បូងឃ្មុំ ឆ្នាំ២០១៩

ខេត្ត ស្រុក/ក្រុង/ខណ្ឌ សង្កាត់/ឃុំ		ចំនួនគ្រួសារ	ចំនួនប្រជាជន			ផលធៀបភេទ	ទំហំគ្រួសារមធ្យម
			សរុប	ប្រុស	ស្រី		
២៥	**ត្បូងឃ្មុំ**						
-	សរុប	១៧៨.៩៤២	៧៦៣.៧៣៥	៣៦៨.៥៩៣	៣៩៥.១៤២	៩៣,៣	៤,៣
-	ទីប្រជុំជន	១៥.៦៦៧	៦៦.៧១១	៣២.១៤០	៣៤.៥៧១	៩៣,០	៤,៣
-	ជនបទ	១៦៣.២៧៥	៦៩៧០២៤	៣៣៦៤៥៣	៣៦០៥៧១	៩៣,៣	៤,៣
២៥០១	**ក្រុងសួង**	**៨.៤៨៨**	**៣៥.០៥៤**	**១៦.៨៨៨**	**១៨.១៦៦**	**៩៣,០**	**៤,១**
២៥០១០១	សួង	៥.៣៤៨	២២.២៨៩	១០.៧២៤	១១.៥៦៥	៩២,៧	៤,២
២៥០១០២	វិហារលួង	៣.១៤០	១២.៧៦៥	៦.១៦៤	៦.៦០១	៩៣,៤	៤,១
២៥០២	**ត្បូងឃ្មុំ**	**៤២.១៦២**	**១៧៦.៨០២**	**៨៥.១៤៦**	**៩១.៦៥៦**	**៩២,៩**	**៤,២**
២៥០២០១	អញ្ចើម	៣.១១៤	១៣.៨៣២	៦.៦១៣	៧.២១៩	៩១,៦	៤,៤
២៥០២០២	បឹងព្រួល	១.៣៣៩	៥.៨៨៤	២.៨៩១	២.៩៩៣	៩៦,៦	៤,៤
២៥០២០៤	ជីគរ	៣.០១៩	១១.៧៧៧	៥.៥៩៣	៦.១៨៤	៩០,៤	៣,៩
២៥០២០៥	ជីរោទ៍ ទី១	១.៥៩៩	៦.២៤៨	៣.០៦២	៣.១៨៦	៩៦,១	៣,៩
២៥០២០៦	ជីរោទ៍ ទី២	៣.៣៣១	១៤.០៩៣	៦.៨០៨	៧.២៨៥	៩៣,៥	៤,២
២៥០២០៨	ជប់	៤.១៥៤	១៧.៤៥៨	៨.៣៥៤	៩.១០៤	៩១,៨	៤,២
២៥០២១២	គរ	៣.២២៤	១២.៩២៣	៦.០៧៩	៦.៨៤៤	៨៨,៨	៤,០
២៥០២១៣	ល្ងៀង	១.៣៣៥	៥.៨២៩	២.៧៧២	៣.០៥៧	៩០,៧	៤,៤
២៥០២១៤	មង់រៀវ	២.២០០	៩.០១៣	៤.៣៦៤	៤.៦៤៩	៩៣,៩	៤,១
២៥០២១៥	ពាមជីលាំង	២.០៩០	៨.៦១៧	៤.១៩៩	៤.៤១៨	៩៥,០	៤,១
២៥០២១៦	រកាពប្រាំ	៦.៤៩៧	២៧.១៦១	១២.៩១៩	១៤.២៤២	៩០,៧	៤,២
២៥០២១៨	ស្រឡប់	៤.២៥៩	១៩.១៩៣	៩.៣៧៦	៩.៨១៧	៩៥,៥	៤,៥
២៥០២២១	ថ្មពេជ្រ	៣.០៦៣	១២.៤៩១	៦.០២៥	៦.៤៦៦	៩៣,២	៤,១
២៥០២២២	ទន្លេបិទ	២.៩៤៣	១២.២៨៣	៦.០៩១	៦.១៩២	៩៨,៤	៤,២
២៥០៣	**អូររាំងឪ**	**១៩.១៣៣**	**៧៩.៧៦១**	**៣៧.៤៣២**	**៤២.៣២៩**	**៨៨,៤**	**៤,២**
២៥០៣០១	អំពិលតាពក	៣.៣៩៣	១៤.៥៩៦	៦.៨៤៩	៧.៧៤៧	៨៨,៤	៤,៣
២៥០៣០២	ចក	២.៧៧២	១០.៥៩៧	៤.៨៩២	៥.៧០៥	៨៥,៧	៣,៨
២៥០៣០៣	ដំរិល	២.០៦៤	៧.៨៤១	៣.៥៨៧	៤.២៥៤	៨៤,៣	៣,៨
២៥០៣០៤	គងជ័យ	៣.៤២៣	១៥.១០០	៧.១៨៥	៧.៩១៥	៩០,៨	៤,៤
២៥០៣០៥	មៀន	២.៤៣៤	១០.១០២	៤.៧២៩	៥.៣៧៣	៨៨,០	៤,២
២៥០៣០៧	ព្រះធាតុ	៣.០៤៩	១៣.១៧៥	៦.៣៥៤	៦.៨២១	៩៣,២	៤,៣
២៥០៣០៨	ទួលសូភី	១.៩៩៨	៨.៣៥០	៣.៨៣៦	៤.៥១៤	៨៥,០	៤,២

ផ្អែកលើមូលដ្ឋានគ្រួសារធម្មតា ឬគ្រួសារប្រក្រតី

តារាង P-២៥. ចំនួនប្រជាជនសរុប ខេត្តត្បូងឃ្មុំ ឆ្នាំ២០១៩ (ត)

ខេត្ត ស្រុក/ក្រុង/ខណ្ឌ សង្កាត់/ឃុំ		ចំនួនគ្រួសារ	ចំនួនប្រជាជន			ផលធៀបភេទ	ទំហំគ្រួសារមធ្យម
			សរុប	ប្រុស	ស្រី		
២៥០៤	**ក្រូចឆ្មារ**	**២០.១៤៦**	**៨៥.១៨៧**	**៤០.៨៧៧**	**៤៤.៣១០**	**៩២,៣**	**៤,២**
២៥០៤០១	ឈូក	២.២៦១	៩.៨៤០	៤.៩០២	៤.៩៣៨	៩៩,៣	៤,៤
២៥០៤០២	ដំនីក	១.៥៨៨	៧.២៩៧	៣.៤៨១	៣.៨១៦	៩១,២	៤,៦
២៥០៤០៣	កំពង់ទ្រាស	១.៦៨៧	៦.៧២៨	៣.២១៩	៣.៥០៩	៩១,៧	៤,០
២៥០៤០៤	កោះពីរ	៥៧៩	២.១៥១	១.០០០	១.១៥១	៨៦,៩	៣,៧
២៥០៤០៥	ក្រូចឆ្មារ	១.៥៧២	៦.០៦២	២.៨៨១	៣.១៨១	៩០,៦	៣,៩
២៥០៤០៦	ប៉ឺស១	១.៥៦៤	៦.៧៨២	៣.១៣៤	៣.៦៤៨	៨៥,៩	៤,៣
២៥០៤០៧	ប៉ឺស២	១.១១២	៤.៥៣៦	២.១២៧	២.៤០៩	៨៨,៣	៤,១
២៥០៤០៨	ព្រែកអាជី	១.៣៦២	៥.៩៨៣	២.៩៥៥	៣.០២៨	៩៧,៦	៤,៤
២៥០៤០៩	រការខ្នុរ	២.១៧១	៨.៧៩០	៤.២២៥	៤.៥៦៥	៩២,៦	៤,០
២៥០៤១០	ស្វាយឃ្លាំង	១.៧២១	៧.៦៣៤	៣.៥៩៧	៤.០៣៧	៨៩,១	៤,៤
២៥០៤១១	ទ្រា	១.៩២៥	៨.៧៦៧	៤.២៥៨	៤.៥០៩	៩៤,៤	៤,៦
២៥០៤១២	ទួលស្នួល	២.៦០៤	១០.៦១៧	៥.០៩៨	៥.៥១៩	៩២,៤	៤,១
២៥០៥	**តំបែរ**	**១៩.១៩១**	**៨៧.៥៣៩**	**៤២.៥៦០**	**៤៤.៩៧៩**	**៩៤,៦**	**៤,៦**
២៥០៥០១	ចុងជាច	៣.១៣៩	១៣.៧៧៥	៦.៥៩៣	៧.១៨២	៩១,៨	៤,៤
២៥០៥០២	តំបែរ	២.២៧៧	១០.៤៣៣	៥.០៩៦	៥.៣៣៧	៩៥,៥	៤,៦
២៥០៥០៣	គោកស្រុក	២.២៧៤	១០.៣៦៥	៤.៩៥៦	៥.៤០៩	៩១,៦	៤,៦
២៥០៥០៤	នាងទើត	៨៨១	៤.២៤០	១.៩៩១	២.២៤៩	៨៨,៥	៤,៨
២៥០៥០៥	សេដា	៤.២៣២	១៩.៤២៤	៩.៥៤៩	៩.៨៧៥	៩៦,៧	៤,៦
២៥០៥០៦	ទឹកជ្រៅ	២.៩៥៦	១៣.៣៥៤	៦.៥១៥	៦.៨៣៩	៩៥,៣	៤,៥
២៥០៥០៧	ត្រពាំងព្រីង	៣.៤៣២	១៥.៩៤៨	៧.៨៦០	៨.០៨៨	៩៧,២	៤,៦
២៥០៦	**ពញាក្រែក**	**៣៤.៩៤៧**	**១៤៧.៣១០**	**៧១.១២៦**	**៧៦.១៨៤**	**៩៣,៤**	**៤,២**
២៥០៦០២	ដូនតី	៣.៤៨៦	១៣.៩៧៩	៦.៧៦២	៧.២១៧	៩៣,៧	៤,០
២៥០៦០៣	កក់	៤.២៩៥	១៧.៤៦២	៨.២៦៤	៩.១៩៨	៨៩,៨	៤,១
២៥០៦០៤	កណ្តោលជ្រុំ	៤.៧០៧	២០.៦៧១	៩.៦៩៧	១០.៩៧៤	៨៨,៤	៤,៤
២៥០៦០៥	កោងកាង	៣.៧៧២	១៦.៨៧០	៨.២៥១	៨.៦១៩	៩៥,៧	៤,៥
២៥០៦០៦	ក្រែក	៩.៦៩៤	៣៩.៦៤៦	១៩.៥១០	២០.១៣៦	៩៦,៩	៤,១
២៥០៦០៧	ពពេល	២.២២៥	៩.៤៩២	៤.៥១០	៤.៩៨២	៩០,៥	៤,៣
២៥០៦០៨	ត្រពាំងផ្លុង	៥.១៦០	២១.៩៩១	១០.៧៣៤	១១.២៥៧	៩៥,៤	៤,៣
២៥០៦០៩	វាលមូរ	១.៦០៨	៧.១៩៩	៣.៣៩៨	៣.៨០១	៨៩,៤	៤,៥

ផ្អែកលើមូលដ្ឋានគ្រួសារធម្មតា ឬគ្រួសារប្រក្រតី

តារាង P-២៥, ចំនួនប្រជាជនសរុប ខេត្តត្បូងឃ្មុំ ឆ្នាំ២០១៩ (ត)

ខេត្ត ស្រុក/ក្រុង/ខណ្ឌ សង្កាត់/ឃុំ		ចំនួនគ្រួសារ	ចំនួនប្រជាជន			ផលធៀបភេទ	ទំហំគ្រួសារមធ្យម
			សរុប	ប្រុស	ស្រី		
២៥០៧	**មេមត់**	**៣៤.៨៧៥**	**១៥២.០៨២**	**៧៤.៥៦៤**	**៧៧.៥១៨**	**៩៦,២**	**៤,៤**
២៥០៧០១	ចាន់មូល	១.២៤៣	៥.៦៥៣	២.៧៧៤	២.៨៧៩	៩៦,៤	៤,៥
២៥០៧០២	ជាំ	១.៤៩៦	៦.៧៤៤	៣.៣៨៤	៣.៣៦០	១០០,៧	៤,៥
២៥០៧០៣	ជាំក្រវៀន	២.៩៨១	១៣.១៩២	៦.៤៧២	៦.៧២០	៩៦,៣	៤,៤
២៥០៧០៤	ជាំតាម៉ៅ	២.២៩០	៩.៦៨១	៤.៦៦២	៥.០១៩	៩២,៩	៤,២
២៥០៧០៥	ដារ	៥.២១០	២២.៨៩៨	១១.១៦២	១១.៧៣៦	៩៥,១	៤,៤
២៥០៧០៦	កំពាន់	២.៥៧៥	១០.៩២៥	៥.៣៩២	៥.៥៣៣	៩៧,៥	៤,២
២៥០៧០៧	មេមង	១.០៦២	៤.៣៥២	២.១៣៣	២.២១៩	៩៦,១	៤,១
២៥០៧០៨	មេមត់	៣.៧៨៦	១៧.០៦១	៨.៤០៣	៨.៦៥៨	៩៧,១	៤,៥
២៥០៧១០	រូង	២.២៦៨	១០.០៣៩	៤.៨៥៩	៥.១៨០	៩៣,៨	៤,៤
២៥០៧១១	រំចេក	៣.១៦៣	១៣.៨៩២	៦.៩១០	៦.៩៨២	៩៩,០	៤,៤
២៥០៧១៣	ទន្លូង	២.៩៤១	១២.១៧៨	៥.៩៤៣	៦.២៣៥	៩៥,៣	៤,១
២៥០៧១៤	ត្រមូង	២.៦២៩	១១.៩៧៣	៥.៨៧៤	៦.០៩៩	៩៦,៣	៤,៦
២៥០៧១៥	ទ្រៀក	១.៤៧៤	៦.៣៦០	៣.០៦៧	៣.២៩៣	៩៣,១	៤,៣
២៥០៧១៦	គគីរ	១.៧៥៧	៧.១៣៤	៣.៥២៩	៣.៦០៥	៩៧,៩	៤,១

ផ្អែកលើមូលដ្ឋានគ្រួសារធម្មតា ឬគ្រួសារប្រក្រតី

ផ្នែក ៣

ឧបសម្ព័ន្ធ

ឧបសម្ព័ន្ធ ១	សេចក្តីសម្រេចស្តីពីការបង្កើតគណៈកម្មាធិការជំរឿនទូទៅប្រជាជន នៅខេត្តត្បូងឃ្មុំ
ឧបសម្ព័ន្ធ ២	តារាង ក តារាងសំណួរបញ្ជីផ្ទះ
ឧបសម្ព័ន្ធ ៣	តារាង ខ តារាងសំណួរតាមគ្រួសារ

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

គណៈកម្មាធិការជាតិជំរឿន
ទូទៅប្រជាជននៅព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
លេខ: ០៦២ សលសរ/គសជ.ឯក

ថ្ងៃអង្គារ ៨ កើត ខែជេស្ឋ ឆ្នាំច សំរឹទ្ធិស័ក ព.ស. ២៥៦២

រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី២២ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០១៨

សេចក្តីសម្រេច
ស្តីពី
ការបង្កើតគណៈកម្មាធិការជំរឿនទូទៅប្រជាជននៅខេត្ត ត្បូងឃ្មុំ

គណៈកម្មាធិការជាតិជំរឿនទូទៅប្រជាជននៅព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

- បានឃើញរដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៩១៣/៩០៣ ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០១៣ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាល នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/១២១៣/១៣៩៣ ចុះថ្ងៃទី២១ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០១៣ ស្តីពីការកែសម្រួល និងបំពេញបន្ថែមសមាសភាពរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៤១៦/៣៦៨ ចុះថ្ងៃទី០៤ ខែមេសា ឆ្នាំ២០១៦ ស្តីពីការកែសម្រួល និងបំពេញបន្ថែមសមាសភាពរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី២០ ខែកក្កដា ឆ្នាំ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឲ្យប្រើ ច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/១២១៥/០១៨ ចុះថ្ងៃទី២៤ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០១៥ ដែលប្រកាសឲ្យ ប្រើច្បាប់ស្តីពីស្ថិតិ
- បានឃើញអនុក្រឹត្យលេខ ០៩ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី ២៦ ខែមករា ឆ្នាំ២០០៧ ស្តីពីការរៀបចំនិងកិច្ចដំណើរការរបស់ប្រព័ន្ធស្ថិតិជាតិ
- បានឃើញអនុក្រឹត្យលេខ ៧០ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី ១៩ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០១០ ស្តីពីស្ថិតិផ្លូវការដែលបានចាត់តាំង
- បានឃើញអនុក្រឹត្យលេខ ៧០ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី២០ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០១៤ ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅរបស់ក្រសួងផែនការ
- បានឃើញអនុក្រឹត្យលេខ ៧១ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី២២ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០១៧ ស្តីពីការកំណត់កាលបរិច្ឆេទ ការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅនៃជំរឿនទូទៅប្រជាជននៅព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាឆ្នាំ២០១៩
- យោងតាមការសំណូមពរចាំបាច់ក្នុងការជំរឿនទូទៅប្រជាជននៅព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

សម្រេច

ប្រការ១៖

បង្កើតគណៈកម្មាធិការជំរឿនទូទៅប្រជាជននៅខេត្តត្បូងឃ្មុំ ដែលមានសមាសភាព៖

១- ឯកឧត្តម អភិបាលនៃគណៈអភិបាលខេត្ត	ប្រធាន
២- ឯកឧត្តម អភិបាលរង នៃគណៈអភិបាលខេត្ត	អនុប្រធាន
៣- លោកប្រធានមន្ទីរផែនការខេត្ត	សមាជិកអចិន្ត្រៃយ៍
៤- លោកនាយស្នងការនគបាលខេត្ត	សមាជិក
៥- លោកប្រធានមន្ទីរអប់រំ យុវជន និងកីឡាខេត្ត	សមាជិក
៦- លោកនាយករដ្ឋបាលសាលាខេត្ត	សមាជិក
៧- លោកតំណាងការិយាល័យជំរឿនប្រជាជន នៃវិទ្យាស្ថានជាតិស្ថិតិ	សមាជិក
៨- លោកអនុប្រធានមន្ទីរផែនការខេត្តទទួលបន្ទុកការងារស្ថិតិ ឬប្រធានការិយាល័យស្ថិតិ	លេខាធិការ

ប្រការ២៖

គណៈកម្មាធិការជំរឿនទូទៅប្រជាជនខេត្តត្បូងឃ្មុំ មានភារកិច្ច៖

ក. រៀបចំ និងអនុវត្តរាល់កាលវិភាគសម្រាប់ការរៀបចំកិច្ចការ និងការអនុវត្តខ្លឹមសាររបស់ការងារ ក្នុងដំណាក់កាលនីមួយៗ របស់ការជំរឿនទូទៅប្រជាជន តាមសំណូមពររបស់គណៈកម្មការបច្ចេកទេសជំរឿនទូទៅប្រជាជននៅព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា។

ខ. សហការជាមួយគណៈកម្មការបច្ចេកទេសជំរឿនទូទៅប្រជាជននៅព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា រៀបចំរាល់សំណុំឯកសារ សម្ភារៈ បរិក្ខា សម្រាប់កិច្ចការជំរឿនទូទៅប្រជាជននៅក្នុងខេត្តត្បូងឃ្មុំ។

គ. សហការជាមួយ គណៈកម្មការបច្ចេកទេសជំរឿនទូទៅប្រជាជននៅព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា រៀបចំនិង អនុវត្តកម្មវិធីបណ្ដុះបណ្ដាលមន្ត្រី សម្រាប់ការងារជំរឿនទូទៅប្រជាជន។

ឃ. ដោះស្រាយរាល់ការងាររដ្ឋបាល និងបច្ចេកទេស ដែលកើតមានឡើងនៅពេលរៀបចំជំរឿន ក្នុងពេលជំរឿន និង ក្រោយពេលជំរឿន នៅក្នុងខេត្តត្បូងឃ្មុំ។

ប្រការ៣៖

ប្រធានគណៈកម្មការបច្ចេកទេសជំរឿនទូទៅប្រជាជនខេត្តត្បូងឃ្មុំ មានសិទ្ធិបង្កើតក្រុមការងារជំនាញ តបតាមតម្រូវការជាក់ស្ដែង ក្នុងការជំរឿនទូទៅប្រជាជន។

ប្រការ ៤៖

ក្នុងការអនុវត្តន៍ភារកិច្ចរបស់ខ្លួន គណៈកម្មាធិការជំរឿនទូទៅប្រជាជនខេត្តត្បូងឃ្មុំ មានសិទ្ធិប្រើប្រាស់ត្រារបស់ខេត្តត្បូងឃ្មុំ។

ប្រការ ៥៖

គណៈកម្មាធិការជំរឿនទូទៅប្រជាជនខេត្តឲ្យឃុំ ត្រូវមានរបាយការណ៍ជាទៀងទាត់ក្នុងមួយខែម្តង មកលេខាធិការគណៈកម្មាធិការជាតិជំរឿនទូទៅប្រជាជនរបស់ប្រទេសកម្ពុជា អំពីលទ្ធផលការងារដែលបានអនុវត្ត។

ប្រការ ៦៖

ឯកឧត្តម លោកជំទាវ លោក លោកស្រី ដែលមានរៀបរាប់ក្នុងប្រការ ១ ព្រមទាំងក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធនានា មានភារកិច្ចអនុវត្ត សេចក្តីសម្រេចនេះ ចាប់ពីថ្ងៃចុះហត្ថលេខាតទៅ។

ឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ
ប្រធានគណៈកម្មាធិការជាតិ
ជំរឿនទូទៅប្រជាជននៅព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាឆ្នាំ២០១៩

សម្តេចក្រឡាហោម ស ខេង

ចម្លងជូន:

- ទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- ក្រសួងមហាផ្ទៃ
- ក្រសួងផែនការ
- ខុទ្ទកាល័យសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
- ដៃគូអភិវឌ្ឍន៍
  "ដើម្បីជូនជ្រាប"
- ដូចប្រការ៦
  "ដើម្បីអនុវត្ត"
- ឯកសារ-កាលប្បវត្តិ

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

រដ្ឋបាលខេត្តត្បូងឃ្មុំ
លេខ ៤៥៦/១៨ សសរ/តបឃ

សេចក្តីសម្រេច
ស្តីពី
ការបង្កើតគណៈកម្មាធិការជំរឿនទូទៅប្រជាជននៅខេត្តត្បូងឃ្មុំ
អភិបាល នៃគណៈអភិបាលខេត្តត្បូងឃ្មុំ

- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០៥០៨/០១៧ ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០០៨ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការគ្រប់គ្រងរដ្ឋបាលរាជធានី ខេត្ត ក្រុង ស្រុក ខណ្ឌ
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/១១១៨/១២៥២ ចុះថ្ងៃទី១៣ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០១៨ ស្តីពីការតែងតាំងអភិបាល នៃគណៈអភិបាលខេត្តត្បូងឃ្មុំ
- បានឃើញអនុក្រឹត្យលេខ ២១៦អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី១៤ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០៩ ស្តីពីតួនាទីភារកិច្ចទំនាក់ទំនងការងាររបស់ក្រុមប្រឹក្សា គណៈអភិបាលខេត្ត ក្រុមប្រឹក្សា គណៈអភិបាលក្រុង ក្រុមប្រឹក្សា គណៈអភិបាលស្រុក
- បានឃើញអនុក្រឹតលេខ ៧១.អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី ២២ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០១៧ ការកំណត់បរិច្ឆេទ ការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅនៃជំរឿនទូទៅប្រជាជននៅព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាឆ្នាំ២០១៩
- យោងសេចក្តីសម្រេចលេខ ០៦២ សសរ/ គជ បក ចុះថ្ងៃអង្គារ ៨ កើត ខែជេស្ឋ ឆ្នាំច សំរឹទ្ធិស័ក ពស ២៥៦២ ត្រូវនឹងថ្ងៃទី២២ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០១៨ របស់គណៈកម្មាធិការជាតិជំរឿនទូទាំងប្រជាជននៅព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

<u>សម្រេច</u>

ប្រការ១._

បង្កើតគណៈកម្មាធិការជំរឿនទូទៅប្រជាជននៅខេត្តត្បូងឃ្មុំ ដែលមានសមាសភាពដូចខាងក្រោម៖

១.ឯកឧត្តម **ជាម ច័ន្ទសោភ័ណ**	អភិបាលនៃគណៈអភិបាលខេត្ត	ជាប្រធាន
២.ឯកឧត្តម **ឡុង ឆាម**	អភិបាលរងនៃគណៈអភិបាលខេត្ត	ជាអនុប្រធាន
៣.លោក **អេង ណារ៉េត**	ប្រធានមន្ទីរផែនការខេត្ត	ជាសមាជិកអចិន្ត្រៃយ៍
៤.លោក **ពាង ណារិទ្ធ**	នាយករដ្ឋបាលសាលាខេត្ត	ជាសមាជិក
៥.ឯកឧត្តមឧត្តមសេនីយ៍ទោ **ម៉ែន រ័ត្ន**	ស្នងការនគរបាលខេត្ត	ជាសមាជិក
៦.លោក **អ៊ិន ពៅសម្បត្តិ**	ប្រធានមន្ទីរអប់រំយុវជន និងកីឡាខេត្ត	ជាសមាជិក
៧.លោកតំណាងការិយាល័យជំរឿនប្រជាជន នៃវិទ្យាស្ថានជាតិស្ថិតិ		ជាសមាជិក
៨.លោក **នាដ្ឋ រ៉ាឌុធ**	អភិបាលនៃគណៈអភិបាលស្រុកតំបែរ	ជាសមាជិក
៩.លោក **ស្រេង លី**	អភិបាលនៃគណៈអភិបាលស្រុកក្រូចឆ្មារ	ជាសមាជិក
១០.លោក **ចេង ម៉ុណ្ណារ៉ា**	អភិបាលនៃគណៈអភិបាលស្រុកមេមត់	ជាសមាជិក
១១.លោក **លី សុភាលីន**	អភិបាលនៃគណៈអភិបាលស្រុកពញាក្រែក	ជាសមាជិក
១២.លោក **ទូន ម៉ុណ្ណាន**	អភិបាលនៃគណៈអភិបាលស្រុកអូររាំងឪ	ជាសមាជិក
១៣.លោក **កេង ម៉ុនណា**	អភិបាលនៃគណៈអភិបាលស្រុកត្បូងឃ្មុំ	ជាសមាជិក

១៤.លោក **ជា ណារ៉ុន** អភិបាលនៃគណៈអភិបាលក្រុងសួង ជាសមាជិក

១៥.លោក **ឡៅ ម៉ាន់ថាច** អនុប្រធានមន្ទីរផែនការខេត្តទទួលបន្ទុកការងារស្ថិតិ ជាលេខាធិការ

ប្រការ២._

គណៈកម្មាធិការជំរឿនទូទៅប្រជាជនខេត្តត្បូងឃ្មុំ មានភារកិច្ចៈ

ក. រៀបចំ និងអនុវត្តរាល់កាលបរិច្ឆេទសម្រាប់ការរៀបចំកិច្ចការ និងអនុវត្តខ្លឹមសាររបស់ការងារ ក្នុងជំហាននិមួយៗ របស់ការជំរឿនទូទៅប្រជាជនតាមសំណូមពររបស់គណៈកម្មការបច្ចេកទេសជំរឿនទូទៅប្រជាជនព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា។

ខ. សហការជាមួយគណៈកម្មការបច្ចេកទេសជំរឿនទូទៅប្រជាជននៅព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា រៀបចំរាល់សំណុំឯកសារ សម្ភារៈ បរិក្ខារ សម្រាប់កិច្ចការជំរឿនទូទៅប្រជាជននៅក្នុងខេត្តត្បូងឃ្មុំ។

គ. សហការជាមួយគណៈកម្មការបច្ចេកទេសជំរឿនទូទៅប្រជាជននៅព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា រៀបចំនិងអនុវត្តកម្មវិធីបណ្តុះបណ្តាលមន្ត្រី សម្រាប់ការងារជំរឿនទូទៅប្រជាជន។

ឃ. ដោះស្រាយរាល់ការងាររដ្ឋបាល និងបច្ចេកទេស ដែលកើតមានឡើងនៅពេលរៀបចំជំរឿន ក្នុងពេលជំរឿន និងក្រោយពេលជំរឿន នៅក្នុងខេត្តត្បូងឃ្មុំ។

ប្រការ៣._

ប្រធានគណៈកម្មការបច្ចេកទេសជំរឿនទូទៅប្រជាជនខេត្តត្បូងឃ្មុំ មានសិទ្ធិបង្កើតក្រុមការងារជំនាញ តបតាមតម្រូវការជាក់ស្តែង ក្នុងការជំរឿនទូទៅប្រជាជន។

ប្រការ៤._

ក្នុងការអនុវត្តភារកិច្ចរបស់ខ្លួន គណៈកម្មាធិការជំរឿនទូទៅប្រជាជនខេត្តត្បូងឃ្មុំ មានសិទ្ធិប្រើប្រាស់ត្រា របស់រដ្ឋបាលខេត្តត្បូងឃ្មុំ។

ប្រការ៥._

គណៈកម្មាធិការជំរឿនទូទៅ ប្រជាជនខេត្តត្បូងឃ្មុំ ត្រូវមានរបាយការណ៍ជាទៀងទាត់ក្នុងមួយខែម្តងមកលេខាធិការ គណៈកម្មាធិការជាតិជំរឿនទូទៅប្រជាជនរបស់ប្រទេសកម្ពុជា អំពីលទ្ធផលការងារដែលបានអនុវត្ត។

ប្រការ៦._

ឯកឧត្តម អស់លោក ដែលមានរៀបរាប់ក្នុងប្រការ ១ ព្រមទាំងក្រសួង ស្ថាប័ន ពាក់ព័ន្ធនានា មានភារកិច្ចអនុវត្តសេចក្តីសម្រេចនេះ ចាប់ពីថ្ងៃចុះហត្ថលេខាតទៅ។

ថ្ងៃចន្ទ ១២ កើត ខែ កត្តិក ឆ្នាំច សំរឹទ្ធិស័ក ព.ស២៥៦២

ធ្វើនៅត្បូងឃ្មុំ ថ្ងៃទី ១៩ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០១៨

អភិបាលខេត្ត និងជាប្រធានគណៈកម្មាធិការ

ជំរឿនទូទៅប្រជាជននៅខេត្តត្បូងឃ្មុំ

ជាម ច័ន្ទសោភ័ណ

កន្លែងទទួល

- ក្រសួងមហាផ្ទៃ
- ក្រសួងផែនការ
  "ដើម្បីគោរពជូនជ្រាប"
- ដូចប្រការ៦
  "ដើម្បីអនុវត្ត"
- ឯកសារ-កាលប្បវត្តិ

សំងាត់បំផុត

តារាង ក

រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា

ជំរឿនទូទៅប្រជាជននៅព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ខែមីនា ឆ្នាំ២០១៩

ទំព័រលេខ...

ចំនួនទំព័រសរុបដែលបានប្រើសម្រាប់មណ្ឌលនេះEA...........

ព័ត៌មានសំគាល់

ឈ្មោះ	រាជធានី/ខេត្ត	ក្រុង/ស្រុក/ខណ្ឌ	ឃុំ/សង្កាត់	ភូមិ	មណ្ឌលជំរឿនលេខ
លេខកូដ					

ព័ត៌មានអគារ/សំណង់ និងគ្រួសារ

លេខបន្ទាត់	អគារ/សំណង់ លេខ	សម្ភារៈសំខាន់ក្នុងការសាងសង់អគារ/សំណង់ * ជញ្ជាំង	ដំបូល	កំរាល	គោលដៅក្នុងការប្រើប្រាស់អគារ/សំណង់ 1. លំនៅដ្ឋាន 2. លំនៅដ្ឋាន & ហាងលក់ទំនិញ 3. លំនៅដ្ឋាន & រោងជាង 4. លំនៅដ្ឋាន & គ្រឹះស្ថានណាមួយ 5. គ្រួសារស្ថាប័ន	គ្រួសារ លេខ	ព័ត៌មានអំពីលក្ខណៈនៃមេគ្រួសារ ឈ្មោះ	ភេទ 1. ប្រុស 2. ស្រី (ចុះលេខកូដ)	ចំនួនមនុស្សដែលរស់នៅជាប្រចាំក្នុងគ្រួសារ ប្រុស	ស្រី	សរុប	សេចក្ដីផ្សេងៗ
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
1												
2												
3												
4												
5												
6												
7												
8												
9												
0												
					(**រាប់ចំនួនដែលកត់ចូលនិងរកចំនួនសរុប) **សរុប			សរុប				

*កំណត់សំគាល់លេខកូដ

បង្គោល 3. សម្ភារៈធ្វើជញ្ជាំង	បង្គោល 4. សម្ភារៈធ្វើដំបូល	បង្គោល 5. សម្ភារៈធ្វើកំរាល
1. ឫស្សី / ស្លឹក / ស្បូវ / ស្មៅ / ត្រែង ប្របុស	1. ឫស្សី / ស្លឹក / ស្បូវ / ស្មៅ	1. ដី / ដីឥដ្ឋ
2. ដី	2. ក្បឿង	2. ក្តារឈើ/រនាបឫស្សី
3. ក្តារឈើ/ក្តារបន្ទះ	3. ក្តារឈើ/ក្តារបន្ទះ	3. បេតុង / ឥដ្ឋ / ថ្ម
4. បេតុង / ឥដ្ឋ / ថ្ម	4. បេតុង / ឥដ្ឋ / ថ្ម	4. ថ្មដុស
5. ស័ង្កសី / អាលុយមីញ៉ូម / បន្ទះលោហៈធាតុផ្សេងៗ	5. ស័ង្កសី /អាលុយមីញ៉ូម /បន្ទះលោហៈធាតុផ្សេងៗ	5. ក្តារខាត់
6. ហ្វីប្រូស៊ីម៉ង់ត៍	6. ហ្វីប្រូស៊ីម៉ង់ត៍	6. ឥដ្ឋ ក្បាច់/ឥដ្ឋការូ
7. សម្ភារៈប្រើប្រាស់ហើយ / ជំនួស បន្ថែម បិទបាំង	7. បន្ទះប្លាស្ទិក/បន្ទះជ័រ	7. ផ្សេងទៀត (សូមបញ្ជាក់)
8. ផ្សេងទៀត (សូមបញ្ជាក់)	8. ផ្សេងទៀត (សូមបញ្ជាក់)	

ឈ្មោះអ្នកសម្ភាសន៍ ....

ហត្ថលេខា ____ ថ្ងៃ / ខែ / ឆ្នាំ

ឈ្មោះអ្នកត្រួតពិនិត្យ ....

ហត្ថលេខា ____ ថ្ងៃ / ខែ / ឆ្នាំ

ព័ត៌មានសំគាល់

រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា

ជំរឿនទូទៅប្រជាជននៅព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ខែមីនា ឆ្នាំ២០១៩

សំងាត់បំផុត

តារាង ខ តារាងសំណួរគ្រួសារផ្នែក 1

	រាជធានី/ខេត្ត	ក្រុង/ស្រុក/ខណ្ឌ	ឃុំ/សង្កាត់	ភូមិ	មណ្ឌលជំរឿនលេខ	អគារលេខ	គ្រួសារលេខ	នាមត្រកូល និង នាមខ្លួនរបស់មេគ្រួសារ
ឈ្មោះ								
លេខកូដ								

ព័ត៌មានប្រជាសាស្ត្រ

ប្រភេទគ្រួសារ/ប្រជាជន
(ចុះលេខកូដក្នុងប្រអប់ខាងក្រោម)

1. គ្រួសារធម្មតា ឬគ្រួសារប្រក្រតី
2. គ្រួសារស្ថាប័ន *
3. គ្រួសារគ្មានផ្ទះសំបែង *
4. ប្រជាជនរស់នៅលើទូក កាណូត នាវា *
5. ប្រជាជនឆ្លងកាត់ * (សូមបញ្ជាក់ទីកន្លែង)

តារាងសំណួរ1.1: សមាជិកអចិន្ត្រៃយ៍ដែលមានវត្តមានក្នុងយប់ធ្វើជំរឿន

លេខរៀង	នាមត្រកូល និង នាមខ្លួន (សរសេរនាមត្រកូលនិងនាមខ្លួន ដោយផ្តើមពីមេគ្រួសារ)	ទំនាក់ទំនងជាមួយមេគ្រួសារ (សរសេរជាអក្សរ)	ភេទ (សរសេរជាអក្សរ)
1	2	3	4
1			
2			
3			
4			
5			
6			
7			
8			
9			
0			

តារាងសំណួរ 1.2: ភ្ញៀវដែលមានវត្តមានក្នុងយប់ធ្វើជំរឿន

លេខរៀង	នាមត្រកូល និង នាមខ្លួន (សរសេរនាមត្រកូល និងនាមខ្លួន)	ទំនាក់ទំនងជាមួយមេគ្រួសារ (សរសេរជាអក្សរ)	ភេទ (សរសេរជាអក្សរ)	លំនៅដ្ឋានតាំងនៅពិតប្រាកដ: នៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា — សរសេរឈ្មោះ ឃុំ/សង្កាត់ ស្រុក/ខណ្ឌឈ្មោះខេត្ត ក្នុងបង្គោល 5 (ក)		នៅក្រៅប្រទេសកម្ពុជា — សរសេរឈ្មោះប្រទេស ក្នុងបង្គោល 6 (ក)	
1	2	3	4	5(ក)	5 (ខ)	6 (ក)	6 (ខ)
1							
2							
3							
4							
5							
6							
7							
8							
9							
0							

តារាងសំណួរ 1.3: សមាជិកអចិន្ត្រៃយ៍ដែលអវត្តមានក្នុងយប់ធ្វើជំរឿន

លេខរៀង	នាមត្រកូល និង នាមខ្លួន (សរសេរនាមត្រកូល និងនាមខ្លួន)	ទំនាក់ទំនងជាមួយមេគ្រួសារ (សរសេរជាអក្សរ)	ភេទ (សរសេរជាអក្សរ)	អាយុ គិតជាឆ្នាំពេញ	អាសយដ្ឋានក្នុងយប់ធ្វើជំរឿន: នៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា — សរសេរឈ្មោះឃុំ/សង្កាត់ ស្រុក/ខណ្ឌ ខេត្ត ក្នុងបង្គោល 6 (ក)	កូដទីតាំង	មូលហេតុ	នៅក្រៅប្រទេសកម្ពុជា — សរសេរឈ្មោះប្រទេស ក្នុងបង្គោល 7 (ក)	កូដទីតាំង	មូលហេតុ	តើអវត្តមានក្នុងរយៈពេលប៉ុន្មាន? (គិតជាខែពេញ) ចុះលេខ 0 បើតិចជាង 1 ខែ
1	2	3	4	5	6 (ក)	6 (ខ)	6(គ)	7 (ក)	7 (ខ)	7(គ)	8
1											
2											
3											
4											
5											

ចំនួនមនុស្សសរុបក្នុងតារាងសំណួរ1.1

ចំនួនមនុស្សសរុបក្នុងតារាងសំណួរ1.2

ចំនួនមនុស្សសរុបក្នុងតារាងសំណួរ 1.1 & 1.2

បង្គោល 5 អាយុ
000: តិចជាង1 ឆ្នាំ 001: 1 ឆ្នាំ 002: 2 ឆ្នាំ
097: 97 ឆ្នាំ 099: 99 ឆ្នាំ 120:120 ឆ្នាំ

តារាងសំណួរ 1.3 បង្គោល 6(គ) និងបង្គោល7 (គ)
1. ការងារ 2. ពាណិជ្ជកម្ម 3. ទេសចរណ៍
4. អប់រំ 5. រៀបការ 6. ព្យាបាលរោគ 7. ផ្សេងទៀត

	ឈ្មោះ	ហត្ថលេខា	ថ្ងៃ / ខែ / ឆ្នាំ
អ្នកសម្ភាសន៍	....	....	....../....../......
អ្នកត្រួតពិនិត្យ	....	....	....../....../......

សរុបចំនួនតារាង ខ ដែលបានប្រើប្រាស់

តារាង ខ តារាង សំណួរគ្រួសារផ្នែក 2: ព័ត៌មានផ្ទាល់ខ្លួន

ព័ត៌មានសម្រាប់មនុស្សគ្រប់រូប					សម្រាប់កុមារអាយុ 0-14 ឆ្នាំ	សម្រាប់មនុស្សទាំងអស់	សម្រាប់មនុស្សទាំងអស់ក្រៅពីអ្នកមិនទាន់រៀបការ	ព័ត៌មានសម្រាប់មនុស្សគ្រប់រូប							
លេខរៀង	នាមត្រកូល និង នាមខ្លួន	ទំនាក់ទំនង	ភេទ	អាយុ				ភាសាកំណើត	សាសនា	ទីកន្លែងកំណើត		លំនៅដ្ឋានពីមុន តើពីមុនមនុស្សនេះរស់នៅទីណា ?		រយៈពេលស្នាក់នៅ	មូលហេតុនៃការផ្លាស់លំនៅដ្ឋាន
	ឈ្មោះសមាជិក អចិន្ត្រៃយ៍ និងភ្ញៀវ ដែលមានវត្តមាន ក្នុងយប់ធ្វើជំរឿន (ស្រង់ចេញពីតារាង សំណួរ 1.1 និង 1.2 *ក្នុងផ្នែក 1)*	ទំនាក់ទំនងជាមួយមេគ្រួសារ *(ចុះលេខកូដ តាមតារាង ខាងក្រោម)*	1. ប្រុស 2. ស្រី *(ចុះលេខកូដ)*	គិតជាឆ្នាំពេញ	តើកូនរស់នៅជាមួយម្ដាយបង្កើតរបស់ខ្លួនដែរឬទេ? (មើលសំគាល់ខាងក្រោម)	ស្ថានភាពអាពាហ៍ពិពាហ៍ ចុះលេខកូដតារាងខាងក្រោម	អាយុនៅពេលរៀបការលើកទីមួយជាឆ្នាំពេញ *(សួរតែមនុស្សរៀបការហើយ មេម៉ាយ/ពោះម៉ាយ លែងលះ ឬ រស់នៅផ្សេងគ្នា)*	ចុះលេខកូដតាមតារាងខាងក្រោម	ចុះលេខកូដតាមតារាងខាងក្រោម	- បើកើតក្នុងភូមិនេះសូមចុះលេខកូដ 1 - បើកើតក្នុងភូមិផ្សេងទៀតសូមសរសេរឈ្មោះ ឃុំ/សង្កាត់ ស្រុក/ខណ្ឌ ខេត្ត - បើកើតនៅក្រៅប្រទេសកម្ពុជា សូមសរសេរឈ្មោះប្រទេសនោះ		- បើរស់នៅនិរន្តរក្នុងភូមិនេះតាំងពីកើតមកសូមចុះលេខកូដ 1 រួចរំលងទៅបង្គោល 15(ក) - បើកើតក្នុងភូមិផ្សេងទៀត សូមសរសេរឈ្មោះ ឃុំ/សង្កាត់ ស្រុក/ខណ្ឌ ខេត្ត - បើកើតនៅក្រៅប្រទេសកម្ពុជាសូមសរសេរឈ្មោះប្រទេសនោះ		តើមនុស្សនេះបានស្នាក់នៅភូមិនេះបានប៉ុន្មានឆ្នាំហើយ *ចុះលេខកូដតាមតារាងខាងក្រោម*	*ចុះលេខកូដតាមតារាងខាងក្រោម*
										សរសេរឈ្មោះឃុំ/សង្កាត់ស្រុក/ខណ្ឌ ខេត្ត ឬប្រទេសក្នុងបង្គោល 11 (ក)	កូដទីតាំង	សរសេរឈ្មោះឃុំ/សង្កាត់ស្រុក/ខណ្ឌ ខេត្ត ឬប្រទេសក្នុងបង្គោល 12 (ក)	កូដទីតាំង		
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11(ក)	11(ខ)	12(ក)	12(ខ)	13	14
1															
2															
3															
4															
5															
6															
7															
8															
9															
0															

លេខកូដសម្រាប់ បង្គោល 3 ទំនាក់ទំនង ជាមួយមេគ្រួសារ
1. មេគ្រួសារ
2. ប្រពន្ធ/ប្ដី
3. កូនប្រុស/កូនស្រី
4. ឪពុក/ម្ដាយ
5. ចៅ
6. សាច់ញាតិផ្សេងទៀត
7. អ្នកដែលមិនមែនជាសាច់ញាតិរាប់បញ្ចូលទាំងអ្នកផ្ញើខ្លួន

អាយុគិតជាឆ្នាំពេញ បង្គោល 5
000: តិចជាង1ឆ្នាំ
001: 1ឆ្នាំ
002: 2ឆ្នាំ
:
:
:
:
120 :120 ឆ្នាំ

បង្គោល 6
សរសេរលេខរៀងរបស់ម្ដាយបង្កើត បើសិនរស់នៅក្នុងគ្រួសារនេះសម្រាប់កុមារអាយុ0-14ឆ្នាំ
បើសិនមិនរស់នៅជាមួយទេ សរសេរ "0"

បង្គោល 7
1. មិនដែលរៀបការ ឬ នៅលីវ
2. រៀបការហើយ (កំពុងរស់នៅជាមួយគ្នា)
3. មេម៉ាយប្ដីស្លាប់ ពោះម៉ាយប្រពន្ធស្លាប់
4. មេម៉ាយ ពោះម៉ាយ លែងគ្នា
5. ទំនាស់រស់នៅផ្សេង

លេខកូដសម្រាប់បង្គោល 9 ភាសាកំណើត

01. ខ្មែរ	11. ចាម	21. ចារុង
02. វៀតណាម	12. កាវែត	22. គ្រល
03. ចិន	13. គ្រឹង	23. រដែរ
04. ឡាវ	14. គួយ	24. លួន
05. ថៃ	15. គ្រឹង	25. ម៉ិល
06. បារាំង	16. លុន	26. ខូញ
07. អង់គ្លេស	17. ភ្នង	27. ព័រ
08. កូរ៉េ	18. ព្រៅ	28. ស្ទីយ
09. ជប៉ុន	19. ទុំពួន	29. ភាសាកំណើតផ្សេងទៀត......)
10. ចារ៉ាយ	20. ស្មៀង	

បង្គោល 10
1. ព្រះពុទ្ធ
2. ឥស្លាម
3. គ្រីស្តសាសនា
4. សាសនាផ្សេងទៀត

លេខកូដសម្រាប់បង្គោល 13 រយៈពេលស្នាក់នៅពេញលេញ
00. តិចជាង 1 ឆ្នាំ
01. 1 ឆ្នាំដល់តិចជាង 2 ឆ្នាំ
02. 2 ឆ្នាំដល់តិចជាង 3 ឆ្នាំ
....
10. 10 ឆ្នាំដល់តិចជាង 11ឆ្នាំ
....
20. 20 ឆ្នាំដល់តិចជាង 21 ឆ្នាំ
....
....
120. ដល់តិចជាង121ឆ្នាំ

លេខកូដសម្រាប់បង្គោល 14 មូលហេតុសម្រាប់ការផ្លាស់ប្ដូរលំនៅដ្ឋាន
01. ប្ដូរកន្លែងធ្វើការ
02. ស្វែងរកការងារធ្វើ
03. បន្តការសិក្សា
04. រៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍
05. គ្រួសារផ្លាស់លំនៅដ្ឋាន
06. បាត់បង់ដីធ្លី/បាត់បង់លំនៅដ្ឋាន
07. គ្រោះថ្នាក់ធម្មជាតិ
08. ត្រូវបានធ្វើឱ្យផ្លាស់ទីកន្លែងមកពីសាងសង់ទំនប់
09. ត្រូវបានធ្វើឱ្យផ្លាស់ទីកន្លែងមកពីគំរោងធំឬតូចផ្សេងទៀត
10. អសន្តិសុខ
11. មាតុភូមិនិវត្ត ឬមកស្រុកកំណើតវិញ
12. កូនកំព្រា
13. មកលេង
14. មូលហេតុផ្សេងទៀត (សូមបញ្ជាក់.....)

លេខរៀង	ព័ត៌មានសម្រាប់មនុស្សគ្រប់រូប																				
	អក្ខរភាព		រយៈពេលសិក្សាពេញលេញ					ការលំបាក សម្រាប់មនុស្សអាយុ 5 ឆ្នាំ ឡើង						សកម្មភាពការងារចំបង	អាជីព		ស្ថានភាពការងារ	សកម្មភាពការងារ		ផ្នែកនៃការងារ
	15(ក)	15(ខ)	16 (ក)	16 (ខ)	16 (គ)	16(ឃ)		17						18	19		20	21		22
	តើមនុស្សនេះចេះអាននិងសរសេរ និងយល់ភាសាខ្មែរដែរឬទេ? 1. ចេះ 2. មិនចេះ (ចុះលេខកូដ)	តើមនុស្សនេះចេះអាន/សរសេរនិងយល់ភាសាផ្សេងទៀតដែរឬទេ? បើមានតើ *ភាសាអ្វី?* *(ចុះលេខកូដពីបញ្ជីខាងក្រោម)*	តើមនុស្សនេះធ្លាប់បានចូលសិក្សាក្នុងសាលា/គ្រឹះស្ថានអប់រំណាមួយដែរឬទេ?	តើបច្ចុប្បន្ននេះកំពុងរៀនថ្នាក់ទីប៉ុន្មាន? *(ចុះលេខកូដតាមតារាងខាងក្រោម)*	តើមនុស្សនេះទទួលកំរិតសិក្សាពេញលេញខ្ពស់បំផុតត្រឹមថ្នាក់ទីប៉ុន្មាន? *(ចុះលេខកូដតាមតារាងខាងក្រោម)*	ប្រធានបទសំខាន់នៃការសិក្សា សម្រាប់លេខកូដ 15ដល់ 20 ក្នុងបង្គោល 16(ខ) ឬ16(គ) សម្រាប់កូដផ្សេងទៀតក្នុងបង្គោល 16(ខ) និង16(គ) រំលងទៅបង្គោល17		**លេខកូដសម្រាប់ការលំបាក** 1. ទេ. មិនពិបាកអ្វីទេ 2. បាទ/ចាស់ ពិបាកខ្លះដែរ 3. បាទ/ចាស់ ពិបាកខ្លាំង 4. មិនអាចធ្វើបានសោះតែម្តង សូមមើលកំណត់សំគាល់ខាងក្រោម						សកម្មភាពចំបងក្នុងអំឡុងឆ្នាំកន្លងមក សម្រាប់អាយុ 5 ឆ្នាំឡើង *(ចុះលេខកូដតាមតារាងខាងក្រោម)*	ប្រភេទអាជីព/មុខរបរ សម្រាប់មនុស្សអាយុ 5 ឆ្នាំ ឡើង សូមសរសេរឈ្មោះអាជីព/មុខរបរជាអក្សរ		ស្ថានភាពការងារ/ឋានៈការងារ *(ចុះលេខកូដតាមតារាងខាងក្រោម)*	ប្រភេទសកម្មភាពសេដ្ឋកិច្ច (កសិកម្ម ឧស្សាហកម្ម ពាណិជ្ជកម្ម ឬសេវាកម្ម) សម្រាប់មនុស្សអាយុ 5 ឆ្នាំ ឡើង សូមសរសេរឈ្មោះសកម្មភាពការងារជាអក្សរ		ការងារក្នុងផ្នែកណាមួយដែលបានបំរើ *(ចុះលេខកូដតាមតារាងខាងក្រោម)*
						ការពិពណ៌នា	លេខកូដ	1	2	3	4	5	6		ឈ្មោះអាជីព/មុខរបរ	កូដមុខរបរ		ឈ្មោះសកម្មភាពការងារ	កូដសកម្មភាព	
1																				
2																				
3																				
4																				
5																				
6																				
7																				
8																				
9																				
0																				

លេខកូដសម្រាប់បង្គោល 15(ខ)
1. គ្មានភាសាផ្សេងទៀតទេ
2. វៀតណាម
3. ចិន
4. ឡាវ
5. ថៃ
6. បារាំង
7. អង់គ្លេស
8. ចាម
9. ភាសាផ្សេងទៀត

លេខកូដសម្រាប់បង្គោល 16(ក)
1. មិនដែលសោះ
2. បច្ចុប្បន្នកំពុងសិក្សា
3. សិក្សាពីអតីតកាល

លេខកូដសម្រាប់បង្គោល 16 (ខ) កំរិតថ្នាក់កំពុងរៀនបច្ចុប្បន្ន
សម្រាប់លេខកូដ 1 និងលេខកូដ 3 ក្នុងបង្គោល 16 (ក) សូមគូសសញ្ញា(-) ក្នុងបង្គោល16 (ខ)
សម្រាប់លេខកូដ 2 ក្នុងបង្គោល 16 (ក) ចុះលេខកូដដូចតទៅក្នុងបញ្ជីខាងក្រោម
លេខកូដសម្រាប់បង្គោល 16(គ) កំរិតសិក្សាពេញលេញខ្ពស់បំផុត
សម្រាប់លេខកូដ 1 ក្នុងបង្គោល 16(ក) សូមគូសសញ្ញា(-) ក្នុងបង្គោល16 (ខ) និងបង្គោល 16 (គ)
សម្រាប់លេខកូដ 2 និងលេខកូដ 3 ក្នុងបង្គោល 16(ក) ចុះលេខកូដដូចតទៅក្នុងបញ្ជីខាងក្រោម៖

បញ្ជីលេខកូដសម្រាប់បង្គោល 16(ខ) និង16 (គ)
00. មតេយ្យ
01. បញ្ចប់ថ្នាក់ទី 1
02. បញ្ចប់ថ្នាក់ទី 2
:
:
11.បញ្ចប់ថ្នាក់ទី 11
12.បញ្ចប់ថ្នាក់ទី 12
17. កំពុងរៀនថ្នាក់មហាវិទ្យាល័យ
18. កំពុងរៀនថ្នាក់អនុបណ្ឌិត
19.កំពុងរៀនថ្នាក់បណ្ឌិត
20. កំពុងរៀនមុខវិជ្ជាណាមួយផ្សេងទៀត

លេខកូដដាច់ដោយឡែកសម្រាប់បង្គោល 16(ខ)
15.កំពុងរៀនសញ្ញាបត្រមធ្យមសិក្សាបឋមភូមិមានបច្ចេកទេស/វិជ្ជាជីវៈ
16. កំពុងរៀនសញ្ញាបត្រមធ្យមសិក្សាទុតិយភូមិមានបច្ចេកទេស/វិជ្ជាជីវៈ

លេខកូដដាច់ដោយឡែកសម្រាប់បង្គោល 16(គ)
13. មានសញ្ញាបត្របឋមភូមិ
14.បានបញ្ចប់មធ្យមសិក្សា/មានសញ្ញាបត្រមធ្យមសិក្សាទុតិយភូមិ
15. សញ្ញាប័ត្រមធ្យមសិក្សាបឋមភូមិមានបច្ចេកទេស/វិជ្ជាជីវៈ
16. សញ្ញាប័ត្រមធ្យមសិក្សាទុតិយភូមិមានបច្ចេកទេស/វិជ្ជាជីវៈ
17. សញ្ញាបត្រថ្នាក់មហាវិទ្យាល័យ
18. សញ្ញាបត្រថ្នាក់អនុបណ្ឌិត
19. សញ្ញាបត្រថ្នាក់បណ្ឌិត
20. សញ្ញាបត្រមុខវិជ្ជាណាមួយផ្សេងទៀត
88. មិនបានបញ្ចប់ថ្នាក់ណាមួយ

បង្គោល 17 សម្រាប់ប្រភេទនៃការលំបាក
តើអ្នកមានការលំបាក.........
17.1 ក្នុងការមើលដែរឬទេ សូម្បីតែពាក់វ៉ែនតា?
17.2 ក្នុងការស្តាប់ដែរឬទេសូម្បីតែប្រើឧបករណ៍ជំនួយ?
17.3 ក្នុងការផ្លាស់ទី ឬឡើងជណ្តើរដែរឬទេ ?
17.4 ក្នុងការចងចាំឬផ្តោតអារម្មណ៍ដែរឬទេ?
17.5 ក្នុងការថែទាំខ្លួនឯងដែរឬទេ ដូចជាការងូតទឹក ឬស្លៀកពាក់?
17.6 ក្នុងការនិយាយដែរឬទេ ឧ. ដូចជាយល់អ្នកដទៃ ឬឱ្យអ្នកដទៃយល់ពីអ្នក?

លេខកូដសម្រាប់បង្គោល 18
សកម្មភាពការងារចម្បងក្នុងឆ្នាំកន្លងមក
1. មានការងារធ្វើ
(សូមបំពេញបង្គោល 19 ដល់ 22)
2. គ្មានការងារធ្វើ (បានធ្វើការងារនៅពេលណាមួយពីមុនមក)
(សូមបំពេញបង្គោល19 ដល់ 22 សម្រាប់ការងារចុងក្រោយ)
3. គ្មានការងារធ្វើ (ពីមុនមកពុំដែលធ្វើការងារណាមួយសោះ)
4. អ្នកធ្វើការងារផ្ទះ
5. សិស្ស និស្សិត
6. អ្នកនៅក្នុងបន្ទុក
7. អ្នករស់នៅដោយការជួលអចលនវត្ថុ ជនចូលនិវត្តន៍ ឬអ្នកទទួលប្រាក់ចំណូលផ្សេងទៀត
8. ផ្សេងទៀត (សម្រាប់លេខកូដ 3 ដល់ 8 សូមគូសសញ្ញា (-) ក្នុងបង្គោល 19 ដល់22)

លេខកូដសម្រាប់បង្គោល 20
ស្ថានភាពការងារ
1. និយោជក
2. និយោជិកទទួលប្រាក់ឈ្នួល
3. អ្នកធ្វើការងារដោយប្រើខ្លួនផ្ទាល់ខ្លួន
4. អ្នកធ្វើការងារសម្រាប់គ្រួសារដោយគ្មានប្រាក់ឈ្នួល
5. ផ្សេងទៀត (សូមបញ្ជាក់.......)

លេខកូដសម្រាប់បង្គោល22
ផ្នែកនៃការងារ
1. រដ្ឋាភិបាល
2. អង្គភាពស្វយ័ត
3. ផ្នែកឯកជនខ្មែរ
4. ផ្នែកឯកជនបរទេស
5. ស្ថាប័នមិនយកប្រាក់ចំណេញ
6. ផ្នែកគ្រួសារ
7. ស្ថានទូត / ស្ថាប័នអន្តរជាតិ និងភ្នាក់ងារអភិវឌ្ឍន៍ និងជំនួយបរទេស
8. ផ្សេងទៀត (សូមបញ្ជាក់....)

តារាង ខ តារាងសំណួរគ្រួសារផ្នែក 3 : ព័ត៌មានស្តីអំពីភាពបង្កើតកូនបានរបស់ស្ត្រីអាយុពី 15ឆ្នាំឡើង ដែលបានកត់ត្រាក្នុងបង្គោល 2 ផ្នែក 2

លេខ រៀង	នាមត្រកូល និងនាមខ្លួន	លេខរៀងស្ត្រីក្នុង បង្គោល 1 ផ្នែក 2	ព័ត៌មានអំពីភាពបង្កើតកូនបាន						ព័ត៌មានបង្កើតកូនគិតក្នុងរយៈពេល12 ខែកន្លងមក ចំពោះស្ត្រី អាយុ 15-49 ឆ្នាំ			
			ចំនួនក្មេងកើត (ចុះចំនួនជាលេខពីរខ្ទង់ដូចជា 01, 02. ...10,11 ។ល។ បើគ្មាន ចុះ 00)						ព័ត៌មានបង្កើតកូនគិតក្នុងរយៈពេល 12 ខែកន្លងមក ចំពោះស្ត្រីអាយុ 15 - 49 ឆ្នាំ			
			តើអ្នកស្រីបានបង្កើតកូនរស់បានប៉ុន្មាននាក់ ?		មានកូនប៉ុន្មាននាក់ដែលនៅរស់ ?		មានកូនប៉ុន្មាននាក់ដែលបានស្លាប់ ?		តើក្នុង 12 ខែកន្លងមកអ្នកស្រីបានបង្កើតកូនប៉ុន្មាននាក់ ? សូមចុះចំនួនកូនដែលបានកើត បើមិនបានបង្កើតកូនសូមចុះ *លេខ 0 រួចសួរទៅស្ត្រីបន្ទាប់*		តើមានអ្នកណាជួយក្នុងពេលសំរាលកូននេះដែរឬទេ? (ចុះលេខកូដ *តាមតារាងខាងក្រោម)*	តើអ្នកបានចុះសំបុត្រកំណើតកូនដែលទើបកើតនេះជាមួយអាជ្ញាធរឃុំ/សង្កាត់ដែរឬទេ? (ចុះលេខកូដខាងក្រោម)
1	2	3	4		5		6		7		8	9
			(ក) ប្រុស	(ខ) ស្រី	(ក) ប្រុស	(ខ) ស្រី	(ក) ប្រុស	(ខ) ស្រី	(ក) ប្រុស	(ខ) ស្រី		
1												
2												
3												
4												
5												
6												
7												
8												
9												
0												

លេខកូដសម្រាប់បង្គោល 8
1: វេជ្ជបណ្ឌិត
2: គិលានុបដ្ឋាក/យិកា
3: ពេទ្យឆ្មប
4: ឆ្មបបុរាណ (TBA)
5: ផ្សេងទៀត(បញ្ជាក់..)
6: គ្មាន

លេខកូដសម្រាប់បង្គោល 9
បាទ=1
ទេ =2

តារាង ខ តារាងសំណួរគ្រួសារផ្នែក 4 : ស្ថានភាពលំនៅដ្ឋាន និង ប្រដាប់ប្រើប្រាស់នៅក្នុងផ្ទះ (ផ្នែក 4 មិនបាច់បំពេញចំពោះគ្រួសារស្ថាប័ន គ្រួសារគ្មានផ្ទះសំបែង ប្រជាជនរស់នៅលើទូក និងប្រជាជនឆ្លងកាត់)

(ចុះលេខកូដក្នុងប្រអប់ខាងក្រោម)

តើលោកអ្នកកាន់កាប់លំនៅដ្ឋាននេះ តាមមូលដ្ឋានមួយណា ?	ប្រភពបំភ្លឺចម្បង	ប្រភពថាមពលប្រើប្រាស់សម្រាប់ចំអិនអាហារ	ប្រភេទបង្គន់ប្រើប្រាស់ដោយគ្រួសារ	ការប្រើប្រាស់បង្គន់អនាម័យរួមជាមួយគ្រួសារដ៏ទៃទៀត	ប្រភពផ្គត់ផ្គង់ទឹកសម្រាប់ទទួលទាន (ផឹក)	រយៈពេលទៅមកដើម្បីយកទឹកមកប្រើប្រាស់ (ផឹក)សម្រាប់គ្រួសារ	ចំនួនបន្ទប់ដែលគ្រប់គ្រងដោយគ្រួសារ (មិនរាប់បញ្ចូលផ្ទះបាយ បន្ទប់ទឹក និងឃ្លាំង)	មានប្រើប្រាស់បន្ទប់ផ្ទះបាយដាច់ដោយឡែកដែរឬទេ?
1	2	3	4	5	6	7	8	9
1. ផ្ទះផ្ទាល់ខ្លួន 2. ផ្ទះជួល 3. មិនមែនជាម្ចាស់ផ្ទះ តែជួលមិនបាច់បង់ប្រាក់ឈ្នួល 4. មូលដ្ឋានផ្សេងទៀត *(សូមបញ្ជាក់)..*	1. អគ្គិសនីបណ្តាញ 2. ម៉ាស៊ីនភ្លើង 3. អគ្គិសនីបណ្តាញ និងម៉ាស៊ីនភ្លើង 4. ប្រេងកាត 5. ទៀន 6. អាគុយ ថ្មពិល 7. ផ្សេងទៀត *(សូមបញ្ជាក់)*	1. អុស 2. ធ្យូងឈើ ធ្យូងថ្ម 3. ប្រេងកាត 4. ឧស្ម័ន ហ្គាស 5. អគ្គិសនី 6. គ្មាន 7. ផ្សេងទៀត *(សូមបញ្ជាក់)*	1. មិនប្រើបង្គន់(**រំលងទៅបង្គោល 6)** 2. បង្គន់ចាក់ទឹក ឬ(ចុចបង្ហូរទឹក) តភ្ជាប់ទៅប្រព័ន្ធលូ 3. បង្គន់ចាក់ទឹក ឬ(ចុចបង្ហូរទឹក) តភ្ជាប់ទៅអាងស្តុក ឬរណ្តៅ 4. បង្គន់ចាក់ទឹក ឬ(ចុចបង្ហូរទឹក) បង្ហូរទៅកន្លែងផ្សេង(មិនបង្ហូរទៅអាងស្តុក ឬរណ្តៅ 5. បង្គន់រណ្តៅមានចានបង្គន់សម្រាប់បត់ជើង 6. បង្គន់រណ្តៅគ្មានផែនបង្គន់សម្រាប់បត់ជើង 7. បង្គន់បទជើងទន្លាក់ ឬក្នុងទឹក (ត្រពាំង/បឹង/ទន្លេ/សមុទ្រ 8. បង្គន់ផ្សេងទៀត (សូមបញ្ជាក់)	1. បាទ/ចាស, ប្រើរួមជាមួយសមាជិកគ្រួសារផ្សេងទៀត 2. ទេ, ប្រើប្រាស់តែសមាជិកគ្រួសារផ្ទាល់ខ្លួន	1. ទឹកបំពងបណ្តាញក្នុងលំនៅដ្ឋាន 2.ទឹកបំពងបណ្តាញក្នុងទីធ្លា/បរិវេណលំនៅដ្ឋាន 3. ទឹកបំពង់សាធារណៈ 4. អណ្តូងស្នប់/អណ្តូងខួង 5. អណ្តូងជីកមានគម្របការពារ 6. អណ្តូងជីកគ្មានគម្របការពារ 7. ទឹកចេញក្រោមដីមានការការពារ 8. ទឹកចេញក្រោមដីគ្មានការការពារ 9. ទឹកភ្លៀង 10. ទិញទឹកឡានស៊ីទែន 11. ទិញទឹកធុងរទេះ 12. ទឹកលើដី (ទឹកទន្លេ/ស្ទឹង/ព្រែក/បឹង/ស្រះ/អូរ/ត្រពាំង) 13. ទឹកដប/ទឹកពិសាដប 14. ផ្សេងៗ (សូមបញ្ជាក់)	1.ទឹកនៅក្នុងលំនៅដ្ឋាន 2.ចំណាយតិចជាង 30នាទី 3.ចំណាយច្រើនជាង 30នាទី 4.មិនដឹង	1. មួយបន្ទប់ 2. ពីរបន្ទប់ 3. បីបន្ទប់ 4. បួនបន្ទប់ 5. ប្រាំបន្ទប់ 6. ប្រាំមួយបន្ទប់ 7. ប្រាំពីរបន្ទប់ 8. ប្រាំបីបន្ទប់ឡើងទៅ	1. បាទ/ចាស 2. មិនមាន
(សូមចុះលេខកូដ)	*(សូមចុះលេខកូដ)*	*(សូមចុះលេខកូដ)*	*(សូមចុះលេខកូដ)*	*(សូមចុះលេខកូដ)*	*(សូមចុះលេខកូដ)*	*(សូមចុះលេខកូដ)*	*(សូមចុះលេខកូដ)*	*(សូមចុះលេខកូដ)*

ព័ត៌មានអំពីលទ្ធភាពនៃឧបករណ៍ប្រើប្រាស់នៅក្នុងគ្រួសារ (តាមមុខនីមួយៗ បើគ្មានសូមសរសេរលេខសូន្យ "00" បើមានសូមសរសេរចំនួនក្នុងប្រអប់)

វិទ្យុ/ម៉ាញ៉េ	ទូរទស្សន៍	ទូរស័ព្ទលើតុ	ទូរស័ព្ទដៃ	កុំព្យូទ័រផ្ទាល់ខ្លួន និងកុំព្យូទ័រលើតុ	កង់	ម៉ូតូ	ទូរទឹកកក	ម៉ាស៊ីនបោកខោអាវ	កង្ហារ	ម៉ាស៊ីនត្រជាក់	រថយន្ត/រថយន្តដឹកទំនិញធុនតូច/ធំ
10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21

ទូក/កាណូត	ត្រាក់ទ័រ	
	(ក) ត្រាក់ទ័រធុនធំ/តូច	(ខ) គោយន្ត
22	23	

តើគ្រួសារមានប្រើប្រាស់អ៊ិនធើណែតដែរឬទេ?

នៅផ្ទះ	សាធារណៈ (នៅក្រៅផ្ទះ)
24	25
1. មាន 2. គ្មាន *(ចុះលេខកូដ)*	1. មាន 2. គ្មាន *(ចុះលេខកូដ)*

5/6

តារាង ខ តារាងសំណួរគ្រួសារផ្នែក 5 : មនុស្សស្លាប់នៅក្នុងគ្រួសារ

មនុស្សស្លាប់នៅក្នុងគ្រួសារ ក្នុងរយៈពេល 12 ខែ កន្លងមក : ចំនួនមនុស្សស្លាប់សរុប | | |

ព័ត៌មានអំពីអ្នកស្លាប់									
លេខរៀង	នាមត្រកូល និង នាមខ្លួនរបស់អ្នកស្លាប់	ភេទ 1:ប្រុស 2:ស្រី *ចុះលេខកូដ*	ទំនាក់ទំនងជាមួយមេគ្រួសារ *ចុះលេខកូដតាមតារាងខាងក្រោម*	អាយុនៅពេលស្លាប់ មើលកំណត់សំគាល់ខាងក្រោម *ចុះលេខកូដតាមតារាងខាងក្រោម*	មូលហេតុនៃការស្លាប់? តើការស្លាប់នេះបណ្តាលមកពីមូលហេតុអ្វី? (ចុះលេខកូដតាមតារាងខាងក្រោម)	ចុះសំបុត្រមរណភាព តើអ្នកបានចុះសំបុត្រមរណភាពមនុស្សដែលស្លាប់នេះជាមួយអាជ្ញាធរឃុំ/សង្កាត់ដែរឬទេ? 1. បាទ/ចាស 2. ទេ	សម្រាប់តែស្ត្រីអាយុ 15-49 ឆ្នាំដែលបានស្លាប់ តើស្ត្រីបានស្លាប់នៅពេលមានផ្ទៃពោះ/អំឡុងពេលសំរាលកូន ឬក្នុងរយៈពេល 42 ថ្ងៃក្រោយពេលសំរាលកូនមែនដែរ ឬទេ ? 1: បាទ/ចាសមែន 2: មិនមែនទេ	បើបាទ/ចាស នៅក្នុងបង្គោល 8(ក) តើស្លាប់នៅកន្លែងណា? *(ចុះលេខកូដតាមតារាងខាងក្រោម)*	បើបាទ/ចាស នៅក្នុងបង្គោល 8(ក) តើមានអ្នកវិជ្ជាជីវៈជំនាញខាងសុខាភិបាលណាម្នាក់មានវត្តមានយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះនាងមុនស្លាប់ដែរឬទេ? *(ចុះលេខកូដតាមតារាងខាងក្រោម)*
1	2	3	4	5	6	7	8 (ក)	8(ខ)	8 (គ)
1									
2									
3									
4									
5									
6									
7									
8									
9									
0									

លេខកូដសម្រាប់បង្គោល 4
1. មេគ្រួសារ
2. ប្រពន្ធ/ប្តី
3. កូនប្រុស/កូនស្រី
4. ឪពុក/ម្តាយ
5. ចៅ
6. សាច់ញាតិផ្សេងទៀត
7. អ្នកដែលមិនមែនជាសាច់ញាតិរាប់បញ្ចូលទាំងអ្នកផ្ញើខ្លួន

លេខកូដសម្រាប់បង្គោល 5
ចុះអាយុជាឆ្នាំពេញនៅពេលស្លាប់
000: តិចជាង1ឆ្នាំ
001: 1ឆ្នាំ
002: 2ឆ្នាំ
:
:
:
:

លេខកូដសម្រាប់មូលហេតុនៃការស្លាប់សម្រាប់បង្គោល 6			
ជម្ងឺ		គ្រោះថ្នាក់	មិនដឹង
01: គ្រុនក្តៅ	09: បញ្ហាពេលមានផ្ទៃពោះ	13: មីនកប់ក្នុងដី	17: មិនដឹង
02: រាគ	10: បញ្ហានៅពេលសំរាលកូន	14: គ្រោះថ្នាក់ចរាចរ	
03: របេង	11: ក្រោយពេលសំរាល 42 ថ្ងៃ	15: លង់ទឹក	
04: ជម្ងឺបេះដូង	12: ជម្ងឺផ្សេងទៀត	16: គ្រោះថ្នាក់ផ្សេងទៀត	
05: គ្រុនឈាម			
06: គ្រុនចាញ់			
07: តេតាណូស៍			
08: អេដស៍			

លេខកូដសម្រាប់បង្គោល 8 (ខ)
ទីកន្លែងស្លាប់
1. មន្ទីរពេទ្យ
2. មណ្ឌលសុខភាព
3. នៅផ្ទះ
4. ផ្សេងទៀត (បញ្ជាក់.........)

លេខកូដសម្រាប់បង្គោល 8 (គ)
1: វេជ្ជបណ្ឌិត
2: គិលានុបដ្ឋាក/យិកា
3: ពេទ្យឆ្មប
4: ឆ្មបបុរាណ(TBA)
5: ផ្សេងទៀត (បញ្ជាក់.)
6: គ្មាន

6/6

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ក្រសួងផែនការ
វិទ្យាស្ថានជាតិស្ថិតិ

UNFPA

កិច្ចសហប្រតិបត្តិការ
អាល្លឺម៉ង់
DEUTSCHE ZUSAMMENARBEIT

សហភាពអឺរ៉ុប

ស៊ុយអែត
Sverige

中 国 援 助
CHINA AID